BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
XXX
G
103
NAPOLI

XXX
S
103

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Goog

Digitized by Google

Digitized by Google

ΧΕΙΡΑΓΩΓΙΑ
Ε'Σ ΤΗ'Ν Ε'ΛΛΑ'ΔΑ,

ἡ Γραμματικὴ νέα ἐκ παλαιῶν τε, καὶ νεωτέρων Γραμματικῶν Ε'λληνικῶν ξυντεθεῖσα, καὶ ξυλλεχθεῖσα παρὰ ΙΩΑ'ΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ Βελουακο-Βιλλαριέως ἀπὸ τοῦ σεμνοῦ τάφου τοῦ Κυρίου, τοῦ Α'ρχιερατικοῦ νομίμου διδασκάλου, τοῦ ἀπὸ τῶν τοῦ Βασιλέως Συμβουλῶν, καὶ Ε'λεημοσυνῶν, τοῦ Α'ποστολικῆς Συγκλήτου Πρωτογραμματέως, καὶ ἐν Παρισίοις διδάσκοντος, τοῖς Φιλέλλησι χρησιμωτάτη.

MANVDVCTIO
AD G[illegible]ECIAM,

siue Grammatic[illegible] veteribus, & recentioribus Grammat. Græcis composita, [illegible] collecta à IOANNE PARADIS Beluac[illegible]nsi à sancto Domini sepulcro, Iuris Pontificij [illegible]re, Regis Consiliario, & Eleemosynario, Senatus Apostolici Protonotario, & in Academia Parisiensi Professore,

Linguæ Græcæ studiosis vtilissima.

BIBLIOTECA NAZIONALE DI NAPOLI

PARISIIS,
Apud viduam NICOLAI BVON, viâ Iacobæâ prope Mathurinenses.

M. DC. XXXVII.

CVM PRIVILEGIO REGIO.

Digitized by Google

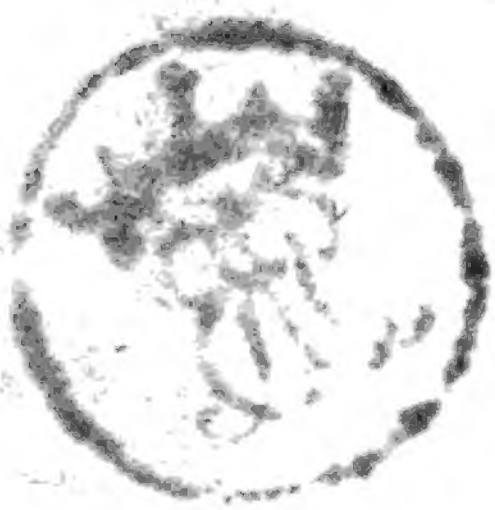

Digitized by Google

ILLVSTRISS. AC REVERENDISS.
in Christo Patri,

DOMINO D. NICOLAO SANGVIN SYLVANECTENSI

Episcopo, & Regis à secretioribus Consiliario.

MINVTA hæc veterum, & recentiorum Grammaticorũ Græcorum Colonia, Illustrissime Antistes, *in nostra Gallia, ad quam non sine magno vitæ discrimine appulit, pedem, & sedem figere tentat, si fortè quenquam nacta fuerit, cuius ope ab omni vexatione in noua domicilij collocatione sit immunis. Quamobrem simul atque illa tuam charitatem cognitam habuit, quæ patet latissimè,*

imò in exteros æquè ac in Noſtrates diffunditur, ecce tuis genibus aduoluta te obteſtatur, atque obſecrat, vt tuo nomine per vniuerſum Galliæ orbem liberè, ac intrepidè vagetur. Enimuerò ex quo tuas ci contigit audiuiſſe, & noſſe virtutes, & merita (quorum fama in tot orbis partes penetrauit, vt vix obſcura iam eſſe queat, niſi fortaſſe ſurdis auribus) rogare, atque orare, deprecari, efflagitare, vrgere etiam me non deſiit, quoad ipſam coràm ſiſterem, tuæque fidei, & clientelæ commiterem. Nempè confidit ea fore, nec abs re, vt ſi ipſi blandè, ſuauiterque, vt ſoles, arrideas, ab omnibus comiter, ac benignè excipiatur; &, quocũque pergat, ibi adtui Nominis mẽtionem, quæ vbique gentium honorificentiſſima eſt, tuâ causâ tecto, ac domo inuitetur, ametur, & colatur ab iis qui tuas virtutes, quæ ſummæ ſunt, ac ſingulares, colunt, atque ob-

Digitized by Google

ſeruant quàm poſſunt maximè. De egregio tuo animo, quem norunt omnes procliuem ad omnium inopiam leuandam; déque noſtrorum hominũ ſtudio, quô tenentur incredibili, expecto, & ſpero fore, vt iſta tenuis, & inops exterorum turba, id quod hactenùs optauit, conſequatur, à te conſeruetur, & ſarta tecta à Theonino dente, & maleuolorum iniuria defendatur; tuáque causâ cunctæ Galliæ pubes, quæ præ cæteris nationibus ad literas nata eſt, id quod habet illa ſingulare, eximium, & magis reconditum, quô nempè olim totam Græciam locupletauit, ornauit, & illuſtrauit, inueſtiget, perſcrutetur, & penitùs cognoſcere ſtudeat. Excipe igitur, Illuſtriſſime Antiſtes, *iſtam gentem exteram, quæ te ſtatim, ad primum in Galliam aduentum, implorat, & appellat, tuámque gratiã, opem, & benignitatẽ expoſcit. Vide,*

quæſo, quantite faciat; quantâ animi quaſi odorâ ui, & ſagacitate te ſuum præ cæteris Eccleſiæ Gallicanæ Proceribus, benignum, ac munificum fautorem deligat: ne, amabò, eam aſpernare; amplectere potiùs, & ſubleua eâ ſpe, quam in te uno totam defigit. Eamobrem Baſilium Magnum, Apollonium cognomine Difficilem, Manuelem Chryſoloram, Manuelem Moſchopulum, Demetrium Chalcondylam, Theodorum Gazam, Conſtantinum Laſcarem, Aldum Manutium, iſtorum nouorum Colonorum duces tibi deuinctiſſimos habebis, méque imprimis, quò in hoc ſolo Gallico illi interprete utuntur, Reuerentiæ tuæ

Illuſtriſſime Antiſtes,

Humillimum, ac deuotiſſimum
clientem I. PARADIS.

E noſtra Regia Nauarra.

ΤΟΪΣ
ΦΙΛΕΛΛΗΣΙ
τῶν Κελτῶν νεανίαις.

ΕΦΙΕΜΈΝΟΙΣ ἁπαξάπασιν ὅτι μάλιστα πλείω ἐν ὀλίγοις, καὶ ἐν βραχεῖ τῶν Ἑλληνικῶν εἰδέναι χρόνῳ, γνωστὸν ἔστω μηδὲν τῶν νεωτερικῶν οἷόν τε παραχεῖν βιβλίων μὴ ὅτι ἡ Γραμματικὴ τοῦ εὐλαβεστάτου Ἱερέως ΙΟΆΝΝΟΥ ΤΟΥ̃ ΠΑΡΑΔΕΊΣΟΥ ἀπὸ Βελλουάκου καταγομένου, Νομοδιδασκάλου, καὶ τῆς Ἀποστολικῆς Καθέδρας Πρωτονωταρίου, καὶ ἐκ τῶν τοῦ Βασιλέως Συμβουλῶν, καὶ Ἐλεημοσυνῶν, ἀνδρὸς ἀρετῇ καὶ τῇ περὶ τὰ ἑλληνικὰ σπουδοτριβῇ, καὶ ἀσκήσει, οὐδενὸς τῶν ἀμφὶ ταῦτα μάλιστα πεπαιδευμένων Κελτῶν ὑστέρου, ἀλλὰ καὶ σχεδὸν τὰ πρωτεῖα φερομένου. Τοσοῦτο γὰρ ἐπικέκυφε ταῖς τῶν παλαιῶν ἁπαξάπασι βίβλοις, ὡς τὰ ἐν ἐκείναις ἀξιολογώτατα σπουδῆς ξυλλέγων, καὶ ἀπομοργνύμενος, καὶ τῇ ἑαυτοῦ ἐγκολάπτων, οὐκ ὀλίγας ταῖς ἀγρυπνίαις σελήνας ἡλίοις ἀποκαθίστα. διὸ τοίνυν ἐπειδήπερ οὗτος οὐκ ἐφθόνησεν ὑμῖν τῶν

αὐτοῦ πόνων, ἀλλ' ἅπερ οὐκ ἀνιδρυτὶ, οὐδ' ἐν βραχεῖ χρόνῳ ἐπόνησεν, ἐν βραχεῖ καὶ εὐχερῶς ἐκμαθεῖν δίδωσι, ξυμβουλεύομεν ἀνὰ χεῖρας αὐτὴν ἔχειν διηνεκῶς, ἔς' ἂν τὰ ἐν αὐτῇ καλῶς ἀποστοματίζοντες ἀπομνημονεύσητε. Ἔῤῥωσθε.

Ἀθανάσιος Κορίνθ. Παιανεὶς.

Εἰς τῶν

Εἰς τὸν σοφώτατον Νομοδιδάσκαλον
Κύριον Ἰωάννην τὸν Παραδείσιον, καὶ εἰς
τὴν αὐτοῦ βίβλον,

Ἐ Π Ί Γ Ρ Α Μ Μ Α.

ΠΑλλάδος ἀφθάρτους ἐνέπεις, Παραδείσιε, τέχνας,
Παισί τε θηλάζῃ οὔθασι τῆς σοφίης.
Ἀμβροσίης χάριτας μουσάων χείλεσιν αὔξας
Κυδίστων φήμης ἀρχεγόνων ἐπέβης.
Ἡμερίοις τε θύρας σοφίης πανεπόψιος οἴγεις
Ἑρμέαν Εἰνόδιον, καὶ φρεσὶ σῇσι φέρεις.
Παντείης ἀρετῇσι κεκασμένος ἔξοχα λάμπων
Κῦδος ἐς οἰκεῖον μυστοπόλοις ἐπάγεις.
Ποίοις οὖν ἐπέων στεφθήσῃ ἄνθεσιν, ὥπερ
Ἄφθιτ' Ἀθανασίης στέμματα Δόξα φέρει;

Simonis Portij Romani, S. Theol.
in Facultate Romana Doctoris.

PETRVS VALENS
GRÆCARVM LITERARVM Profeſſor Regius, in commendationem Manuductionis ad Græciam eruditiſſ. viri Ioan. Paradis in Academia Pariſienſi Profeſſoris.

VT ſine firmis fundamentis nemo rectè ædificat: ſic ſine Grammaticâ (quæ ſolum & fundamentum Artium, & Scientiarum eſt) nemo rectè ſtudet. Hac in reſtrenuã operam poſuit Vir eruditus, boníſque literis inſtructus D. Paradis, qui ex antiquis Grammaticis Græcis Grammaticã nouã Græcam, multo labore, vigiliíſque cõcinnauit, quæ ſi edatur, pro multis vna ſtudioſis linguæ Græcæ facilè eſſe poteſt: magnáque habenda ei gratia qui indefeſſo labore, ſtudioſorũ laborem leuauit. Eam itáque ſi ſtudioſi dies, noctéſq; voluant ac reuoluãt, multorum Grammaticorũ lucubrationes volviſſe ſe iure poterunt gloriari. Vale Lector, & laboribus eius vtere, ac fruere.

IN GRAMMATICAM

Eruditiſſimi viri DOMINI D.

IOANNIS PARADIS,

Regis Conſiliarij, & Eleemoſynarij,

& S. R. E. Protonotarij.

PEr gentem Argolicam qui certos figere greſſus
Optat, & Hellenum carpere certus iter:
Certos ille duces norit, comitéſque peritos:
Te, Paradiſe, ſciat; dux eris, atque comes.

FRANCISCVS DE KOSTAING Comes
de Bury quondam auctoris Diſcipulus.

IN MANVDVCTIONEM

Ad Græciam eruditiſſimi viri

DOMINI D.

IOANNIS PARADIS,

PRESBYTERI BELVACENSIS, IVRIS Pontificij Doctoris, S. R. E. Protonotarij, & in Academia Pariſienſi Profeſſoris.

QViſquis iter Graias iſtinc meditaris ad oras,
Et penetrare audes Græcia quas dat opes:
Aude age, carpe viam, nec te labor, aut via turbet;
Peruenies citò, ſi dux Paradiſus erit.

Aliud.

Quos varij varios ſparſere in tempora flores,
Vnus collectos iam Paradiſus habet.

CHRISTOPH. FLORIDVS Decret. Licentiatus, D Laurentij Canonicus, & S. Andreæ apud Beluacos Rector.

AD VIRVM

Omni doctrina, & virtute clarum

DOMINVM D.

IOANNEM PARADIS,

DE SVA

IN GRÆCIAM

χειροτονία.

EPIGRAMMA.

MIrabar, lepidum, quô ad doctas du-
cis Athenas,
Quàm vario florum munere vernet iter!
Quam benè conueniat sertis hyacinthus
ocellis!
Quàm benè cum violis lilia conueniant!
Sed nil ista moror, potiùs miror neque, cùm
sit
Hoc Paradisus iter, quod, Paradise, paras.

Scribebat addictissimus olim auditor
LVD. MANESSIER Philiatr.

Extraict du Priuilege du Roy.

LE Roy par ſes Lettres Patentes données à Paris le 23. iour de Iãuier 1637. & ſignées par le Roy, Le Moyne. A permis à Mr. Iean Paradis Docteur en Droict Canõ, &c. de faire imprimer par tel Libraire que bon luy ſemblera, vn liure intitulé *Manuductio ad Græciam, ſiue Grammatica noua ex veteribus & recentioribus Grammaticis Græcis compoſita, &c.* Et ce pour le temps & eſpace de ſix ans entiers & conſecutifs, à commencer au iour de l'acheuement de la premiere impreſſion. Et fait ſadite Majeſté deffence à tous Libraires, & Imprimeurs, & autres perſonnes de quelque qualité & condition qu'ils ſoient, de l'imprimer vendre ny debiter, ſans le conſentement dudit expoſant, ſur peine de confiſcation des exemplaires, & de cinq cent liures d'amende, ainſi qu'il eſt plus à plain contenu en l'original d'icelles lettres, paſſees le iour & an que deſſus.

Ledit ſieur Paradis à tranſporté le ſuſdit Priuilege à la Veufue du ſieur Nicolas Buon, pour en iouïr durant ledit temps audit droict porté par iceluy, le xx. Septembre 1637.

ſigné, PARADIS.

Acheué d'imprimer pour la premiere fois le huictieſme Octobre, 1637.

MANVDVCTIO AD

ΧΕΙΡΑΓΩΓΙΑ ΕΣ ΤΗΝ Græciam: siue Grammatica noua ex veteribus & Ελλάδα: ἢ Γραμματικὴ νέα ἐκ παλαιῶν τε καὶ recentioribus Grammaticis Græcis composita νεωτέρων Γραμματικῶν Ἑλληνικῶν ξωτιθεῖσα & collecta.
καὶ ξυλλεχθεῖσα.

De Grammaticæ nomine.
Περὶ τοῦ τῆς Γραμματικῆς ὀνόματος.

Quid est Grammatica?
Τί ἐστι Γραμματική;
Peritia eorum quæ apud Poëtas & historicos vt plurimum dicuntur.
Ἐμπειρία τῶν παρὰ ποιηταῖς τε καὶ συγγραφεῦσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λεγομένων.

Quid Grammatica?

Quis est finis Grammaticæ?
Τί τὸ τέλος τῆς Γραμματικῆς;
Nunquam errare, neque in vna dictione, neque in pluribus: Nam errare in vna dictione barbarismus est; sed in pluribus solœcismus.
Τὸ μηδέποτε ἁμαρτάνειν, μήτε περὶ μίαν λέξιν, μήτε περὶ πλείονας. Τὸ μὲν ἁμαρτάνειν περὶ μίαν λέξιν βαρβαρισμός ἐστι. Τὸ δὲ περὶ πλείονας σολοικισμός.

Qui finis Grammaticæ.

Vnde Grammatica.

Vnde Γραμματικὴ, siue Grammatica?
Πόθεν Γραμματική;
A nomine γράμμα i. Litera.
Παρὰ τὸ γράμμα.
Vnde autem γράμμα?
Τὸ δὲ γράμμα;
A verbo γράφω i. scribo.
Παρὰ τὸ γράφω.

De Litera.

Περὶ τοῦ Γράμματος.

Quid est Litera?

Quid est γράμμα, seu Litera?

Τί ἐστι γράμμα;
Pars minima vocis indiuidua.
Μέρος ἐλάχιστον φωνῆς ἀδιαίρετον.
Quomodo aliter vocatur Litera?

στοιχεῖον.

Πῶς ἄλλως καλεῖται τὸ γράμμα;
Elementum.
Στοιχεῖον.
Quid est στοιχεῖον siue Elementum?

Quid στοιχεῖον seu Elementum.

Τί ἐστι στοιχεῖον;
A quo primo fit aliquid & in quod vltimum resoluitur.
Ἀφ' οὗ πρῶτον γίνεταί τι, καὶ εἰς ὃ ἔσχατον ἀναλύεται.
Vnde στοιχεῖον?
Πόθεν στοιχεῖον;

Vnde στοιχεῖον.

A verbo στείχω quod est ordine incedo.
Παρὰ τὸ στείχω, τὸ τάξει πορεύομαι.
Quot sunt Literæ seu Elementa?
Πόσα γράμματα εἰσι στοιχεῖα;
Viginti quatuor.
Εἰκοσιτέσσαρα.

Viginti quatuor literæ.

Quæ?
Τίνα;

Α, α,	Αλφα	*Alpha*	A
Β, β, ϐ,	Βῆτα	*Vita*	B
Γ, γ, ϝ,	Γάμμα	*Gamma*	G
Δ, δ, ∂,	Δέλτα	*Delta*	D
Ε, ε,	Ε-ψιλὸν	*Epſilon*	E
Ζ, ζ, ϛ,	Ζῆτα	*Zita*	Z
Η, η.	Ἦτα	*Ita*	I Longum
Θ, ϑ, θ,	Θῆτα	*Thita*	Th
Ι, ι,	Ἰῶτα	*Iota*	I
Κ, κ,	Κάππα	*Cappa*	K
Λ, λ,	Λάμϐδα	*Lambda*	L
Μ, μ,	Μῦ	*My*	M
Ν, ν,	Νῦ	*Ny*	N
Ξ, ξ,	Ξῖ	*Xi*	X
Ο, ο,	Ο μικρὸν	*Omicron*	O paruum
Π, π, ϖ,	Πῖ	*Pi*	P
Ρ, ϱ,	Ρῶ	*Rho*	R
Σ, ς, σ, ϲ,	Σῖγμα	*Sigma*	S
Τ, τ, ϯ,	Ταῦ	*Tau*	T
Υ, υ,	Υ-ψιλὸν	*Ypſilon*	Y
Φ, φ,	Φῖ	*Phi*	Ph
Χ, χ,	Χῖ	*Chi*	Ch
Ψ, ψ,	Ψῖ	*Pſi*	Pſ
Ω, ω,	Ω μέγα	*Omega*	Omagnum

Diuiſio Literarum in vocales & in conſonantes.

In quot partes diuiduntur viginti quatuor Literę?
Εἰς πόσα διαιρεῖται τὰ εἰκοσιτέσσαρα γράμματα.
In duas. In vocales, & in conſonantes.
Εἰς δύο. εἰς φωνήεντα, καὶ εἰς σύμφωνα.
Quid eſt vocalis?
Τί ἐστι φωνῆεν;
Quę ſola per ſe vocem edit.
Τὸ μόνον καθ' ἑαυτὸ φωνὴν ἀποτελοῦν.

Vocales ſeptem.

Quot ſunt vocales?
Πόσα φωνήεντα;
Septem α, ε, η, ι, υ, ο, paruum, & ω magnum.
Ἑπτά. α, ε, η, ι, υ, ο μικρὸν, καὶ ω μέγα.

Prima diuiſio vocalium.

Πρώτη διαίρεσις τῶν φωνήεντων.

Prima diuiſio vocalium in longas, breues, & ancipites.

In quot partes diuiduntur ſeptem vocales?
Εἰς πόσα διαιρεῖται τὰ ἑπτὰ φωνήεντα;

In tres, in
- Longas. Μακρά.
- Breues. Βραχέα.
- Ancipites. Δίχρονα.

Vocales longæ duæ.

Quot ſunt longæ?
Πόσα μακρά;
Duæ, η, &, ω.

Breues duæ.

Δύο η, καὶ ω.
Quot ſunt breues?
Πόσα βραχέα;
Duæ, ε & ο.
Δύο, ε, καὶ ο.
Quot ſunt ancipites?

Ancipites tres.

Πόσα δίχρονα;
Tres, α, ι, υ.
Τρία, α, ι, υ.

Secunda diuiſio vocalium.
Δευτέρα διαίρεσις τῶν φωνέντων.

Secunda diuiſio vocalium in præpoſitiuas & ſubiunctiuas.

E In quot partes diuiduntur ſeptem vocales?
Εἰς πόσα διαιροῦνται τὰ ἑπτὰ φωνήεντα;
In duas. In præpoſitiuas, & ſubiunctiuas.
Εἰς δύο, εἰς προτακτικὰ, καὶ ὑποτακτικά.
Quot ſunt præpoſitiuę?
Πόσα προτακτικά;
Vocales præpoſitiuæ quinque.
Tres α, ε, ο, Impropriè verò etiam η & ω.
Τρία. α, ε, ο. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ η, καὶ τὸ ω.
Quare dicuntur præpoſitiuæ?
Διὰ τί λέγονται προτακτικά;
Quia præpoſitæ vocalibus ι & υ diphthongos
Διότι προτασσόμενα τοῦ ι καὶ υ τοὺς διφθόγγους
componunt.
ἀποτελοῦσι.
Quot ſunt diphthongi propriè?
Πόσοι δίφθογγοι κυρίως;
Diuiſio diphthongorum in proprias & improprias.
Sex, αι, αυ, ει, ευ, οι, υι.
Ἓξ. αι, αυ, ει, ευ, οι, υι.
Quot ſunt diphthongi impropriè?
Diphthongi propriæ ſex.
Πόσοι δίφθογγοι καταχρηστικῶς;
Sex, ᾳ cum ι ſubſcripto, ῃ cum ι
Ἓξ. ᾳ μὲ τοῦ ι ὑπογεγραμμένου. ῃ μὲ ι
Subſcripto. ῳ cum ι ſubſcripto.
Diphthongi impropriæ ſex.
ὑπογεγραμμένου, ῳ μὲ τοῦ ι ὑπογεγραμμένου.
ηυ, υι, ωυ.
ηυ, υι, ωυ.
Quot ſunt ſubiunctiuæ?
Πόσα ὑποτακτικά;
Duæ ι & υ, & υ nonnunquam præponitur ι
Subiunctiuæ vocales duæ.
Δύο. ι καὶ υ. καὶ τὸ υ ὅταν ἐνίοτε προτακτικόν ἔχῃ τὸ ι.
Vt in dictionib', μυῖα ἀρτυῖα, υἱὸς, & in ſimilib'.
Ὡς ἐν τῷ μυῖα, καὶ ἀρτυῖα, υἱὸς, καὶ ἐν τοῖς ὁμοίοις.

Tertia diuiſio vocalium.
Τρίτη διαίρεσις τῶν φωνήεντων.

Tertia diuiſio vocalium in mutabiles & immutabiles.

EIn quot partes diuiduntur ſeptem vocales?
Εἰς πόσα διαιροῦνται τὰ ἑπτὰ φωνήεντα.
In duas. In mutabiles, & immutabiles.
Εἰς δύο. εἰς μεταβολικὰ καὶ ἀμετάβολα.
Quot ſunt mutabiles?
Πόσα μεταβολικά;
Tres. α, ε, ο, quarũ quidẽ α in η vertitur. & ο.

Mutabiles tres.

Τρία. α, ε, ο, ὧν τὸ μὲν α εἰς η τρέπεται. τὸ δὲ ο
in ω & ε aliquando quidem in
μικρὸν εἰς ω μέγα. τὸ δὲ ε ποτὲ μὲν εἰς
η vertitur, quandoque verò & ι
η τρέπεται, ποτὲ δὲ καὶ τὸ ι προσ-
aſſumit, & ſemper quidem in η mutatur, præter
λαμβάνει, καὶ πάντοτε μὲν εἰς η τρέπεται, πλὴν
quædam, de quibus dicemus in verborum baryto-
νῶν, περὶ ὧν λέξομεν ἐν τῷ τῶν βαρυτό-
norum imperfecto.
νων παρατατικῷ.
Quot ſunt immutabiles?
Πόσα ἀμετάβολα;

Immutabiles quatuor.

Quatuor, η, ι, υ & ω.
Τέσσαρα, η, ι, υ, καὶ ω.
Quare dicuntur immutabiles?
Διατί λέγονται ἀμετάβολα:
Quia non mutantur in præteritis: vt
Διότι οὐ μεταβάλλονται ἐν τοῖς παρωχημένοις. οἷον
ſono, ſonabam, aucupor, aucupabar, contumelia afficio,
ἠχῶ, ἤχουν, ἰξεύω, ἴξευον, ὑβρίζω,
contumelia afficiebam, iuuo, iuuabam.
ὕβριζον, ὠφελῶ, ὠφέλουν.

De consonantibus.
Περὶ συμφώνων.

Diuisio septemdecim consonantium in semiuocales & mutas.

ΠQuot sunt consonantes?
Πόσα σύμφωνα;
Septēdecī, β, γ, δ, ζ, θ, κ, λ, μ, ν, ξ, π, ρ, σ, τ, φ, χ, ψ.
Δεκαεπτὰ β, γ, δ, ζ, θ, κ, λ, μ, ν, ξ, π, ρ, σ, τ, φ, χ, ψ.
In quas partes diuiduntur septēdecim consonātes?
Εἰς πόσα διαιροῦνται τὰ δεκαεπτὰ σύμφωνα;
In duas, in semiuocales & mutas.
Εἰς δύο. εἰς ἡμίφωνα καὶ ἄφωνα.
Quot sunt semiuocales?
Πόσα ἡμίφωνα;
Octo.
Οκτώ. ζ, ξ, ψ, λ, μ, ν, ρ, σ.

Semiuocales octo.

In quot partes diuiduntur octo semiuocales?
Εἰς πόσα διαιροῦνται τὰ ὀκτὼ ἡμίφωνα;

Diuisio semiuocalium in duplices, immutabiles & σ.

In tres, in { duplices. διπλᾶ. / immutabiles. ἀμετάβολα. / & σ. / καὶ τὸ σ. }
Εἰς τρία. εἰς { διπλᾶ. / ἀμετάβολα. / & σ. / καὶ τὸ σ. }
Quot sunt duplices?
Πόσα διπλᾶ;
Tres ζ, ξ, ψ.
Τρία ζ, ξ, ψ.
Quare dicuntur duplices?
Διατί λέγονται διπλᾶ;

Duplices tres.

Quia ex duabus consonātibus cōponitur vnaquęq; illarum. Nam ζ ex σ & δ. ξ verò ex κ & σ. ψ ex π & σ.
Διότι ἐκ δύω συμφώνων σύγκειται ἑκάστη αὐτῶν. Τὸ μὲν ζ ἐκ τοῦ σ καὶ δ. τοῦ ξ ἐκ τοῦ κ καὶ σ. ψ ἐκ τοῦ π καὶ σ.

Immutábiles quatuor.

Quot sunt immutabiles?
Πόσα ἀμετάβολα;
Quatuor, λ, μ, ν, ρ, quæ & liquidæ dicuntur.
Τέσσαρα, λ, μ, ν, ρ, ἃ καὶ ὑγρὰ λέγονται.
Cur dicuntur immutabiles?
Διατί λέγονται ἀμετάβολα;
Quia non mutantur, neque in futuris
Διότι οὐ μεταβάλλονται οὔτε ἐν τοῖς μέλλουσι τῶν
verborum, neque in declinationibus nominum.
ῥημάτων: οὔτε ἐν ταῖς κλίσεσι τῶν ὀνομάτων.
in futuris quidem verborum: ut *cano, canam,*
ἐν μὲν τοῖς μέλλουσι τῶν ῥημάτων. οἷον ψάλλω, ψαλῶ,
pasco pascam, iudico, iudicabo, sero, seram. In declina-
νέμω, νεμῶ, κρίνω, κρινῶ, σπείρω, σπερῶ. ἐν δὲ ταῖς
tionibus verò nominum, ut *Nestor Nestoris Gra-*
κλίσεσι τῶν ὀνομάτων. οἷον Νέστωρ Νέστορος. Ἕλ-
cus Graci.
λην Ἕλληνος.

Quot sunt mutę?
Πόσα ἄφωνα;

Nouem mutæ

Nouem, π κ τ, β γ δ, φ χ θ.
Ἐννέα, π κ τ, β γ δ, φ χ θ.
Cur dicuntur mutæ?
Διατί λέγονται ἄφωνα;
Quia plusquam aliæ malè sonant, vel potius
Διότι μᾶλλον τῶν ἄλλων κακόφωνά εἰσιν, ἢ μᾶλλον
nullam vocem edunt.
μηδεμίαν φωνὴν ἀποτελοῦσιν.

Diuisio mutarum in tenues, medias & aspiratas.

In quot partes diuiduntur nouem mutæ?
Εἰς πόσα διαιροῦνται ἐννέα ἄφωνα;

In tres, in
Εἰς τρία, εἰς

- tenues
- ψιλά.
- medias.
- μέσα.
- aspiratas.
- δασέα.

Quot

Quot sunt Tenues.
Πόσα ψιλά;
Tres. π κ τ. — Tenues tres.
Τρία, π κ τ.
Quot sunt mediæ?
Πόσα μέσα;
Tres, β γ δ, & est quidē β media π, & φ. — Mediæ tres.
Τρία, β γ δ. ἔστι δὲ τὸ μὲν β μέσον τοῦ π, καὶ φ.
Γ verò media κ, & χ. Δ verò media τ, & θ.
τὸ δὲ γ μέσον τοῦ κ, καὶ χ. τὸ δὲ δ μέσον τοῦ τ, καὶ θ.
Quot sunt aspiratæ?
Πόσα δασέα;
Tres. φ χ θ. opponũturautẽ aspiratæ tenuib⁹, — Aspiratæ tres.
Τρία. φ χ θ. ἀντίκεινται δὲ τὰ δασέα τοῖς ψιλοῖς,
nam φ opponitur π, χ autem κ, & θ, τ.
τὸ μὲν φ τῷ π, τὸ δὲ χ τῷ κ, τὸ δὲ θ, τῷ τ.

De Syllaba.

Περὶ τῆς συλλαβῆς.

Quid est syllaba?
Τί ἐστι συλλαβή;
Concursus ad minimum duarum literarum, abu- — Quid syllaba.
Συμπέλευσις τὰλάχιστον δύο γραμμάτων, καταλη-
siuè verò etiam solæ literæ syllabæ dicuntur, vt
πτικῶς δὲ καὶ μονογράμματοι συλλαβαὶ λέγονται, οἷον
α, ε.
α, ε.
In quot partes diuiditur syllaba?
Εἰς πόσα διαιρεῖται ἡ συλλαβή;

In tres. in { longam. μακράν. / breuem. βραχεῖαν. / communem. κοινήν. } Εἰς τρία. εἰς

Diuisio syllabæ in longam, breuem & communem.

tranſit, ſeu partem dictionis facit, deinde ſequentem habet à vocali incipientem, vt ἐξῆς ἔχῃ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην, οἷον *non mihi cauſa es, Dij mihi authores ſunt*: tum Iliad. γ. Οὔτί μοι αἰτίη ἐσσί, Θεοὶ νύμοι αἰτιοί εἰσιν: τότε ν breuis eſt ſemel, & ι diphthongus breuis ν βραχὺ ἅπαξ, καὶ ἡ ι δίφθογγος βραχεῖα ter ſequente vocali.
τρὶς ἐπομένου φωνήεντος.

2. Aut cùm breuis exiſtens tranſit in partem Ἢ ὅταν βραχεῖα ὖσα καταπτοιεῖ εἰς μέρος orationis, & ſequentem habet à vocali in- λόγου, καὶ τὴν ἐξῆς ἔχῃ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχο- cœptam, vt *Sed in Danais factus clamor, tu-* μένην, οἷον, Αὐτὰρ ἐπὶ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε, θε- *multúſque*, ο quod in fine dictionis eſt, ſe- ὸστε, τὸ ο μικρὸν ἐπὶ τέλους λέξεως ὂν, ἑπο- quente vocali longum eſt: &, *hi autem val-* μένου φωνήεντος μακρόν ἐστι. καὶ, Οἱδὲ μέ- *dè exclamantes accurrerunt filij Græcorum*: α γα ἰάχοντες, ἐπίλεκμον υἱες Ἀχαιῶν: τὸ α vocis μέγα, longum eſt.
τῦ μέγα μακρόν ἐστι.

3. Aut cùm breué vocalé, ſiue ancipitẽ per Ἢ ὅταν βραχεῖ φωνήεντι, ὃ λήγοντι κτ' correptionem aſſumptam, correptam, duæ συσολλὼ παραλαμβανομένῳ, δύο conſonantes inſequuntur, quarum quidem σύμφωνα ἐπιφέρωνται, ὧν τὸ μὲν præcedens ſit muta, ſequens verò liquida, ἄφωνον ἢ ἄφωνον, τὸ δ' ἐπόμενον ὑγρὸν,

vt, *Patrocle mihi miseræ plurimùm gratificate*
θεῖον, Πάτροκλέ μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε Iliad. γ.
animo, o in dictione Πάτροκλε breue est, &
θυμῷ, τὸ ο μικρὸν ἐν τῷ Πάτροκλε βραχὺ, καὶ
longum in eadem dictione, Iliad. π.
μακρὸν ἐν τῷ Ἰλιάδος π. Iliad. π.
sed & sic Patrocle à nauibus pestem propulsans.
Ἀλλὰ καὶ ὡς Πάτροκλε νεῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμυνῶν.

De Accentibus.
Περὶ προσῳδιῶν.

Quid est accentus? Quid prosodia, siue accentus?
Τί ἐστι προσῳδία;
Quædam extensio vocis literatæ ad concinnita-
Ποιὰ τάσις φωνῆς ἐγγράμματος πρὸς εὐφω-
tem totius orationis.
νίαν τοῦ ὅλου λόγου.
Vnde προσῳδία? Vnde prosodia?
Πόθεν προσῳδία;
A præpositione πρὸς & ᾠδὴ, cantus, ᾠδὴ
Παρὰ τὸ πρὸς πρόσειναι καὶ τὸ ᾠδή, τὸ δὲ ᾠδὴ
verò à nomine ἀοιδὴ, quod est poëticum per
παρὰ τὸ ἀοιδή, ὅπερ ἐστὶ ποιητικὸν κατ'
crasim αο in ω, manente etiam ι subscri-
κρᾶσιν τοῦ αοι εἰς ω μέγα, μένοντος καὶ τοῦ ι ὑπογεγραμ-
pto: ἀοιδὴ autem à verbo ἀείδω, cum modu-
μένου, τὸ δὲ ἀοιδὴ παρὰ τὸ ἀείδω τὸ ἐμ-
latione dico, cano, & hoc poëticum: dici-
μελῶς λέγω, καὶ τοῦτο ποιητικὸν: λέγε-
tur autem apud communes ᾄδω.
ται δὲ παρὰ τοῖς κοινοῖς ᾄδω.

Quot ſunt accentus?
Πόσαι προσῳδίαι;

Accentus decem.

Decem: acutus, grauis, circumflexus, longa linea,
Δέκα: ὀξεῖα, βαρεῖα, περισπωμένη, μακρὰ,
breuis linea, aſpiratio, leuigatio, auerſio, ſubunio,
βραχεῖα, δασεῖα, ψιλὴ, ἀπόστροφος, ὑφὲν,
& diſtinctio.
καὶ ὑποδιαστολή.

In quot partes diuiduntur decem accentus?
Εἰς πόσα διαιροῦνται αἱ δέκα προσῳδίαι;

Decem accentuum diuiſio in tonos, tempora, ſpiritus & paſſiones.

In quatuor, in Εἰς τέσσαρα, εἰς
- tonos. τόνους.
- tempora. χρόνους.
- ſpiritus. πνεύματα.
- paſſiones. πάθη.

De Tonis.
Περὶ τόνων.

Quid tonus.

QUid eſt tonus?
Τί ἐστι τόνος;
Intenſio, aut remiſſio, aut medietas ſyllabarum
Ἐπίτασις, ἢ ἄνεσις, ἢ μεσότης συλλαβῶν
bonam vocem habens.
εὐφωνίαν ἔχουσα.
Vnde tonus?
Πόθεν τόνος;
A verbo τείνω, ideſt *tendo, extendo.*

Tonus vnde?

παρὰ τὸ τείνω τὸ τανύω.
Quot ſunt toni?
πόσοι τόνοι;

Tres: acutus, grauis, & circumflexus.
Τρεῖς: ὁ ὀξὺς, ὁ βαρὺς, καὶ ὁ περισπώμενος.

Toni tres.

Quid eſt acutus?
Τί ἐστιν ὀξύς;

Acutus.

Qualitas ſyllabæ intenſum habens ſonum.
ποιότης συλλαβῆς ἐπιτεταμμένον ἔχουσα φθόγγον.

Quot ſunt loci acuti?
Πόσοι τόποι τοῦ ὀξέος;

Sedes acuti tres, antepenultima, penultima & vltima.

Tres. vltima, penultima, & antepenul
Τρεῖς. ἡ λήγουσα, ἡ παραλήγουσα, καὶ ἡ περισπερα-
tima.
λήγουσα.

Quomodo appellatur nomen quod in vltima
Πῶς καλεῖται τὸ ἐπὶ τῆ ληγούσης
habet acutum?
ἔχον τὸν ὀξύν.
ὀξύτονον.
ὀξύτονον.

Quomodo quod in penultima?
Πῶς τὸ ἐπὶ τῆ παραληγούσης;
παροξύτονον & βαρύτονον.
παροξύτονον καὶ βαρύτονον.

Quomodo quod in antepenultima?
Πῶς τὸ ἐπὶ τῆ περισπαραληγούσης;
περισπαροξύτονον & βαρύτονον.
περισπαροξύτονον καὶ βαρύτονον.

Quid eſt grauis?
Τί ἐστι βαρύς;

Grauis.

Qualitas ſyllabæ remiſſum habens ſonum.
Ποιότης συλλαβῆς ἀνειμένον ἔχουσα φθόγγον.

Qualis eſt grauis locus?
Ποῖος ἐστι τοῦ βαρέος ὁ τόπος.

Omnes quæ per æquabilitatem leguntur ſylla-
Πᾶσαι αἱ καθ' ὁμαλισμὸν ἀναγινωσκόμεναι συλλα-

bæ, ideò & syllabicus nominatur tonus: ponitur
βαί διὸ καὶ συλλαβικὸς ὀνομάζεται τόνος: τίθεται
Sedes grauis vltima. verò non in omnibus, sed in solis oxytonis,
δὲ οὐκ ἐπὶ πασῶν, ἀλλ' ἐπὶ μόνον τῶν ὀξυτονουμένων,
cùm per contextum verborum leguntur æquabi-
ὅταν κατὰ συνέπειαν ἀναγινώσκονται ὁμα-
liter .i. *æquabili vocis tenore.*
λῇ.
Circumflexus. Quid est circumflexus?
Τί ἐστι περισπώμενος;
Qualitas syllabæ sonum habens medium inter in-
Ποιότης συλλαβῆς φθόγγον ἔχουσα μέσον τοῦ ἐπι-
tensum & remissum.
τεταμένου καὶ ἀνειμένου.
Quot sunt loci circumflexi?
Sedes circumflexi duæ. Πόσοι τόποι τοῦ περισπωμένου;
Duo, vltima, & penultima.
Δύο, ἡ λήγουσα, καὶ παραλήγουσα.
Quomodo vocatur nomen quod in vltima habet
Πῶς καλεῖται τὸ ἐπὶ τῆς ληγούσης ἔχον
circumflexum?
Περισπώμενον.
Περισπώμενον.
Quomodo quod in penultima?
Πῶς τὸ ἐπὶ τῆς παραληγούσης.
προπερισπώμενον & βαρύτονον.
προπερισπώμενον καὶ βαρύτονον.

De Temporibus.

De Temporibus.
Περὶ χρόνων.

TQuid eſt tempus?
Τί ὅστι χρόνος;
Nota, extenſæ, aut correptæ vocalis,
Σημείωσις ἐκτεινομένης, ἢ συστελλομένης φωνήεντος,
ſiue extenſio, aut correptio vocalis.
ἢ ἔκτασις, ἢ συστολὴ φωνήεντος.
Quot ſunt tempora?
Πόσοι χρόνοι;
Duo, longum, & breue.
Δύο, ὁ μακρὸς, καὶ ὁ βραχύς.
Quid eſt tempus longum?
Τί ὅστι μακρός;
Nota extenſæ, ſeu productæ vocalis: vt —.
Σημείωσις ἐκτεινομένης φωνήεντος: οἷον —.
Quid eſt breuis?
Τί ὅστι βραχύς;
Nota correptæ vocalis: vt V.
Σημείωσις συστελλομένης φωνήεντος: οἷον V.

Tempus.

Duo tempora.

De Spiritibus.
Περὶ πνευμάτων.

TQuid eſt ſpiritus?
Τί ὅστι πνεῦμα;
Qualitas ſyllabæ vertens tenues conſonantes
Ποιότης συλλαβῆς τρέπουσα τὰ ψιλὰ σύμφωνα
in aſperas in compoſitione, aut ſeruans ipſas qua-
εἰς δασέα ἐν τῇ συνθέσει, ἢ φυλάττουσα αὐτὰ οἷά
les ſunt.
εἰσι.

Quid ſpiritus?

Quot ſunt ſpiritus?

Πόσα πνεύματα;

Duo, aſper & tenuis.

Spiritus duo. Δύο, τὸ δασὺ, καὶ τὸ ψιλόν.

Quid eſt ſpiritus aſper?

Τί ἐστι δασύ;

Spiritus aſper quid? Qualitas ſyllabæ vertens tenues conſonantes in

Ποιότης συλλαβῆς τρέπουσα τὰ ψιλὰ σύμφωνα εἰς

aſpiratas in compoſitione.

δασέα ἐν τῇ συνθέσει.

Quid eſt tenuis?

Τί ἐστι ψιλόν;

Qualitas ſyllabæ ſeruans conſonantes in com-

Quid tenuis? Ποιότης συλλαβῆς φυλάττουσα τὰ σύμφωνα ἐν τῇ

poſitione quales ſunt.

συνθέσει οἷά εἰσι.

Vnde vox δασύς?

Πόθεν δασύς;

Vnde δασύς. A δα intenſiua particulâ, & verbo σείω,

Παρὰ τὸ δα σπαστικὸν μόριον, καὶ τὸ σείομαι, impetu feror.

σείομαι τὸ ὁρμῶ.

Vnde vox ψιλός?

Vnde ψιλός. Πόθεν ψιλός;

A verbo ψῶ, extenuo.

Παρὰ τὸ ψῶ τὸ λεπτύνω.

De Paſſionibus.

Περὶ παθῶν.

Quid eſt paſſio?

Quid paſſio? Τί ἐστι πάθος;

Vocis quæ paſſa eſt, nota, ea quæ eliſionem paſ-

Φωνῆς πεπονθυίας σημεῖον τὸ ἔκθλιψιν πα-

ſa ſunt, & quæ coniuncta, & diſiuncta ſunt, ſi-
σόντα, καὶ τὰ ἠνωμένα, καὶ κεχωρισμένα, ση-
gnificans.
λῶν.
Quot ſunt paſſiones?
Πόσα πάθη;
Tres, auerſio, ſubunio, & diſtinctio. Paſſiones tres.
Τρία, ἡ ἀπόστροφος, τὸ ὑφέν, καὶ ἡ διαστολή.

De Auerſione.

Περὶ ἀποστρόφου.

TQuid eſt apoſtrophus, ſiue auerſio?
Τί ἐστιν ἀπόστροφος; Quid apoſtrophus, ſiue auerſio?
Nota eliſionis, ſeu cliſæ vocalis, aut vocaliũ,
Σημεῖον ἐκθλίψεως φωνήεντος, ἢ φωνηέντων,
vocalis quidem, vt τοῦτ' ἔστι *hoc eſt*, voca-
φωνήεντος μὲν, οἷον, τοῦτ' ἔστι. φωνηέν-
lium verò, vt, βούλομ' ἐγὼ, *volo ego*.
των δὲ, οἷον, βούλομ' ἐγώ.
Pro quot vocalibus ponitur auerſio?
Ἀντὶ πόσων φωνήεντων τίθεται ἡ ἀπόστροφος;
Pro quatuor, pro breui α, pro ο par- Pro quatuor literis apoſtrophus ponitur.
Ἀντὶ τεσσάρων, ἀντὶ βραχέος α, ἀντὶ τοῦ ο τοῦ μι-
uo, pro breui ι, & pro tenui ε, vt, ὦρα
κρᾶ, ἀντὶ βραχέος ι, καὶ ἀντὶ τοῦ ε, οἷον, ὦρα
κτος, ἀρ' κτος, *an hic*, τοῦτο ἐμὸν, τοῦτ' ἐμὸν, *hoc*
κτος, ἀρ' κτος, τοῦτο ἐμὸν, τοῦτ' ἐμὸν,
meum, ἐπ' ἡμῖν, ἐφ' ἡμῖν, *in nobis*, φέρε εἰπὲ,
ἐπ' ἡμῖν, ἐφ' ἡμῖν, φέρε εἰπὲ,
φέρ' εἰπὲ, *age, dic*. Apud poëtas verò, & pro
φέρ' εἰπέ. Παρὰ ποιηταῖς δὲ, καὶ ἀντὶ

Immutabiles quatuor.

Quot sunt immutabiles?
Πόσα ἀμετάβολα;
Quatuor, λ, μ, ν, ρ, quæ & liquidæ dicuntur.
Τέσσαρα, λ, μ, ν, ρ, ἃ καὶ ὑγρὰ λέγονται.
Cur dicuntur immutabiles?
Διατί λέγονται ἀμετάβολα;
Quia non mutantur, neque in futuris
Διότι οὐ μεταβάλλονται οὔτε ἐν τοῖς μέλλουσι τῶν
verborum, neque in declinationibus nominum.
ῥημάτων: οὔτε ἐν ταῖς κλίσεσι τῶν ὀνομάτων.
in futuris quidem verborum: ut *cano, canam,*
ἐν μὲν τοῖς μέλλουσι τῶν ῥημάτων. οἷον ψάλλω, ψαλῶ,
pasco pascam, iudico, iudicabo, sero, seram. In declina-
νέμω, νεμῶ, κρίνω, κρινῶ, σπείρω, σπερῶ. ἐν δὲ ταῖς
tionibus verò nominum, ut *Nestor Nestoris Gra-*
κλίσεσι τῶν ὀνομάτων. οἷον Νέστωρ Νέστορος. Ἕλ-
cus Graci.
λην Ἕλληνος.

Quot sunt mutę?
Πόσα ἄφωνα;

Nouem mutæ

Nouem, π κ τ, β γ δ, φ χ θ.
Ἐννέα, π κ τ, β γ δ, φ χ θ.
Cur dicuntur mutæ?
Διατί λέγονται ἄφωνα;
Quia pluſquam aliæ malè ſonant, vel potiùs
Διότι μᾶλλον τῶν ἄλλων κακόφωνά εἰσιν, ἢ μᾶλλον
nullam vocem edunt.
μηδεμίαν φωνὴν ἀποτελοῦσιν.

Diuiſio mutarum in tenues, mędias & aſpiratas.

In quot partes diuiduntur nouem mutæ?
Εἰς πόσα διαιροῦνται ἐννέα ἄφωνα;

In tres, in
Εἰς τρία, εἰς

- tenues
- ψιλά.
- medias.
- μέσα.
- aſpiratas.
- δασέα.

Quot

Quot ſunt Tenues.
Πόσα ψιλά;
Tres. π κ τ. Tenues tres.
Τείκ, π κ τ.
Quot ſunt mediæ?
Πόσα μέσα;
Tres, β γ δ, & eſt quidē β media π, & φ. Mediæ tres.
Τρία, β γ δ. κ᾽ ἔστι τὸ μὲν β μέσον τοῦ π, καὶ φ.
Γ verò media κ, & χ. Δ verò media τ, & θ.
τὸ δὲ γ μέσον τοῦ κ, κ᾽ χ. τὸ δὲ δ μέσον τοῦ τ, κ᾽ θ.
Quot ſunt aſpiratæ?
Πόσα δασέα;
Tres. φ χ θ. opponúnturautē aſpiratæ tenuib', Aſpiratæ tres.
Τρία. φ χ θ. ἀντιστοιχεῖ δὲ τὰ δασέα τοῖς ψιλοῖς,
nam φ opponitur π, χ autem κ, & θ, τ.
τὸ μὲν φ τῷ π, τὸ δὲ χ τῷ κ, τὸ δὲ θ, τῷ τ.

De Syllaba.

Περὶ τῆς συλλαβῆς.

TQuid eſt ſyllaba?
Τί ἐστι συλλαβή;
Concurſus ad minimum duarum literarum, abu- Quid ſyllaba.
Συμπλοκὴ τὸ ἐλάχιστον δύο γραμμάτων, καταχρη-
ſiuè verò etiam ſolæ literæ ſyllabæ dicuntur, vt
στικῶς δὲ καὶ μονογράμματοι συλλαβαὶ λέγονται), οἷον
α, ε.
α, ε.
In quot partes diuiditur ſyllaba?
Εἰς πόσα διαιρεῖται ἡ συλλαβή;

In tres.	in	longam. μακράν.
		breuem. βραχεῖαν.
Εἰς τρία.	εἰς	communem. κοινήν.

Diuiſio ſyllabæ in longam, breuem & communem.

De longa syllaba.
Περὶ μακρᾶς συλλαβῆς.

Quid syllaba longa.

TQuid est longa syllaba?
Τί ἐστι μακρὰ συλλαβή;
Quæ habet longam vocalem, aut productam, aut
Ἡ ἔχουσα μακρὸν φωνῆεν, ἢ μικυνόμενον, ἢ
vnam è diphthongis.
μίαν τῶν διφθόγγων.
Quot modis dicitur longa syllaba?
Ποσαχῶς λέγε) ἡ μακρὰ συλλαβή;

Duobus modis dicitur longa syllaba, natura aut positione.

Duobus modis, aut natura, aut positione.
Διχῶς, ἢ φύσει, ἢ θέσει.
Quando natura?
Πότε φύσει;

Quomodo natura?

Cùm vna longarum vocalium effertur, vt
Ὁπόταν ἓν τῶν μακρῶν φωνήεντων ἐκφέρε), οἷον
1. ἥρως, *heros*, aut vnam diphthongorum, vt
ἥρως, ἢ μίαν τῶν διφθόγγων, οἷον
Αἴας, *Aiax*, aut vnam communium produ-
Αἴας, ἢ ἓν τῶν διχρόνων ἐκτεινό-
ctam habet, vt λαὸς, *populus*.
μενον ἔχει, οἷον λαός.
Quando positione?
Πότε θέσει;

Quomodo positione?

Cùm post in ipsa breuem natura vo-
Ὁπόταν μετὰ τὸ ἐν αὐτῇ βραχὺ φύσει φω-
calem duæ consonantes quomodocunque
νῆεν δύο σύμφωνα ὁπωσοῦν
inferuntur, vt ἔργον .i. *opus*, præterquàm si
ἐπιφέρη), οἷον ἔργον, πλὴν εἰ
muta immutabilem præcedit, tum enim
ἄφωνον ἀμεταβόλε ἀκολουθῆται, τότε γὰ

communis fit, cùm poſſit longa eſſe eadem, κοινὴ γίνεται, δυναμένη μακρὰ εἶναι ἢ ἀυτὴ, & breuis, vt ἀγρὸς, ager. καὶ βραχεῖα, οἷον ἀγρός.

De bréui ſyllaba.
Περὶ βραχείας συλλαβῆς.

TQuid eſt breuis ſyllaba?
Τί ἐστι βραχεῖα συλλαβή;

Quid ſyllaba breuis?

Quæ habet breuem vocalem, aut accipi-
Ἡ ἔχουσα βραχὺ φωνῆεν, ἢ δίχρο-
tem per correptionem aſſumptam, vt λόγος, νον κατὰ συνολλωὴ παραλαμβανόμενον, οἷον λόγος, ſermo, φίλος, amicus.
φίλος.

De communi ſyllaba.
Περὶ κοινῆς συλλαβῆς.

TQuid eſt communis ſyllaba?
Τί ἐστι κοινὴ συλλαβή;

Quid ſyllaba communis?

Quæ poteſt longa eſſe eadem, & breuis.
Ἡ δυναμένη μακρὰ εἶναι ἡ αὐτὴ, καὶ βραχεῖα.
Quot modis fit communis ſyllaba?
Κατὰ πόσους γίνεται ἡ κοινὴ συλλαβή;

Tribus modis dicitur ſyllaba communis.

Tribus modis.
Κατὰ τρεῖς.

Aut cùm in vocalem longam, aut diph-
Ἤτοι ὅταν εἰς φωνῆεν μακρὸν, ἢ δίφ-
thongum deſinit, & in partem orationis θογγον λήγῃ, καὶ εἰς μέρος λόγου

transit, seu partem dictionis facit, deinde se-
καταπεραιοῖ, ἢ μέρος λέξεως ἀποτελῇ, εἶτα τὴν
quentem habet à vocali incipientem, vt
ἑξῆς ἔχῃ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην, οἷον
Iliad. γ. *non mihi causa es, Dij mihi authores sunt*: tum
Οὔτί μοι αἰτίη ἐσσί, Θεοὶ νύμοι αἰτιοί εἰσιν: τότε
η breuis est semel, & οι diphthongus breuis
η βραχὺ ἅπαξ, καὶ ἡ οι δίφθογγος βραχεῖα
ter sequente vocali.
τρὶς ἑπομένου φωνήεντος.

2. Aut cùm breuis existens transit in partem
Ἢ ὅταν βραχεῖα οὖσα καταπεραιοῖ εἰς μέρος
orationis, & sequentem habet à vocali in-
λόγου, καὶ τὴν ἑξῆς ἔχῃ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχο-
cœptam, vt *Sed in Danaïs factus clamor, tu-*
μένην, οἷον, Αὐτὰρ ἐπὶ Δαναῶν γένετο ἰαχήτε, θρό-
multúsque, ο quod in fine dictionis est, se-
ὅστε, τὸ ο μικρὸν ἐπὶ τέλους λέξεως ὂν, ἑπο-
quente vocali longum est: &, *hi autem val-*
μένου φωνήεντος μακρόν ἐστι. καὶ, Οἱ δὲ μέ-
dè exclamantes accurrerunt filij Græcorum: α
γα ἰάχοντες, ἐπέδραμον υἷες Ἀχαιῶν: τὸ α
vocis μέγα, longum est.
τοῦ μέγα μακρόν ἐστι.

3. Aut cùm breué vocalé, siue ancipité per
Ἢ ὅταν βραχεῖ φωνήεντι, ἢ διχρόνῳ κατὰ
correptionem assumptam, correptam, duæ
συστολὴν παραλαμβανομένῳ, δύο
consonantes insequuntur, quarum quidem
σύμφωνα ἐπιφέρωνται, ὧν τὸ μὲν
præcedens sit muta, sequens verò liquida,
ἡγούμενον ᾖ ἄφωνον, τὸ δ' ἑπόμενον ὑγρὸν,

vt, *Patrocle mihi miserè plurimùm gratificare* εἶον, Πάτροκλέ μοι λειλῇ πλεῖον κεχαρισμένε *animo*, o in dictione Πάτροκλε breue est, & Iliad. γ.
θυμῷ, τὸ ο μικρὸν ἐν τῷ Πάτροκλε βραχὺ, καὶ longum in eadem dictione, Iliad. π.
μακρὸν ἐν τῷ Ἰλιάδος π. Iliad. π.
sed & sic Patrocle à nauibus pestem propulsans.
Ἀλλὰ καὶ ὡς Πάτροκλε νεῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμυνών.

De Accentibus.
Περὶ προσῳδιῶν.

Quid est accentus? Τί ἐστι προσῳδία; Quid prosodia, siue accentus?

Quædam extensio vocis literatæ ad concinnita- Ποιὰ τάσις φωνῆς ἐγγράμματος πρὸς εὐφω-
tem totius orationis. νίαν τοῦ ὅλου λόγου.

Vnde προσῳδία? Πόθεν προσῳδία;

A præpositione πρὸς & ᾠδὴ, cantus, ᾠδὴ Παρὰ τὸ πρὸς προσῴδειν καὶ τὸ ᾠδή, τὸ δὲ ᾠδὴ Vnde prosodia?
verò à nomine ἀοιδὴ, quod est poëticum per παρὰ τὸ ἀοιδή, ὅπερ ἐστὶ ποιητικὸν κατὰ
crasim αο in ω, manente etiam ι subscri- κρᾶσιν τοῦ αο εἰς ω μέγα, μένοντος καὶ τοῦ ι ὑπογεγραμ-
pto: ἀοιδὴ autem à verbo ἀείδω, *cum modu-* μένου· ἀοιδὴ δὲ παρὰ τὸ ἀείδω τὸ ἐμ-
latione dico, cano, & hoc poëticum: dici- μελῶς λέγω, καὶ τοῦτο ποιητικόν· λέγε-
tur autem apud communes ᾄδω. ται δὲ παρὰ τοῖς κοινοῖς ᾄδω.

Quot sunt accentus?
Πόσαι προσῳδίαι;

Accentus decem.

Decem: acutus, grauis, circunflexus, longa linea, Δέκα: ὀξεῖα, βαρεῖα, περισπωμένη, μακρά, breuis linea, aspiratio, lenigatio, auersio. subunio, βραχεῖα, δασεῖα, ψιλή, ἀπόστροφος, ὑφὲν, & distinctio.
καὶ ὑποδιαστολή.

In quot partes diuiduntur decem accentus?
Εἰς πόσα διαιροῦνται αἱ δέκα προσῳδίαι;

Decem accentuum diuisio in tonos, tempora, spiritus & passiones.

In quatuor, in Εἰς τέτταρα, τὶς
- tonos. τόνους.
- tempora. χρόνους.
- spiritus. πνεύματα.
- passiones. πάθη.

De Tonis.
Περὶ τόνων.

Quid tonus.

QUid est tonus?
Τί ἐστι τόνος;
Intensio, aut remissio, aut medietas syllabarum bonam vocem habens.
Ἐπίτασις, ἢ ἄνεσις, ἢ μεσότης συλλαβῶν εὐφωνίαν ἔχουσα.
Vnde tonus?
Πόθεν τόνος;
A verbo τείνω, idest *tendo, extendo.*

Tonus vnde?

παρὰ τὸ τείνω τὸ τανύω.
Quot sunt toni?
πόσοι τόνοι;

Tres: acutus, grauis, & circumflexus.
Τρεῖς: ὁ ὀξὺς, ὁ βαρὺς, καὶ ὁ περισπώμενος.

Toni tres.

Quid est acutus?
Τί ἐστιν ὀξύς;

Acutus.

Qualitas syllabæ intensum habens sonum.
ποιότης συλλαβῆς ἐπιτεταμμένον ἔχουσα φθόγγον.

Quot sunt loci acuti?
Πόσοι τόποι τοῦ ὀξέος;

Sedes acuti tres, antepenultima, penultima & vltima.

Tres. vltima, penultima, & antepenul
Τρεῖς. ἡ λήγουσα, ἡ παραλήγουσα, καὶ ἡ προπαραλή-
tima.
γουσα.

Quomodo appellatur nomen quod in vltima
Πῶς καλεῖται τὸ ἐπὶ τῆ ληγούσης
habet acutum?
ἔχον τὸν ὀξύν.
ὀξύτονον.
ὀξύτονον.

Quomodo quod in penultima?
Πῶς τὸ ἐπὶ τῆ παραλησούσης;
παροξύτονον & βαρύτονον.
παροξύτονον καὶ βαρύτονον.

Quomodo quod in antepenultima?
Πῶς τὸ ἐπὶ τῆ προπαραλησούσης;
προπαροξύτονον & βαρύτονον.
προπαροξύτονον καὶ βαρύτονον.

Quid est grauis?
Τί ἐστι βαρύς;

Grauis.

Qualitas syllabæ remissum habens sonum.
Ποιότης συλλαβῆς ἀνειμένον ἔχουσα φθόγγον.

Qualis est grauis locus?
Ποῖος ἐστι τοῦ βαρέος ὁ τόπος.

Omnes quæ per æquabilitatem leguntur sylla-
Πᾶσαι αἱ κατ' ὁμαλισμὸν ἀναγινωσκόμεναι συλλα-

bæ, ideò & syllabicus nominatur tonus: ponitur
βαί διὸ καὶ συλλαβικὸς ὀνομάζεται τόνος: τίθεται

Sedes grauis vltima.

verò non in omnibus, sed in solis oxytonis,
δὲ οὐκ ἐπὶ πασῶν, ἀλλ' ἐπὶ μόνων τῶν ὀξυτονουμένων,
cùm per contextum verborum leguntur æquabi-
ὅταν κατ' συνέχειαν ἀναγινώσκονται ὁμα-
liter .i. *æquabili vocis tenore.*
λῶς.

Circumflexus.

Quid est circumflexus?
Τί ἐστι περισπώμενος;
Qualitas syllabæ sonum habens medium inter in-
Ποιότης συλλαβῆς φθόγγον ἔχουσα μέσον τῆς ἐντε-
tensum & remissum.
ταμένου καὶ ἀνειμένου.
Quot sunt loci circumflexi?

Sedes circumflexi duæ.

Πόσοι τόποι τῆς περισπωμένης;
Duo, vltima, & penultima.
Δύο, ἡ λήγουσα, καὶ παραλήγουσα.
Quomodo vocatur nomen quod in vltima habet
Πῶς καλεῖται τὸ ἐπὶ τῆ λήξεως ἔχον
circumflexum?
περισπώμενον.
Περισπώμενον.
Quomodo quod in penultima?
Πῶς τὸ ἐπὶ τῆ παραλήξεως.
περισπώμενον & βαρύτονον.
περισπώμενον καὶ βαρύτονον.

De Temporibus.

De Temporibus.
Περὶ χρόνων.

TQuid est tempus?
Τί ὅστι χρόνος; Tempus.
Nota, extensæ, aut correptæ vocalis,
Σημείωσις ἐκτεινομένης, ἢ συστελλομένης φωνήεντος,
siue extensio, aut correptio vocalis.
ἢ ἔκτασις, ἢ συστολὴ φωνήεντος.
Quot sunt tempora?
Πόσοι χρόνοι;
Duo, longum, & breue. Duo tempora.
Δύο, ὁ μακρὸς, καὶ ὁ βραχύς.
Quid est tempus longum?
Τί ὅστι μακρός;
Nota extensæ, seu productæ vocalis: vt —.
Σημείωσις ἐκτεινομένης φωνήεντος: οἷον —.
Quid est breuis?
Τί ὅστι βραχύς;
Nota correptæ vocalis: vt V.
Σημείωσις συστελλομένης φωνήεντος: οἷον V.

De Spiritibus.
Περὶ πνευμάτων.

TQuid est spiritus?
Τί ὅστι πνεῦμα; Quid spiritus?
Qualitas syllabæ vertens tenues consonantes
Ποιότης συλλαβῆς τρέπουσα τὰ ψιλὰ σύμφωνα
in asperas in compositione, aut seruans ipsas qua-
εἰς δασέα ἐν τῇ συνθέσει, ἢ φυλάττουσα αὐτὰ οἷά
les sunt,
εἰσι.

Quot ſunt ſpiritus?

Πόσα πνεύματα;

Duo, aſper & tenuis.

Spiritus duo. Δύο, τὸ δασὺ, καὶ τὸ ψιλόν.

Quid eſt ſpiritus aſper?

Τί ἐστι δασύ;

Spiritus aſper quid? Qualitas ſyllabæ vertens tenues conſonantes in aſpiratas in compoſitione.

Ποιότης συλλαβῆς τρέπουσα τὰ ψιλὰ σύμφωνα εἰς δασέα ἐν τῇ συνθέσει.

Quid eſt tenuis?

Τί ἐστι ψιλόν;

Quid tenuis? Qualitas ſyllabæ ſeruans conſonantes in compoſitione quales ſunt.

Ποιότης συλλαβῆς φυλάττουσα τὰ σύμφωνα ἐν τῇ συνθέσει οἷά εἰσι.

Vnde vox δασύς?

Vnde δασύς. Πόθεν δασύς;

A δα intenſiua particula, & verbo σείω, impetu feror.

Παρὰ τὸ δα ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ τὸ σείομαι, impetu feror. σείομαι τὸ ὁρμῶ.

Vnde vox ψιλός?

Vnde ψιλός. Πόθεν ψιλός;

A verbo ψῶ, extenuo.

Παρὰ τὸ ψῶ τὸ λεπύνω.

De Paſſionibus.

Περὶ παθῶν.

Quid eſt paſſio?

Τί ἐστι πάθος;

Vocis quæ paſſa eſt, nota, ea quæ eliſionem paſ-

Φωνῆς πεπονθυίας σημεῖον τὸ ἔκθλιψιν πα-

sa sunt, & quæ coniuncta, & disiuncta sunt, si-
θόντα, καὶ τὰ ἡνομένα, καὶ κεχωρισμένα, δη-
gnificans.
λοῦν.
Quot sunt passiones?
Πόσα πάθη;
Tres, auersio, subunio, & distinctio.
Τρία, ἡ ἀπόστροφος, τὸ ὑφέν, καὶ ἡ ὑποδιαστολή. Passiones tres.

De Auersione.

Περὶ ἀποστρόφου.

TQuid est apostrophus, siue auersio?
Ι' ἐστιν ἀπόστροφος; Quid apostrophus, siue auersio?
Nota elisionis, seu elisæ vocalis, aut vocaliũ,
Σημεῖον ἐκθλίψεως φωνήεντος, ἢ φωνηέντων,
vocalis quidem, vt τοῦτ' ἔστι *hoc est*, voca-
φωνήεντος μὲν, οἷον, τοῦτ' ἔστι. φωνηέν-
lium verò, vt, βούλομ' ἐγὼ, *volo ego.*
των δὲ, οἷον, βούλομ' ἐγώ.
Pro quot vocalibus ponitur auersio?
Ἀντὶ πόσων φωνηέντων τίθεται ἡ ἀπόστροφος;
Pro quatuor, pro breui α, pro ο par- Pro quatuor literis apostrophus ponitur.
Ἀντὶ τεσσάρων, ἀντὶ βραχέος α, ἀντὶ τοῦ ο τοῦ μι-
uo, pro breui ι, & pro tenui ε, vt, ἆρα
κροῦ, ἀντὶ βραχέος ι, καὶ ἀντὶ τοῦ ε, οἷον, ἆρα
οὗτος, ἀρ' οὗτος, *an hic*, τοῦτο ἐμὸν, τοῦτ' ἐμὸν, *hoc*
οὗτος, ἀρ' οὗτος, τοῦτο ἐμὸν, τοῦτ' ἐμὸν,
meum, ἐπὶ ἡμῖν, ἐφ' ἡμῖν, *in nobis*, φέρε εἰπὲ,
ἐπὶ ἡμῖν, ἐφ' ἡμῖν, φέρε εἰπὲ,
φέρ' εἰπὲ, *age, dic.* Apud poëtas verò, & pro
φέρ' εἰπέ. Παρὰ ποιηταῖς δὲ, καὶ ἀντὶ

diphthongis αι, & οι, vt βέλομαι ἐγὼ, βέλομ᾽ τῶν διφθόγγων αι, ϗ οι,, οἷον βέλομαι ἐγὼ, βέλομ᾽ ἐγὼ, & οἴμοι ὡς ἄχθομαι, οἴμ᾽ ὡς ἄχθομαι, hei ἐγὼ, καὶ οἴμοι ὡς ἄχθομαι, οἴμ᾽ ὡς ἄχθομαι. *mihi quàm graviter fero!*

De Subunione.

Περὶ ὑφένος.

Quid hyphen, ſiue ſubunio?

TQuid eſt ſubunio?

Τί ἐστιν ὑφέν;

Nota coniunctionis dictionum, vt

Σημεῖον συναφείας λέξεων, οἷον, τλω-ἀρχὴν ὁπως-ἄν.

Vnde ὑφέν?

Vnde hyphen?

Πόθεν ὑφέν.

Ab ὑπὸ præpoſitione, & nomine ἕν, *vnum.*

Παρὰ τὸ ὑπὸ προθέσεως, ϗ τὸ ἕν.

De Hypodiaſtole, ſiue Diſtinctione.

Περὶ ὑποδιαστολῆς.

Quid eſt ὑποδιαστολή, ſiue diſtinctio?

TQuid eſt ὑποδιαστολή, ſiue diſtinctio?

Τί ἐστιν ὑποδιαστολή;

Nota diſtinctionis dictionum, vt

Σημεῖον διαστάσεως λέξεων, οἷον, ὁ, π, τό, τι.

Vnde fit ὑποδιαστολή?

Πόθεν ὑποδιαστολή;

Vnde ὑποδιαστολή?

A præpoſitione ὑπὸ, & verbo διαστέλλω, ſeparo.

Παρὰ τὸ ὑπὸ προθέσεως, ϗ τὸ διαστέλλω, τὸ διαιρῶ, *diſtinguo.*

χωρίζω.

De Dictione.
Περὶ λέξεως.

TQuid est λέξις, siue dictio?
Τί ἐστι λέξις;
Pars minima constructæ orationis.
Μέρος ἐλάχιστον τῆς κατ' σύνταξιν λόγου.

Quid λέξις, siue dictio?

De Oratione.
περὶ λόγου.

TQuid est λόγος, siue oratio?
Τί ἐστι λόγος;
Solutæ, & metricæ dictionis compositio, aut con-
Πεζῆς τε, καὶ ἐμμέτρου λέξεως σύνθεσις, ἢ σύν-
structio sententiam perfectam significans.
ταξις διάνοιαν αὐτοτελῆ δηλοῦσα.

Quid λόγος, siue oratio?

Vnde vox λόγος?
Πόθεν λόγος;
A verbo λέγω.
Παρὰ τὸ λέγω.

Vnde λόγος?

Quot sunt partes orationis?
Πόσα μέρη τοῦ λόγου;
Octo. Articulus, nomen, verbum, participium,
Ὀκτώ. ἄρθρον, ὄνομα, ῥῆμα, μετοχὴ,
pronomen, præpositio, aduerbium, & coniun-
ἀντωνυμία, πρόθεσις, ἐπίῤῥημα, καὶ σύνδε-
ctio.
σμος.

Partes orationis octo.

De Articulo.
περὶ ἄρθρου.

Quid Articulus?

TQuid eſt articulus?
Τί ἐστιν ἄρθρον;
Pars orationis caſualis, quæ præponitur declina-
Μέρος λόγου πτωτικὸν προτασσόμενον τῇ κλί-
tioni nominum, & poſtponitur.
σει τῶν ὀνομάτων, καὶ ὑποτασσόμενον.

Vnde ἄρθρον.

Vnde vox ἄρθρον?
Πόθεν ἄρθρον;
A verbo ἀρῶ, i. *quadro, congruo.*
παρὰ τὸ ἀρῶ, τὸ ἁρμόζω.

Articulo tria accidunt.

Quot accidunt articulo?
Πόσα παρέπεται τῷ ἄρθρῳ.
Tria, genera, numeri, caſus.
Τρία. γένη, ἀριθμοί, πτώσεις.

In quot partes diuiditur articulus?
Εἰς πόσα διαιρεῖται τὸ ἄρθρον;
In duas. In articulum præpoſitiuum, & poſtpo-
Εἰς δύο. Εἰς προτακτικόν, καὶ ὑποτα-
ſitiuum.
κτικόν.

	Declinatio præpositiui. Κλίσις τοῦ προ- τακτικοῦ.	*Declinatio subiunctiui.* Κλίσις τοῦ ὑπο- τακτικοῦ.
Singulariter Ἑνικῶς.	Nominatiuus, *hic hæc hoc,*	*qui quæ quod,*
	Εὐθεῖα, ὁ ἡ τό.	ὃς ἡ ὅ.
	Genitiuus,	
	Γενικὴ, τοῦ τῆς τοῦ.	οὗ ἧς οὗ.
	Datiuus,	
	Δοτικὴ, τῷ τῇ τῷ.	ᾧ ᾗ ᾧ.
	Accusatiuus,	
	Αἰτιατικὴ, τὸν τὴν τό.	ὃν ἣν ὅ.
Dualiter Δυικῶς.	Nominatiuus,	
	Εὐθεῖα, τὼ τὰ τώ.	ὣ ἃ ὤ.
	Genitiuus,	
	Γενικὴ, τοῖν ταῖν τοῖν.	οἷν αἷν οἷν.
	Datiuus,	
	Δοτικὴ, τοῖν ταῖν τοῖν.	οἷν αἷν οἷν.
	Accusatiuus,	
	Αἰτιατικὴ, τὼ τὰ τὼ.	ὣ ἃ ὤ.
Pluraliter πληθυντικῶς.	Nominatiuus,	
	Εὐθεῖα, οἱ αἱ τὰ.	οἱ αἱ ἅ.
	Genitiuus,	
	Γενικὴ, τῶν τῶν τῶν.	ὧν ὧν ὧν.
	Datiuus,	
	Δοτικὴ, τοῖς ταῖς τοῖς.	οἷς αἷς οἷς.
	Accusatiuus,	
	Αἰτιατικὴ, τοὺς τὰς τά.	οὓς ἃς ἅ.

Sciendum quòd articulus vocatiuum non habet, in declinationibus autem pro articuli præpositiui vocatiuo, vtimur aduerbio vocandi ὦ.

Ἰστέον ὅτι τὸ ἄρθρον τὴν κλητικὴν οὐκ ἔχει, ἐν ταῖς δὲ κλίσεσιν αὐτὶ τοῦ τοῦ ἄρθρου προτακτικοῦ κλητικῆς, χρώμεθα τῷ ἐπῤῥήματι vocandi ὦ.

Articuli vocatiuo carent, sed eorum loco vtimur aduerbio vocandi ὦ.

κλητικῷ, ὦ.

De nomine.
Περὶ ὀνόματος.

Quid est nomen?

Τί ἐστιν ὄνομα;

Pars orationis casualis, corpus, aut rem significans, corpus quidem, vt *lapis*, rem autem, vt *institutio, disciplina.*

Μέρος λόγου πτωτικὸν σῶμα, ἢ πρᾶγμα σημαῖνον, σῶμα μὲν, οἷον λίθος, πρᾶγμα δὲ, οἷον παίδευσις.

Huius autem aliud quidem proprium, vt *Stephanus*, *Maria*, aliud verò appellatiuum, vt *homo*, aliud adiectiuum, vt *bonus*, aliud verò relatiuum, vt *qualis*, aliud interrogatiuum, vt *quis, qualis*, aliud numerale, vt *unus, duo, tres.*

Τούτου δὲ, τὸ μὲν κύριον, οἷον Στέφανος, Μαρία, τὸ δὲ προσηγορικὸν, οἷον ἄνθρωπος, τὸ δὲ ἐπίθετον, οἷον ἀγαθὸς, τὸ δὲ ἀναφορικὸν, οἷον οἷος, τὸ δὲ ἐρωτηματικὸν, οἷον, τίς, ποῖος, τὸ δὲ ἀριθμητικόν. οἷον, εἷς, δύο, τρεῖς.

Proprium nomen.
Appellatiuum.
Adiectiuum.
Interrogatiuum
Numerale.

Vnde vox ὄνομα?

Πόθεν ὄνομα;

Vnde ὄνομα?

A verbo

A verbo νέμω, i. *partior, diuido.*
Παρὰ τὸ νέμω, τὸ μερίζω.
Quot accidunt nomini?
Πόσα παρέπεται τῷ ὀνόματι;
Quinque. Genera, ſpecies, figura, numeri, caſus. Πέντε. Γένη, εἴδη, σχήματα, ἀριθμοὶ, πτώσεις. Nomini quinque accidunt.

De Genere.
Περὶ γένους.

Quid eſt genus?
Τί ἐστι γένος;
Caſualis, ſeu quæ per caſus declinatur, dictionis
Πτωτικῆς λέξεως
nota, ſignificans id quod in voce maſculinum,
χαρακτὴρ σημαίνων τὸ ἐν φωνῇ ἄρσεν,
aut fœmininum, aut neutrum quid diſcernit.
ἢ θῆλυ, ἢ οὐδέτερόν τι διακρίνων. Quid genus?

Vnde vox *γένος*?
Πόθεν γένος; Vnde γένος?
A verbo *γίνομαι*, i. *naſcor.*
Παρὰ τὸ γίνομαι, τὸ γεννῶμαι.
Quot ſunt genera?
Πόσα γένη;
Quinque. Maſculinum, fœmininum, commune, promiſcuum, & neutrum.
Πέντε. Ἀρσενικὸν, θηλυκὸν, κοινὸν, ἐπίκοινον, καὶ οὐδέτερον. Quinque nominum genera.
Quid eſt maſculinum genus?
Τί ἐστιν ἀρσενικὸν γένος; Quid genus maſculinum?
Cui præponitur in recto, nominatiuo & ſingulari
Οὗ προτάσσεται κατ' εὐθεῖαν, καὶ ἑνικὴ

caſu articulus *hic*, vt *hic Petrus*.
πῶσιν ἄρθρον τὸ ὁ, οἷον ὁ Πέτρος.

Quid genus fœmininum?

Quid eſt fœmininum genus?
Τί ἐστι θηλυκὸν γένος;
Cui præponitur in recto, & ſingulari caſu arti-
Οὗ προτάσσεται κατ' εὐθεῖαν, καὶ ἑνικὴν πῶσιν ἄρ-
culus *hæc*, vt *hæc Maria*.
θρον τὴ, οἷον ἡ Μαρία.

Quid commune?

Quid eſt commune?
Τί ἐστι κοινόν;
Cui præponuntur in recto, & ſingulari caſu arti-
Οὗ προτάσσεται κατ' εὐθεῖαν καὶ ἑνικὴν πῶσιν τὸ,
culi *hic & hæc*, vt *hic & hæc homo*.
ὁ, καὶ ἡ, οἷον ὁ, καὶ ἡ ἄνθρωπος.

Quid eſt promiſcuum?

Quid eſt promiſcuum?
Τί ἐστιν ἐπίκοινον;
Quod vno, & ſolo articulo duorum generum ſi-
Ὃ διὰ ἑνὸς τοῦ μόνου τοῦ ἄρθρου τὰς τῶν δύο γενῶν ση-
gnificationes continet, vt *hæc Aquila*, *hæc Hi-*
μασίας σωνέχει, οἷον ὁ ἀετὸς, ἡ χε-
rundo.
λιδών.

Quid genus neutrum?

Quid eſt neutrum genus?
Τί ἐστιν οὐδέτερον γένος;
Cui præponitur in recto, & ſingulari caſu arti-
Οὗ προτάσσεται κατ' εὐθεῖαν, καὶ ἑνικὴν πῶσιν ἄρ-
culus *hoc*, vt *hoc unguentum*.
θρον τὸ, οἷον τὸ μύρον.

De Specie.
Περὶ εἴδους.

TQuid est species?
Τί ἐστιν εἶδος;
Vocis imago, in ipsa significans primam, aut secundam positionem.
Φωνῆς εἰκὼν, τὴν ἐν αὐτῇ δηλοῦσα πρώτην, ἢ δευτέραν θέσιν.
Vnde εἶδος?
Πόθεν εἶδος;
A verbo εἴδω, i. *similis sum, assimilo.*
Παρὰ τὸ εἴδω, τὸ ὁμοιῶ.
Quot sunt species?
Πόσα εἴδη;
Duæ. Primitiua, & deriuatiua.
Δύο. πρωτότυπον, καὶ παράγωγον.
Quid est deriuatiua?
Τί ἐστι πρωτότυπον;
Quæ prima ponitur, & non habet principium vllum, aut causam suæ originis,
Τὸ πρωτόθετον ὑπάρχον, καὶ μὴ ἔχον προκάταρξίν τινα, ἢ αἰτίαν τῆς ἑαυτοῦ γενέσεως,
vt vox Ἄρης.
ὅιον Ἄρης.
Quid est deriuatiua?
Τί ἐστι παράγωγον;
Quæ ab aliquo deriuatur, vt vox Ἀρήιος,
Τὸ ἀπό τινος παραγόμενον, ὅιον Ἀρήιος,
i. *bellicosus.*
ὁ πολεμικός.

Quid εἶδος, siue species?

Vnde εἶδος?

Species duæ, primitiua, & deriuatiua.

Quid primitiua?

Quid deriuatiua?

De Figura.

Περὶ σχήματος.

Quid σχῆμα, ſeu figura?

Quid eſt figura?
Τί ἐστι σχῆμα;
Dictionũ modus ſub vnum tonum, & vnum ſpiritum, ſine interuallo ductus in ſimplicitate, aut compoſitione.
Λέξεων ποσότης, ὑφ' ἕνα τόνον, καὶ ἓν πνεῦμα ἀδιαστάτως ἀγομένη ἐν ἁπλότητι, συνθέσει.

Vnde σχῆμα?

Vnde dicitur σχῆμα?
Πόθεν σχῆμα;
Ab ἔσχημαι paſſiuo præteriti, cuius thema ἔχω non eſt in vſu.
Ἀπὸ τοῦ ἔσχημαι παθητικοῦ παρακειμένου οὗ τὸ θέμα ἔχω ἄχρηστον.

Figuræ tres, ſimplex, compoſita, & decompoſita.

Quot ſunt figuræ?
Πόσα σχήματα;
Tres. Simplex, compoſita, & decompoſita.
Τρία. ἁπλοῦν, σύνθετον, καὶ παρασύνθετον.

Quid figura ſimplex?

Quid eſt ſimplex figura?
Τί ἐστιν ἁπλοῦν σχῆμα;
Quæ ex vna dictione componitur, vt ἵππος, equus.
Τὸ ἐκ μιᾶς λέξεως συνιστάμενον, οἷον ἵππος.

Quid compoſita?

Quid eſt compoſita figura?
Τί ἐστι σύνθετον σχῆμα;
Quæ ex duabus dictionibus componitur, vt
Τὸ ἐκ δύο λέξεων συγκείμενον, οἷον

φίλιππος, *equorum amans.*

φίλιππος.

Quid est decomposita figura? Quid decomposita?

Τί ἐστι παρασύνθετον σχῆμα;

Quæ ex composita deducitur, vt φιλιππί-

Τὸ ἐκ τοῦ συνθέτου παραγόμενον, οἷον φιλιππί-

δης.

δης.

De Numero.

Περὶ ἀριθμοῦ.

Quid est numerus?

Τί ἐστιν ἀριθμός;

Aceruus vnitatum, aut vnitatum compositio? Quid ἀριθμὸς, siue numerus?

Σωρεία μονάδων, ἢ μονάδων σύνθεσις.

Vnde dicitur ἀριθμός? Vnde ἀριθμός?

Πόθεν ἀριθμός;

A verbo ἁλίζω, i. *congrego*, *coaceruo*, vnde

Παρὰ τὸ ἁλίζω, τὸ συναθροίζω, ὅθεν

ἁλιθμὸς, & ἀριθμός. vel ab ἄρω, *apto*, *coa-*

ἁλιθμὸς, καὶ ἀριθμός. ἢ παρὰ τὸ ἄρω, τὸ ἁρ-

gmento.

μόζω.

Quot sunt numeri? Numeri tres.

Πόσοι ἀριθμοί;

Tres Singularis, dualis, & pluralis. Singularis, dualis & pluralis.

Τρεῖς. ἑνικὸς, δυικός, καὶ πληθυντικός.

Quid est singularis numerus?

Τί ἐστιν ἑνικὸς ἀριθμός;

Qui vnum significat, vt *sermo.*

Ὁ ἓν σημαίνων, οἷον λόγος. Quid numerus singularis?

Quid est dualis numerus?
Τί ὅστι δυϊκὸς ἀριθμός;
Quid dualis. Qui duo significat, vt *duo sermones.*
Ὁ δύο σημαίνων, οἷον λόγω.
Quid est pluralis numerus?
Quid pluralis? Τί ὅστι πληθυντικὸς ἀριθμὸς;
Qui tria, & multa significat, vt *sermones.*
Ὁ τρία, καὶ πολλὰ σημαίνων, οἷον λόγοι.

De Casu.
Περὶ πτώσεως.

Quid est casus?
Τί ὅστι πτῶσις;
Quid casus? Nominis, aut nominatiui in fine facta mutatio?
Ὀνόματος, ἢ ὀνομαστικῆς ἐπὶ τὸ τέλος γινομένη κλίσις.
Vnde πτῶσις? Vnde dicitur πτῶσις?
Πόθεν πτῶσις;
A verbo πίπτω, i. *cado.*
Παρὰ τὸ πίπτω.
Quot sunt casus?
Πόσαι πτώσεις;
Casus quinque. Quinque.
Πέντε.
Synonyma nominatiui. Nominatiuus, qui & rectus vocatur.
Ὀρθὴ, ἥτις καὶ εὐθεῖα, ἢ ὀνομαστικὴ καλεῖται.
Genitiui. Genitiuus, qui & patrius, & possessiuus.
Γενικὴ, ἥτις πατρική τε, ἢ κτητική.
Datiui. Datiuus, qui & mandatiuus, & gratificatiuus.
Δοτικὴ ἥτις ἐπιταλτικὴ, ἢ χαριστική.
Vocatiui. Accusatiuus, & vocatiuus, qui & appellatiuus
Αἰτιατικὴ, καὶ κλητικὴ, ἥτις προσαγορευτικὴ dicitur.
λέγεται.

Rectus nominatiuus dicitur, quia cùm volumus Ἡ ὀρθὴ ὀνομαστικὴ λέγεται, ὅτι βουλόμενοι nominare res, recto vtimur. Alij autem ὀνομάζειν τὰ πράγματα, τῇ ὀρθῇ χρώμεθα. Αἱ ἄλλαι casus obliqui vocantur, quia obliquè ea, quæ circa substantiam fiunt, significant. ἐπὶ πλάγιαι καλοῦνται, ὅτι πλαγίως τὰ περὶ τὴν οὐσίαν γινόμενα σημαίνουσι.

Cur nominatiuus rectus appellatur?

Cur reliqui casus obliqui appellantur?

De declinatione Nominum.
Περὶ κλίσεως τῶν ὀνομάτων.

TNominum alia quidem declinantur, aut monuentur parisyllabè, vt *Æneas, Æneæ*, alia verò imparisyllabè, vt *Titan, Titanis*. Quare vocetur illa quidem declinatio parisyllaba, hæc verò imparisyllaba. Τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν κλίνονται, ἢ ἰσοσυλλάβως, οἷον Αἰνείας, Αἰνείου, τὰ δὲ περισσοσυλλάβως, οἷον τιτὰν, τιτᾶνος. Ὥστε καλεῖσθαι μὲν κλίσις ἰσοσύλλαβος, ἡ δὲ περισσόσυλλαβος.

Declinantur nomina, aut parisyllabè, aut imparisyllabè.

Quot sunt declinationes nominum?
Πόσαι κλίσεις τῶν ὀνομάτων;

Decem. Quinque quidem simplices, & non contractæ, quarum quatuor quidem parisyllabæ, vna verò imparisyllaba: quinque verò contractæ à quinta, & imparisyllaba factæ. Δέκα. Πέντε μὲν ἁπλαῖ, καὶ ἀσυναίρετοι, ὧν τέσσαρες μὲν ἰσοσύλλαβοι, μία δὲ περισσοσύλλαβος: πέντε δὲ συνηρημέναι ἀπὸ τῆς πέμπτης, καὶ περισσοσύλλαβοι γινόμεναι.

Nominum declinationes decem.

Quinque declinationes simplices.

Quinque declinationes contractæ.

De prima declinatione.
Περὶ πρώτης κλίσεως.

Primæ declinationis terminationes duæ. Genus vnum.

Prima quidem parisyllaborum declinatio est in ας, aut in ης desinentium masculinorum nominum, quorum genitiuus in ου, datiuus in ᾳ, aut in ῃ diphthongos improprias, accusatiuus in ν cum vocali nominatiui desinit, quod cõmune est omniũ parisyllabarum declinationum.

Πρώτη μὲν ἡ τῶν ἰσοσυλλάβων κλίσις ἐστὶν εἰς ας, ἢ εἰς ης ληγόντων ἀρσενικῶν ὀνομάτων, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου, ἡ δοτικὴ εἰς ᾳ, ἢ εἰς ῃ διφθόγγους κατὰ χρησικὴ, ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ληκτικῆς, ὃ κοινόν ἐστι πασῶν τῶν ἰσοσυλλάβων κλίσεων.

Exemplum.
Παράδειγμα.

Nominatiuus singularis. Æneas,
ἡ εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν, ὁ Αἰνείας,
Genitiuus, Æneæ.
ἡ γενικὴ, τοῦ Αἰνείου.
Datiuus, Æneæ.
ἡ δοτικὴ, τῷ Αἰνείᾳ.
Accusatiuus, Æneam.
ἡ αἰτιατικὴ, τὸν Αἰνείαν.

Vocatiuus

Vocatiuus, ô Æneа, communiter, & ô Æneas
ἡ κλητικὴ ὦ Αἰνεία κοινῶς, καὶ ὦ Αἰνεία
Atticè.
ἀττικῶς.

Nominatiuus, & accuſatiuus, & vocatiuus dua-
Ἡ εὐθεῖα, καὶ αἰτιατικὴ, καὶ κλητικὴ τῶν δυ-
les, Æneæ duo, Æneas, & ô Æneæ.
οῖν, τὼ ὦ Αἰνεία.
Genitiuus, & datiuus Ænearum duorum.
Γενικὴ, καὶ δοτικὴ τοῖν Αἰνείαιν.

Nominatiuus pluralis, Æneæ.
Ἡ εὐθεῖα, οἱ πληθυντικῶν οἱ Αἰνεῖαι.
Genitiuus, Ænearum.
Ἡ γενικὴ, τῶν Αἰνειῶν.
Datiuus, Æneis.
Ἡ δοτικὴ, τοῖς Αἰνείαις.
Accuſatiuus, Æneas.
Ἡ αἰτιατικὴ, τοὺς Αἰνείας.
Vocatiuus ô Æneа.
Ἡ κλητικὴ, ὦ Αἰνεῖαι.

Aliud.
Ἄλλο.

Chryſes, Chryſæ, Chryſæ, Chryſen, ô
Ὁ χρύσης, τοῦ χρύσου, τῷ χρύσῃ, τὸν χρύσην, ὦ
Chryſe communiter, & ô Chryſes Atticè.
χρύσῃ κοινῶς, καὶ ὦ χρύσης Ἀττικῶς.
Dual: Chryſæ duo, as, ô Chryſæ, Chryſarũ duorũ.
Δυικὸς, τὼ καὶ ὦ χρύσα, τοῖν χρύσαιν.
Pluralis, Chryſæ, Chryſarum, Chryſis,
Πληθ. οἱ χρύσαι, τῶν χρυσῶν, τοῖς χρύσαις, τὰς
Chryſas, ô Chryſæ.
χρύσας, ὦ χρύσαι.

Aliud.

Ἄλλο.

Propheta, Prophetæ, Prophetæ, Prophe-
Ὁ προφήτης, τοῦ προφήτου, τῷ προφήτῃ, τὸν προφή-
tam, ô Propheta.
τὴν, ὦ προφῆτα.
D. N. & a. & v. Prophetæ duo, Prophetas, ô Pro-
Δ. τὼ, καὶ ὦ προφήτα, ὦ προ-
phetæ, Prophetarum duorum.
φήτα, γ. καὶ δ. τοῖν προφήταιν.
P. N. & v. Prophetæ, ô Propheræ, Prophetarum
Π. οἱ καὶ ὦ προφῆται, τῶν προφη-
duorum, Prophetis, Prophetas.
τῶν, τοῖς προφήταις, τοὺς προφήτας.

Obseruatio 1. Nota, quòd in ης desinentia nomina, quæ
Σημείωσαι, ὅτι τὰ εἰς ης λήγοντα ὀνόματα, ἔ-
habent in vltima syllaba literam τ, aut gen-
χοντα ἐπὶ τῆς ἐσχάτης συλλαβῆς τὸ τ, ἢ ἐθ-
tilia versione η in α vocatiuum singularem
νικὰ ὄντα τροπῇ τοῦ η εἰς α τὴν κλητικὴν τῶν ἑνικῶν
faciunt, vt .i. *dominus*, ô *domine*, i. *Persa*,
ποιοῦσιν, οἷον ὁ δεσπότης, ὦ δέσποτα, ὁ Πέρσης,
ô *Persa*.
ὦ Πέρσα.

Obseruatio 2. Prætereà sciendum, quòd in duali, & plu-
Ἔτι ἰστέον ὅτι ἐπὶ τῶν δυικῶν, καὶ πληθυν-
rali, vocatiuus voce consentit semper cum
τικῶν ἡ κλητικὴ ὁμοφωνεῖ ἀεὶ τῇ
proprio nominatiuo, & quòd genitiuus
ἰδίᾳ εὐθείᾳ, καὶ ὅτι ἡ γενικὴ

pluralis huius primæ, ſimiliter etiam ſe-
τῆ πλησυντικῶν ταύτης ἡ φωνής, ὁμοίως καὶ ἡ δευ-
cundæ declinationis circumflectitur in vl-
τέρας κλίσεως περισπᾶται ὅτι ἡ λῆγε-
tima.
σης.

De ſecunda Declinatione.
Περὶ δευτέρας κλίσεως.

Secunda verò declinatio pariſyllabo-
Δευτέρα δὲ κλίσις τῶν ἰσοσυλλά-
rum eſt in α; aut in η, fœmininorum, quo-
βων ὀξυτόνων εἰς α, ἢ εἰς η λῆγόντων, θηλυκῶν ὧν
rum genitiuus in ας, aut in ης, datiuus in ᾳ,
ἡ γενικὴ εἰς ας, ἢ εἰς ης, ἡ δοτικὴ εἰς ᾳ,
vel in ῃ, accuſatiuus in ν cum vocali no-
ἢ εἰς ῃ, ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος ἡ ἐυ-
minatiui deſinit.
θείας λήγει.

Secundæ declinationis terminationes duæ.

Genus vnum.

Exemplum.
Παράδειγμα.

H Muſa, Muſæ, Muſæ, Muſam, ô
Ἡ Μοῦσα, τῆς μούσης, τῇ μούσῃ, τὴν μοῦσαν, ὦ
Muſa.
μοῦσα.

D. N. acc. & voc. Muſæ duæ, muſas, ô muſæ,
Δ. τὼ καὶ ὦ μούσα,

Muſarum duarum.
τῶν μύσαιν.
Plur. Nom. & v. Muſæ, & ô Muſæ, Muſarum,
Π. αἱ καὶ ὦ μῦσαι, τῶν μυσῶν,
Muſis, Muſas.
ταῖς μύσαις, τὰς μύσας.

Aliud.

Ἄλλο.

Honor, honoris, honori, honorem,
Ἡ τιμὴ, τῆς τιμῆς, τῇ τιμῇ, τὴν τιμὴν,
ô honor.
ὦ τιμή.
Dualis, Nom. a. & v. honores duo, & ô honores,
Δ. τὰ καὶ ὦ. τιμὰ,
honorum duorum.
τοῖν τιμαῖν.
P. N. & v, honores, & ô honores, honorum, ho-
Π. αἱ καὶ ὦ τιμαὶ, τῶν τιμῶν, ταῖς
noribus, honores.
τιμαῖς, τὰς τιμάς.

Obſeruatio 1. Nota quòd ſola nomina quæ in α deſinunt
Σημείωσαι ὅτι μόνα τὰ εἰς α λήγοντα
purũ, aut in εα, vel in δα, aut in θα, ſeruãt α in
καθαρὸν, ἢ εἰς εα, ἢ εἰς δα, ἢ εἰς θα, φυλάττουσιν α ἐπὶ
genitiuo, & datiuo, vt amicitia, amicitiæ,
τὴν γενικὴν, καὶ δοτικὴν, οἷον φιλία, φιλίας,
amicitiæ. dies, dici, diei. leda, ledæ, ledæ.
φιλίᾳ. ἡμέρα, ἡμέρας, ἡμέρᾳ. λήδα, λήδας, λήδᾳ.
ſpina, ſpinæ, ſpinæ.
ἄκανθα, ἀκάνθας, ἀκάνθᾳ.

Obſeruatio 2. Quæ verò ante α aliam conſonantem ha-
Τὰ δὲ πρὸ τοῦ α ἄλλο π σύμφωνον ἔχον-

bent, vertunt illud α in η in genitiuo, & da-
τα, τρέπουσιν ἀυτὸ α εἰς η ἐπὶ τ γενικῆς, καὶ δο-
tiuo, vt muſa, muſæ, muſæ. ſitis, ſitis,
τικῆς, οἷον μοῦσα, μούσης, μούσῃ. δίψα, δίψης,
ſiti.
δίψῃ.

De tertia declinatione.

Περὶ τρίτης κλίσεως.

Tertia declinatio paraſyllaborum eſt in ος deſinentium maſculinorum, & fœminorum, & communium, & promiſcuorum, & in ον neutrorum, quorum genitiuus in ου, datiuus in ῳ, diphthongum impropriam, accuſatiuus in ν cum vocali nominatiui deſinit.

Τρίτη κλίσις ἐστὶν ἰσοσυλλάβων τῶν εἰς ος λήγόντων ἀρσενικῶν τε, καὶ θηλυκῶν, καὶ κοινῶν, καὶ ἐπικοίνων, καὶ εἰς ον οὐδετέρων, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου, ἡ δοτικὴ εἰς ῳ διφθογγον κατὰ χρησιν, ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τοῦ φωνήεντος τ ὀνομαστικῆς λήγει.

Tertiæ declinationis terminationes duæ.

Genus vnum.

Exemplum maſculini.

Παράδειγμα τοῦ ἀρσενικοῦ.

Sermo, ſermonis, ſermoni, ſermonem,
ὁ λόγος, τοῦ λόγου, τῷ λόγῳ, τὸν λόγον,

ô ſermo.
ὦ λόγε.
D. N. a. & v. ſermones duo, ô ſermones, ſermo-
Δ. τὼ καὶ ὦ λόγω, τοῖν
num duorum.
λόγοιν.
Pluralis, ſermones, ſermonum, ſermonibus, ſer-
Π. οἱ λόγοι, τῶν λόγων, τοῖς λόγοις, τοὺς
mones, ô ſermones.
λόγους, ὦ λόγοι.

Exemplum feminini.
Παράδειγμα τοῦ θηλυκοῦ.

Via, viæ, viæ, viam,
Ἡ ὁδὸς, τῆς ὁδοῦ, τῇ ὁδῷ, τὴν ὁδὸν,
ô via.
ὦ ὁδέ.
D N ac. & voc. viæ duæ, vias duas, ô viæ duæ,
Δ. τὰ καὶ ὦ ὁδὼ, ταῖν
viarum duarum.
ὁδοῖν.
Plur. Nom. & voc. viæ, ô viæ, viarum,
Π. αἱ καὶ αἱ ὁδοὶ, τῶν ὁδῶν, ταῖς
viis, vias.
ὁδοῖς, τὰς ὁδούς.

Exemplum communis.
Παράδειγμα τοῦ κοινοῦ.

Homo, hominis,
Ὁ καὶ ὁ ἄνθρωπος, τοῦ, καὶ τῆς ἀνθρώπου, τῷ, καὶ
homini, hominem, ô homo.
τῇ ἀνθρώπῳ, τὸν, καὶ τὼ ἄνθρωπον, ὦ ἄνθρωπε.

Dual. Nom. acc. & voc. homines duo, ho-
Δ. πὼ, χὴ τὰ, χὴ ὦ ἄνθρωποι,
mines, & ô homines, hominum duorum.
τοῖν, χὴ τῶν ἀνθρώποιν.
Plur. Nom. & voc. homines, & ô homines, homi-
Π. οἱ χὴ αἱ ὦ ἄνθρωποι, τῶν ἀνθρώ-
num, hominibus, homines.
πων, τοῖς, χὴ τοῖς ἀνθρώποις, τὺς χαὶ τὰς ἀνθρώπυς.

Exemplum promiſcui.

Παράδειγμα τῦ ἐπικοίνου.

vt Aquila.
ὁ ἀετός.

Exemplum neutrius.

Παράδειγμα τῦ οὐδετέρου.

Lignum, ligni, ligno, lignum,
τὸ ξύλον, τῦ ξύλυ, τῷ ξύλῳ, τὸ ξύλον,
ô lignum.
ὦ ξύλον.
Dual. Nom. acc. & voc. ligna duo, ô ligna,
Δ. πὼ χὴ ὦ ξύλω, τοῖν
lignorum duorum.
ξύλοιν.
Pl. ligna, lignorum, lignis, ac. & v. ligna, ô
Π. τὰ ξύλα, τῶν ξύλων, τοῖς ξύλοις, τὰ χαὶ ὦ
ligna.
ξύλα.
Sciendum quòd in omnibus neutris in omni nu- Obſeruatio.
Ἰ ϛέον ὅτι ἐπὶ παύτων τῶν οὐδετέρων ἐν παντὶ ἀ-
mero tres caſus iidem ſunt, nominatiuus, & ac-
ειθμῷ τρεῖς πτώσεις αἱ αὐταί εἰσιν, ὀνομαστική τε, χὴ αἰ-
cuſatiuus, & vocatiuus.
τατικὴ, χὴ κλητική.

De quarta declinatione.
Περὶ τετάρτης κλίσεως.

Quartæ declinationis terminationes duæ.

Genera 4.

TQuarta declinatio parisyllaborum est nominum quæ in ως desinunt, masculinorum, & fœminorum, & communium, & in ων neutrorum, quorum genitiuus in ω, datiuus in ῳ diphthongum impropriam, accusatiuus in ν cũ vocali nominatiui desinit.

Ετάρτη κλίσις τῶν ἰσοσυλλάβων ὀνομάτων τὰ εἰς ως λήγοντων, ἀρσενικῶν, καὶ θηλυκῶν, καὶ κοινῶν, καὶ εἰς ων οὐδετέρων, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ω, ἡ δοτικὴ εἰς ῳ διφθογγον καταχρηστικὴν, ἡ αἰτιατικὴ εἰς ν μετὰ τὸ φωνήεντος τῆς εὐθείας λήγει.

Exemplum masculini.
Παράδειγμα τοῦ ἀρσενικοῦ.

Menelaus, & ô Menelae, Menelai, Menelao, Menelaum.

Ὁ καὶ ὦ Μενέλεως, τοῦ Μενέλεω, τῷ Μενέλεῳ, Μενέλεων.

D.N.ac.& v. Menelai duo, Menelaos, ô Menelai, Menelaorum duorum.

Δ. τὼ καὶ ὦ Μενέλεω, τοῖν Μενέλεων.

Pl. N. & v. Menelai, ô Menelai Menelaorũ, Menelais Menelaos.

Π. οἱ καὶ ὦ Μενέλεω, τῶν Μενέλεων, τοῖς Μενέλεως, τοὺς Μενέλεως.

Exemplum

Exemplum fœminini.
Παράδειγμα τῆς θηλυκοῦ.

Area, ô area, areæ, areæ, aream,
Η, ἡ ὦ ἄλως, τῆς ἄλω, τῇ ἄλῳ, τὴν ἄλων.
D. Nom. acc. & voc. areæ duæ, areas, ô areæ,
Δ. τὰ, ἡ ὦ ἄλω,
arearum duarum.
τοῖν ἄλοιν.
Pl. Nom. & voc. areæ, ô areæ, arearum, areis,
Π. αἱ, ἡ ὦ ἄλω, τῶν ἄλων, ταῖς ἄλῳς,
areas.
τὰς ἄλως.

Exemplum communis.
Παράδειγμα τοῦ κοινοῦ.

Fertilis, fertilis, fer-
Ο, ἡ ἥ, ἡ ὦ ἔυγεως, τῷ, ἡ τὴν ἔυγεω, τῷ, ἡ τῇ
tili, fertilem.
ἔυγεω, ᾳ, ἡ τὼ ἔυγεων.
D. N. acc. & vo. fertiles duo, ô fertiles, ferti-
Δ. τὼ, ἡ τὰ, ἡ ὦ ἔυγεω, τοῖν, ἡ τοῖν
lium duorum.
ἔυγεων.
P. N. & voc. fertiles, ô fertiles, fertilium, fertili-
Π. οἱ, αἱ, ἡ ὦ ἔυγεω, τῶν ἔυγεων, τοῖς, ἡ ταῖς
bus, fertiles.
ἔυγεως, τὰς, ἡ ταῖς ἔυγεως.

Exemplum neutrius.
Παράδειγμα τοῦ οὐδετέρου.

Fertile in tribus casibus, fertilis, fertili.
Τὸ ἔυγεων τριπτώτως, τοῦ ἔυγεω, τῷ ἔυγεῳ.
Dual. Nom. & voc. fertilia duo, ô fertilia, fer
Δ. τὼ, καὶ ὦ ἔυγεω, τω
tilium.
ἔυγεων.
Plur. fertilia in tribus casibus, fertilium, ferti-
Π. τὰ ἔυγεω τριπτώτως, τῶν ἔυγεων, τοῖς ἔυ-
libus.
γεως.

De quinta declinatione.
Περὶ πέμπτης κλίσεως.

Quintæ declinationis terminationes.

ΠQuinta declinatio est omnium, quæ
Ἔμπτη κλίσις ἐστὶν ἁπάντων, τῶν
imparisyllabè declinantur, nominum, om
περιττοσυλλάβως κλινομένων ὀνομάτων, παν
nia genera, & diuersas terminationes ha
τα γένη, καὶ διαφόρους καταλήξεις ἐχόν
bentium, quorum genitiuus in ος, Datiuu
των, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ος, δοτικ
in ι, accusatiuus in α desinit.
εἰς ι, ἡ αἰτιατικὴ εἰς α λήγει.

Genera.

Exemplum masculini.

Παράδειγμα τοῦ ἀρσενικοῦ.

Nom. & voc. Titan, ô Titan, Titanis, Titani,
Ὁ, καὶ ὦ τιτὰν, τοῦ τιτᾶνος, τῷ τιτᾶνι,
Titana.
τὸν τιτᾶνα.
D. Nom ac. & voc. Titanes duo, ô Titanes, Ti-
Δ. τὼ, καὶ ὦ τιτᾶνε, τοῖν
tanum duorum.
τιτάνοιν.
Pl. Nom. & voc. Titanes, ô Titanes, Titanum,
Π. Οἱ, καὶ ὦ τιτᾶνες, τῶν τιτάνων,
Titanibus, Titanas.
τοῖς τιτᾶσι, τοὺς τιτᾶνας.

Exemplum feminini.

Παράδειγμα τοῦ θηλυκοῦ.

Turtur, ô turtur, turturis, turturi, tur-
Ἡ, καὶ ὦ τρυγὼν, τῆς τρυγόνος, τῇ τρυγόνι, τὴν τρυ-
turem.
γόνα.
D. N. ac. & voc. turtures, ô turtures, turturum.
Δ. τὰ, καὶ ὦ τρυγόνε, τοῖν τρυγόνοιν.
Plur. Nom. & voc. turtures, ô turtures. turtu-
Π. αἱ καὶ ὦ τρυγόνες, τῶν τρυ-
rum, turturibus, turtures.
γόνων, ταῖς τρυγόσι, τὰς τρυγόνας.

Exemplum neutrius.
Παράδειγμα τοῦ ἀδετέρου.

Litera, am, a, in tribus casibus, literæ,
Τὸ γράμμα τριῶν, τῶν γράμματος, literæ
τῷ γράμματι.
Dual. Nom. acc. & voc. literę duę, literas, ô literæ,
Δ. τὼ, χὼ τοῖν γράμματε, literarum duarum.
τοῖν γραμμάτοιν.
Plur. literæ, literas, ô literę, literarum,
Π. τὰ γράμματα τριῶτως, τῶν γραμμάτων, literis.
τοῖς γράμμασι.

Terminationes diuersæ nominum
Καταλήξεις διάφοροι τῶν ὀνομάτων
quintæ declinationis iuxta genus, &
τῆς πέμπτης κλίσεως κατὰ γένος, καὶ
iuxta ordinem literarum.
κατὰ τοιχεῖον.

Masculina nomina.

Ἀρσενικὰ ὀνόματα.

Æther, ætheris, ætheri, æthera,
ὁ αἰθὴρ, τοῦ αἰθέρος, τῷ αἰθέρι, τὸν αἰθέρα,
ô æther.
ὦ αἰθὴρ.
Æthiops, Æthiopis, Æthiopi, Æthiopem,
Ὁ Αἰθίοψ, τοῦ Αἰθίοπος, τῷ Αἰθίοπι, τὸν Αἰθίοπα,
ô Æthiops.
ὦ Αἰθίοψ.
Arabs, Arabis, Arabi, Arabem,
Ὁ Ἄραψ, τοῦ Ἄραβος, τῷ Ἄραβι, τὸν Ἄραβα,
ô Arabs.
ὦ Ἄραψ.
Vir, viri.
Ὁ ἀνὴρ, τοῦ ἀνέρος, καὶ ἀνδρός.
Arcas, Arcadis, Arcadi, Arcadem,
Ὁ Ἀρκὰς, τοῦ Ἀρκάδος, τῷ Ἀρκάδι, τὸν Ἀρκάδα,
ô Arcas.
ὦ Ἀρκάς.

Rapax, rapacis, rapaci, rapacem,
Ὁ ἅρπαξ, τοῦ ἅρπαγος, τῷ ἅρπαγι, τὸν ἅρπαγα,
ô rapax.
ὦ ἅρπαξ.
Stella, stellæ, stellæ, stellam,
Ὁ ἀστὴρ, τοῦ ἀστέρος, τῷ ἀστέρι, τὸν ἀστέρα,
ô stella.
ὦ ἀστήρ.

B.

Racemus, racemi, racemo, racemum,
Ὁ βότρυς, τοῦ βότρυος, τῷ βότρυι, τὸν βότρυν,
ô raceme.
ὦ βότρυ.
Stimulus, stimuli, stimulo, stimulum,
Ὁ βουπλὴξ, τοῦ βουπλῆγος, τῷ βουπλῆγι, τὸν βουπλῆγα,
ô stimule.
ὦ βουπλὴξ.
Bos, bouis, boui, bouem,
Ὁ βοῦς, τοῦ βοὸς, τῷ βοὶ, τὸν βόα, καὶ βῶν,
ὦ βοῦ.
ô bos.
Bubulcus, bubulci, bubulco, bubulcum,
Ὁ βωλὴξ, τοῦ βωκὸς, τῷ βωκὶ, τὸν βωκὰ,
ô bubulce.
ὦ βώλξ.

Γ.

Risus, risus, risui, risum,
Ὁ γέλως, τοῦ γέλωτος τῷ γέλωτι, τὸν γέλωτα,
ô risus.
ὦ γέλως.

Δ.

Delphis, Delphinis, Delphini, Delphinem,
Ὁ δελφὶν, τοῦ δελφῖνος, τῷ δελφῖνι, τὸν δελφῖνα,
ὦ Delphin.
ὦ δελφίν.

E.

Græcus, Græci, Græco, Græcum,
Ὁ Ἕλλην, τοῦ Ἕλληνος, τῷ Ἕλληνι, τὸν Ἕλληνα,
ὦ Græce.
ὦ Ἕλλην.
Lumbricus, lumbrici, lumbrico, lumbricum,
Ὁ ἔλμινς, τοῦ ἔλμινθος τῷ ἔλμινθι, τὸν ἔλμινθα,
ὦ lumbrice.
ὦ ἔλμινς.

H.

Heros, Heroïs, Heroï, Heroa,
Ὁ ἥρως, τοῦ ἥρωος, τῷ ἥρωι, τὸν ἥρωα,
ὦ Heros.
ὦ ἥρως.

Θ.

Thorax, thoracis, thoraci, thoracem,
Ὁ θώραξ, τοῦ θώρακος, τῷ θώρακι, τὸν θώρακα.
ὦ thorax.
ὦ θώραξ.

I.

Sudor, ſudoris, ſudori, ſudorem,
Ὁ ἱδρὼς, τοῦ ἱδρῶτος, τῷ ἱδρῶτι, τὸν ἱδρῶτα,
ὦ ſudor.
ὦ ἱδρώς.

K.

Cyclops, Cyclopis, Cyclopi, Cy-
Ὁ Κύκλωψ, τοῦ Κύκλωπος, τῷ Κύκλωπι, τὸν Κύ-
clopem, ô Cyclops.
κλωπα, ὦ Κύκλωψ.

Λ.

Laches, Lachetis, Lacheti, Lachetem,
Ὁ λάχης, τοῦ λάχητος, τῷ λάχητι, τὸν λάχητα,
ô Laches.
ὦ λάχης.
Leo, leonis, leoni, leonem,
Ὁ λέων, τοῦ λέοντος, τῷ λέοντι, τὸν λέοντα,
ô leo.
ὦ λέον.
Peluis, peluis, pelui, peluim,
Ὁ λεκάνη, τῆς λεκάνης, τῇ λεκάνῃ, τὴν λεκάνην,
ô peluis.
ὦ λεκάνη.

M.

Formica, formicæ, formicæ, for-
Ὁ μύρμηξ, τοῦ μύρμηκος, τῷ μύρμηκι, τὸν μύρ-
micam, ô formica.
μηκα, ὦ μύρμηξ.

N.

Nestor, Nestoris, Nestori, Nestorem,
Ὁ Νέστωρ, τοῦ Νέστορος, τῷ Νέστορι, τὸν Νέστορα,
ô Nestor.
ὦ Νέστωρ.

Vnguis

O.

Vnguis, vnguis, vngui, vnguem,
Ὁ ὄνυξ, τοῦ ὄνυχος, τῷ ὄνυχι, τὸν ὄνυχα,
ὦ vnguis.
ὦ ὄνυξ.

Π.

Puer, pueri, puero, puerum,
Ὁ παῖς, τοῦ παιδὸς, τῷ παιδὶ, τὸν παῖδα,
ὦ puer.
ὦ παῖ.

Pæan, pæanis, pæani, pæanem,
Ὁ παιὰν, τοῦ παιᾶνος, τῷ παιᾶνι, τὸν παιᾶνα,
ὦ pæan.
ὦ παιάν.

Pater, patris, patri,
Ὁ πατὴρ, τοῦ πατέρος, καὶ πατρὸς, τῷ πατέρι,
patrem, ὦ pater.
καὶ πατρὶ, τὸν πατέρα, ὦ πάτερ.

Perdix, perdicis, perdici, perdicem,
Ὁ πέρδιξ, τοῦ πέρδικος, τῷ πέρδικι, τὸν πέρδικα,
ὦ perdix.
ὦ πέρδιξ.

Paſtor, páſtoris, paſtori, paſtorem,
Ὁ ποιμὴν, τοῦ ποιμένος, τῷ ποιμένι, τὴν ποιμένα,
ὦ paſtor.
ὦ ποιμήν.

Σ.

Canalis, canalis, canali, canalem,
Ὁ σωλὴν, τοῦ σωλῆνος, τῷ σωλῆνι, τὸν σωλῆνα,
ὦ canalis.
ὦ σωλήν. *tubus, canalis, fiſtula.*

T.

Tener, teneri, tenero, tenerum,
Ὁ τέρην, τοῦ τέρενος, τῷ τέρενι, τὸν τέρενα,
ô tener.
ὦ τέρεν.
Cicada, cicadæ, cicadæ, cicadam,
Ὁ τέττιξ, τοῦ τέττιγος, τῷ τέττιγι, τὸν τέττιγα,
ô cicada.
ὦ τέττιξ.
Tiryns, *agri Argini fluuius, aut oppidum*, Tiryn-
Ὁ Τίρυνς, τοῦ Τίρυν-
this, Tirynthi, Tiryntha, ô Tiryns.
θος, τῷ Τίρυνθι, τὸν Τίρυνθα, ὦ Τίρυνς.

Φ.

Philemon, Philemonis, Philemoni, Phi-
Ὁ Φιλήμων, τοῦ Φιλήμονος, τῷ Φιλήμονι, τὸν Φι-
lemonem, ô Philemon.
λήμονα, ὦ Φιλῆμον.

X.

Gratiosus, gratiosi, gratioso, gra-
Ὁ χαείεις, τοῦ χαείεντος, τῷ χαείεντι, τὸν χα-
tiosum, ô gratiose.
είεντα, ὦ χαείεις, καὶ χαείεν.

Feminina.

Θηλυκά.

A.

Radius solis, radij.
Ἡ ἀκτὶν, τῆς ἀκτῖνος.
Mare, maris, mari, mare,
Ἡ ἅλς, τῆς ἁλὸς, τῇ ἁλὶ, τὴν ἅλα,
ô mare.
ὦ ἅλς.
Vulpes, vulpis.
Ἡ ἀλώπηξ, τῆς ἀλώπεκος.
Capra, capræ, capræ, capram,
Ἡ αἶξ, τῆς αἰγὸς, τῇ αἰγὶ, τὴν αἶγα,
ô capra.
ὦ αἶξ.
Sulcus, sulci, sulco, sulcum,
Ἡ ἄυλαξ, τῆς ἄυλακος, τῇ ἄυλακι, τὴν ἄυλακα,
ô sulce.
ὦ ἄυλαξ.
Mentum, menti, mento, mentum,
Ἡ γνύς, τῆς γνύος, τῇ γνύϊ, τὴν γνῦν,
ô mentum.
ὦ γνῦς.

Δ.

Conuiuium, conuiuij, conuiuio, conuiuium,
Ἡ δαὶς, τῆς δαιτὸς, τῇ δαιτὶ, τὴν δαῖτα,
ô conuiuium.
ὦ δαὶς.

Vxor, vxoris, vxori, vxorem,
Ἡ δάμαρ, τῆς δάμαρτος, τῇ δάμαρτι, τὴν δάμαρτα,
ὦ vxor.
ὦ δάμαρ.

E.

Erinnys, Erinnyos, Erinny, Erinnym,
Ἡ Ἐρινύς, τῆς Ἐρινύος, τῇ Ἐρινύϊ, τὴν Ἐρινύν,
ὦ Erinnys.
ὦ Ἐρινύς.

Θ.

Capillus, capilli.
Ἡ θρίξ, θριχός.

K.

Clauis, clauis, claui, clauim,
Ἡ κλεὶς, τῆς κλειδὸς, τῇ κλειδὶ, τὴν κλεῖδα, ὦ κλεῖν,
ὦ clauis.
ὦ κλεὶς.
Poculum, poculi, poculo, poculum,
Ἡ κύλιξ, τῆς κύλικος, τῇ κύλικι, τὴν κύλικα,
ὦ poculum.
ὦ κύλιξ,

Λ.

Lampas, lampadis, lampadi, lampadem,
Ἡ λαμπὰς, τῆς λαμπάδος, τῇ λαμπάδι, τὴν λαμπάδα,
ὦ lampas.
ὦ λαμπὰς.

M.

Flagellum, flagelli, flagello, flagellum,
Ἡ μάσιξ, τ̃ς μάσιγος, τῇ μάσιγι, τὼ μάσιγα,
ὁ flagellum.
ὦ μάσιξ.
Ira, iræ, iræ, iram,
Ἡ μῆνις, τ̃ς μήνιδος, τῇ μήνιδι, τὼ μήνιδα, ϗ
ô ira.
μῆνιν, ὦ μῆνι.
Mater, matris, matri,
Ἡ μήτηρ, τ̃ς μητέρος, ϗ μητρὸς, τῇ μητέρι,
matrem, ô mater.
ϗ μητέρα, τὼ μητέρε, ὦ μῆτερ.

N.

Nox, noctis, nocti, noctem,
Ἡ νύξ, τ̃ς νυκτὸς, τῇ νυκτὶ, τὼ νυκτὰ,
ô nox.
ὦ νύξ.

Π.

Puella, puellæ, puellæ, puellam,
Ἡ παῖς, τ̃ς παιδὸς, τῇ παιδὶ, τὼ παῖδα,
ὁ puella.
ὦ παῖ.

Σ.

Salamis, Salaminis, Salamini, Sa-
Ἡ Σαλαμὶν, τ̃ς Σαλαμῖνος, τῇ Σαλαμῖνι, τὼ
lamina, ô Salamin.
Σαλαμῖνα, ὦ Σαλαμίν.

Tuba, tubæ, tubæ, tubam,
Ἡ σάλπιγξ, τῆς σάλπιγγος, τῇ σάλπιγγι, τὴν σάλπιγγα,
bam; ô tuba.
σάλπιγγα, ὦ σάλπιγξ.

Caro, carnis, carni, carnem,
Ἡ σὰρξ, τῆς σαρκὸς, τῇ σαρκὶ, τὴν σάρκα,
ô caro.
ὦ σάρξ.

T.

Troeſen, *oppidum Peloponneſi*, Troezenis, Troe-
Ἡ τροιζὼν, τῆς τροιζῆνος, τῇ τροι-
zeni, Troezenem, ô Troezen.
ζῶνι, τὴν τροιζῶνα, ὦ τροιζών.

Φ.

Amicitia, amicitiæ, amicitiæ, amicitiam,
Ἡ φιλότης, τῆς φιλότητος, τῇ φιλότητι, τὴν φιλότητα,
ô amicitia.
ὦ φιλότης.

Vena, venæ, venæ, venam,
Ἡ φλὲψ, τῆς φλεβὸς, τῇ φλεβὶ, τὴν φλέβα,
ô vena.
ὦ φλέψ.

Flamma, flammæ, flammæ, flammam,
Ἡ φλὸξ, τῆς φλογὸς, τῇ φλογὶ, τὴν φλόγα,
ô flamma.
ὦ φλόξ.

Mens, mentis, menti, mentem,
Ἡ φρὴν, τῆς φρενὸς, τῇ φρενὶ, τὴν φρένα,
ô mens.
ὦ φρήν.

X.

Chlamys, *genus veſtis*, chlamydis, chlamydi,
Ἡ χλαμὺς, τῆς χλαμύδος τῇ χλαμύδι,
chlamydem, ô chlamys.
τὴν χλαμύδα, ὦ χλαμύς.
Manus, manus, manui, manum,
Ἡ χεὶρ, τῆς χειρὸς, τῇ χειρὶ, τὴν χεῖρα,
ô manus.
ὦ χείρ.

Neutra.

Οὐδέτερα.

A.

Τὸ Sal, ſalis. ſali, ſal,
Τὸ ἅλας, τοῦ ἅλατος, τῷ ἅλατι, τὸ ἅλας,
ô ſal.
ὦ ἅλας.
Vrbs, vrbis, vrbi, vrbem,
Τὸ ἄστυ, τοῦ ἄστεος, τῷ ἄστει, ει, τὸ ἄστυ,
ô vrbs.
ὦ ἄστυ.

B.

Gradus in tribus caſibus, gradûs,
Τὸ βῆμα πεπλώτως, τοῦ βήματος,
graduì.
τῷ βήματι,

Telum in tribus casibus, teli,
Τὸ δέλος τριπτώτως, τοῦ δέλεος, δέλει,
telo.
τῷ δέλει, ει.

Δ.

Esca in tribus casibus, escæ,
Τὸ δέλεας, τριπτώτως, τοῦ δελέατος,
escæ.
τῷ δελέατι.
Hasta in tribus casibus, hastæ,
Τὸ δόρυ τριπτώτως, ἐπ δόρυος,
hastæ.
τῷ δόρυϊ.
Domus in tribus casibus, domûs,
Τὸ δῶμα τριπτώτως, ἐπ δώματος,
domui.
τῷ δώματι.

E.

Tractus, tractûs, tractui, tractum,
Τὸ ἕλως, ἐπ ἕλωος, τῷ ἕλωι, τὸ ἕλως,
ô tractus.
ὦ ἕλως.
Aër, aëris, aëri.
Τὸ ἔας, ἐπ ἔαος, τῷ ἔαι.

H.

Iecur in tribus casibus, iecinoris,
Τὸ ἧπαρ τριπτώτως, ἐπ ἥπατος,
iecinori.
τῷ ἥπατι.

Car-

K.

Caro in tribus casibus, carnis,
Τὸ κρέας τριπτώτως, τοῦ κρέατος,
carni.
τῷ κρέατι.

M.

Maius in tribus casibus, maioris,
Τὸ μεῖζον, τριπτώτως, τοῦ μείζονος,
maiori.
τῷ μείζονι,
Nigrum in tribus casibus, nigri,
Τὸ μέλαν τριπτώτως, τοῦ μέλανος,
nigro.
τῷ μέλανι.
Mel in tribus casibus, mellis,
Τὸ μέλι τριπτώτως, τοῦ μέλιτος,
melli.
τῷ μέλιτι.

N.

Nectar in tribus casibus, nectaris,
Τὸ νέκταρ τριπτώτως, τοῦ νέκταρος,
nectari.
τῷ νέκταρι.

Θ.

Omne in tribus casibus, omnis,
Τὸ πᾶν τριπτώτως, τοῦ παντὸς,
omni.
τῷ παντί.

Ignis in tribus caſibus, ignis,
Τὸ πῦρ πυπλώπως, τῦ πυρὸς,
igni.
τῷ πυρί.

Grex in tribus caſibus, gregis,
Τὸ πῶϋ, πυπλώπως τῦ πώϊος,
gregi.
τῷ πώϊι.

Σ.

Maſſa in tribus caſibus, maſſæ,
Τὸ σαῖς πριπλώπως, τῦ σαΐλος,
maſſæ.
τῷ σαΐπ.

T.

Verberans in tribus caſibus, verberantis,
Τὸ τύπτον πριπλώτως, τῦ τύπτοντος,
verberanti.
τύπτοντι.

Φ.

Lumen in tribus caſibus, luminis,
Τὸ φῶς πυπλώπως, τῦ φωτὸς,
lumini.
τῷ φωτί.

X.

Gratioſum in tribus caſibus, gratioſ
Τὸ χάριεν πυπλώπως, τῦ χαρίεντ
gratioſo,
τῷ χαρίεντι.

Communia.

Κοινά.

Extorris, extorris.
ὁ, ἡ ἄπολις, τῦ, τῆς ἀπόλιδος.
Profugus, prófugi.
ὁ, ἡ φυγόπολις, τῦ, τῆς φυγοπόλιδος.
Verus, veri.
ὁ, ἡ ἀληθὴς, τῦ, τῆς ἀληθέος.
Carens liberis, carentis liberis.
ὁ, ἡ ἄπαις, τῦ, τῆς ἄπαιδος.
Liberis abundans.
ὁ ἡ εὔπαις, αιδος.
Exul, exulis.
ὁ, ἡ φυγὰς, φυγάδος.
Carens patre.
ὁ, ἡ ἀπάτωρ, ορος.
Carens matre.
ὁ ἡ ἀμήτωρ, ορος.
Felix felicis.
ὁ, ἡ εὐδαίμων, εὐδαίμονος.
Melior, melioris.
ὁ, ἡ κρείσσων, κρείσσονος.
Gratiosus, osi.
ὁ, ἡ εὔχαρις, ιτος.
Patriæ studiosus, osi.
ὁ, ἡ φιλόπατρις, ιδος.

Annotationes in accusat.

De accusatiuo singulari imparisyllaborum.

Περὶ τῆς αἰτιατικῆς τῶν ἐνικῶν τῶν ἀνισοσυλλάβων.

Accusatiuus sing. s. declin. fit à dat.

Singularis accusatiuus à datiuo versione literæ ι in α formatur, vt πιτᾶνι, πιτᾶνα, Ἡ τῶν ἑνικῶν αἰτιατικὴ ἀπὸ τῆς δοτικῆς προπῇ τῷ ι εἰς α γίνεται, οἷον πιτᾶνι, πιτᾶνα. *Titani, Titana.*

Nomina in ις, & υς declinata per ος purum, faciunt accusat. in ν.

Oportet autem scire, quòd in ις, aut in υς per ι, aut per υ desinentia nomina, si per Δεῖ γε μὴν εἰδέναι, ὅτι τὰ εἰς ις, ἢ εἰς υς διὰ τῷ ι, ἢ διὰ τῷ υ λήγοντα ὀνόματα, εἰ διὰ purum ος declinentur, accusatiuum in ν καθαρῷ τῷ ος κλίνοιντο, τὴν αἰτιατικὴν εἰς ν parisyllabum nominatiuo habent, vt ὁ ὄφις, ἰσοσύλλαβον τῇ εὐθείᾳ ἔχουσιν, οἷον ὁ ὄφις, τοῦ ὄφιος, τὸν ὄφιν, *serpens, tis, tem.* ἡ λέξις, τῆς λέξεως, τὴν λέξιν, *dictio, nis, nem.* ὁ βότρυς, τοῦ βότρυος, τὸν βότρυν, *racemus, emi, emum.* τοῦ βότρυος, τὸν βότρυν.
ἡ πίτυς, τῆς πίτυος, τὴν πίτυν, *pinus, pinûs, pinum.*

Si verò non per purum ος, sed cum con-

Εἰ δὲ μὴ διὰ καθαροῦ τοῦ ος, ἀλλὰ μετὰ συμ-

sonante declinentur, si acutitona sint, im- Nomina
φώνε κλίνοιντο, εἰ μὲν ὀξύτονα εἴησαν, πε- oxytona
parisyllabum in α etiam ipsa habent accu- in ις & ις
ειτοσύλλαβον εἰς α καὶ αὐτὰ ἔχοσι τὴν αἰτια- declinata,
satiuum, vt ἡ κρηπὶς, τῆς κρηπῖδος, τὴν κρηπῖδα. non purè
πικὴν, οἷον ἡ κρηπὶς, τῆς κρηπῖδος, τὴν κρηπῖδα. habent
crepida, idæ, idam. ἡ χλαμὺς, τῆς χλαμύ- accusat.
ἡ χλαμὺς, τῆς χλαμύ- in α.
δος, τὴν χλαμύδα, chlamys, genus vestis, ydis,
δος, τὴν χλαμύδα.
ydem.

Si verò barytona sint, non solùm impari- Nomina
Εἰ δὲ βαρύτονα εἴεν, οὐ μόνον ἰσοσύ- barytona
syllabum in α, sed etiam parisyllabum in ν in ις & ις
σύλλαβον εἰς α, ἀλλὰ καὶ ἰσοσύλλαβον εἰς ν faciunt
habent accusatiuum, vt ὁ Πάεις, τοῦ Πάεισος, accusat. in
ἔχοσι τὴν αἰτιατικὴν, οἷον ὁ Πάεις, τοῦ Πάεισος, α & ν.
τὸν Πάεισα, & Πάεις, à genit. Πάεισος, Paris,
τὸν Πάεισα, καὶ Πάεις, ἀπὸ τοῦ Πάεισος.
idis, idem. ἡ μῆνις, τῆς μήνισος, τὴν μήνισα, καὶ
ἡ μῆνις, τῆς μήνισος, τὴν μήνισα, καὶ
μῆνιν, ἀπὸ τοῦ μήνιος, ira, iræ, iram. ὁ καὶ ἡ ἔπη-
μῆνιν ἀπὸ τοῦ μήνιος. ὁ καὶ ἡ ἔπη-
λυς, τοῦ καὶ τῆς ἐπήλυσος, τὸν καὶ τὴν ἐπήλυσα, καὶ
λυς, τοῦ καὶ τῆς ἐπήλυσος, τὸν καὶ τὴν ἐπήλυσα, καὶ
ἔπηλυν, ἀπὸ τοῦ ἐπήλυος, aduena, peregrinus,
ἔπηλυν, ἀπὸ τοῦ ἐπήλυσς.
enæ, enam.

Ad hæc verò singularis accusatiuus com- Compa-
Πρὸς δὲ τούτοις ἡ ἑνικὴ αἰτιατικὴ τῶν συγ- ratiua in
paratiuorum nominum in ων, contrahitur ων contra-
κριτικῶν ὀνομάτων τῶν εἰς ων συναιρεῖται huntur

in accuſatiuo ſing. in ω.

in ω Atticè, vt βελτίονα, βελτίοα, βελτίω, præ-
εἰς ω Ἀττικῶς, οἷον βελτίονα, βελτίοα, βελτίω,
ſtantiorem, detractione ſcilicet literæ ν, &
ἀφαιρέσει τοῦ ν, καὶ
crasi, literæ ο & α in ω.
κράσει τοῦ ο καὶ τὸ α εἰς τὸ ω.

In nominatiuo & accuſat. plur. maſcul. & fæmin. in ες.

Inſuper rectus, nominatiuus & accuſa-
Καὶ ἔτι ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτια-
tiuus pluralis, maſculinorum & fæmino-
τικὴ τῶν ἀρσενικῶν, τῶν μὲν θηλυ-
rum in ες, βελτίονες, καὶ βελτίονας, βελτίως, præ-
κῶν εἰς ες, βελτίονες, καὶ βελτίονας, βελτίως.
ſtantiores.

Neutra verò in plur. contrahuntur in ω.

Neutrorum verò in ω, βελτίονα, βελτίω,
Τῶν δὲ οὐδετέρων εἰς ω τὰ βελτίονα, βελτίω.
præſtantiora.

Accuſat. nom. 1. decl. contr. habens conſonãtem ante ε, contrahitur in η, habens autem vocalem cõtrahitur in α & in η.

Accuſatiuus verò Ionicus à nominibus
Ἡ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ης τῶν Ἰώνων αἰτια-
in ης, ſi quidem ante ε inuenta ſit conſonans,
τικὴ, εἰ μὲν πρὸ τοῦ ε εὑρεθῇ σύμφωνον,
contrahitur ſolùm in η, vt εὐσέβεα, εὐσεβῆ,
συναιρεῖται μόνον εἰς η, οἷον εὐσέβεα, εὐσεβῆ,
pium, religioſum.

Si verò vocalis in η, & in α,
Εἰ δὲ φωνῆεν εἰς τὸ η, καὶ εἰς α,
vt εὐφυέα, εὐφυῆ, καὶ εὐφυᾶ, ingenioſum, indu-
οἷον εὐφυέα, εὐφυῆ, καὶ εὐφυᾶ.
ſtrium. ὑγιέα, ὑγιῆ, καὶ ὑγιᾶ, ſanum.
ὑγιέα, ὑγιῆ, καὶ ὑγιᾶ.

De vocatiuo.
Περὶ τῆς κλητικῆς.

Annotationes in vocatiuú.

K Vocatiuus in omni numero voce con-
Λητικὴ ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ ὁμόφω-
sentit cum nominatiuo.
νός ἐστι τῇ εὐθείᾳ.

Nomina 5. decl. quorum genit. in τος præfixo ν, ablato τος formant vocatiuum. Exceptio.

At verò nomina quæ per ντ declinantur,
Ἀλλὰ μὴν τὰ διὰ τοῦ ντ κλινόμενα
abiectione syllabæ τος, faciunt vocatiuum,
ἀποβολῇ τοῦ τος, ποιοῦσι τὴν κλητικὴν,
vt Αἴαντος, ὦ Αἶαν, χαρίεντος, ὦ χαρίεν.
οἷον Αἴαντος, ὦ Αἶαν, χαρίεντος, ὦ χαρίεν.

Nominum tamen πλακοῦς, & σιμοῦς, & si-
Τοῦ γε μὴν πλακοῦς, καὶ σιμοῦς, καὶ τῶν ὁ-
milium abiicitur etiam litera ν, πλακοῦντος, ὦ
μοίων ἀποβάλλεται, καὶ τὸ πλακοῦντος, ὦ
πλακοῦ. Σιμοῦντος, ὦ σιμοῦ.
πλακοῦ. Σιμοῦντος, ὦ σιμοῦ.

Ὀδοὺς autem, *dens*, facit ὀδοὺς consimili-
Ὁ ὀδοὺς δὲ, ὦ, ὀδοὺς ὁμο-
ter nominatiuo, vt non coincidat cum ge-
φώνως, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ
nitiuo ὀδοῦ, *via*.
τῷ ὀδοῦ.

Vocatiuus nom. 1. contr. desinit in ες.

Præterea Demosthenes, & similia, ver-
Ἔτι ὁ Δημοσθένης, καὶ τὰ ὅμοια, τρο-
sione literæ η in ε, ὦ Δημόσθενες, & reiiciunt
πῇ τοῦ η εἰς ε, ὦ Δημόσθενες, καὶ ἀναβιβάζουσι
accentum, si composita sint, & barytona.
τὸν τόνον, εἰ σύνθετα εἴησαν, καὶ βαρύτονα.

Barytona in immutabilem desinentia ablata syllaba ος genit. formant vocatiuum.

Item nomina, quæ in immutabilem aliquam desinunt barytona abiicientia genitiui vltimam, nimirùm syllabam ος, formant vocatiuum, vt Ἔλλη, Ἔλληος, ὦ Ἔλλη.

Ἔτι τὰ εἰς ἀμετάβολόν τι βαρύτονα ἀποβάλλοντα τῆς γενικῆς τὴν ἐσχάτην, ἤγουν τὸ ος, ποιοῦσι τὴν κλητικήν, οἷον Ἔλλη, Ἔλληος, ὦ Ἔλλη. πέρη, πέρενος, ὦ πέρεν. Ἀγαμέμνων, Ἀγαμέμνονος, ὦ Ἀγάμεμνον. εὐδαίμων, εὐδαίμονος, ὦ εὔδαιμον. Ἔκτωρ, Ἔκτορος, ὦ Ἔκτορ.

Ἔκτως, Ἔκτορος, ὦ Ἔκτορ.

Quæ exeunt in diphthongum formant vocatiuum ablato σ.

Item nomina in σ desinentia cum diphthongo, aut cum litera ι, aut cum υ tenui, abiectione literæ σ formant vocatiuum, vt ὁ πῶς, ὦ πῶ. βοῦς, ὦ βοῦ. βασιλεύς, ὦ βασιλεῦ. Πάρις, ὦ Πάρι. βότρυς, ὦ βότρυ. Ἀμαρυλλὶς, ὦ Ἀμαρυλλί. ἰδὺς ὦ ἰδύ.

Ἔτι τὰ εἰς σ λήγοντα μετὰ διφθόγγου, ἢ μετὰ τοῦ ι, ἢ μετὰ τοῦ υ, ἀποβολῇ τοῦ σ, ποιοῦσι, τὴν κλητικήν, οἷον. ὁ πῶς, ὦ πῶ. βοῦς, ὦ βοῦ. βασιλεύς, ὦ βασιλεῦ. Πάρις, ὦ Πάρι. βότρυς, ὦ βότρυ. Ἀμαρυλλὶς, ὦ Ἀμαρυλλί. ἰδὺς, ὦ ἰδύ.

Exceptio.

Πούς autem, ὦ πούς, vt non coincidat cum aduerbio ποῦ, *vbi*.

Πούς δὲ, ὦ πούς, ἵνα μὴ συμπέσῃ τῷ ποῦ.

Acutitonorum in ηρ, hoc est, quorum

Ἔτι τὰ ὀξύτονα εἰς ηρ, τοῦτ' ἔστιν,

quorum vltima afficitur accentu, eundem ὧν ἡ ἐσχάτη τονοῦται, τὴν αὐτὴν habent nominatiuum, & vocatiuum, vt ἔχουσιν ὀρθὴν, καὶ κλητικὴν, οἷον ὁ χαρακτὴρ, ὦ χαρακτήρ.
ὁ χαρακτὴρ, ὦ χαρακτήρ.

ηρ vocatiuus idem cum nominatiuo.

Barytona verò in ηρ habent ερ, vt ἡ μήτηρ,
Τὰ δὲ βαρύτονα εἰς ηρ ἔχουσι τὸ ερ, οἷον ἡ μήτηρ, ὦ μῆτερ.
ὦ μῆτερ.

Barytonorum in ηρ vocatiuus in ερ.

Item acuta quatuor, πατὴρ, ἀνὴρ, δαὴρ,
Ὡσαύτως ὀξύτονα τέσσαρα, πατὴρ, ἀνὴρ, δαὴρ, σωτὴρ, ὦ πάτερ, ἄνερ, δάερ, σῶτερ, & alisωτὴρ, ὦ πάτερ, ἄνερ, δάερ, σῶτερ, καὶ ποquando ὦ σωτήρ, & reiiciunt in superiorem τε ὦ σωτήρ, καὶ ἀναβιβάsyllabam accentum.
ζουσι τὴν τόνον.

Etiam quatuor acuta habent ερ.

Dissyllabi quidē vocatiui in penultimam
Αἱ μὲν δισύλλαβοι κλητικὰ εἰς τὴν παραλήγουσαν ex necessitate, vt ὦ πάτερ.
ἐξ ἀνάγκης, οἷον ὦ πάτερ.

Trisyllabi autem in antepenultimam,
Αἱ δὲ τρισύλλαβοι εἰς τὴν προπαραλήγουσαν, vt ἡ Δημήτηρ, ὦ Δήμητερ. θυγάτηρ, ὦ θύγατερ. εἰοἷον ἡ Δημήτηρ, ὦ Δήμητερ. θυγάτηρ, ὦ θύγατερ. εἰνάτηρ, ὦ εἴνατερ, *fratria, vxor fratris.*
νάτηρ, ὦ εἴνατερ.

Prætereà nomina in ω, & in ως fæminina,
Ἔτι τὰ εἰς ω, καὶ εἰς ως θηλυκὰ, quorum genitiuus in οος, per synæresin in ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ οος, κατὰ συναίρεσιν εἰς

Vocatiuus nom. 4. declin. contract.

desinit in ι. ας finitur, in ι formant vocatiuum, vt Σάπ-
ας περισπᾶται, εἰς ι ποιοῦσι τὴν κλητικὴν, οἷον Σαπ-
φὼ, Σαπφόος, & Σαπφᾶς, ὦ Σαπφοῖ. ὁ αἰδὼς,
φοῦς, Σαπφόος, ὁ Σαπφᾶς, ὦ Σαπλοῖ. ὁ αἰδὼς,
τοῦ αἰδόος, αἰδᾶς, ὦ αἰδοῖ.
τοῦ αἰδόος, αἰδᾶς, ὦ αἰδοῖ.

De datiuo plurali.

Περὶ τῆς δοτικῆς πληθυντικῆς.

Annotationes in dat.plur.

Datiuus plur.fit à singulari.

ΠΑσα δοτικὴ πληθυντικὴ τῶν ἀφιπροσυλλά-
βων ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῆς ἑνικῶν γίνεται εἰς
σι desinens, aut actu, aut potestate, vt Τιτᾶ-
σι λέγεται, ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει, οἷον Τιτᾶ-
νι, Τιτᾶσι, φοίνικι, φοίνιξι.
νι, Τιτᾶσι, φοίνικι, φοίνιξι.

Omnis datiuus pluralis impariſyllabo-rum à datiuo ſingulari formatur in ſyllabam σι deſinens, aut actu, aut poteſtate, vt Τιτᾶσι λέγεται, ἤτοι ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει, οἷον Τιτᾶνι, Τιτᾶσι, φοίνικι, φοίνιξι.
νι, Τιτᾶσι, φοίνικι, φοίνιξι.

Itaque ſi purum ſit ſingulare ι, litera σ

Διὸ καὶ εἰ μὴ καθαρὸν εἴη τὸ τῆς ἑνικῆς ι, τὸ σ

aſſumitur, & interponitur, vt Δημοσθένει, παραλαμβάνεται, καὶ παρεμπίπτεται, οἷον Δημοσθένεῖ, Δημοσθένεσι. ὄφιι, ὄφισι.
Δημοσθένεσι. ὄφιι, ὄφισι.

Literæ δ. θ, ν, τ, vertuntur in σ.

Si verò non ſit purum, & ſi litera τ, aut δ, aut ν, aut θ, coniuncta ſint, vertuntur in σ,

Εἰ δὲ μὴ καθαρὸν, καὶ εἰ μὲν τὸ τ, ἢ δ, ἢ τὸ ν, ἢ τὸ θ, συνέζευκται, τρέπονται εἰς σ,

litera verò ν abiicitur, ſi ſit ante literam τ,

τὸ δὲ ν ἀποβάλλεται, εἰ κεῖται πρὸ τοῦ τ,

vt γέλωτι, γέλωσι. πειάδι, πειάσι. Τιτᾶνι, Τιτᾶσι.
οἷον γέλωτι, γέλωσι. πειάδι, πειάσι. Τιτᾶνι, Τιτᾶσι.
ὄρνιθι, ὄρνισι. Αἴαντι Αἴασι.
ὄρνιθι, ὄρνισι. Αἴαντι, Αἴασι.

Si verò λ, aut ϱ ſeruatur, σ rursùs aſſum-
Εἰ δὲ τὸ λ, ἢ τὸ ϱ φυλάττεται, τὸ σ πάλιν προσ-

λ, & ϱ ſeruantur in dat. plur.

pto, vt ἁλὶ, ἁλσί. Καίσαρι. Καίσαρσι.
λαβόντος, οἷον ἁλὶ, ἁλσί. Καίσαρι, Καίσαρσι.

Nomina verò quorum datiuus ſingula-
Τὰ δὲ ὧν ἡ δοτικὴ τῆς ἐνι-

ris in οντι deſinit, habent datiuum pluralem
κῆς εἰς οντι λήγει, ἔχουσι τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν
in σι, vt θεράποντι, θεράπουσι. λέοντι,
εἰς σι, οἷον θεράποντι, θεράπουσι. λέοντι,
λέουσι.
λέουσι.

Ea verò quorum datiuus ſingularis, in
Τὰ δ' ἐν ἡ δοτικὴ ἑνικὴ, εἰς

εντι, formant datiuum pluralem in εσι, vt
εντι, ποιοῦσι τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν εἰς εῖσι. οἷον
τυφθέντι, τυφθεῖσι. τιθέντι,
τυφθέντι, τυφθεῖσι. τιθέντι,
τιθεῖσι.
τιθεῖσι.

In aliis vocalis anceps, quæ in ſingu-
Ἐπὶ τῶν ἄλλων τὸ μὲν δίχρονον, ὅπερ ἐν τῷ ἑ-

lari producebatur poſitione, hîc in plurali
νικῷ ἐμηκύνετο θέσει, ἐνταῦθα ὀπὶ τῶν πληθυντικῶν
longa eſt, vt Αἴας, Αἴαντι, Αἴασι. τύψας,
μακρόν ἐστιν, οἷον Αἴας, Αἴαντι, Αἴασι. τύψας,
τύψαντι, τύψασι. ἰσὰς, ἰσάντι, ἰσᾶσι.
τύψαντι, τύψασι. ἰσὰς, ἰσάντι, ἰσᾶσι.

Desinentium in ξ, & ψ, & diphthõgum, dat. formatur à nom.

Quæ in ξ, aut in ψ, aut in diphthon-
Τὰ μὴν εἰς ξ, ἢ εἰς ψ, ἢ εἰς δίφθογ-
gum desinunt nomina, adiectione ι in nomi-
γον λήγοντα ὀνόματα προσθέσει τοῦ ι ἐν τῇ ἐν-
natiuo faciunt datiuum pluralem, vt κή-
θείᾳ ποιοῦσι τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον κή-
ρυξ, κήρυξι. Κύκλωψ, Κύκλωψι. βασιλεὺς, βα-
ρυξ, κήρυξι. Κύκλωψ, Κύκλωψι. βασιλεὺς, βα-
σιλεῦσι.
σιλεῦσι.

Dat. nominum in ηρ, quæ syncopen patiuntur, fit in ασι.

Nominum autem in ηρ patientium syn-
Τῶν δὲ εἰς ηρ παχόντων συγ-
copen, pluralis datiuus fit in ασι, vt ὁ
κοπὴν ἡ τοῦ πληθυντικοῦ δοτικὴ γίνεται εἰς ασι, οἷον ὁ
πατὴρ, τοῖς πατράσι. ἡ θυγάτηρ, τοῖς θυγα-
πατὴρ, τοῖς πατράσι. ἡ θυγάτηρ, τοῖς θυγα-
τράσι.
τράσι.

Hæc verò tria, πατὴρ, μήτηρ, & γαστὴρ, pa-
Ταῦτα δὲ τρία, πατὴρ μήτηρ, καὶ γαστὴρ πά-
tiuntur syncopen in genitiuo & datiuo sin-
σχουσι συγκοπὴν ἐπὶ γενικῆς, καὶ δοτικῆς τῶν ἑ-
gulari tantùm.
νικῶν μόνον.

Existimat Manutius τὸ θυγάτηρ pati tantũ syncopen in genit. & dat. sing.

In omni verò casu hæc duo, ἀνὴρ, & θυγά-
Ἐπὶ δ' πάσης πτώσεως τὸ ἀνὴρ, καὶ τὸ θυγά-
τηρ, præterquàm in datiuo, ἀνδράσι, καὶ θυγα-
τηρ πλὴν τῆς δοτικῆς, ἀνδράσι, καὶ θυγα-
τράσι.
τράσι.

De contractionibus quintæ declinationis.
Περὶ τῶν συναιρέσεων τῆς πέμπτης κλίσεως.

Obſeruationes in contract. 5. declin. ſimpl.

1.

In ις deſinentia nomina, quorum genitiuus per εος declinatur, contrahuntur in datiuo ſingulari, vt ὁ ἡδὺς, τοῦ ἡδέος, τῷ ἡδεῖ, ἡ δοτικὴ τῶν ἑνικῶν, οἷον ὁ ἡδὺς, τῷ ἡδεῖ, ἡδεῖ. Et nominatiuo, & accuſatiuo plurali, ἡδεῖ. Καὶ ἐπὶ τῆς εὐθείας, καὶ αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν, οἱ ἡδέες, ἡδεῖς, τοὺς ἡδέας, ἡδεῖς.
οἱ ἡδέες, ἡδεῖς, τοὺς ἡδέας, ἡδεῖς.

Α' εἰς ις λήγοντα ὀνόματα, ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ εος κλίνεται, συναιροῦνται εἰς τὴν

Τὰ εἰς ις, ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ υος κλίνεται, εἰς τὴν εὐθείας, καὶ αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν μόνον, οἷον οἱ βότρυες, βότρεις, τοὺς βότρυας, βότρεις.
τρυες, βότρεις, τοὺς βότρυας, βότρεις.

2.

Similiter verò, & illa in ις, quorum genitiuus per purum ος flectitur, vt οἱ βόες, βεῖς, καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνεται, οἷον οἱ βόες, βεῖς,

3.

Ὁμοίως δὲ, καὶ τὰ εἰς ις, ὧν ἡ γενικὴ

τὰς βόας βᾶς.
τὰς βόας βοῦς.

4.

Nomina verò fœminina in αις desinentia, declinantur, & contrahuntur hoc modo.

Τὰ ὑ θηλυκὰ, εἰς αις, λήγοντα, κλίνονται, καὶ συναιροῦνται οὕτως.

Ἑν. ἐυθ. ἡ ναις, Navis.
γ. τῆς νεὸς, καὶ νηὸς, καὶ νεώς.
δ. τῇ νηΐ, καὶ νηί.
αἰτ. τὴν νέα, καὶ νῆα, καὶ ναῦν.
κλητ. ὦ ναῦ, καὶ ναις.

Δ. ἐ. α. π. τὰ καὶ τὼ νάε, καὶ νῆε.
γ. δ. ταῖν ναοῖν, καὶ νηοῖν.

Πλ. ἐυθ. καὶ κλητ. αἱ καὶ ὦ νάες, καὶ νῆες.
γ. τῶν ναῶν, καὶ νηῶν, καὶ νεῶν.
δ. ταῖς ναυσὶ, καὶ νηυσί.
α. τὰς νάας, καὶ νῆας, καὶ ναις.

ἡ γραις, Anus.
τῆς γραὸς, καὶ γρηός.
τῇ γραΐ, καὶ γρηΐ.
τὴν γρᾶν.
ὦ γρᾶυ, καὶ γραις.

Τὰ, καὶ ἃ γράε, καὶ γρᾶε.
τῶν γραοῖν, καὶ γρηοῖν.

ράες, καὶ γρῆες.
ῶν, καὶ γρηῶν.
γραυσὶ, καὶ γρηυσί.
γράας, καὶ γρῆας, καὶ γραῖς.
ράες, καὶ γρῆες.

Nota verò, quòd nonnulla parisylla- Nonnulla
Σημείωσαι δὲ, ὅτι ἔνια τῶν ἰσοσυλλά- nomina
rum nominum tertiæ declinationis, in 3. declin.
ὀνομάτων τῆς τρίτης κλίσεως, ἐφ' simpl. cõ-
ibus ante ος alterum ο, aut ε præcedit, in trahũtur.
τοῦ ος ἕτερον ο, ἢ ε προηγεῖται ἐπὶ
nni casu contrahuntur, vt ὁ πλόος, πλοῦς,
σης πτώσεως συναιροῦνται, οἷον ὁ πλόος, πλοῦς,
πλόου, πλοῦ, τῷ πλόῳ, πλῷ, τὸν πλόον, πλοῦν,
ὁ πλόου, πλοῦ, τῷ πλόῳ, πλῷ, τὸν πλόον, πλοῦν,
auigatio, & ita in reliquis casibus, & num.
καὶ οὕτως ἐπὶ τῶν λοιπῶν πτώσεων, καὶ ἀριθμῶν.

Item & ἁπλόος, ἁπλοῦς, ἁπλόη, ἁπλῆ,
Ὁμοίως καὶ ἁπλόος, ἁπλοῦς, ἁπλόη, ἁπλῆ,
ἁπλόον, ἁπλοῦν. *simplex, icis, ici, icem.*
ἁπλόον, ἁπλοῦν.

Item & χρύσεος, χρυσοῦς, χρυσέα,
Παραπλησίως καὶ χρύσεος, χρυσοῦς, χρυσέα,
χρυσῆ, χρύσεον, χρυσοῦν, *aureus, ei, eo, eum.*
χρυσῆ, χρύσεον, χρυσοῦν.
& in reliquis casibus similiter:
καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν πτώσεων ὁμοίως.

Obseruationes in diuersas terminat. adiectiuorum.

De diuersa terminatione adiectiuorum. Περὶ διαφόρου καταλήξεως τῶν ἐπιθέτων.

ας. TAdiectiuorum alia quidem in ας, vt ὁ πᾶς, Ὧν ἐπιθέτων τὰ μὲν εἰς ας, οἷον ὁ πᾶς, τοῦ παντὸς, ἡ πᾶσα, τῆς πάσης, τὸ πᾶν, τοῦ παντὸς, τῷ παντὸς, ἡ πᾶσα, τῆς πάσης, τὸ πᾶν, τοῦ παντός. *omnis*, &c. μέλας, μέλαινα, μέλαν, *niger, gra, grum.* μέλας, μέλαινα, μέλαν.

ης. Alia verò in ης, vt ὁ & ἡ ἀληθὴς, τὸ ἀληθές. Τὰ δὲ εἰς ης, οἷον ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, τὸ ἀληθές, *verus, a, um.* ἀληθές.

ην. Alia autem in ην, vt ὁ & ἡ τέρην, τὸ τέρεν. Τὰ δὲ εἰς ην, οἷον ὁ καὶ ἡ τέρην, τὸ τέρεν, *tener, a, um.* ερεν.

εις. Alia in εις, vt ὁ χαρίεις, ἡ χαρίεσσα, τὸ χάριεν. Τὰ δὲ εἰς εις, οἷον ὁ χαρίεις, ἡ χαρίεσσα, τὸ χάριεν. χάριεν, *gratiosus, a, um.*

ις. Alia in ις, vt ὁ & ἡ φιλόπατρις, τὸ φιλόπατρι. Τὰ δὲ εἰς ις, ὁ καὶ ἡ φιλόπατρις, τὸ φιλόπατρι, *patriæ studiosus, a. um.* πατρι.

ος. Alia in ος, vt ἀνδρεῖος, ἀνδρεία, ἀνδρεῖον, Τὰ δὲ εἰς ος, οἷον ἀνδρεῖος, ἀνδρεία, ἀνδρεῖον, *fortis*

Fortis, tis, te. σοφὸς, σοφὴ, σοφὸν, *sapiens.*
σοφὸς, σοφὴ, σοφόν.
ὁ & ἡ φιλόκαλος, τὸ φιλόκαλον, *pulchritudinis*
ὁ καὶ ἡ φιλόκαλος, τὸ φιλόκαλον.
studiosus.

Nota verò quòd in os purum adiectiua, Obseruatio in nomina in os purum & ες formant fœmin. in α.

Σημείωσαι ὅτι τὰ εἰς ος καθαρὸν ὄντα, aut literam ρ, habentia syllabam conne-
ἢ τὸ ρ, ἔχοντα συλλαβίζο-
ctentem, in α faciunt fœmininum, vt αὐ-
μῶν, εἰς α ποιοῦσι τὸ θηλυκὸν, οἷον αὐ-
δρεῖος, αὐδρεία, *strenuus, a.* λόγιος, λογία,
δρεῖος, αὐδρεία. λόγιος, λογία.
memorabilis. præter ὀγδόος, quod format
πλὴν τοῦ ὀγδόος,
ὀγδόη, *octauus, a.* φοβερὸς, φοβερὰ, *formi-*
ὀγδόη. φοβερὸς, φοβερά.
dabilis.

Illa verò quæ in os non purum exeunt, Alia in η, fœmininum formant in η, vt καλὸς καλὴ, *pul-*
Τὰ δὲ εἰς ος μὴ καθαρὸν εἰς η, οἷον καλὸς, καλή.
cher. Tamen composita in os adiectiua
Τὰ μέντοι συνθετα τῶ εἰς ος ὀπιθέτων,
communem habent terminationem in ma-
κοινὴν ἔχουσι τὴν καταλήξιν ἐπί τε τοῦ ἀρ-
sculino, & fœminino, vt ὁ & ἡ ἔνδοξος, *glo-*
σενικοῦ, καὶ θηλυκοῦ, οἷον ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος,
riosus.

Item composita in υς, vt ὁ & ἡ πολύπους, υς com-
Ἐπὶ τὰ μὲν συνθετα εἰς υς, οἷον ὁ καὶ ἡ πολύπους, pos. τὸ πολύπουν, *multipes.*
τὸ πολύπουν.

ους contractum. Alia verò in ους per contractionem facta

Τὰ δὲ εἰς ους κατὰ συναίρεσιν in η formant fæmininum, præter ea quæ εἰς η σχηματίζουσι θηλυκὸν, πλὴν τῶν habent in vltima syllaba literam ρ, vt ἀ-ἐχόντων ἐπὶ τῆς ἐσχάτης συλλαβῆς τὸ ρ, οἷον ἁ-πλόος, ἁπλοῦς, ἁπλόη, ἁπλῆ, ἁπλόον, ἁπλοῦν, πλόος, ἁπλοῦς, ἁπλόη, ἁπλῆ, ἁπλόον, ἁπλοῦν. *simplex, icis, ici, icem.* χρυσοῦς, χρυσῆ, χρυ-

χρυσοῦς, χρυσῆ, χρυ-

σοῦν, *aureus, a, um.*

σοῦν.

Χαλκοῦς, χαλκῆ, χαλκοῦν, *æneus, a, um.*

Χάλκοῦς, χαλκῆ, χαλκοῦν.

ἀργυροῦς tamen format ἀργυρᾶ, ἀργυροῦν, *ar-*

ἀργυροῦς, μέντοι ἀργυρᾶ, ἀργυροῦν.

genteus, ea, eum.

ις. Alia verò in ις, vt ἡδὺς, ἡδεῖα, ἡδὺ, *suauis.*

Τὰ δὲ εἰς ις, οἷον ἡδὺς, ἡδεῖα, ἡδύ.

ὁ καὶ ἡ ἄδακρις, καὶ τὸ ἄδακρυ, *qui non lachryma-*

ὁ & ἡ ἄδακρις, τὸ ἄδακρυ.

tur.

ων. Alia verò in ων, vt ὁ & ἡ εὐδαίμων, τὸ

Τὰ δὲ εἰς ων, οἷον, ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, τὸ

ἔυδαιμον, *felix.*

ἔυδαιμον

ως, Alia in ως, vt ὁ & ἡ ἔυγεως, τὸ ἔυγεων, *fer-*

Τὰ εἰς ως, οἷον ὁ καὶ ἡ ἔυγεως, τὸ ἔυγεων.

tilis.

De heteroclitis.

Περὶ τῶν Ἑτεροκλίτων.

Obseruationes in nomina heterocl.

Vnde dicta nomina heteroclita.

ESunt quædam nomina, quæ non pro-
Ἔστι τινὰ τῶν ὀνομάτων, οὐ τὸ οἰ-
priam, & æquabilem seruant declinatio-
κεῖον, καὶ ὁμαλὸν φυλάσσοντα τῆς κλί-
nem, sed alio quodam modo declinantur,
σεως, ἀλλ' ἑτέρως πῶς κλινόμενα,
vnde & heteroclita appellantur, vt
ὅθεν καὶ ἑτερόκλιτα καλοῦνται, οἷον
ὁ Ζεὺς, τοῦ Διὸς, τῷ Διΐ, τὴν Δία, ὦ Ζεῦ, *Iu-*
ὁ Ζεὺς, τοῦ Διὸς, τῷ Διΐ, τὴν Δία, ὦ Ζεῦ.
piter. & poëticè, Ζὴν, Ζηνὸς, Ζηνὶ, Ζῆνα,
καὶ ποιητικῶς Ζὴν, Ζηνὸς, Ζηνὶ, Ζῆνα,
Ζὴν.

Ζεύς.

Ζὴν.

Ὁ Μωσῆς, τοῦ Μωσοῦ, aut ὁ Μωσεὺς, τοῦ Μω-
Ὁ Μωσῆς, τοῦ Μωσοῦ, ἢ ὁ Μωσεὺς, τοῦ Μω-
σέως, *Moses.* quod & per υ scribitur ὁ Μωϋ-
σέως. ὁ καὶ διὰ τοῦ υ γράφεται ὁ Μωϋ-
σῆς, aut Μωϋσεύς.
σῆς, ἢ Μωϋσεύς.

Μωσῆς.

Ὁ Ἄρης, τοῦ Ἄρου, Ἄρητος, vel Ἄρεος,
Ὁ Ἄρης, τοῦ Ἄρου, Ἄρητος, ἢ Ἄρεος.
Mars.

Ἄρης.

Item ὁ Δάρης, κόμης, μύκης, *Dares, prin-*
Ὁμοίως ὁ Δάρης, κόμης, μύκης.
ceps, fungus.

Δάρης.

Ἀριστοφάνης. Ὁ Ἀριστοφάνης, τοῦ Ἀριστοφάνεος, τῷ Ἀριστοφάνην, *Aristophanes.*

Ὁ Ἀριστοφάνης, τοῦ Ἀριστοφάνεος, τῷ Ἀριστοφάνην.

μάκαρ. Ὁ μάκαρ, τοῦ μάκαρος, aut μάκαρς, μάκαρτος, aut μακάριος, μακαρίου, *beatus.*

Ὁ μάκαρ, τοῦ μάκαρος, ἢ μάκαρς, μάκαρτος, ἢ μακάριος, μακαρίου.

δάκρυ. Item τὸ δάκρυ, δάκρυος, & τὸ δάκρυον, δακρύου, *lachryma.* ὁ μάρτυρ, μάρτυρος, *testis.* vnde ὁ μάρτυρος, μαρτύρου.

Ὁμοίως τὸ δάκρυ, δάκρυος, καὶ τὸ δάκρυον, δακρύου. ὁ μάρτυρ, μάρτυρος. ὅθεν ὁ μάρτυρος, μαρτύρου.

ψίθυρ. Ὁ ψίθυρ, ψίθυρος, *susurrus.* vnde ὁ ψίθυρος, ψιθύρου.

Ὁ ψίθυρ, ψίθυρος. ὅθεν ψίθυρος, ψιθύρου.

δίπους. Ὁ δίπους, δίποδος, & δίπου, *bipes.* sic ὁ τρίπους, οἰδίπους, *tripes, Oedipus,* quod & οἰδιπόδης, οἰδίπους.

Ὁ δίπους, δίποδος. καὶ δίπου. οὕτως ὁ τρίπους, οἰδίπους, ὁ καὶ οἰδιπόδης, οἰδιπόδου.

ἑπτάπους. Ὁ ἑπτάπους, τοῦ ἑπτάποδος, *septipes.* vnde ὁ ἑπτάπους, τοῦ ἑπτάποδος. ὅθεν ὁ ἑπταπόδης, τοῦ ἑπταπόδου.

ὁ ἑπταπόδης, τοῦ ἑπταπόδου.

ἥρως. Ὁ ἥρως, ἥρωος, aut ἥρω, *heros.* ὁ Μίνως, Μίνωος, ὦ Μίνω.

Ὁ ἥρως, ἥρωος, ἢ ἥρω, ὁ Μίνως, Μίνωος, Μίνω.

Ὁ γέλως, τοῦ γέλωτος, aut γέλω, *risus*, γέλως.
Ὁ γέλως, τοῦ γέλωτος, ἢ γέλω. ἔρως.
sic ὁ ἔρως, τοῦ ἔρωτος, ἔρω, *amor*.
οὕτως ὁ ἔρως, τοῦ ἔρωτος, ἔρω.
Ὁ νόος, νοῦς, τοῦ νοῦ, aut τοῦ νοός, *mens*. νόος.
Ὁ νόος, νοῦς, τοῦ νοῦ, ἢ τοῦ νόος.
vnde τῷ νοΐ, οἱ νόες, τοὺς νόας.
ὅθεν τῷ νοΐ, οἱ νόες, τοὺς νόας.

In singulari masculina sunt, δεσμὸς, δεσμὸς & nonnulla alia in singulari sũt mascul. in plur. verò neutra.
Ἑνικῶς ἀρσενικά ἐστι δεσμὸς,
vinculum, ἐρετμὸς, *remus*, ζυγὸς, *iugum*,
ἐρετμὸς, ζυγὸς,
κύκλος, *circulus*, λύχνος, *lucerna*, μοχλὸς,
κύκλος, λύχνος, μοχλὸς,
pessulus, νῶτος, *humerus*, σταθμὸς, *statio*,
νῶτος, σταθμὸς,
τράχηλος, *collum*, δίφρος, *biga*. in plurali
τράχηλος, δίφρος. πληθυντικῶς
neutra, δεσμὰ, inueniuntur etiam in mascu-
οὐδέτερα, τὰ δεσμὰ εὑρίσκεται, καὶ
lino κύκλοι, ἐρετμοὶ, μοχλοὶ, τράχηλοι,
κύκλοι, ἐρετμοὶ, μοχλοὶ, τράχηλοι,
δεσμοί.
δεσμοί.

Similiter fæmininum κέλευθος, κέλευθα, κέλευθος.
Ὁμοίως τὸ θηλυκὸν κέλευθος, κέλευθα,
via. & commune ὁ & ἡ τάρταρος, τάρ- τάρταρος.
καὶ τὸ κοινὸν ὁ καὶ ἡ τάρταρος, τάρ-
ταρα, *tartarus*.
ταρα.

Ἡ γυνὴ, *mulier*, pro ἡ γύναιξ, τῆς γυναικὸς, γυνή.
γυνὴ ἀντὶ τοῦ γύναιξ, τῆς γυναικὸς,

τῇ γυναικὶ, τὴν γυναῖκα, ὦ γύναι; sine τῇ γυναικὶ, τὴν γυναῖκα, ὦ γύναι, χωρὶς τοῦ ξ
τοῦ ξ.

χείρ. Ἡ χεὶρ, τῆς χειρὸς, & poëticè χερὸς. vnde Ἡ χεὶρ, χειρὸς, καὶ ποιητικῶς χερὸς. ὅθεν dualis, ταῖν χεροῖν, & datiuus pluralis γενικὴ δοτικὴ ταῖν χεροῖν, καὶ δοτικὴ πληθυντικὴ ταῖς χερσίν. hæc fæminina ἡ γυνὴ, ὁδὸς, πόλις, ταῖς χερσίν. ταῦτα θυλυκὰ ἡ γυνὴ, ὁδὸς, πόλις, χεὶρ, in nominatiuo, & accusatiuo duali χεὶρ ἐπὶ τῆς εὐθείας, καὶ αἰτιατικῆς τῶν δοτικῶν masculina sunt, *mulieres, viæ, vrbes, manus.* ἀρσενικά ἐστι τῶ γυναῖκε, ὁδὼ, πόλιε, χεῖρε.

Quædam fæminina in nom. & accus. duali sunt mascul.

γόνυ. Τὸ γόνυ, *genus*, τοῦ γόνυος, & transpositione γουνὸς, & τὸ γόνας, γόνατος.
Τὸ γόνυ, τοῦ γόνυος, καὶ μεταθέσει γουνὸς, καὶ τὸ γόνας, γόνατος.

δόρυ. Τὸ δόρυ, *hasta*, δόρυος, & δοῦρος, & τὸ δόρας δόρατος. aut δοῦρας, δούρατος, & δόρος, ρας, δόρατος. ἢ δοῦρας, δούρατος, καὶ δόρος, δόρεος, & crasi δόροις.
Τὸ δόρυ, δόρυος, καὶ δοῦρος, καὶ τὸ δόρας δόρατος.
δόρεος, καὶ κράσει δόροις.

ἧπαρ. Τὸ ἧπαρ, *iecur*, ἥπατος, tanquàm ab ἧπας. Τὸ ἧπαρ, ἥπατος, ὡς ἀπὸ τοῦ ἧπας. similiter τὸ ἧμαρ, *dies*, εἶδαρ, *cibus*, φρέαρ, ὁμοίως τὸ ἧμαρ, εἶδαρ, φρέαρ, *puteus*, στέαρ, *adeps*, δέλεαρ, *esca*, ὄνειαρ, στέαρ, δέλεαρ, ὄνειαρ, *vtilitas.*

Τὸ ὕδωϛ, aqua, ὕδατος, ab ὕδας, & τὸ ὕδωρ.
Τὸ ὕδωρ, ὕδατος, ἀπὸ τ῀ ὕδας, ϗ τὸ ὕδος, ὕδεος.
ὕδος, ὕδεος.
Ὁ μέγας, magnus, τ῀ μεγάλε, ab antiquo μέγας.
Ὁ μέγας, τ῀ μεγάλε, ἀπὸ τ῀ παλαιοῦ μεγάλος, τῷ μεγάλῳ, τ῀ μέγαν, ὦ μεγάλος, τῷ μεγάλῳ, τ῀ μέγαν, ὦ μέγας.
μέγας.
Ἡ μεγάλη, magna, vbique declinatur vt πρμή.
Ἡ μεγάλη, παντα χ῀ κλίνεται ὡς πρμή.
Τὸ μέγα, magnum, τ῀ μεγάλου, τῷ μεγάλῳ,
Τὸ μέγα, τ῀ μεγάλου, τῷ μεγάλῳ, τὸ μέγα, ὦ μέγα.
τὸ μέγα, ὦ μέγα.
Ὁ πολύς. multus, τ῀ πολλοῦ, ab antiquo πολύς.
Ὁ πολύς, τ῀ πολλοῦ, ἀπὸ τ῀ παλαιοῦ πολλὸς, τῷ πολλῷ, τ῀ πολλὸν, ὦ πολύ.
πολλὸς, τῷ πολλῷ, τ῀ πολλὸν, ὦ πολύ.
Ἡ πολλὴ, multa, τ῀ πολλῆς, τῇ πολλῇ, τὴν πολλὴν, ὦ πολλή.
Ἡ πολλὴ, τ῀ πολλῆς, τῇ πολλῇ, τὴν πολλὴν, ὦ πολλή.
Τὸ πολὺ, multum, τοῦ πολλοῦ, τῷ πολλῷ,
Τὸ πολὺ, τοῦ πολλοῦ, τῷ πολλῷ, τὸ πολὺ, ὦ πολύ.
τὸ πολὺ, ὦ πολύ.

De numeralibus.

Περὶ τῶν ἀριθμητικῶν.

Obſeruationes in numeralia.

TNumeralium nominum, quæ quidem
Ων ἀριθμητικῶν ὀνομάτων τὰ μὲν
vnum ſignificant, ſingulariter ſemper de-
ἓν σημαίνοντα, ἑνικῶς ἀεὶ κλί-
clinantur, quæ verò duo, dualiter, quæ deni-
νονται, τὰ δὲ δύο, δυϊκῶς, τὰ δὲ
que plura, pluraliter, hoc pacto,
πλείω, πληθυντικῶς, ὧδε,

Εἷς. Εἷς, vnus, ἑνὸς, ἑνὶ, ἕνα.
Εἷς, ἑνὸς. ἑνὶ, ἕνα.
μία, vna, μιᾶς, μιᾷ, μίαν.
μία, μιᾶς, μιᾷ, μίαν.
ἕν, vnum, ἑνὸς, ἑνὶ, ἕν.
ἕν, ἑνὸς, ἑνὶ, ἕν.

δύο, δυοῖν, duo, duorum.
δύο, δυοῖν.

Δύο verò non ſolùm dualiter, ſed etiam
Τὸ δὲ δύο ὁ μόνον δυϊκῶς, ἀλλὰ καὶ
pluraliter dicitur in omni caſu, vt
δύο. πληθυντικῶς λέγεται ἐπὶ πάσης πτώσεως, οἷον
Οἱ δύο, duo.
Οἱ δύο.
Αἱ δύο, duæ, τὼ δύο, τοῖς καὶ ταῖς, καὶ τοῖς
Αἱ δύο, τὼ δύο, τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς
δυοῖν, τοῖν, ταῖν, τοῖν δύο.
δυοῖν. τοῖν ταῖν, τοῖν δύο.

Tres

Τρεῖς, tres, τριῶν, τρισὶ, τρεῖς. τρεῖς.
Τρία, tria, τριῶν, τρισὶ, τρία.
Οἱ, καὶ αἱ τέτταρες, quatuor, τεττάρων, τέτταρσι, τέτταρας. τέτταρες.
Τὰ τέτταρα, quatuor, τεττάρων, τέτταρσι, τέτταρα.

A quatuor vsque ad centum omnis nu-
Ἀπὸ δὲ τῶν τεττάρων μέχρι τοῦ ἑκατὸν πᾶς ἀρι-
merus indeclinabilis est, discernuntur au-
θμὸς ἄκλιτός ἐστι, διακρίνονται
tem genera, & casus per articulos, vt
δὲ τὰ γένη, καὶ αἱ πτώσεις διὰ τῶν ἄρθρων, οἷον
Οἱ πέντε, quinque, τῶν πέντε, τοῖς πέντε,
τοὺς πέντε.
Αἱ πέντε, quinque, τῶν πέντε, ταῖς πέντε,
τὰς πέντε.
Τὰ, καὶ ὦ πέντε, quinque, τῶν πέντε, τοῖς
πέντε.

Similiter autem & reliqui numeri de-
Ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑξῆς ἀριθμοὶ κλί-
clinantur, vt sex, & septem, & octo, &
νονται, οἷον ἕξ, καὶ ἑπτὰ, καὶ ὀκτὼ, καὶ
nouem, & decem, & cætera.
ἐννέα, καὶ δέκα, καὶ τὰ λοιπά.

A ducentis autem omnis numerus de-
Ἀπὸ δὲ τῶν διακοσίων πᾶς ἀριθμὸς κλί-
clinatur pluraliter in tribus generibus, vt
νεται πληθυντικῶς τριγλώσσως, οἷον
Οἱ διακόσιοι, ducenti, τῶν διακοσίων, τοῖς
διακοσίοις, τοὺς διακοσίους.
Αἱ διακόσιαι, ducentæ, τῶν διακοσίων, ταῖς
διακοσίαις, τὰς διακοσίας.

A quatuor ad centum numeralia non declinantur. Genera, & casus numeral. indeclin. discernuntur articulis.

Τὰ, ϗ ἓ διακόσια, *ducenta*, ἢ διακοσίων, τοῖς διακοσίοις.

Similiter & trecenti, quadringenti, Ὧμοίως ϗὰ τριακόσιοι, τετρακόσιοι, quingenti, ſexcenti, ſeptingenti, octin- πεντακόσιοι, ἑξακόσιοι, ἑπτακόσιοι, ὀκτα- genti, nongenti, mille, bis mille, ter mille, κόσιοι, ἐννεακόσιοι, χίλιοι, δισχίλιοι, τρισχίλιοι, quater mille, quinquies mille, ſexies mille. τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, ἑξακισχίλιοι. Similiter & decies mille, bis decies mille, Ὧσαύτως ϗὰ μύριοι, δισμύριοι, ter decies mille, & cætera. τρισμύριοι, ϗὰ τὰ λοιπά.

Obſeruationes in comparatiua, & ſuperlatiua.

De comparatiuo, & ſuperlatiuo. Περὶ τ̃ συγκριτικοῦ, ϗὴ ὑπερθετικοῦ.

Quid cõparatiuũ?

∑ Comparatiuum nomen eſt, quod com- Συγκριτικὸν ὄνομά ἐϛι τὸ σύγ- parationem habet, vel vnius ad vnum eiuſ- κριτιν ἔχον, ἢ ἑνὸς πρὸς ἕνα ὁμοιο- dem generis, vt, Achilles fortior Aiace. γενῆ, ὡς, Ἀχιλλεὺς ἰσχυρότερος Αἴαντος. Aut vnius ad multos diuerſi generis, vt, Ἢ ἑνὸς πρὸς πολλὰς ἑτερογενεῖς, ὡς, Achilles fortior Troianis. Ἀχιλλεὺς ἰσχυρότερος τ̃ Τρώων.

Superlatiuum autem quod per intenſionem vnius ad multos ſimilis generis aſſumitur in comparatione, vt, Hector fortiſſimus Troianorum.

Τὸ δὲ ὑπερθετικὸν ὃ τὸ κατ' ἐπίτασιν ἑνὸς πρὸς πολλοὺς ὁμογενεῖς παραλαμβανόμενον ἐν συγκρίσει, οἷον, Ἕκτωρ ἀνδρειότατος τῶν Τρώων.

Quid ſuperlatiuũ.

Sunt autem & comparatiui, & ſuperlatiui terminationes duæ, & quidem comparatiui in ερος communiter, & in ων irregulariter: ſuperlatiui autem in ατος communiter, & in ος irregulariter.

Εἰσὶ δὲ τῶν τε συγκριτικῶν, καὶ ὑπερθετικῶν καταλήξεις δύο, καὶ τῶν μὲν συγκριτικοῦ εἰς ερος κοινῶς, καὶ εἰς ων ἀνωμάλως· τῶν δὲ ὑπερθετικοῦ εἰς ατος κοινῶς, καὶ εἰς ος ἀνωμάλως.

Compa-ratiui & ſuperlatiui terminationes duæ.

Quæ igitur in ος deſinunt adiectiua tria genera habentia, mutatione literæ σ in τ, & aſſumptione ſyllabarum ερος, comparatiua formant, vt, *glorioſus*, *ior*, aſſumptione autem ſyllabarum ατος ſuperlatiua, vt, *glorioſus*, *iſſimus*.

Τὰ μὲν οὖν εἰς ος λήγοντα τῶν ἐπιθέτων τριγενῆ μεταβολῇ τοῦ σ εἰς τ, καὶ προσλήψει τοῦ ερος συγκριτικὰ καὶ χαριτίζουσιν, οἷον, ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, προσλήψει δὲ τοῦ ατος ὑπερθετικά, οἷον, ἔνδοξος, ἐνδοξότατος.

Ratio formandi comparatiua in τερος.

Ratio formandi ſuperlat. in τατος.

Præter ea quæ ſequũtur, *pulcher*, *ior*, *imus*.

Πλὴν τῶν καλὸς, καλλίων, κάλλιστος.

καλὸς.

Malus, peior, pessimus, &

κακός. Κακὸς, κακίων, κάκιστος, ἢ χείρων, χερείων, χείειστος.

Bonus, melior,

ἀγαθός. Ἀγαθὸς, ἀμείνων ἀρείων, βελτίων, κρείττων, *optimus,* λοίων, ἄριστος, βέλτιστος, κράτιστος, λῷστος, & aliquando ἢ ποτε ἀγαθώτατος.

Turpis, ior, issimus. vel

αἰσχρός. Αἰσχρὸς, αἰσχίων, αἴσχιστος, ἢ αἰσχρότερος, αἰσχρότατος.

Inimicus, ior, issimus. vel

ἐχθρός. Ἐχθρὸς, ἐχθίων. ἔχθιστος, ἢ ἐχθρότερος, ἐχθρότατος.

Loquax, ior, issimus.

λάλος. Λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος.

Facilis, ior, imus.

ῥᾴδιος. Ῥᾴδιος, ῥᾴων, ῥᾶστος.

Amicus, ior, issimus, & per syncopen

φίλος. Φίλος, φίλτερος, φίλτατος, ἢ κατὰ συγκοπὴν τὸ φιλώτερος, ἢ φιλώτατος.

Parvus, minor, minimus. vel

μικρός. Μικρὸς, μικρότερος, μικρότατος, ἢ ἐλάττων, ἧττων, μείων, ἐλάχιστος.

Magnus, maior, maximus.

μέγας. Μέγας, μείζων, μέγιστος.

Adiectiua in ns formant cõparatiuũ, Eorum vel ὸ quæ in ns per εος declinantur à neutro ες comparatiuũ, & superlati-

Τῶν δὲ εἰς ης διὰ τὸ εος κλινομένων ἀπὸ τὸ ες ἐπιτέρου τὸ συγκριτικὸν, ἢ ὑπερθετι-

uum formatur adiectione τερος, & τατος, vt, κὸν σχηματίζεται προσθέσει τοῦ τερος, καὶ τατος, οἷον, *verus, verum, ior, issimus.* ἀληθὴς, ἀληθὲς, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος.

& superlatiuum à neutro ες,

Similiter autem & illa in ις trium generum per υ scripta à neutro, vt, *breuis, ior, issimus.* βραχύτερος, βραχύτατος. πλεῖων, πλεῖστος.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰς ις τριγενῆ διὰ τοῦ υ γραφόμενα ἀπὸ τοῦ οὐδετέρου, οἷον, βραχὺς, præter πολὺς, πλὺν τοῦ πολὺς, *multus.*

Adiectiua in ις formant cõparatiuũ, & superlatiuum à neutro υ. πολύς.

Horum autem in ις nonnulla duplicem habent comparatiuum, & superlatiuum, vt *suauis, & dulcis, & velox, & celer. suauior, issimus.* ἡδὺς, καὶ γλυκὺς, καὶ ὠκὺς, καὶ ταχύς. ἡδύτερος γὰρ ἡδύτατος, καὶ ἡδίων, ἥδιστος. *Dulcis, ior, issimus.* Γλυκὺς, γλυκύτερος, γλυκύτατος, καὶ γλυκίων, γλύκιστος. *Velox, ior, issimus.* Ὠκὺς, ὠκύτερος, ὠκύτατος, καὶ ὠκίων ὤκιστος. *Celer, ior, celerrimus.* Ταχὺς, ταχύτερος, ταχύτατος, καὶ ταχίων, τάχιστος.

Τούτων δὲ τῶν εἰς ις ἔνια διπλοῦν ἔχουσι τὸ συγκριτικὸν, καὶ ὑπερθετικὸν, οἷον

Nonnulla adiectiua in ις duplex habent comparatiuum, & superlat.

Alia verò quæ in aliquid aliud desi-

Τὰ δὲ εἰς ἄλλο τι λήγον-

Adiectiua in ων, εις, ους

&c. habēt cōparat. in ἕστερος, & superlat. in ἕστατος.

nunt per ἕστερος, & ἕστατος, vt plurimùm τὰ διὰ τοῦ ἕστερος, καὶ ἕστατος, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον comparatiua, & superlatiua formant hoc τὰ συγκριτικὰ, καὶ ὑπερθετικὰ μεταχηματύζονται ᾧ- modo, vt,

δε, οἷον,

Modestus, *ior*, *issimus*.

σώφρων. Σώφρων, σώφρονος, σωφρονέστερος, σωφρονέστατος.

Gratiosus, *ior*, *issimus*.

χαρίεις. Χαρίεις, χαρίεντος, χαριέστερος, χαριέστατος.

Et sine ε, *beneuolus*, &c.

ἔυνους. Καὶ χωρὶς τοῦ ε ἔυνοις, ἐυνούστερος, ἐυνούστατος.

Simplex, *ior*, *issimus*.

ἁπλοῦς. Ἁπλοῦς, ἁπλούστερος, ἁπλούστατος.

Niger, *nigrior*, *nigerrimus*.

μέλας. Μέλας, μελάντερος, μελάντατος.

Lucrum, substantiuum, *lucrosior*, *lucrosissimus*.

κέρδος. Τὸ κέρδος ὑπαρκτικὸν, κερδίων, κέρδιστος.

Obseruatio 1.

Nota verò, quòd non solùm à nominibus comparatiua fiunt, sed etiam à verbis, vt,

Nonnulla verba cōparat. admittunt.

Σημείωσαι δὲ ὅτι οὐ μόνον ἀπὸ τῶν ὀνομάτων τὰ συγκριτικὰ γίνονται, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ῥημάτων, οἷον,

Mitto, *melior*, *optimus*.

Βάλλω, βέλτερος, βέλτιστος.

Fero, præſtantior, præſtantiſsimus.
φέρω, φέρτερος, φέρτατος, φέρειος, καὶ φέρτιος.

Et à participiis, *ualidus, ualidior, ualidiſsimus.* Participia
Καὶ ἀπὸ μετοχῶν, ἐῤῥωμένος, ἐῤῥωμενέστερος, ἐῤῥωμενέστατος.

Et ab aduerbiis, vt, *ſuprà, ſuperior, ſupremus.* Aduerbia
Καὶ ἀπὸ ἐπῤῥημάτων, οἷον, ἄνω, ἀνώτερος, ἀνώτατος.

Infrà, inferior, infimus.
Κάτω, κατώτερος, κατώτατος.

Longè, longior, longiſsimus.
Πόῤῥω, πορῤῥώτερος, πορῤῥώτατος.

Et à præpoſitionibus, vt, *ſuprà, ſuperior, ſupremus.* & præpoſitiones, comparantur.
Καὶ ἀπὸ προθέσεων, οἷον, ὑπὲρ, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος.

Ante, prior, primus, & eliſione τ, & πρὸ, πρότερος, πρότατος, καὶ ἐκθλίψει τοῦ τ, καὶ πρᾶσι.
πρόσω, πρόσατος, πρῶτος.

Nota rurſus, quòd in ότερος, & ότατος, Obſeruatio 2.
Σημείωσαι πάλιν, ὅτι τὰ εἰς ότερος, καὶ ότατος,
omparatiua, & ſuperlatiua, ſi penultima
υγκριτικὰ, καὶ ὑπερθετικά, εἰ μὲν ἡ παραλήγουσα
oſitiui ſit breuis, per ω ſcribuntur, vt,
ὑπερθετικὰ εἰσι βραχεῖα, διὰ τοῦ ω γράφονται, οἷον
piens. ſi verò longa, per
φὸς, σοφώτερος, σοφώτατος. εἰ δὲ μακρὰ, διὰ
vt, *antiquus.*
οἷον, παλαιὸς, παλαιότερος, παλαιότατος.

De verbali.

Περὶ τοῦ ῥηματικοῦ.

Quid nomen verbale?

PVerbale est quod à verbo deductum est, ῥηματικόν ἐστι τὸ ἀπὸ τοῦ ῥήματος παρηγμένον, deducitur autem à passiui perfecti, aut παράγεται δὲ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, ἤτοι prima persona, aut secunda, aut tertia. πρώτου προσώπου, ἢ δευτέρου, ἢ τρίτου.

Verbalia nomina in μα, μη, μων, μος, deducuntur à 1. persona perfecti passiui.

Illa quidem in μα, μη, μων, μος, à prima Τὰ μὲν οὖν εἰς μα, μη, μων, μος, ἀπὸ τοῦ persona, vt, *egi*, *negotium*, *no-* πρώτου, οἷον, πέπραγμαι, τὸ πρᾶγμα, ἔστι- *tis compunctus sum, punctum, cogitaui, pru-* γμαι, ἡ στιγμὴ, νενόημαι, ὁ καὶ ἡ νοή- *dens, cantatus sum, cantus.* μων ἔψαλμαι, ὁ ψαλμός.

In ις, ιος, & ια à secunda.

Illa verò in ις, ιος, & ια, sed ferè cum Τὰ δὲ εἰς ις, ιος, καὶ ια, ἀλλὰ δὲ σχέδον μετὰ α, ευ, δις, à secunda, vt *dictus es*, *dictio.* α, ευ, δις, ἀπὸ τοῦ δευτέρου, οἷον λέλεξαι, ἡ λέξις.

Admiratus es, admirandus.

Τεθαύμασαι, θαυμάσιος.

Iudicatus es, indiscretio.

Κέκρισαι, ἡ ἀκρισία.

Ordinatus es, bonus ordo.

Τέταξαι, ἡ εὐταξία.

Rem gessisti, infelicitas in rebus gerendis.

πέπραξαι, ἡ δυσπραξία.

illa

Illa autem in της, τος, τηρ τηειον, τρον, Τὰ ἢ εἰς της, τος, τηρ, τηειον, τρον, à tertia persona deriuantur, vt. *fecit*, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου παράγονται, οἷον, πεποίηται, *factor, poëta.* ὁ ποιητής.

Verbalia in της, τος, &c. formantur à tertia.

Auditus est, auditor.
Ἤκουσαι, ὁ ἀκουστής.
Signatus est, signum.
Κεχάρακται, ὁ χαρακτήρ.
Potus est, poculum.
Πέποται, τὸ ποτήριον.
Doctus est, pretium docendi.
Δεδίδακται, τὸ δίδακτρον.

Præterea ab eadem persona formantur Ἔτι ἢ ἀπ' αὐτοῦ προσώπου σχηματίζονται illa in εον, & εος, vt, *scribendum, scribendus,* τὰ εἰς εον, καὶ εος, οἷον, γραπτέον, γραπτέος, *scribenda, scribendum*, à tertia persona scriγραπτέα, γραπτέον, ἀπὸ τοῦ γέγραptum est. πται.

Quædam verbalia formãtur ab aoristo secundo, & præterito medio.

Præterea nonnulla deducuntur ab Ἔτι ἢ ἔνια παράγονται ἀπὸ aoristo secundo, vt, *fuga*, ab aoristo seτοῦ ἀορίστου δευτέρου, οἷον, ἡ φυγή, ἀπὸ τοῦ cundo, & à medio præterito, vt, *sermo*, ἔφυγον, καὶ ἀπὸ τοῦ μέσου παρακειμένου, οἷον, λόγος, à præterito *dixi.* ἀπὸ τοῦ λέλογα.

De declinationibus contractis.
Περὶ τῶν κλίσεων τῶν συνηρημένων.

Quinque declinationes cõtractæ formãtur à quinta simpl.

ESunt aliæ quinque declinationes contractorum nominum, à quinta imparisyllaba nominum non contractorum declinatione per synæresin, & crasin factæ.

Ἰσὶν ἑτέραι πέντε κλίσεις τῶν συνηρημένων ὀνομάτων, ἀπὸ τῆς πέμπτης τῶν ἀπαιρέτων κλίσεως κατὰ συναίρεσιν, καὶ κρᾶσιν γινόμεναι.

Quid synæresis?

Est autem synæresis duarum vocalium commixtio, & ambarum seruatarum, vt, *Demosthenei*.

Ἔστι δὲ συναίρεσις δύο φωνηέντων συναλοιφὴ, καὶ ἀμφοτέρων φυλαττομένων, οἷον, Δημοσθένεϊ, Δημοσθένει.

Quid crasis?

Crasis verò duarum vocalium commixtio, & vtrarumque immutatarum, vt, *Demosthenem*, aut vnius mutatæ, vt, *Demosthenis*.

Κρᾶσις δὲ δύο φωνηέντων συναλοιφὴ, καὶ ἀμφοτέρων ἀλλοιουμένων, οἷον, Δημοσθένεα, Δημοσθένη, ἢ μιᾶς ἐνὸς, οἷον, Δημοσθένεος, Δημοσθένης.

De prima declinatione contractorum.
Περὶ πρώτης κλίσεως τῶν συνηρημένων.

Prima declinatio contractorum eſt nominum in ης maſculinorum, & fœminorum εἰς ης ἀρσενικῶν τε, καὶ θηλυκῶν, & communium, & in ες, aut in ος κοινῶν, καὶ εἰς ες, ἢ εἰς ος neutrorum, quorum genitiuus per εος imparisyllabè exiſtens in ους parisyllabè facit ἑτερογενῶν, ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ εος περιτοσυλλάβως οὖσα εἰς ους ἰσοσυλλάβως ποιεῖ contractum.
Πρώτη κλίσις τῶν συνηρημένων ἐστὶ 1. declinationis cõtractorũ terminationes tres, ης, ες, & ος, genera maſcul. fœm. comm. & neutr.
τὸ συνηρημένον.

Exemplum maſculini.
Παράδειγμα τοῦ ἀρσενικοῦ.

Ὁ Δημοσθένης, *Demoſthenes.*
τοῦ Δημοσθένεος, Δημοσθένους.
τῷ Δημοσθένεϊ, Δημοσθένει.
τὸν Δημοσθένεα, Δημοσθένη.
ὦ Δημόσθενες.

Τὼ, χὼ δημοσθένεε, δημοσθένη.
τοῖν δημοσθενέοιν, δημοσθενοῖν.

Οἱ, χὼ δημοσθένεες, δημοσθένεις.
τῶν δημοσθενέων, δημοσθενῶν.
τοῖς δημοσθένεσι.
τοὺς δημοσθένεας, δημοσθένεις.

Exemplum feminini.

Παράδειγμα θηλυκοῦ.

Ἡ τριήρης, *triremis.*
τῆς τριήρεος, τριήρους.
τῇ τριήρεῖ, τριήρει.
τὴν τριήρεα, τριήρη.
ὦ τριήρες.

Τὰ, χὼ τριήρεε, τριήρη.
τοῖν τριηρέοιν, τριηροῖν.

Αἱ, χὰ ὦ τριήρεες, τριήρεις.
τῶν τριηρέων, τριηρῶν.
ταῖς τριήρεσι.
τὰς τριήρεας, τριήρεις.

Exemplum communis.
Παραδειγμα κοινου.

Ὁ, ἡ, ἀληθὴς, *Verus*, *vera*.
Τοῦ, τῆς ἀληθέος, ἀληθοῦς.
Τῷ, τῇ ἀληθέϊ, ἀληθεῖ.
Τὸν, καὶ τὴν ἀληθέα, ἀληθῆ.
Ὦ ἀληθές.

Τὼ, τὰ, καὶ ὦ ἀληθέε, ἀληθῆ.
Τοῖν, ταῖν ἀληθέοιν, ἀληθοῖν.

Οἱ, αἱ ἀληθέες, ἀληθεῖς.
Τῶν ἀληθέων, ἀληθῶν.
Τοῖς, ταῖς ἀλήθεσι.
Τοὺς, τὰς ἀληθέας, ἀληθεῖς.
Ὦ ἀληθέες, ἀληθεῖς.

Exemplum neutrius in ες.
Παραδειγμα ὑδετέρου εἰς ες.

Τὸ ἀληθὲς, πέπλώτως, *Verum*.
Τοῦ ἀληθέος, ἀληθοῦς.
Τῷ ἀληθέϊ, ἀληθεῖ.

Τὼ, καὶ ὦ ἀληθέε, ἀληθῆ.
Τοῖν ἀληθέοιν, ἀληθοῖν.

Τὰ, καὶ ὦ ἀληθέα, ἀληθῆ.
τῶν ἀληθέων, ἀληθῶν.
τοῖς ἀλήθεσι.

Neutrum in ος.
ὑδέτερον εἰς ος.

Τὸ τεῖχος, τριπτώτως, *murus*.
τοῦ τείχεος, τείχους.
τῷ τείχεϊ, τείχει.

Τῶ, καὶ ὦ τείχεε, τείχη.
τοῖν τειχέοιν, τειχοῖν.

Τὰ, καὶ ὦ τείχεα, τείχη.
τῶν τειχέων, τειχῶν.
τοῖς τείχεσι.

Contractiones primæ declinationis.
Συναιρέσεις τῆς πρώτης κλίσεως.

Contractiones 1. declin. contract.

THuius verò declinationis contractiones sunt hæ:
Αὕτης δὲ τῆς κλίσεως αἱ συναιρέσεις εἰσὶν αὗται:
ε, & ο in ου diphthongum miscentur,
Τὸ ε, καὶ ο εἰς τὸ ου δίφθογγον κιρνῶνται,

vt, *Demosthenis.*

οἷον, Δημοσθένεος, Δημοσθένους.

ε, & ι in ει diphthongum vt, *Demo-*

Τὸ ε, καὶ ι εἰς τὴν ει δίφθογγον οἷον, Δημο-

stheni.

σθένεϊ, Δημοσθένει.

ε, & α in accusatiuo singulari, in η

Τὸ ε, καὶ α ἐπὶ μὲν τῆς αἰτιατικῆς ἑνικῶν εἰς η

vt, *Demosthenem.*

οἷον, Δημοσθένεα, Δημοσθένη.

Similiter verò & in recto, & accusatiuo

Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς εὐθείας, καὶ αἰτιατικῆς

neutrorum plurilium, vt, *muri.*

τῶν οὐδετέρων πληθυντικῶν, οἷον, τὰ τείχεα, τείχη.

Duo εε in recto, & accusatiuo

Τὰ δύο εε ἐπὶ μὲν τῆς εὐθείας, καὶ αἰτιατικῆς

duali in η miscentur, vt, *Demosthenes*

τῶν δυικῶν εἰς η κιρνῶνται, οἷον, τὼ Δημοσθένεε, *duo.*

Δημοσθένη.

ε, & οι contrahuntur in οι diphthon-

Τὸ ε, καὶ οι συναιροῦνται εἰς τὴν οι δίφθογ-

gum, vt, *Demosthenum duorum.*

γον, οἷον, τοῖν Δημοσθενέοιν, Δημοσθενοῖν.

Duo εε in recto plurali

Τὰ δύο εε ἐπὶ τῆς εὐθείας, τῶν πληθυντικῶν

in ει diphthongum, vt, *Demosthenes.*

εἰς τὴν ει δίφθογγον, οἷον, Δημοσθένεες, δημοσθένεις.

ε, & ω in ω miſcentur, vt, Demo-

Τὸ ε, καὶ ω εἰς ω κιρνῶνται, οἷον, Δημο-

ſthenum.

δενέων, Δημοδενῶν.

ε, & α in accuſatiuo maſculinorum

Τὸ ε, καὶ α ἐπὶ τ' αἰτιατικῆς τῶν ἀρσενικῶν

pluralium in α diphthongum, vt, Demo-

πληθυντικῶν εἰς ει διφθογγον, οἷον, τὸς Δημο-

ſthenes.

δένεας, Δημοδένεις.

De ſecunda declinatione
Περὶ τῆς δευτέρας κλίσεως
contractorum.
τῶν συνηρημένων.

Secundæ declin. terminat. duæ *is* & *i*.

Genera maſcul. fæmin. & neutrum.

Secunda declinatio eſt contractorum Δευτέρα κλίσις ἐστὶ τῶν συνηρημένων

in *is* maſculinorum, & fæmininorum, εἰς ις ἀρσενικῶν, τε, καὶ θηλυκῶν,

& in *i* neutrorum, quorum genitiuus καὶ εἰς ι οὐδετέρων, ὧν ἡ γενικὴ

fit per *ios* communiter, *eos* Ionicè, & γίνεται διὰ τ' ιος κοινῶς, εος Ιωνικῶς, καὶ

εως Atticè.

εως Ἀττικῶς.

Exemplum

Exemplum masculini.
Παράδειγμα τοῦ ἀρσενικοῦ.

Ὁ ὄφις, *serpens.*

communiter, Ionicè, & Atticè.

τοῦ ὄφιος κοινῶς, ὄφεος Ἰωνικῶς, καὶ ὄφεως Ἀττικῶς.

πικῶς.

τῷ ὄφιϊ, καὶ ὄφεῖ, ὄφει.

tantùm.

ὦ ὄφιν μόνως.

ὦ ὄφι.

Τῷ, καὶ ὦ ὄφιε, καὶ ὄφεε.

τοῖν ὀφίοιν, καὶ ὀφέοιν.

Οἱ, καὶ ὦ ὄφιες, ὄφις, καὶ ὄφεις, ὄφεις.

τῶν ὀφίων, καὶ ὄφεων.

τοῖς ὄφιοι, καὶ ὄφεσι.

τοὺς ὄφιας, ὄφις, καὶ ὄφεας, ὄφεις.

Exemplum fœminini.
Παράδειγμα θηλυκοῦ.

Ἡ πόλις, *urbs.*

τῆς πόλιος, πόλεος, καὶ πόλεως.

τῇ πόλιϊ, πόλι, καὶ πόλεϊ πόλει.

tantùm.

ἡ πόλιν μόνως.
ὦ πόλι.

Τὰ, ϰ᾽ ὦ πόλιε, ϰαὶ πόλεε.
τῶν πολίοιν, ϰ᾽ πολέοιν.

Αἱ, ϰ᾽ ὦ πόλιες, πόλις, ϰαὶ πόλεες, πόλεις.
τῶν πολίων, ϰαὶ πόλεων.
ταῖς πόλισι, ϰαὶ πόλεσι.
τὰς πόλιας, πόλις, ϰαὶ πόλεας, πόλεις.

Exemplum neutrius.

Παράδειγμα οὐδετέρου.

Τὸ σίναπι, *ſinapi.*
ἡ σινάπιος, σινάπεως, σινάπεως.
τῷ σινάπι, σινάπει, ϰαὶ σινάπεϊ, σινάπεσι.

Τὼ, ϰ᾽ ὦ σινάπιε, ϰαὶ σινάπεε.
τοῖν σιναπίοιν, ϰαὶ σιναπέοιν.

Τὰ σινάπια, σινάπι, ϰαὶ σινάπεα σινάπι.
τῶν σιναπίων, σιναπέων, σινάπεων.

Contractiones ſecundæ declinationis
Συναιρέσεις τῆς δευτέρας κλίσεως
contractorum.
τῶν συνηρημένων.

THuius declinationis propriæ contractiones ſunt hæ:
Αὗτης τῆ κλίσεως αἱ ἰδίαι συναιρέσεις εἰσὶν αἵδε:

Contractiones 2. declinat. contract.

Duo ι in ι longum miſcentur, vt,
Τὰ δύο ι εἰς ι μακρὸν κιρνῶνται, οἷον,
ſerpens.
ὄφις, ὄφι.

ι, & ε in ι longum, vt, οἱ ὄφιες, ὄφις.
Τὸ ι, καὶ ε εἰς ι μακρὸν, οἷον, οἱ ὄφιες,
Item ι, & α in ι longum, vt, τὰς ὄφιας, ὄφις.
ὄφις. Ἐπὶ τοῦ ι, καὶ α εἰς ι μακρὸν, οἷον, τοὺς ὄφιας, ὄφις.

De tertia contractorum.
Περὶ τρίτης συνηρημένων.

TTertia declinatio contractorũ eſt in εις
Ρίτη κλίσις τῶν συνηρημένων ἐστὶ τῶν εἰς εις
deſinentium maſculinorum nominum,
λήγόντων ἀρσενικῶν ὀνομάτων,
quorum genitiuus per εος cõmuniter, & νος
ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ εος κοινῶς, καὶ νος
Ionicè, & εως Atticè profertur.
Ἰωνικῶς, καὶ εως Ἀττικῶς προφέρεται.

3. declin. termina-tio εις, genus ma-ſcul.

Exemplum.

Παράδειγμα.

Ὁ βασιλεὺς, rex.

communiter, Ionicè,

τοῦ βασιλέος κοινῶς, βασιλῆος Ἰωνικῶς, βασι-

Atticè.

λεως Ἀττικῶς.

τῷ βασιλέϊ, βασιλεῖ, καὶ βασιλῆι.

τὴν βασιλέα, καὶ βασιλῆα.

ὦ βασιλεῦ.

Τὼ, καὶ ὦ βασιλέε, καὶ βασιλῆε.

τοῖν βασιλέοιν, καὶ βασιλήοιν.

Οἱ, καὶ ὦ βασιλέες, βασιλεῖς, καὶ βασιλῆες.

τῶν βασιλέων, καὶ βασιλήων.

tantùm.

τοῖς βασιλεῦσι μόνον.

τὰς βασιλέας, βασιλεῖς, καὶ βασιλῆας.

Obseruatio.

Huius verò declinationis penultima ε

Ταύτης δὲ τῆς κλίσεως τὸ παραλῆγον ε

in η mutat Ionicè in omni casu, vt,

εἰς η μεταβάλλει Ἰωνικῶς ἐπὶ πάσης πτώσεως, οἷον

regis. & accusatiuus singula-

βασιλῆος βασιλέϊ βασιλῆι. καὶ ἡ αἰτιατικὴ δὲ τῶν ἑνι-

ris nunquam contrahitur, quia cùm

κῶν οὐδέποτε συναιρεῖται, ἐπ

vocatiuus in vocalem desinit, accusa-
κλητικῆς εἰς φωνῆεν λήγούσης ἡ αἰτια-
tiuus singularis nunquam penultimam fa-
τικὴ τῶν ἑνικῶν, οὐδέποτε κατὰλή-
cit in η.
γει εἰς η.

De quarta declinatione contractorum.
Περὶ τετάρτης κλίσεως τῶν συνηρημένων.

Quarta declinatio contractorum est Τετάρτη κλίσις τῶν συνηρημένων ὅση in ω, & ως fœmininorum nominum, τῶν εἰς ω, καὶ ως θηλυκῶν ὀνομάτων, quorum genitiuus per οος existens in ους ὧν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ οος ὄσα εἰς ους facit contractum.
ποιεῖ τὸ συνηρημένον.

Quartæ declinat. terminat. ως & ω. genus fœmin.

Exemplum in ω.
Παράδειγμα εἰς ω.

Ἡ Λητώ. Latona.
τῆς Λητόος, Λητοῦς.
τῇ Λητόϊ, Λητοῖ.
τὴν Λητόα, Λητώ.
ὦ Λητοῖ.

Τὰ, καὶ ὦ Λητώ.
τῶν Λητοῖν.

Αἱ, καὶ ὦ Ληταί.
τῶν Λητῶν.
ταῖς Λητοῖς.
ταὶς Λητούς.

Exemplum in ως.
Παράδειγμα εἰς ως.

Ἡ αἰδὼς, *pudor*.
τῆς αἰδόος, αἰδοῦς.
τῇ αἰδόϊ, αἰδοῖ.
τὴν αἰδόα, αἰδώ.
ὦ αἰδόϊ.

Τὰ, καὶ ὦ αἰδώ.
τοῖν αἰδόοιν.

Αἱ, καὶ ὦ αἰδόι.
τῶν αἰδώων.
ταῖς αἰδοῖς.
ταὶς αἰδούς.

Obseruatio. Huius verò declinationis dualia, & pluralia non contrahuntur, declinantur autem

Τάυτης ὃ τῆς κλίσεως τὰ δυϊκὰ, καὶ πληθυντικὰ οὐ συναιροῦνται, κλίνονται δὲ

vt dualia, & pluralia tertiæ declinationis
ὥσπερ τὰ δυϊκὰ, καὶ πληθυντικὰ τῆς τρίτης κλίσεως
parisyllaborum.
τῶν ἰσοσυλλάβων.

Contractiones quartæ declinationis.
Συναιρέσεις τῆς τετάρτης κλίσεως.

Contract. 4. declin.

A Contractiones verò sunt hæ.
Αἱ δὲ συναιρέσεις εἰσὶν αὗται.

Duo οο in ου diphthongum miscen-
Τὰ δύο οο εἰς τὸν ου δίφθογγον κιρνᾶν.
tur.
ται.

ο verò, & ι in οι diphthon-
Τὸ δὲ ο, καὶ ι εἰς τὸν οι δίφθογ-
gum.
γον.

ο verò, & α in ω. vocatiuus autem singula-
Τὸ δὲ ο, καὶ α εἰς ω. ἡ δὲ κλητικὴ τῶν ἑνι-
ris in ω diphthongum termi-
κῶν εἰς ω δίφθογγον λή-
natur.
γουσι.

De quinta declinatione contra Περὶ πέμπτης κλίσεως τῶν συνηρη-*ctorum.* μένων.

5. declin. terminat. ας, genus neutrum.

ΠQuinta declinatio contractorum est in Έμπτη κλίσις τῶν συνηρημένων ἐστὶ τῶν εἰς ας, & in ρας desinentium neutrorum, quo- ας, καὶ εἰς ρας ληγόντων οὐδετέρων, ὧν rum genitiuus per ατος communiter, & αος ἡ γενικὴ διὰ τοῦ ατος κοινῶς, καὶ αος Ionicè, & ως per contractionem Atticè for- Ιωνικῶς, καὶ ως κατὰ συναίρεσιν Ἀττικως γί- matur.
νεται.

Exemplum. Παράδειγμα.

Caro, in triplici genere.
Τὸ κρέας, τριπτώτως.
τοῦ κρέατος, κρέαος, κρέως.
τῷ κρέατι, κρέαϊ, κρέᾳ.

Τὼ, καὶ ὦ κρέατε, κρέαε, κρέα.
τοῖν κρεάτοιν, κρεάοιν, κρεῶν.

Τὰ κρέατα

in tribus casibus.

Τὰ κρέατα, κρέαα, κρέα, τειπτώτως.
τῶν κρεάτων, κρεάων, κρεῶν.

tantùm.

τοῖς κρέασι μόνον.

Cornu, in tribus casibus.

Τὸ κέρας, τειπτώτως.
τοῦ κέρατος, κέραος, κέρως.
τῷ κέρατι, κέραι, κέρα.

Τὼ, καὶ ὦ κέρατε, κέραε, κέρα.
τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῶν.

in tribus casibus.

Τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, τειπτώτως.
τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν.

tantùm.

τοῖς κέρασι μόνον.

Contractiones quintæ declinationis.
Συναιρέσεις τῆς πέμπτης κλίσεως.

A Contractiones verò huius declinationis ἡ συναιρέσεις ταύτης τῆς κλίσεως εἰσὶν αὗται.

Quæ contract. 5. declin.

α, & ο in ω miſcentur, vt, *carnis.*
Τὸ α, χ̀ ο εἰς ω κιρνῶνται, οἷον, τοῦ κρέαος, κρέως.

α verò, & ι in α longum, vt,
Τὸ ᾗ α, χ̀ ι, εἰς α μακρὸν, οἷον, *carni.*
τῷ κρέαϊ, κρέᾳ.

α, & ε in α longum, vt, *carnes duæ.*
Τὸ α, χ̀ ε εἰς α μακρὸν, οἷον, τὼ κρέαε, κρέᾳ.

α, & οι in ω miſcentur, vt, *carnium*
Τὸ α, χ̀ οι εἰς ω κιρνῶνται, οἷον, τοῖν κρεάοιν, *duarum.*
κρεῶν.

Duo αα in α longum contrahuntur, vt,
Τὰ δύο αα εἰς α μακρὸν συναιροῦνται, οἷον, *carnes.*
τὰ κρέαα, κρέα.

De pronomine.
Περὶ τῆς ἀντωνυμίας.

Quid pronomen.

TQuid eſt pronomen?
Τί ἐστιν ἡ ἀντωνυμία;
Dictio quæ pro nomine ſumitur,
Λέξις ἀντὶ τοῦ ὀνόματος λαμβανομένη,
ſiue eſt pars orationis declinabilis, quæ
ἢ ἐστι μέρος λόγου κλιτὸν ἀντὶ
pronomine aſſumitur.
ὀνόματος παραλαμβανόμενον.

Vnde ἀντωνυμία.

Vnde dicitur ἀντωνυμία?
Πόθεν ἀντωνυμία;

ab ἀντὶ, i. pro, præpositione, & ὄνομα, i. nomen.
Παρὰ τὸ ἀντὶ προτίθεσθαι, καὶ τὸ ὄνομα.

Pronomini quot accidunt?
Τῇ ἀντωνυμίᾳ πόσα παρέπεται;

Septem. genus, numerus, casus, figura, Pronomini septem accidunt.
Ἑπτά. γένος, ἀριθμὸς, πτῶσις, σχῆμα,
species, persona, & significatio.
εἶδος, πρόσωπον, καὶ σημασία.

Pronominum genera quot sunt?
Τὰ τῶν ἀντωνυμιῶν γένη πόσα ἐστί;

Quatuor. masculinum, vt, *meus*, fœmi- Genera pronominum quatuor.
Τέσσαρα. ἀρσενικὸν, οἷον, ὁ ἐμὸς, θηλυ-
ninum, vt, *mea*, neutrum, vt, *meum*, &
κὸν, οἷον, ἡ ἐμὴ, οὐδέτερον, οἷον, τὸ ἐμὸν, καὶ
omne, vt, *ego*, *tui*, *sui*.
ἅπαν, οἷον, ἐγὼ, σὺ, ἕ.

Pronominum numeri quot sunt?
Οἱ τῶν ἀντωνυμιῶν ἀριθμοὶ πόσοι εἰσίν;

Tres, vt in nomine, singularis, vt, Numeri pronom. tres.
Τρεῖς, καθάπερ ἐν τῷ ὀνόματι, ἑνικὸς, οἷον,
dualis, vt, *nos duo*. pluralis, vt,
νῶϊ, δυϊκὸς, οἷον, νώ. πληθυντικὸς, οἷον,
nos.
ἡμεῖς.

Pronominum casus quot
Αἱ τῶν ἀντωνυμιῶν πτώσεις πόσαι
sunt?
εἰσίν.

Quinque, sed in his tribus tantùm, σὺ, ἐμοῦ, Casus pronom. 5. 4.
Πέντε, ἀλλ' ἐπὶ τούτων τριῶν μόνον, σὺ,

ἐμὸς, *meus*, & ὅτος, *hic*, cætera verò ἐμὸς, καὶ ὅτος. ἕτερα δὲ vocatiuo carent.

ἡ κλητικῆς ἐνδεῶς ἔχουσιν.

Pronominum figuræ quot sunt?

Τὰ τῶν ἀντωνυμιῶν σχήματα πόσα ἐστί;

Pron. figuræduæ. Duæ, simplex, vt, *ego*, composita, vt, Δύω, ἁπλοῦν, οἷον ἐγὼ, καὶ συνθετον, οἷον, *mei ipsius.* ἐμαυτοῦ.

Pronominum species quot sunt?

Τὰ τῶν ἀντωνυμιῶν εἴδη πόσα ἐστί;

Species duę. Duæ, primitiua, vt, *ego*, & deriuatiua, Δύω, πρωτότυπον, ἐγὼ, καὶ παράγωγον, vt, *meus.* οἷον, ἐμός.

Quot sunt pronomina primitiua?

Primitiua pron. tria. Πόσαι εἰσὶν ἀντωνυμίαι πρωτότυποι; Tria, *ego*, *tu*, *sui*. Τρεῖς, ἐγὼ, σὺ, οὗ.

Pronominum personæ quot sunt?

Τὰ τῆ ἀντωνυμιῶν πρόσωπα πόσα ἐστί;

Personæ tres. Tres, prima, vt, ἐγὼ, *ego*, secunda, vt, Τέτα, πρῶτον, οἷον ἐγὼ, δεύτερον, οἷον, σὺ, *tu*, tertia, vt, οὗ, *sui*, & omnia σὺ, τέτον, οἷον οὗ, καὶ πᾶσαι alia. αἱ ἄλλαι.

Pronominum significationes quot Αἱ τῆ ἀντωνυμιῶν σημασίαι πόσαι sunt? εἰσί;

Relatiua, vt, *ipſe.*
Ἀναφορικὴ, οἷον, αὐτός.
Reciproca, vt, *ſui*, & *ſuus.*
Ἀντίστροφος, οἷον, ὅς, καὶ σφέτερος.
Indefinita, quæ & vnius perſonæ,
Ἀόριστος, ἥτε μονοπρόσωπος,
& ſubiunctiua vocatur, quia cum
καὶ ὑποτακτικὴ καλεῖται, ὅτι μετὰ
omni primitiuo pronomine poteſt
πάσης πρωτοτύπου αὐτωνυμίας δύναται
conſtrui per omnes caſus, & nu-
συντάσσεσθαι δι' ὅλων τῶν πτώσεων, καὶ ἀει-
meros, vt *quidam.*
ἐξ. τμῶν, οἷον ὁ δεῖνα.
Demonſtratiua, vt, *hic*, & *ille.*
Δεικτικὴ, οἷον, ὅτος, ἐκεῖνος.
Gentilis, ſeu patronymica, vt, *noſtras*,
Ἐθνικὴ, ἢ πατρωνυμικὴ, οἷον, ἡμαδαπὸς,
veſtras.
ὑμαδαπός.
Poſſeſſiua, vt, *meus*, *tuus*, *ſuus*, no-
Κτητικὴ, οἷον, ἐμὸς, σὸς, ὅς, νωΐ-
ſter duorum, *veſter duorum*, no-
τερος, σφωΐτερος, ἡμέ-
ſter, *veſter*, *ſuus.*
τερος, ὑμέτερος, σφέτερος.

Significationes pronominum ſex.

Quomodo declinatur *ego*, pro-
Πῶς κλίνεται τὸ ἐγὼ, αὐτω-
nomen?
νυμία;
Sic. ſing. nominat. *ego.*
Οὕτως. ἑνι. ὀνομαστικὴ ἐγώ. ἐγώ.

genit. *mei.*
γεν. ἐμοῦ.
dat. *mihi.*
δοτικὴ ἐμοί.
Accuſat. *me.*
αἰτιατ. ἐμέ.
& per aphæreſin, *mei*, *mihi*, *me.*
καὶ κατ' ἀφαίρεσιν μοῦ, μοὶ, μέ.

Dual. nominat, & accuſat. *nos duo.*
Δύϊκ. ὀνομαστικὴ, καὶ αἰτιατ. νώ.
genit. & dat. *noſtri*, *nobis.*
γεν. καὶ δοτ. νῶν,

Plur. nominat. *nos.*
Πληθ. ὀνομ. ἡμεῖς.
genit. *noſtrûm.*
γεν. ἡμῶν.
dat. *nobis.*
δοτ. ἡμῖν.
accuſ. *nos.*
αἰτιατ. ἡμᾶς.

Quomodo declinatur σὺ pronomen?
Πῶς κλίνεται σὺ ἀντωνυμία;
Hoc modo. ſing. nominat. *tu.*
σύ. Οὗτος. ἑνι. ὀνομ. σύ.
genit. *tui.*
γεν. σοῦ.
dat. *tibi.*
δοτ. σοί.

ccusat. *te.*
τιατ. σὲ.

ual. nominat. & accusat. *vos duo.*
υἰκ. ὀνομ. καὶ αἰτιατ. σφώ.
enit. & dat. *vestrûm.*
υ. καὶ δοτ. σφῶν.

lur. nom. *vos.*
λη θ. ὀνομ. ὑμεῖς.
enit. *vestrûm.*
ιν. ὑμῶν.
at. *vobis.*
οτ. ὑμῖν.
ccusat. *vos.*
ἰτιατ. ὑμᾶς.

Quo modo declinatur ὃς *sui*, pronomen.
Πῶς κλίνεται ἡ ὃς ἀντωνυμία; ὅς.
Hoc modo. ὃς inusitatum in recto, in aliis
Οὕτως. ὃς ἄχρηστον ἐπὶ μὲν τῆς εὐθείας, ἐπὶ δὲ τῶν
verò casibus est in vsu.
ἄλλων πτώσεων ἐν χρήσει ἐστί.
genit. *sui.*
εν. οὗ.
lat. *sibi.*
ροτ. οἱ.
ccusat. *se.*
ἰτιατ. ἕ.

Dualis nominat. *se.*
Δυϊκ. ὀνομ. σφέ.

genit. *mei.*
γεν. ἐμοῦ.
dat. *mihi.*
δοτικὴ ἐμοί.
Accuſat. *me.*
αἰτιατ. ἐμέ.
& per aphæreſin, *mei*, *mihi*, *me.*
καὶ κατ' ἀφαίρεσιν μοῦ, μοὶ, μέ.

Dual. nominat, & accuſat. *nos duo.*
Δυϊκ. ὀνομαστικὴ, καὶ αἰτιατ. νώ.
genit. & dat. *noſtri*, *nobis.*
γεν. καὶ δοτ. νῶν,

Plur. nominat. *nos.*
Πληθ. ὀνομ. ἡμεῖς.
genit. *noſtrûm.*
γεν. ἡμῶν.
dat. *nobis.*
δοτ. ἡμῖν.
accuſ. *nos.*
αἰτιατ. ἡμᾶς.

Quomodo declinatur σὺ pronomen?
Πῶς κλίνε) σὺ αὐτωνυμία;
Hoc modo. ſing. nominat. *tu.*
σύ. Οὗτος. ἑνι. ὀνομ. σύ.
genit. *tui.*
γεν. σοῦ.
dat. *tibi.*
δοτ. σοί.

Accuſat. *te.*
αἰτιατ. σέ.

Dual. nominat. & accuſat. *vos duo.*
Δυϊκ. ὀνομ. καὶ αἰτιατ. σφώ.
genit. & dat. *veſtrûm.*
γεν. καὶ δοτ. σφῶϊν.

Plur. nom. *vos.*
Πληθ. ὀνομ. ὑμεῖς.
genit. *veſtrûm.*
γεν. ὑμῶν.
dat. *vobis.*
δοτ. ὑμῖν.
accuſat. *vos.*
αἰτιατ. ὑμᾶς.

Quo modo declinatur ὃς *ſui*, pronomen.
Πῶς κλίνεται ἡ ὃς ἀντωνυμία; ὅς.
Hoc modo. ὃς inuſitatum in recto, in aliis
Οὕτως. ὃς ἄχρηστον ὂν μὲν τὴν εὐθείας, ὂν δὲ τῶν
verò caſibus eſt in vſu.
ἄλλων πτώσεων ἐν χρήσει ὄν.
genit. *ſui.*
γεν. οὗ.
dat. *ſibi.*
δοτ. οἱ.
accuſat. *ſe.*
αἰτιατ. ἑ.

Dualis nominat. *ſe.*
Δυϊκ. ὀνομ. σφέ.

genit, & dat. *ſui, ſibi.*
Γεν. καὶ δοτ. σφῶν.

Plur. nominat. *ſe.*
Πληθυντ. ὀνομαστ. σφεῖς.
genit. *ſui.*
Γεν. σφῶν.
dat. *ſibi.*
Δοτ. σφίσι.
accuſat. *ſe.*
αἰτιατ. σφᾶς.

Quomodo declinantur pronomina poſſeſ-
Πῶς κλίνονται αἱ κτητικαὶ κλι-
ſiua?
σεις;

Hoc modo.
Οὕτως.

Maſ. *meus, mei, meo, meum.*
ἐμός. Ἀρσ. ἐμὸς, ἐμοῦ, ἐμῷ, ἐμόν.

Dual. *mei, meorum, meis, meos.*
Δ. ἐμὼ, ἐμοῖν.

Plur. *mei, meorum, meis.*
Πλ. ἐμοὶ, ἐμῶν, ἐμοῖς, ἐμούς.

Fæmin. Sing. *mea, meæ, meæ, meam.*
ἐμή. Θηλυκὸν ἑν. ἐμὴ, ἐμῆς, ἐμῇ ἐμήν.

Dual.

Dual. *meæ, meas duo, mearum, meis.*
Δ. ἐμὰ, ἐμαῖν.

Plur. *meæ, mearum, meis meas.*
Πλ. ἐμαὶ, ἐμῶν, ἐμαῖς, ἐμάς.

Neutrum ſing. *meam, mei, meo,*
Οὐδέτερον ἑν. ἐμὸν, ἐμοῦ, ἐμῷ, ἐμόν.
meum.
ἐμόν.
Dual. *meæ, meorum.*
Δ. ἐμὼ, ἐμοῖν.

Plur. *meæ, meorum, meis, meæ,* & eodem
Πλ. ἐμὰ, ἐμῶν, ἐμοῖς, ἐμὰ. καὶ ὡσαύτως
modo σὸς, & ὃς declinantur. *Noſter*
σὸς, καὶ ὅς κλίνονται. Νωΐτερος
autem hoc pacto, eodem etiam modo reli-
ὃ ῥῦτως, καὶ ὡσαύτως αἱ λοι-
qua in *eos.*
παὶ εἰς εος.

Sing. maſ. *noſter, noſtri, noſtro*
ἑν. αρσεν. νωΐτερος, νωΐτέρου, νωΐτέρῳ, νωΐτερος.
noſtrum.
νωΐτερον.

Dual. *noſtri, noſtros duo, orum, is duo.*
Δ. νωΐτέρω, νωΐτέροιν.

Plur. *noſtri, noſtrorum, noſtris, noſtros.*
Πλ. νωΐτεροι, νωΐτέρων, νωΐτέροις, νωΐτέρους.

Fæmin. ſing. *noſtra*, *noſtræ*, *noſtræ*,
νῶϊτέρα. Θηλυκόν. ἐν. νῶϊτέρα, νῶϊτέρας, νῶϊτέρᾳ,
noſtram.
νῶϊτέραν.

Dual. *noſtræ duæ*, *noſtras*, *noſtrarum*,
Δ. νῶϊτέρα, νῶϊτέ-
noſtris.
ραιν.

Plur. *noſtræ*, *noſtrarum*, *noſtris*,
Πλ. νῶϊτέραι, νῶϊτέρων, νῶϊτέραις,
noſtras.
νῶϊτέρας.

Neutrum ſing. *noſtrum*, *noſtri*, *noſtro*,
νῶϊτερος. Οὐδέτερον ἐν. νῶϊτερον, νῶϊτέρου, νῶϊτέρῳ,
noſtrum.
νῶϊτερον.

Dual. *noſtra duo*, *noſtrorum*, *noſtris.*
Δ. νῶϊτέρω, νῶϊτέροιν.

Plur. *noſtra*, *noſtrorum*, *noſtris*,
Πληθ. νῶϊτερα, νῶϊτέρων, νῶϊτέροις,
noſtra.
νῶϊτερα.

Quomodo declinatur οὗτος pronomen?
Πῶς κλίνεται οὗτος ἀντωνυμία;
Hoc modo.
Οὕτως.

Sing. masc. *hic*, *huius*, *huic*, *hunc*,
Ἑν. ἀρσεν. οὗτος, τούτου, τούτῳ, τοῦτον, οὗτος.
heus ô tu.
ὦ οὗτος.

Dual. *hi*, *hos*, *horum*, *his*, *heus vos duo.*
Δ. τούτω, τούτοιν, ὦ τούτω.

Plur. *hi*, *horum*, *his*, *hos*, *heus*
Πληθ. οὗτοι, τούτων, τούτοις, τούτους,
vos.
ὦ οὗτοι.

Fæmin. *hæc*, *huius*, *huic*, *hanc*, *heus tu*
Θηλυκὸν αὕτη, ταύτης, ταύτῃ, ταύτην, ὦ αὕτη.
fęmina.
αὕτη.

Dual. *hæ*, *has*, *harum*, *his*, *heus vos fæ-*
Δ. ταύτα, ταύταιν, ὦ
minæ duæ.
ταύτα.

Plur. *hæ*, *harum*, *his*, *has*, *heus vos*
Πλ. αὗται, ταύτων, ταύταις, ταύτας,
fæminæ.
ὦ αὗται.

Neutrum. *hoc*, *huius*, *huic*, *hoc*,
Οὐδέτερον. τοῦτο, τούτου, τούτῳ, τοῦτο, τοῦτο.
heus tu.
ὦ τοῦτο.

Dual. *hæc, horum, his, heus vos duo.*
Δ. τούτω, τούτοιν, ὦ τούτω.

Plur. *hæc, horum, his, hæc, heus vos.*
Πλ. ταῦτα, τούτων, τούτοις, ταῦτα, ὦ ταῦτα.

κεῖνος. Quo modo declinatur ἐκεῖνος?
Πῶς κλίνεται ὁ ἐκεῖνος;

Hoc modo. *ille, illa, illud,* & cætera,
Οὕτως, ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, καὶ τὰ λοιπὰ,
vt, λόγος, *sermo*, τιμή, *honor*, & ξύλον,
ὡς, ὁ λόγος, ἡ τιμὴ, ξύλον.
lignum.

αὐτός. Quo modo declinatur αὐτός?
Πῶς κλίνεται ὁ αὐτός;
vt ἐκεῖνος. neutrum, αὐτὸ sine ν.
Ὥσπερ ὁ ἐκεῖνος. οὐδέτερον αὐτὸ χωρὶς τοῦ ν.

Quot sunt composita pronomina?
Πόσα σωθέτοι αὐτωνυμίαι.

Tria à primitiuis, & αὐτὸς facta,
Τρεῖς ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων, καὶ τοῦ αὐτὸς γινόμεναι,
de quibus scire oportet, quòd, cùm anti-
περὶ ὧν εἰδέναι δεῖ, ὅτι, οἱ ἀρ-
qui non haberent composita pronomina,
χαῖοι μὴ ἔχοντες σωθέτους αὐτωνυμίας,

supplebant vsum eorum per primitiua, ἀνεπλήρουν τὴν χρείαν αὐτῶν διὰ τῶν πρωτοτύπων, & relatiuum, *mei ipsius* dicentes, *tui ipsius*, καὶ τῆς ἀναφορικῆς, ἐμοῦ αὐτοῦ λέγοντες, σοῦ αὐτοῦ, *sui ipsius*. Sed recentiores composuerunt, οὗ αὐτοῦ. Οἱ δὲ μεταγενέστεροι συνέθηκαν, ideóque composita ea nominarunt. διὸ καὶ συνθέτοις αὐτὰς ὠνόμασαν.

Obseruatio.

Quo modo declinantur?
Πῶς κλίνονται;

Hoc modo.
Οὕτως.

Masc. *mei ipsius* (rectos enim non habent) *mihi ipsi*, *me ipsum*.
Ἄρσεν. ἐμαυτοῦ (εὐθείας γὰρ οὐκ ἔχουσι) ἐμαυτῷ, ἐμαυτὸν.

Fæmin. *mei ipsius*, *mihi ipsi*, *meipsam*.
Θηλυκόν. ἐμαυτῆς, ἐμαυτῇ, ἐμαυτήν.

Neutrum. *mei ipsius*, *mihi ipsi*, *meipsum*.
Οὐδέτερον. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῷ, ἐμαυτό.

Masc. *tui ipsius*, *tibi ipsi*, *teipsum*.
Ἄρσεν. σεαυτοῦ, σεαυτῷ, σεαυτόν.

	Fæm.	*tui ipſius*,	*tibi ipſi*,
σεαυτῆς.	Θηλ.	σεαυτῆς,	σεαυτῇ,
		teipſam.	
		σεαυτλώ.	
	Neutrum.	*tui ipſius*,	*tibi ipſi*,
σεαυτῦ.	Οὐδέτερον.	σεαυτῦ,	σεαυτῷ,
		teipſum.	
		σεαυτό.	
	Maſc. *ſui ipſius*, (& per aphæreſin αὐτῦ)		
ἑαυτῦ.	Ἄρσεν. ἑαυτοῦ (καὶ κατ' ἀφαίρεσιν αὐτοῦ)		
	ſibi ipſi, ſeipſam.		
	ἑαυτῷ, ἑαυτόν.		
	Fæm.	*ſui ipſius*,	*ſibi ipſi*,
ἑαυτῆς.	Θηλ.	ἑαυτῆς,	ἑαυτῇ,
		ſeipſam.	
		ἑαυτλώ.	
	Neutrum.	*ſui ipſius*,	*ſibi ipſi*,
ἑαυτῦ.	Οὐδέτ.	ἑαυτοῦ,	ἑαυτῷ,
		ſe ipſum.	
		ἑαυτό.	

Duo prima in ſingul. tantùm. tertium verò in plurali

Duo quidem primæ, & ſecundæ perſonæ pronomina ſingulariter tantùm declinantur. Tertiæ verò perſonæ etiam plura-

Αἱ μὲν τῦ πρώτυ, καὶ δευτέρου προσώπου ἀντωνυμίαι ἑνικῶς μόνον κλίνονται. ἡ δὲ τῦ τρίτυ προσώπου, καὶ πληθυν-

liter, & coniunctim, & diuiſim (tamen etiam declinatur.
πικῶς, ϗ συνθέτως, ϗ διηρημένως (ὅμως
Theodoſius ait, veteres ipſa declinare in
ὁ Θεοδόσιος φησι τοὺς παλαιοὺς αὐτὰς κλίνειν ἐπὶ
omni numero (ſiue ἐμαυτοῦ, & σεαυτοῦ in
παντὸς ἀριθμοῦ) ἢ ἡ ἐμαυτῆ, ϗ σεαυτῆ ἐν
plurali, non coniunctim, ſed diuiſim
τοῖς πληθυντικοῖς, ἢ κατὰ σύνθεσιν, ἀλλὰ διηρημένως
declinantur, vt, *noſtrum ipſorum*, *nobis ipſis*, *nos*
κλίνονται, οἷον, ἡμῶν αὐτῶν, ἡμῖν αὐτοῖς, ἡμᾶς
ipſos.
αὐτούς.

ἑαυτῆ verò, & coniunctim, & diuiſim Obſeruatio in ἐμαυτῆ. & σεαυτῆ.
Η᾽ ὃ ἑαυτῆ, ϗ συνθέτως, ϗ διηρημένως
declinatur, etenim dicimus, *ſui ipſorum*,
κλίνεται, ϗ γὰρ λέγομεν ἑαυτῶν, ϗ σφῶν αὐτῶν,
ſibi ipſis, & *ſeipſos*,
ἑαυτοῖς, ϗ σφίσιν αὐτοῖς, ϗ ἑαυτᾶς, ϗ σφᾶς αὐτοὺς,
& in aliis eodem modo.
ϗ ἐπὶ τ᾽ ἄλλων ὁμοίως.

Quo modo declinatur δεῖνα pronomen?
Πῶς κλίνεται τὸ δεῖνα ἀντωνυμία;

Hoc modo.
Ὧδε.

Nom. ſing. *quidam*, *quædam*, *quoddam*.
ὀν. ἑν. ὁ, ϗ ἡ, ϗ τὸ δεῖνα. δεῖνα.
Genit. *cuiuſdam*.
γ. τ, ϗ τ, ϗ τ δεῖνος

dat. *cuidam.*

δ. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ δεῖνι.

accusat. *quendam, quandam, quoddam.*

αἰτ. τὸν, τὴν, καὶ τὸ δεῖνα.

at & &

ὁ δὲ δεῖνα, τοῦ δείνατος, καὶ ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνα, καὶ poëtica

ὁ δεὶς, τοῦ δεινὸς, τῷ δεινὶ, τὸν δεῖνα ποιητικά sunt.

εἰσιν.

Obseruat. 1. Nota quòd etiam alia apud Poëtas sunt

Σημείωσαι ὅτι καὶ ἄλλαι παρὰ ποιηταῖς εἰσὶν pronomina, quæ vnius casus, & solitaria

Pronomina vnius casus.

αὐτωνυμίαι, ἅσγε μονοπτώτοις, καὶ μοναδικὰς nominauere, vt, ἐμὶν, *mihi*, pro ἐμοὶ, & τὶν, ἐκάλεξ, ὅιον, ἐμὶν αὐτὶ τοῦ ἐμοὶ, καὶ τὶν, *tibi*, & τεὶν pro σοὶ, & μὶν *ipsum*, & νὶν pro καὶ τεὶνν αὐτὶ τοῦ σοὶ, καὶ μὶν, καὶ νὶν αὐτὶ αὐτὸν, &c.

τοῦ αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτὸ, αὐτοὺς, αὐτὰς, αὐτά.

Obseru. 2. Nota iterum, quod cùm præpositiui ar-

Σημείωσαι πάλιν ὅτι τὰ προτακτικὰ ἄρticuli ὁ, ἡ, τὸ assumunt coniunctionem δὲ, θρα ὁ, ἡ, τὸ προσλαμβάνοντα τὸν σύνδεσμον formant pronomina demonstratiua ὅδε, ἥδε, ποιοῦνται αὐτωνυμίας δεικτικὰς ὅδε, ἥδε, τόδε, τόδε, pro οὗτος, αὕτη, τοῦτο.

αὐτὶ τῶν οὗτος, αὕτη, τοῦτο.

De verbo.

De verbo.

Περὶ ῥήματος.

Quid verbum?

TQuid est verbum?
Τί ἐστι ῥῆμα;
Pars orationis declinabilis cum diuersis
Μέρος λόγου κλιτὸν μετὰ διαφόρων
temporibus, actionem, aut passionem, aut
χρόνων ἐνεργείαν, ἢ πάθος, ἢ
neutrum quiddam significans.
ἀδιαθέτου τι σημαῖνον.
Vnde ῥῆμα?
Πόθεν ῥῆμα;
Ab εἴρημαι passiuo præterito, cuius thema
Ἀπὸ τοῦ εἴρημαι παθητικοῦ παρακειμένου ὃ θέμα
εἰρέω, εἰρῶ, vt videtur Moschopulo, vel à
εἰρέω, εἰρῶ, ὡς δοκεῖ Μοσχοπόλῳ, ἢ ἀπὸ
verbo ῥέω, dico.
τοῦ ῥέω.

Quot sunt terminationes verborum?
Πόσαι καταλήξεις τῶν ῥημάτων;

Tres, in ω. Τρεῖς, εἰς α.

- Barytonum, βαρύτονον, verbero. τύπτω.
- Circumflexum, vt περισπώμενον, οἷον facio. ποιῶ.
- & in μι, καὶ εἰς μι, pono. τίθημι.

Terminationes verborum tres?

Quot accidunt verbo?
Πόσα παρέπεται τῷ ῥήματι;

Octo verbo accidunt.

Octo.
Ὀκτώ.

Modi, affectus, siue genera, species, figuræ, numeri, personæ, tempora, & coniugationes.
Ἐγκλίσεις, διαθέσεις, ἤ γένη, εἴδη, χήματα, ἀριθμοὶ, πρόσωπα, χρόνοι, καὶ συζυγίαι.

De modis.
Περὶ ἐγκλίσεων.

Quid modus?

Quid est modus?
Τί ἐστιν ἔγκλισις;
Voluntas animi per vocem significata.
Βούλημα ψυχῆς διὰ φωνῆς σημαινόμενον.

Quot sunt modi?
Πόσαι ἐγκλίσεις;

Modi quinque.

Quinque.
Πέντε.
Indicatiuus, imperatiuus, optatiuus, subiunctiuus, & infinitiuus.
Ὁριστικὴ, προστακτικὴ, εὐκτικὴ, ὑποτακτικὴ, καὶ ἀπαρέμφατος.

Nota verò, quòd propriè modi quatuor
Σημείωσαι δὲ ὅτι κυρίως ἐγκλίσεις τέσσαρές

sunt. Infinitiuus enim propriè non dicitur εἶσιν. ἡ γὰρ ἀπαρέμφατος οὐ λέγεται κυρίως modus, sed abusiuè, quoniam non voluntatem animi significat.
ἔγκλισις, ἀλλὰ καταχρηστικῶς, ἐπεὶ οὐ βούλησιν ψυχῆς δηλοῖ.

Observatio.

De affectibus, seu generibus.

Περὶ διαθέσεων.

Quid est affectus?
Τί ἐστι διάθεσις;
Actio, aut passio, in quibus disponitur anima, vt agens aliquid, aut patiens.
Δρᾶσις, ἢ πεῖσις, ἐν αἷς διατίθεται ἡ ψυχὴ, ὡς ἐνεργοῦσά τι, ἢ πάσχουσα.

Quid affectus?

Quot sunt affectus, aut quot sunt genera?
Πόσαι διαθέσεις, ἢ πόσα γένη;
Quinque.
Πέντε.

Quinque affectus.

Actiuum, vt, *verbero.*
Ἐνεργητικὸν, οἷον, τύπτω.
Passiuum, vt, *verberor.*
Παθητικὸν, οἷον, τύπτομαι.
Neutrum, vt, *sanus sum.*
Οὐδέτερον, οἷον, ὑγιαίνω.
Commune, aut medium, vt, *violo*, aut
Κοινὸν, ἢ μέσον, οἷον, βιάζομαι.
violor.

Deponens, vt, *pugno.*
Ἀποθετικὸν, οἷον, μάχομαι.

Species duæ.

Quot ſunt ſpecies?
Πόσα εἴδη;
Duæ.
Δύο.
Primitiua, & deriuatiua.
Πρωτότυπον, καὶ παράγωγον.
Primitiua quidem, vt, *foueo.*
Πρωτότυπον μὲν, οἷον θάλπω.
Deriuatiua, vt, *caleſco.*
Παράγωγον δὲ, οἷον, θαλπάω, ῶ.

De figuris.
Περὶ σχημάτων.

Figuræ tres.

Quot ſunt figuræ?
Πόσα σχήματα;
Tres.
Τρία.
Simplex, vt, *ſapio.*
Ἁπλοῦν, οἷον, φρονῶ.
Compoſita, vt, *contemno.*
Σύνθετον, οἷον, καταφρονῶ.
Decompoſita, vt, *vt intus relinquo.*
Παρασύνθετον, οἷον, ἐγκαταλείπω.

De numeris.

Περὶ ἀριθμῶν.

Quot ſunt numeri?
Πόσοι ἀριθμοί;
Tres.
Τρεῖς.
Singularis, vt, *verbero.*
Ἑνικὸς, οἷον, τύπτω.
Dualis. vt, *verberatis duo.*
Δυικὸς, οἷον, τύπτετον.
Pluralis, vt, *verberamus.*
Πληθυντ. οἷον, τύπτομεν.

Numeri tres.

De perſonis.

Περὶ προσώπων.

Quid eſt perſona?
Τί ἐστι πρόσωπον;
Dictio, vel oratio, quam dicit aliquis de
Λέξις, ἢ λόγος ὃν λέγει τὶς περὶ
ſeipſo; vel de eo ad quem loquitur, aut de
ἑαυτοῦ; ἢ περὶ τοῦ πρὸς ὃν διαλέγεται, ἢ περὶ
alio abſente.
ἑτέρου ἀπόντος.

Quid perſona?

Quot ſunt perſonæ ?
Πόσα πρόσωπα ;

Perſonæ tres.
Tres, prima, ſecunda, & tertia.
Τρία, πρῶτον, δεύτερον, καὶ τρίτον.

Quid prima perſona?
Quid eſt prima perſona?
Τί ἐστι πρῶτον πρόσωπον;
Dictio, vel oratio, quam dicit aliquis de
Λέξις, ἢ λόγος, ὃν λέγει τὶς περὶ
ſe ipſo, vt, *dico*, &, *dico ego*.
ἑαυτῦ, οἷον, λέγω, ἢ, λέγω ἐγώ.

Quid ſecunda perſona?
Quid eſt ſecunda perſona ?
Τί ἐστι δεύτερον πρόσωπον;
Dictio, vel oratio, quam dicit aliquis d
Λέξις, ἢ λόγος, ὃν λέγει τὶς περ
eo ad quem loquitur, vt, *dicis*, &, *di-*
πρὸς ὃν διαλέγεται, οἷον λέγεις, ἢ, λέ-
cis tu.
γεις σύ.

Quid tertia perſona?
Quid eſt tertia perſona ?
Τί ἐστι τρίτον πρόσωπον;
Dictio, vel oratio, quam dicit aliquis de
Λέξις, ἢ λόγος, ὃν λέγει τὶς περὶ
alio abſente, vt, *dicit*, &, *dicit*
ἑτέρου ἀπόντος, οἷον, λέγει, καὶ, λέγει
ille.
ἐκεῖνος.

De temporibus.
Περὶ χρόνων.

TQuid est tempus? Quid tẽpus?
Τί ἐστι χρόνος;
Quod vnà protenditur cum constitutione
Τὸ συμπαρεκτεινόμενον τῇ συστάσει
mundi spatium, quô omnis mensuratur
τοῦ κόσμου διάστημα, ᾧ πᾶσα μετρεῖται
motus, aut astrorum, aut animalium, aut
κίνησις, εἴτε ἀστέρων, εἴτε ζώων, εἴτε
cuiuscunque eorum, quæ mouentur.
ἑτουοσοῦν, τῶν κινουμένων.
Quot sunt tempora?
Πόσοι χρόνοι;
Sex. præsens, imperfectum, perfectum, Tempora
Ἑξ. ἐνεστὼς, παρατατικὸς, παρακείμενος, sex.
pluſquam perfectum, indefinitum, & fu-
ὑπερσυντέλικος, ἀόριστος, καὶ μέλ-
turum.
λων.
Quid est præsens? Quid præ-
Τί ἐστιν ἐνεστώς; sens?
Quod instantem, & non completam
Ὃ ἐνίσταμένον, καὶ ἀπλήρωτον
habet significationem, vt, τύπτω, εις, ει.
ἔχων τὴν σημασίαν, οἷον, τύπτω, εις, ει.
Quid est imperfectum? Quid im-
Τί ἐστι παρατατικός; perfectũ?

Quod protensam, & non completam
Ο παρατεταμένως, καὶ ἀπλήρωτον
habet significationem præteriti, vt, ἔτυ-
ἔχων τὴν σημασίαν τοῦ παρωχημένου, οἷον, ἔτυ-
πτον, ες, ε.
πτον, ες, ε.

Quid perfectum? Quid est perfectum?
Τί ἐστι παρακείμενος;
Quod præteriit nuper, & perfectio est præ-
Τὸ παρελήλυθὸς ἄρτι, καὶ ἐντελὴς τοῦ ἐνε-
sentis, vt, τέτυφα.
στῶτος, οἷον, τέτυφα.

Quid pluſquam perfectum? Quid est pluſquam perfectum?
Τί ἐστιν ὑπερσυντελικος;
Quod præteriit iampridem, & perfectio
Τὸ παρελήλυθὸς πάλαι, καὶ ἐντελὴς
est præteriti, vt, ἐτετύφειν.
τοῦ παρακειμένου, οἷον ἐτετύφειν.

Quid Aoriſtus, ſeu indefinitum? Quid est indefinitum?
Τί ἐστιν ἀόριστος;
Quod præteriit quidem, & perfectum, non
Τὸ παρελήλυθὸς μὲν, καὶ τέλειον, ἐκ
definitum tamen ſecundùm actionem, aut
ὡρισμένον. ἢ τὰ πρὸς τὴν ἐνέργειαν, ἢ
paſſionem, vt, ἔτυψα.
τὸ πάθος, οἷον, ἔτυψα.

Quid futurum? Quid est futurum?
Τί ἐστι μέλλων;
Quod nondùm est, vt, τύψω.
Ο μήπω γεγονὼς, οἷον, τύψω.

De comi-

De coniugatione.

Περὶ συζυγίας.

TQuid est coniugatio? — Quid cõiugatio?
Τί ἐστι συζυγία;
Temporalis verborum declinatio.
Χρονικὴ ῥημάτων κλίσις.
Quot sunt coniugationes?
Πόσαι συζυγίαι;
Tredecim. — Coniugationes tredecim.
Δεκατρεῖς.
Sex barytonorum verborum, tres circun-
Ἐξ τῶν βαρυτόνων ῥημάτων, τρεῖς τῶν περισπω-
flexorum, & quatuor verborum in μι.
μένων, καὶ τέσσαρες τῶν εἰς μι.
Quid est verbum barytonum? — Quid verbum barytonum?
Τί ἐστι ῥῆμα βαρύτονον;
Quod graui tono in vltima syllaba pronun-
Τὸ βαρεῖ τόνῳ ἐπὶ τῆς ἐσχάτης συλλαβῆς προφω-
tiatur, vt, τύπτω.
νούμενον, οἷον, τύπτω.
Vnde dicitur barytonum? — Vnde dicitur barytonum?
Πόθεν βαρύτονον;
A nomine βαρὺς, & τόνος, βαρὺς verò fit à no-
Ἀπὸ τοῦ βαρὺς, καὶ τοῦ τόνος, βαρὺς δὲ γίνεται ἀπὸ
mine βία vis, & verbo αἴρομαι, tollor.
τοῦ βία αἴρεσθαι.
Quid est verbum circunflexum? — Quid verbum circunflexũ?
Τί ἐστι ῥῆμα περισπώμενον;

Quod contractum circunflectitur, vt, ποιέω, Ὅπερ συνῃρημένον περισπᾶται, οἷον, ποιέω, ποιῶ, *facio*. βοάω, βοῶ, *clamo*.
ποιῶ, βοάω, βοῶ.

Quid verbum in μι? Quid est verbum in μι?
Τί ἐστι ῥῆμα εἰς μι;
Quod in μι desinit, vt, τίθημι, *pono*.
Τὸ εἰς μι λῆγον, οἷον, τίθημι.

De substantiuo verbo εἰμί.

Περὶ τοῦ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος εἰμί.

Indicatiuus.

Ὁριστικά.

Præsens.

Ἐνεστώς.

Sing. *sum*, *es*, *est*,
Ἑν. εἰμὶ, εἶς, εἶ, ἐστί.
Δ. ἐστὸν, ἐστόν.
Πλ. ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.

Imperfectum.

Παρατατικός.

Ἑν. ἦν, ἦς, vel ἦσθα, ἦ, καὶ ἦν, *eram*, *as*, *at*.
Δ. ἦτον, ἤτην.
Πλ. ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

Plusquam perfectum.

ὑπερσυντέλικος.

Ἑν. ἤμην, ἦτο, ἦτο, *fueram, as, at.*
Δ. ἤμεθον, ἦσθον, ἤσθην.
Πλ. ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.

Futurum.

Μέλλων.

Sing. *ero*, *eris*, *erit*, & per syn-
Ἑν. ἔσομαι, ἔσεαι, καὶ ἔσῃ, ἔσεται, καὶ κατὰ συγ-
copen *erit.*
κοπὴν ἔσται.
Δ. ἐσόμεθον, ἔσεσθον, ἔσεσθον.
Π. ἐσόμεθα, ἔσεσθε, ἔσονται.

Imperatiuus.

Προστακτικά.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

Ἑν. ἴσθι, vel εἶ, vel ἔσω, ἔσω, vel ἤτω, *sis*,
vel *es*, *sit.*
Δ. ἔστον, ἔσων.
Πλ. ἔστε, ἔσωσ.

Optatiuus.

Εὐκτικὴ.

Præſens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικὸς.

Ἑν. εἴλω, εἶης, εἴη; eſſem, es, et.
Δ. εἶητον εἰήτην.
Π. εἶημεν, εἶητε, εἶησαν, καὶ εἶεν.

Futurum.

Μέλλων.

Ἑν. ἔσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο, vtinam ſim, ſis, ſit.
Δ. ἐσοίμεθον, ἔσοισθον, ἐσοίσθην.
Πλ. ἐσοίμεθα, ἔσοισθε, ἔσοιντο.

Subiunctiuus.

Ὑποτακτικὴ.

Præſens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικὸς.

Ἑν. ἐὰν ὦ, ἦς, ἦ, ſim, ſis, ſit.
Δ. ἦτον, ἦτον.
Πλ. ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Infinitiuus.
ἀπαρέμφατα.

Præſens, & imperfectum.
Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

εἶναι, *eſſe.*

Futurum.
Μέλλων.

ἔσεσθαι, *fore, vel futurum eſſe.*

Participium.
Μετοχαί.

Præſens, & imperfectum.
Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

Ὁ ὤν, τοῦ ὄντος, *qui eſt.*
Ἡ οὖσα, τῆς οὔσης, *quæ eſt.*
Τὸ ὄν, τοῦ ὄντος, *quod eſt.*

Futurum.
Μέλλων.

Ὁ ἐσόμενος, τοῦ ἐσομένου, *futurus.*
Ἡ ἐσομένη, τῆς ἐσομένης, *futura.*
Τὸ ἐσόμενον, τοῦ ἐσομένου, *futurum.*

De coniugationibus barytonorum.
Περὶ τῶν συζυγιῶν τῶν βαρυτόνων.

De prima coniugatione barytonorum.
Περὶ πρώτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων.

Figuratiuæ 1. coniugationis baryton. 3.

ΠΡima coniugatio barytonorum verborum profertur
Πρώτη συζυγία τῶν βαρυτόνων ῥημάτων ἐκφέρεται

per	π,	vt,	linquo, aut πῖ, vt, verbero. λείπω, ἢ πῖ, οἷον, τύπτω.
διὰ τοῦ	ς,	οἷον,	sacrifico. λείβω.
	φ,		scribo. γράφω.

quorum quidem futurum per ψ, vt, ὧν μὲν ὁ μέλλων διὰ τοῦ ψ, οἷον, λείψω, *sacrificabo.* præteritum verò per φ, λείψω. ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ φ, vt, λέλειφα, *sacrificaui.* λέλειφα.

De secunda coniugatione.

Περὶ δευτέρας συζυγίας.

Secunda profertur
Δευτέρα ἐκφέρεται

Figurativæ 2. coniugationis tres.

per
διὰ τῶν
- κ, vt, *plico*, & κλ, vt *pario*. πλέκω, καὶ κλ, οἷον, πίκτω.
- γ, οἷον, *dico*. λέγω.
- χ, *rigo*. βρέχω.

quorum quidem futurum per ξ, vt, πλέξω,
ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ ξ, οἷον, πλέξω,
τέξω, λέξω, βρέξω.
τέξω, λέξω, ϐρέξω.
Præteritum verò per χ, vt, πέπλεχα, τέτε-
Ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ χ, οἷον, πέπλεχα, τέτ-
χα, λέλεχα.
χα, λέλεχα.

De tertia coniugatione.

Περὶ τρίτης συζυγίας.

TTertia effertur
Ρίτη ἐκφέρετ)

Figuratiuæ 3. coniug. tres.

per διὰ τῶ	τ,	vt, οἷον,	*perficio.* ἀνύτω.
	δ,		*cano.* ᾄδω.
	θ,		*impleo.* πλήθω.

quorum quidem futurum per σ, vt, ἀνύσω, ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ σ, οἷον, ἀνύσω, ᾄσω, πλήσω.

ᾄσω, πλήσω.

Præteritum verò per κ, vt, πέ- Ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ κ, οἷον, πέ-
πληκα.
πληκα.

De quarta

De quarta coniugatione.
Περὶ τετάρτης συζυγίας.

TQuarta effertur per ζ, vt, *loquor*, vel
Τετάρτη ἐκφέρε͂ται διὰ τοῦ ζ, οἷον, φράζω, ἢ
duo σσ, vel duo π, vel τγ, iuxta antiquos,
δύο σσ, ἢ δύο π, ἢ τγ, κατὰ τοὺς παλαιούς,
vt, *fodio*.
οἷον, ὀρύσσω, ὀρύπω, ὀρύτγω.
quorum quidem futurum per σ, aut ξ, vt,
ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ σ, ἢ ξ, δίον,
φράσω, ὀρύξω.
φράσω, ὀρύξω.
Præteritum verò per κ, aut χ, vt, πέφρακα,
Ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ κ, καὶ χ, δίον, πέφρακα,
ὄρυχα.
ὄρυχα.

Figurati-
uæ 4. con-
iug.

De quinta coniugatione.
Περὶ πέμπτης συζυγίας.

ΠQuinta proferturper quatuor immu-
Ἔμπτη ἐκφέρε͂ται διὰ τ̃ τεσσάρων ἀμετα-
tabiles λ, μ, ν, ρ, vt, *cano*, *distribuo*, *iudico*,
βόλων λ, μ, ν, ρ, οἷον, ψάλλω, νέμω, κρίνω,
semino, quorum quidem futurum per eaſ-
σπείρω, ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τῶν σπ-

Figurati-
uæ quin-
tæ coniu-
gationis
quatuor.

dem immutabiles circumflectitur, & bre-
τῶν ἀμεταβόλων περισπώμενος, καὶ βρα-
uem per ultimam habet, vt, ψαλῶ, σπερῶ.
χεῖαν τὴν παραλήγουσαν ἔχων, οἷον, ψαλῶ, σπερῶ.
Præteritum verò per κ, vt, ἔψαλκα,
ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ κ, οἷον, ἔψαλκα,
ἔσπαρκα.
ἔσπαρκα.

De sexta coniugatione.

Περὶ ἕκτης συζυγίας

Figurati-uæ sextę coniug.

ESexta profertur per purum ω, vt, *au-*
Κτη ἐκφέρεται διὰ καθαροῦ τοῦ ω, οἷον, ἀ-
dio, perficio, quorum quidem futurum per σ
κούω, τελέω, ὧν ὁ μὲν μέλλων διὰ τοῦ σ,
vt, ἀκούσω, τελέσω.
οἷον, ἀκούσω, τελέσω.
Præteritum verò, per κ, vt, ἤκουκα,
Ὁ δὲ παρακείμενος διὰ τοῦ κ, οἷον, ἤκουκα,
τετέλεκα.
τετέλεκα.

De consonantibus futuri, & præteriti.
Περὶ τῶν συμφώνων τοῦ μέλλοντος, καὶ παρακειμένου.

TFuturi consonantes sunt, ψ, ξ σ, immu- Figuratiuæ futuri, & præteriti.
τὰ τοῦ μέλλοντος σύμφωνά εἰσι ψ, ξ, σ, ἀμεταβόλα λ, μ, ν, ρ.
tabiles λ, μ, ν, ρ.
πάθολα λ, μ, ν, ρ.
Actiui præteriti consonantes sunt, φ, χ, κ,
Τὰ δὲ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου σύμφωνά εἰσι φ. χ κ,
ideò si futurum habet ψ, semper actiuum
διὸ εἰ μὲν ὁ μέλλων τὸ ψ ἔχει, ἀεὶ ὁ ἐνεργητικὸς
præteritum habet, φ: si verò futurum σ,
παρακείμενος ἔχει τὸ φ; εἰ δὲ ὁ μέλλων τὸ σ,
aut vnam immutabilium actiuum præteri-
ἢ ἓν τι τῶν ἀμεταβόλων, ὁ ἐνεργητικὸς παρακεί-
tum habet κ.
μενος τὸ κ.

Nota verò quòd in terminationibus Obseruatio.
Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐπὶ τῶν καταλήξεων
πτω, κλω, μνω, π, κ; & μ sunt figu-
πτω, κλω, μνω, τὸ π, τὸ κ, καὶ τὸ μ εἰσὶν χαρα-
ratiuæ.
κτηριστικά.

Indicatiui actiui.

Ὁριστικὰ ἐνεργητικά.

Præsens.

Ἐνεστώς.

Sing. *verbero, as, at.*
Ἑν. τύπτω, τύπτεις, τύπτει.
Δ. τύπτετον, τύπτετον.
Πλ. τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.

Obseruatio 1. Nota quòd prima persona pluralis in *μεν*, aut in *μ* cliticum iuxta veterum excludit primam dualem.
Σημείωσαι ὅτι τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν εἰς μεν, ἢ εἰς τὸ μ κλιτικὸν κατὰ τοὺς παρεκβάλλει τὸ πρῶτον τῶν δυϊκῶν.

Obseruatio 2. Secunda, & tertia dualis voce consentiunt, quando tertia pluralis exit in *ι*, aut in *αι*, alioqui minimè.
Τὰ δεύτερα, καὶ τὰ τρίτα τῶν δυϊκῶν ὁμοφωνοῦσιν, ὅταν τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν λήγει εἰς ι, ἢ εἰς αι, ἄλλως δὲ οὐ.

Imperfectum.
Παρατατ.

Sing. *verberabam, abas, abat.*
Ἑν. ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε.
Δ. ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην.
Πλ. ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.

Tertiis perſonis in ε, & in ι deſinentibus.
Τείτοις προσώποις εἰς ε, καὶ εἰς ι λήγουσιν.
ſimiliter datiuis pluralibus quintæ declina-
ὁμοίως τοῖς δοτικοῖς πληθυντικοῖς τῆς πέμπτης κλι-
tionis ſimplicium nominum additur litera
σεως τῶν ἁπλῶν ὀνομάτων προσβάλλεται τὸ
ν, ſequente vocali, vt,
ν, ἐπιμόνου φωνήεντος, οἷον,
ἔτυπτεν ἐκεῖνος, *verberabat ille.*
τύπτουσιν αὐτὸν, *verberant ipſum.*
τοῖς λέουσιν ἐκείνοις, *leonibus illis.*

De augmento ſyllabico,
Περὶ τοῦ αὐξήσεως τῆς τε συλλαβικῆς
& temporali.
καὶ χρονικῆς.

HAugmentum quidem eſt, vel ſyllabi- Augmentum duplex.
Αὔξησις μὲν οὖν ἐστιν, ἥ τε συλλαβι-
cum, vt,
κὴ, οἷον,

τύπτω, ἔτυπτον, *verbero, verberabam.*
vel temporale, vt,
ἡ χρονικὴ, , οἷον ,
ἀνύτω, ἤνυτον, *perficio, interficiebam.*

De augmento temporali.

Περὶ αὐξήσεως χρονικῆς.

Quænam verba crescunt temporaliter.

TVerba quæ incipiunt à vocalibus
Ὧν ῥημάτων τὰ μὲν ἀρχόμενα ἀπὸ φωνέντων,
α, ε, ο, in præteritis crescunt tempo-
τὸ α, ε, ο ἐπὶ τ παρῳχημένων αὐξάνουσι χρο-
raliter.
νικῶς.
Et quidem α in η vertitur in omni præteri-
Καὶ τὸ μὲν α εἰς η τρέπεται ἐπὶ παντὸς παρῳχη-
to, vt,
μένου, οἷον,
ἀνύω, ἤνυον, ἤνυκα, ἠνύκειν, ἤνυσα, *perficio, perficiebam, perfeci, perfeceram, perfeci.*
ε in η, vt,
Τὸ ε, εἰς η, οἷον,
ἐρίζω, ἤριζον, *contendo, contendebam.*
ἐλεύθω, ἤλευθον, *venio, veniebam.*
Præterea quæ sequuntur, in quibus ε assu-
Πλὴν τῶν ἐπομένων, ἐφ' ὧν τὸ ε προσλαμβά-
mit ι, vt,
νει τὸ ι, οἷον,

ἔχω, εἶχον, *habeo, habebam.*
ἔπω, εἶπον, *dico, dicebam.*
ἕλω, εἷλον, *capio, capiebam.*
ἕπομαι, εἱπόμην, *sequor, sequebar.*
ἑστήκω, εἱστήκειν, *sto, steteram.*
ἑορτῶ, εἱόρτων, *communiter celebro, celebrabam.*
ἴημι, ἐίων, *sino, sinebam.*
ἑρπύζω, εἵρπυζον, *serpo, serpebam.*
ἕρπω, εἶρπον, idem.
ἕλκω, εἶλκον, *traho, trahebam.*
ἑλκύω, εἵλκυον, idem.
ἐρύω, εἴρυον, idem.
ἐθίζω, εἰθίζον, *consuefacio, consuefaciebam.*
ἔθω, εἰωθα, *consuesco, consueui.*
ἕννυμι, εἵμαι, *induo, indutus sum.*
ἐργάζομαι, εἰργαζόμην, *efficio, efficiebam.*

ο verò vertitur in ω, vt, — ο migrat in ω.
Τὸ ὂ ο τρέπεται εἰς ω, οἷον,
ὀπάζω, ὤπαζον, *præbeo, præbebam.*

Consimiliter verò quæ incipiunt ab αι, aut αυ diphthongo temporaliter crescunt in omnibus præteritis, versione α in η, & ι subscripto in prima syllaba, vt, — αι & αυ vertuntur in η.
Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ αι, ἢ αυ διφθόγγου χρονικῶς αὐξάνονται ἐπὶ πάντων τῶν παρωχημένων τροπῇ τοῦ α εἰς η, & ι ὑπογεγραμμένου ἐπὶ τῆς πρώτης, οἷον,

αἴρω, ἦρον, ἦρκα, ἦρκειν, ἦρα, *tollo, tollebam, sustuli, sustuleram, sustuli.*

αὐλίζω, ἤυλιζον, ἤυλικα, ἠυλίκειν, ἤυλισα, *in aula versor, versatus sum, versatus eram, versatus sum.*

οι mutatur in ῳ. Præterea quæ ab οι diphthongo incipiunt Ἔτι τὰ ἀπὸ τοῦ οι διφθόγγου ἀρχόμενα versione οι in ω, cum ι subscripto crescunt τροπῇ τοῦ οι εἰς ω, μετὰ τοῦ ι ὑπογεγραμμένου αὐξάνονται in præteritis, vt,

ἐπὶ τῶν παρῳχημένων, οἷον,

οἰκίζω, ᾤκιζον, ᾤκικα, ᾠκίκειν, ᾤκισα, *ædifico, ædificabam, ædificaui, ædificaueram, ædificaui.*

Exceptio. Præter οἴουμαι, οἰώθην, *solus ago, egi.*

οἰμῶ, οἰμοῦν, *concito, concitabam.*

οἰνῶ, οἰνίζω, *vinum vendo.*

οἰστρῶ, *insanio.*

οἰωνίζομαι, *auguror.*

οἰωνοσκοπῶ, idem.

οἰωνοπολῶ, idem.

οἰακίζω, *gubernaculum nauis rego.*

οἰοκονομῶ, idem.

οἰακοστροφῶ, idem.

Quæ

Quæ verba non admittunt augmentum.
Ποῖα τῶν ῥημάτων οὐκ ἐπιδέχονται αὔξησιν.

TQuæ ab ει diphthongo incipiunt, aut
Τὰ ἀπὸ τ῀ ει διφθόγγ᾽ ἀρχόμενα, ἢ
ab ευ, aut ab ου, nullum augmentum
ἀπὸ ευ, ἢ ἀπὸ τ῀ ου ἐδεμίαν αὔξησιν,
recipiunt in præteritis, vt,
λαμβάνουσιν, ἐπὶ τῶν παρῳχημένων, οἷον,
εἴργω, εἶργον, εἶρξα, *veto*, *vetabam*, *vetui*.
βλάζω, ἔβλαζον, *vulnero*, *vulnerabam*.
εὐθύνω, ἐυθυνον, *dirigo*, *dirigebam*.

ει, & ευ non admittunt augmentum.

Attamen nonnulla eorum quæ incipiunt à
Ἀλλάγε ἔνια τῶν ἀρχομένων ἀπὸ
diphthongo ευ, crescunt etiam ipsa tempo-
τῆς ευ αὐξάνονται, χ᾽ αὐτὰ χρονι-
raliter in præteritis Atticè, vt,
κῶς ἐπὶ τῶν παρῳχημένων Ἀττικῶς, οἷον,
ἔυχομαι, ηὐχόμην, oro, orabam.

ευ augetur temporaliter.

Item, & quæ incipiunt ab η, aut ω, aut ι,
Ὡσαύτως χ᾽ τὰ ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς η, ἢ ω, ἢ ι,
aut υ non omninò augentur in præte-
ἢ τ῀ υ ἐδ᾽ ὅλως αὐξάνονται ἐπὶ τῶν παρῳχημέ-

η, ω, ι, υ, nõ. mutantur.

ritis, vt,
νων, ὅιον,
ἠχέω, ἠχῶ, ἤχεον, ἤχων, ſono, ſonabam.
ὤθω, ὦθον, impello, impellebam.
ἱξεύω, ἵξευον, capto aues, captabam.
ὑβρίζω, ὕβριζον, iniuria afficio, afficiebam.

ideò & immutabiles dicuntur, quòd non
διὸ καὶ ἀμετάβολα λέγονται, ὡς μὴ
mutentur in præteritis.
μεταβάλλοντα ἐν τοῖς παρῳχημένοις.

Quo modo compoſita augentur.

Πῶς τὰ σύνθετα αὐξάνονται.

Quædam verba initio augentur.

TCompoſita verba ex præpoſitionibus, cùm quidem præpoſitio nihil plus ſignificationi verbi addit, ſumunt augmentum in principio, vt,
Τὰ συνθετα ῥήματα ἐκ προθέσεων, ὅτε μὲν ἡ πρόθεσις οὐδὲν πλέον τῇ σημασίᾳ τοῦ ῥήματος προτίθησι, λαμβάνει τὴν αὔξησιν ἐν ἀρχῇ τοῦ ἄρχω, οἷον,
καθεύδω, ἐκάθευδον, dormio, dormiebam.
εἶπον, εἶπον, dico, dicebam.

Cùm verò plus aliquid, quàm per se ver-
Ὅτε δὲ πλέον τι τῶ καθ' αὐτὸ ῥήμα-
bum, significat, intus augmentum est inter
τος, σημαίνει, ἔνδον ἡ αὔξησις γίνεται μεταξὺ
præpositionem, & verbum, vt,
τῆς προθέσεως, καὶ τοῦ ῥήματος, οἷον,
παραλύω, παρήκουον, perperam audio, au-
diebam.
καταγράφω, κατέγραφον, prascribo, prascri-
bebam.

In verbis verò ex præpositione compositis
Ἐν δὲ τοῖς ῥήμασι τοῖς ἀπὸ προθέσεως συνθέτοις
scire oportet, quòd composita quidem præ-
εἰδέναι δεῖ, ὅτι συνθεμένη μὲν ἡ προ-
positio verbis, quæ à consonante incipiunt,
θεσις τοῖς ῥήμασι τοῖς ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένοις,
seruat propriam vocalem, vt,
φυλάττει τὸ ἴδιον ἀυτῆς φωνῆεν, οἷον,
καταγράφω, prascribo.
ἀποβάλλω, abiicio.

Præpositiones in quibusdam verbis suam vocalem seruant. In quibusdam abiiciunt.

Composita verò iis quę à vocali inci-
Συνθεμένη δὲ τοῖς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομέ-
piunt, abiicit eandem vocalem, vt,
νοις, ἀποβάλλει ἀυτὸ, οἷον,
παραλύω, perperam audio.
διέρχομαι, transeo, enarro.

Quare in præteritis à consonante incepto-
Διὸ καὶ ἐν τοῖς παρῳχημένοις τῶν ἀπὸ συμφώνου ἀρ-

rum verborum, in quibus ſyllabicum aug-
χομένων ῥημάτων, ἐφ' ὧν ἡ συλλαβικὴ αὔξη-
mentum ε exiſtit, ſimiliter abiicitur vocalis
σις τὸ ε γίνεται, ὁμοίως ἀποβάλλεται τὸ φωνῆεν
præpoſitionis, vt,
τῆ προθέσεως; οἷον,
κατέγραφον, *præſcribebam.*
παρέμενον, *permanebam.*

Tenuis. migrat in aſpiratã.

Si verò quæ à vocali incipiunt verba aſpi-
Εἰ δὲ τὰ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα ῥήματα δασύ-
rantur, tum tenuis præpoſitionis ver-
νονται, τότε καὶ τὸ ψιλὸν τῆς προθέσεως τρέ-
titur in propriam aſpiratam, vt,
πεται εἰς τὸ οἰκεῖον δασὺ, οἷον,
καθεύδω, *dormio.*
ἀφαιροῦμαι, *auferor.*

περὶ, & πρὸ ſuam vocalem retinent.

Tamen περὶ, & πρὸ præpoſitiones compo-
Ἤγε μὴν περὶ, καὶ ἡ πρὸ προθέσεις συντιθέ-
ſitæ verbis à vocali incœptis
μεναι τῶν ῥημάτων τοῖς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένοις
non abiiciunt ſuam vocalem, vt,
οὐκ ἀποβάλλουσι τὸ ἑαυτῶν φωνῆεν, οἷον,
περιάγω, περιῆγον, *circunduco, circunduce-bam.*
προέρχομαι, προηρχόμην, *procedo, procedebam.*

Compoſita, quo-

Si vero quædam verborum compoſita in-
Ἐὰν μέντοι τινὰ τῶν ῥημάτων συνθετα ἐν-

ueniantur in vſu, ſimplicia verò non, horum ſimplicia non rum augmentum, vt plurimùm, in principio eſt, vt,

εἰσκομται ἐν χρήσει, ἁπλᾶ δ' μὴ, τέτων ἡ αὔξησις, ὡς τὰ πολλὰ, κατ' ἀρχὴν γίνεται, οἷον,

ἀμφισβητῶ, ἠμφισβήτουν, *dubito, dubitabam.*

ἀντιβολῶ, ἠντιβόλουν, *ſupplico, ſupplicabam.*

ſunt in vſu, augentur initio, & in medio.

At verò horum nonnulla intùs faciunt augmentum, vt,

Οὐ μὴν ἀλλὰ κὴ τέτων ἔνια ἔνδοθεν ποιῦνται αὔξησιν, οἷον,

ἀπολαύω, ἀπέλαυον, *fruor, fruebar,* & ἀπήλαυον, Atticè.

ἐπιχειρῶ, ἐπεχείρουν, *aggredior, aggrediebar.*

ἐγχειρῶ, ἐνεχείρουν, *in manum ſumo, ſumebam.*

ἐγκωμιάζω, ἐνεκωμίαζον, *laudo, laudabam.*

ἐνθυμοῦμαι, ἐνεθυμούμην, *animaduerto, animaduertebam.*

προσδοκῶ, προσεδόκων, *expecto, expectabam.*

Nonnulla etiã ab ευ, & δυς compoſitorum, vt,

Καί τινα τῶν ἀπὸ τῦ ευ, κὴ δυς συγκειμένων, οἷον,

Compoſita ab ευ, & δυς augentur in medio.

ἐυεργετῶ, ἐυηργέτουν, *benefacio, benefaciebam.*

ἐυορκῶ, ἐυώρκουν, *religiosè iuro, iurabam.*

ἐυαγγελίζομαι, ἐυηγγελιζόμην, *læta nuntio, nuntiabam.*

δυσκολῶ, δυσηκόλουν, *morosum me præbeo, præbebam.*

Quæ verborum duplex habent
Ποῖα τῶν ῥημάτων διπλῆν ἔχουσι *augmentum.*
τὴν αὔξησιν.

Attici quibusdã verbis dant duplex augmentum.

∑Notandum, quòd in quibusdam verbis Attici duplex sortiuntur augmentum, Ἡμιωτέον, ὅτι ἐπὶ τινῶν ῥημάτων οἱ Ἀττικοὶ διπλῆν ποιοῦνται τὴν αὔξησιν, vt,

οἷον,

ἐνοχλῶ, ἠνώχλουν, *turbo, turbabam.*

αὐτρθῶ, ἠνώρθουν, *corrigo, corrigebam.*

δύναμαι, ἐδυνάμην, καὶ ἠδυνάμην, *possum, potebam.*

ἀνέχομαι, ἠνειχόμην, *patior, patiebar.*

De augmento ſyllabico.

Περὶ αὐξήσεως συλλαβικῆς.

Augentur ſyllabicè quæ à cõſonante incipiunt.

TQuæ verò à conſonante incipiunt, A δὲ ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα ſyllabicè augentur, appoſito ε ad συλλαβικῶς αὐξάνονται, προστιθεμένου τοῦ ε κατὰ principium præteritorum in imperfecto, τὴν ἀρχὴν τῶν παρῳχημένων ἐπί τε τοῦ παρατα- & aoriſtis, vt,

τικοῦ καὶ τῶν ἀορίστων, οἷον,

τύπτω, ἔτυπτον, ἔτυψα, ἔτυπον, *verbero, verberabam, verberaui.*

De formatione temporum, &
Περὶ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων, καὶ
primùm.
πρῶτον.

De formatione imperfecti.
Περὶ σχηματισμοῦ τοῦ παρα-
τατικοῦ.

Formatio imperfecti.

O Imperfectum à præsenti formatur παρατατικὸς ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος γίνεται mutatione vltimæ in ον, & assumptione μεταποιήσει τῆς ἐσχάτης εἰς ον, καὶ προσλήψει syllabici augmenti, aut temporalis in prin- τῆς συλλαβικῆς αὐξήσεως, ἢ χρονικῆς κατὰ τὴν ἀρ- cipio, vt,

χὴν, οἷον,

τύπτω, ἔτυπτον, *verbero*, *verbera-bam.*

ἀγύω, ἤνυον, *perficio*, *perficie-bam.*

Perfe-

Perfectum.

Παρακείμενος.

Sing. *verberaui, isti, auit*
Ἑν. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε.
δ. τετύφατον, τετύφατον.
πλ. τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Formatio præteriti.

σχηματισμὸς τοῦ παρακειμένου.

OPræteritum à futuro formatur, Formatio *παρακείμενος ἀπὸ τοῦ μέλλοντος γίνεται*, præteriti, mutatione ω in α.
τροπῇ τοῦ ω εἰς α.

Et si futurum ψ ante ω habet,
Καὶ εἰ μὲν ὁ μέλλων τὸ ψ πρὸ τοῦ ω ἔχει,
præteritum φ habet, vt,
παρακείμενος τὸ φ ἔχει, οἷον,
τύψω, τέτυφα, *verbero, verberaui.*

Si verò futurum ξ, præteritum χ,
Εἰ δὲ ὁ μέλλων τὸ ξ, ὁ παρακείμενος τὸ χ,
vt,
οἷον,

λέξω, λέλεχα, *dicam, dixi.*

Si verò futurum σ, aut vnam quatuor im-
Εἰ δὲ ὁ μέλλων τὸ σ, ἢ ἓν π τῶν τεσσάρων ἀμε-
mutabilium, præteritum habet κ,
ταβόλων, ὁ παρακείμενος τὸ κ,
vt,
οἷον,
πλήσω, πέπληκα, *implebo, impleui.*
κείνω, κέκεικα, *iudicabo, iudicaui.*

Si verò imperfectum augetur ſyllabicè,
Εἰ δὲ ὁ παρατατικὸς αὐξάνεται συλλαβικῶς,
& breue habet augmentum, aut commu-
καὶ βραχεῖαν ἔχει τὴν αὔξησιν, ἢ κοι-
ne, tunc prętetitum aſſumit etiam præ-
νὴν, τότε ὁ παρακείμενος προσλαμβάνει καὶ τὸ τοῦ ἐνε-
ſentis primam conſonantem, vt,
στῶτος ἀρχικὸν σύμφωνον, οἷον,
τύπτω, ἔτυπτον, τέτυφα, *verbero, verberabam, verberaui.*
γράφω, ἔγραφον, γέγραφα, *ſcribo, ſcribebam, ſcripſi.*

Exceptio. Præter incœpta verba à γνω, & γρη,
Πλὴν τῶν ἀρχομένων ῥημάτων ἀπὸ τοῦ γνω, καὶ γρη,
vt,
οἷον,

γνωρίζω, ἐγνώριζον, ἐγνώρικα, *agnoſco, agnoſcebam, agnoui.*

γρηγορῶ, ἐγρηγόρειν, ἐγρηγόρηκα, *vigilo, vigilabam, vigilaui.*

Item præter ea quæ à ῥ incipiunt,
Καὶ ἔπ τ ἀπὸ τ ῥ ἀρχομένων,
vt,
οἷον,
ῥίπτω, ἔῤῥιπτον, ἔῤῥιφα, *iacio, iaciebam, ieci.*

Si verò imperfectum habet primam poſi-
Εἰ δ' ὁ παρατατικὸς ἔχει τὴν ἄρχουσ' δι-
tionelongam,etiam perfectum ab eadem
σει μακρὰν, καὶ ὁ παρακείμενος ἀπὸ τ αὐτῆς
incipit, vt,
ἄρχεται, οἷον,
σπείρω, ἔσπειρον, ἔσπαρκα, *ſemino, ſeminabam ſeminaui.*

ψάλλω, ἔψαλλον, ἔψαλκα, *cano, canebam, cecini.*

In quibus verò verbis eſt in principio aſpi-
Ἐφ' ὧν δ' ῥημάτων ὀξὺ κατὰ τ ἀρχὴν δα-
rata, non eam aſſumit perfectum,
σὺ, ἃ τὸ αὐτὸ παραλαμβάνει, ὁ παρακείμενος Migrat
ſed oppoſitam ipſi tenuem, aſpirata in
ἀλλὰ τὸ ἀντίστοιχον αὐτῷ ψιλὸν; tenuem.
vt,
οἷον,
φέρω, ἐνήνοχα, *loquor, loquutus ſum.*

χωρίζω, κεχώρικα, *separo, separaui.*

θηρεύω, τεθήρευκα, *feras venor, venatus sum.*

Penultima præteriti eadem cum futuro.

Penultimam verò eandem habet perfectum cum futuro, vt,

Παραλήγουσι δὲ τὴν αὐτὴν ἔχει ὁ παρακείμενος τῷ μέλλοντι, οἷον,

κείμενος τῷ μέλλοντι, οἷον,

τύπτω, τέτυφα, *verberabo, verberaui.*

γράφω, γέγραφα, *scribam, scripsi.*

ποιήσω, πεποίηκα, *faciam, feci.*

Exceptio I.

Præter dissyllaba verba quintæ coniugationis, quorum penultima est ε.

Πλὴν τῶν δισυλλάβων ῥημάτων, ὧν πέμπτης συζυγίας τῷ ε παραληγόντων.

Atque etiam verba primæ coniugationis dissyllaba, quæ habent etiam ipsa in penultima ε, syllabam

Καὶ ἐπὶ τῶν τῆς πρώτης συζυγίας δισυλλάβων ἐχόντων καὶ αὐτῶν ἐν τῇ παραληγούσῃ τὸ ε, συλλαβι-

faciens vnà cum ρ, & τ. Horum enim ε in præterito vertitur in

ζόμενον τὸ ρ μετὰ τοῦ τ. Τούτων γὰρ τὸ ε ἐπὶ παρακειμένου τρέπεται εἰς

α, vt,

ος, οἷον,

σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρκα, *semino, seminabo, seminaui.*

στέλλω, στελῶ, ἔσταλκα, *mitto, mittam, misi.*

στρέφω, στρέψω, ἔστραφα, *flecto, flectam, flexi.*

τρέπω, τρέψω, τέτραφα, *verto, vertam, verti*

τρέφω, θρέψω, τέθραφα, *nutrio, nutriam, nutriui.*

Sed Attici in quibusdam dissyllabis primæ, Οἱ δὲ Ἀττικοὶ ἐπ' ἐνίων δισυλλάβων τῆς πρώτης, & secundæ coniugationis barytonorum καὶ δευτέρας συζυγίας τῶν βαρυτόνων vertunt ε in ο, vt, τρέπουσι τὸ ε εἰς ο, οἷον,

Attici vertunt ε in ο.

κλέπτω, κλέψω, κέκλοφα, *furor, furabor, furatus sum.*

πέμπω, πέμψω, πέπομφα, *mitto, mittam, misi.*

λέγω, λέξω, λέλοχα, *dico, dicam, dixi.*

βρέχω, βρέξω, βέβροχα, *madefacio, madefaciebam, madefeci.*

Eorũdem verò Atticorũ est & hoc propriũ, Τῶν αὐτῶν δέ ἐστι καὶ τὸ, nonnulla verborum, quæ incipiunt à λ, ἔνια τῶν ἀρχομένων ἀπὸ τοῦ λ, aut μ, formare proprium perfectum abieᾶ τοῦ μ, ποιεῖν ἴδιον παρακείμενον ἐκβο-

Attici pro incremento λε, & με ponunt ει.

ctione nimirum, quæ per reduplicationem
λῆ διλογόπ τῦ κατ' ἀναδιπλασιασμὸν
accesserat, consonantis, & interpositione
συμφώνου, καὶ παρεμθέσει
ι, vt,
τῦ ι, ῖον,
λήβω, λήψω, λέληφα, capio, capiam, cepi,
communiter, & εἴληφα Atticè.
κοινῶς, καὶ εἴληφα Ἀτθικῶς.
λήχω, λήξω. λέληχα, καὶ εἴληχα, sortior, sortiar, sortitus sum.
λέγω, λέξω, λέλοχα, καὶ εἶλοχα, dico, dicam, dixi.
μείρομαι, μέμαρμαι, καὶ εἵμαρμαι, dimido, dimisi.

De formatione Attici perfecti.

Περὶ τῦ σχηματισμῦ τῦ Ἀττικῦ παρακειμένυ.

Attici inchoatis ab α, ε, & ο præterito communi præfigunt

∑ Notandum, quòd Attici primum perfectum faciunt in verbis incœptis ab α, aut ε, aut ο, ho-

∑ σημειωτέον ὅτι οἱ Ἀττικοὶ ἴδιον παρακείμενον ποιῦσιν ἐπὶ τῶν ῥημάτων ἀρχομένων ἀπὸ τῦ α, ἢ τῦ ε, ἢ τῦ ο, τέτων

rum enim communi præterito priores duas prio-
τῶν γὰρ κοινῷ παρακειμένῳ τὰ ἀρχικὰ res literas
duas præsentis litteras apponentes, & præsentis.
δύο τὰ ἐνεστῶτος γράμματα προσιθέντες, καὶ τὴν
tertiam contrahentes syllabam, proprium
τρίτην συστέλλοντες συλλαβὴν, ἴδιον
præteritum faciunt, vt,
παρακείμενον ποιοῦσιν, οἷον,
ἐλεύθω, ἤλευθον, ἐλήλυθα, venio, veniam, veni.
ἀκούω, ἤκουσα, ἀκήκοα, audio, audiui.
ἀλείφω, ἤλειφα, ἀλήλειφα, vngo, vnxi.
ὀρύσσω, ὤρυχα ὀρώρυχα, fodio, fodi.

In quibusdam verò ab ο incœptis ε solùm
Ἐν ταὶς τῶν ἀπὸ τοῦ ο ἀρχομένων τὸ ε μόνον
apponunt, & in imperfecto, & perfecto,
προσιθέασιν, ἐπί τε τοῦ παρατατικοῦ, καὶ παρακειμένου,
& aoristo, vt,
καὶ ἀορίστου, ὅιον,
ὁράω, ἑώρων, ἑώρακα, video, videbam, vidi.
ὠνέομαι, ὠνούμην, καὶ ἐωνούμην, emo, emebam, emi, ὤνημαι, ἐώνημαι.
ὦσμαι, ἔωσμαι, pulsus sum, ὠσάμην, ἐωσάμην.
Similiter verò his οἶκα, ἔοικα, simi-
Ὁμοίως δὲ τούτοις, καὶ τὸ οἶκα, ἔοικα. lis fui.

Quibusdã ab ο inchoatis Attici præponunt ε.

Nonnulla tamen eorum non contrahunt
Ἔνια γέμην τούτων οὐ συστέλλουσι τὴν παρα-
penultimam, vt;
λήγουσαν, οἷον,
ἄρηρα, *aptaui*, ab ἄρω, ἦρα.
ἔδηδα, *comedi*, ab ἔδω.
ἀλάλημαι, *erraui*, ab ἀλάομαι, ῶμαι.
ἀλήλειμμαι, *vnctus sum*.

Præterea notandum, quòd quintæ con-
λ, & ρ non mutantur in futuro.
Ἔτι σημειωτέον, ὅτι τῶν τῆς πέμπτης συ-
iugationis verba in λ, aut in ρ desinentia,
ζυγίας ῥημάτων τὰ εἰς λ, ἢ εἰς ρ λήγοντα,
seruant illud in præterito, vt,
φυλάττουσιν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ παρακειμένου, οἷον,

ψάλλω, ψαλῶ, ἔψαλκα, *cano*, *canam*, *cecini*.
σπείρω, σπερῶ, ἔσπαρκα, *semino*, *seminabam*, *seminaui*.

Verbaque habent μ in vltima syllaba interponunt η in præterito.
Quæ verò habent μ in vltima syllaba,
Τὰ δὲ ἔχοντα τὸ μ ἐπὶ τῆς ἐσχάτης συλλαβῆς,
interposito η inter μ, & κ, præteritum
ἐντιθεμένου τοῦ η μεταξὺ τοῦ μ, καὶ κ, τὸ παρακείμενον
formant, vt,
ποιοῦσιν, οἷον,

νέμω, νεμῶ, νενέμηκα, *pasco*, *pascam*, *paui*.
τέμνω, τεμῶ, τετέμηκα, *scindo*, *scindam*, *scidi*, & per syncopen τέτμηκα.

Quæ

Quæ verò in ιω desinunt, abiiciunt ν in præterito, vt ea quæ habent in penultima ι, aut ει diphthongum, vt,

Τὰ ὃ εἰς νω λήγοντα ἐκβάλλουσι τὸ ν ἐπὶ τὸ παρῳχημένου, οἷον τὰ ἔχοντα ἐπὶ τῆ παραληγούσης ι, ἢ τῷ ει δίφθογγον, οἷον,

Quæ in νω exeunt, & quæ habent ι, aut ει abiiciunt ν.

κείνω, κενῶ, κέκεικα, *indico, indicabo, indicaui.*

κλείνω, κλενῶ, ἔκλεικα, *occido, occidam, occidi.*

Præter ea quæ ante νω habent in penultima αι diphthongum, & nonnulla quę υ habent in penultima: hæc enim seruantia ν vertunt illud in præterito in γ, vt,

Πλὴν τῶν πρὸ τοῦ νω ἐχόντων ἐν τῇ παραληγόμενα αι διφθογγον, καὶ τινῶν τῶν υ παραληγόντων. ταῦτα γὰρ φυλάττοντια ν τρέπουσιν αὐτὸ ἐπὶ τὸ παρῳχημένου εἰς γ, οἷον,

Exceptio.

μαίνω, μανῶ, μεμάγκα, *fœdo, fœdabo, fœdaui.*

μολύνω, μολυνῶ, μεμόλυγκα, *contamino, contaminabo, contaminaui.*

In summa enim ν ante γ, aut κ, aut χ in γ vertitur, vt,

Καθόλου γὰρ τὸ ν πρὸ τοῦ γ, ἢ κ, ἢ χ, εἰς γ τρέπει, οἷον,

ν ante γ, κ, χ migrat in γ.

καταλείπω, *relinquo.*
ἐγκαταλείπω, *intùs relinquo.*
γίνομαι, ἐγγίνομαι, *nascor, innascor.*
χέω, συγχέω, *fundo, confundo.*

Quædam verba abiecto ν contrahunt penultimam præt.

Ad hæc notandum, quando præteritum in
Ἐπὶ σημειωτέον, ὅτι ὁ παρακείμενος εἰς
κα desinens, longam habet penultimam,
κα λήγων, μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν,
si abiiciat ν, contrahit penultimam more
εἰ ἀποβάλλει τὸ ν συστέλλει τὴν παραλήγουσαν ἔθει
Ionico, vt,
Ἰωνικῷ, οἷον,

βέβηκα, ἔβαα, *iui.*
δέδοικα, δέδια, *timui.*
μέμηκα, μέμαα, *promptus fui.*
τέθνηκα, τέθναα, *mortuus sum.*

Plusquamperfectum.
ὑπερσυντέλικος.

Sing. *verberaueram, ras, rat.*
Ἑν. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει.
δ. ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην.
πλ. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Formatio plusquam perfecti.

σχηματισμὸς τοῦ ὑπερσυντελίκου.

O Plusquam perfectum à perfecto formatur, mutatione α in ειν, & assumptione ε quod est augmentum in principio, si à consonante præteritum incipiat, vt,

ὑπερσυντέλικος ἀπὸ τοῦ παρακειμένου γίνεται, τροπῇ τοῦ α εἰς ειν, καὶ προσλήψει τοῦ ε, αὐξήσεως κατὰ τὴν ἀρχὴν, εἰ ἀπὸ συμφώνου ὁ παρακείμενος ἄρχεται, οἷον,

τέτυφα, ἐτετύφειν, *verberaui, verberaueram.*

Verbum à consonante incœptum assumit ε in plusquam perfecto, incœptũ à vocali, minimè.

Si verò à vocali incipiat, non opus est additione, vt,

Εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, οὐ δεῖ προσθήκης, οἷον,

ἔψαλκα, ἐψάλκειν, *cecini, cecineram.*

ἤνυκα, ἠνύκειν, *perfeci, perfeceram.*

Aoristus primus.
Ἀόριστος πρῶτος.

verberaui, uisti, uit.
ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε.
ἐτύψατον, ἐτυψάτην.
ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

Formatio primi aoristi.
σχηματισμὸς τοῦ πρώτου ἀορίστου.

Formatur aoristus primus à futuro primo.

O Primus aoristus à futuro formatur, πρῶτος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ μέλλοντος γίνεται, mutatione ω in α, & præfixo augmento, vel ſyllabico, vel temporali, ἀμοιβῇ τοῦ ω εἰς α, καὶ ἀυξήσει, ἢ συλλαβικῇ, ἢ χρονικῇ, vt,
οἷον,

τύπτω, ἔτυψα, *verberabo, verberaui.*
ἀνύσω, ἤνυσα, *perficiam, perfeci*

Aoriſtus ſeruat cõſonantem futuri.

Seruat autem ſemper conſonantem futuri, Φυλάττει δὲ ἀεὶ τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος, vt.
οἷον,

τύπτω, ἔτυψα, *verberabo, verberaui.*
λέξω, ἔλεξα, *dicam, dixi.*
ῥηθήσω, ἐρρήθην, *loquar, loquutus sum.*

Præter εἶπα, & ἤνεγκα in barytonis, & præter *posui, misi, dedi*, in verbis in μι.

Πλὴν τῶν εἶπα, καὶ ἤνεγκα ἐπὶ τῶν βαρυτόνων καὶ πλὴν τῶν ἔθηκα, ἧκα, ἔδωκα, ἐπὶ τῶν εἰς μι. Exceptio.

Nota verò, quòd primi aoristi quintæ coniugationis barytonorum longam habent penultimam, & si quidem futurum in εγλήγεσι, penultima habeat ε, assumptione ι, extendunt penultimam, vt,

Σημείωσαι δ', ὅτι οἱ πρῶτοι ἀόριστοι τῆς πέμπτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων μακρὰ παρεγλήγεσι τῷ ε, προσλήψει τοῦ ι, ἐκτείνουσι τὴν παραλήγουσαν, οἷον, Obseruatio in verba 5. coniugationis.

νέμω, νεμῶ, ἔνειμα, *pasco, pascam, pauí.*
σπείρω, σπερῶ, ἔσπειρα, *semino, seminabo, seminaui.*

Si verò α, vertunt illud α, vt plurimũ in η, Εἰ δὲ τῷ α, τρέπουσιν αὐτὸ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς η, α modo seruatur, modò mutatur in η.

vt,

δίον,

ψάλλω, ψαλῶ, ἔψηλα, *cano, canam, cecini.*

φαίνω, φανῶ, ἔφηνα, *luceo, lucebam, luxi.*

Aliquando verò seruant illud α longum,

Ἐνίοτε ὃ φυλάττειν αὐτὸ μακρὸν,

vt,

δίον,

μιαίνω, μιανῶ, ἐμίανα, *fœdo, fœdabo, fœdaui.*

χλιαίνω, χλιανῶ, ἐχλίανα, *calefacio, calefaciam, calefeci.*

Aoristus secundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

verberaui, uisti, auit.

ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε.

ἐτύπετον, ἐτυπέτην.

ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Formatio aoristi secundi.

σχηματισμὸς ἀορίστου δευτέρου.

O Secundus aoristus desinit quidem in δεύτερος ἀόριστος λήγει μὲν εἰς ον, habet verò ante ον semper consonantem medii præteriti, vt, ἔχει δὲ πρὸ τοῦ ον ἀεὶ σύμφωνον τοῦ μέσου παρακειμένου, οἷον,

τύπτω, τέτυπα, ἔτυπον, verbero, verberaui.

Aoristus secundus habet consonantem præteriti medii, & penultimam breuem.

Habet etiam breuem penultimam, vt ἔχει δὲ καὶ βραχεῖαν τὴν παραλήγουσαν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἰ ἀπὸ βαρυτόνου ῥήματος γίνοιτο. καὶ εἰ quidem præsens habeat ει, aut ευ diphthongum in penultima, abiectione ε, vt pluriμὲν ὁ ἐνεστὼς τὴν ει, ἢ ευ διφθόγῳ παραλήγει, ἐκβολῇ τοῦ ε, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖmùm secundus aoristus effertur, vt, στον ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐκφέρεται, οἷον,

ει, & ευ abiiciunt ε in aoristo secundo.

λείβω, ἔλιβον, *fundo, fudi.*
λείπω, ἔλιπον, *linquo, liqui.*
φεύγω, ἔφυγον, *fugio, fugi.*
ἐλεύθω, ἦλυθον, *venio, veni.*

Similiter verò, &
Ὁμοίως δὲ, καὶ

φαίνω, ἔφανον, *luceo. luxi.*
δαίω, ἔδαον, *disco, didici.*

αι abiicit ι. abiectione nimirùm ι, &
ἐκβολῇ δηλονότι τοῦ ι, καὶ

λήβω, ἔλαβον, *capio, cepi.*
λήχω, ἔλαχον, *sortior, sortitus sum.*

ν mutatur in α. mutatione ν in α.
τροπῇ τοῦ ν εἰς α.

ω in α. τρώγω, ἔτραγον, *comedo, comedi.*
versione ω in α.
τροπῇ τοῦ ω εἰς α.

Præsentia quæ habent ει, aut ε, & immut. præcedentem, aut subsequentem, habent α in aoristo secundo.

Quæcunque verò in præsenti habent ει
Ὅσα δ' ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος ἔχουσι μὲν ει
diphthongum, aut ε, habent autem &
δίφθογγον, ἢ τὸ ε, ἔχουσι δὲ καὶ
immutabilem ante ea, aut post ea,
ἀμετάβολον πρὸ αὐτῶν, ἢ μετὰ ταῦτα,
tunc secundus aoristus in penultima
τότε καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐπὶ τῆς παραληγούσης
habet α, vt,
τὸ α ἔχει, οἷον,

σπείρω, ἔσπαρον, *semino, seminaui.*
τρέπω, ἔτραπον, *verto, verti.*
δέρω, ἔδαρον, *exorio, excoriaui.*
πέρθω, ἔπραθον, *vasto, vastaui.*

mitto,

σέλλω, ἔσταλον, *mitto, miſi.*
τέμνω, ἔταμον, *ſeco, ſecui.*

Tria verò, *video, dico, ardeo,* non mutant
Τρία δὲ βλέπω, λέγω, φλέγω οὐ μεταβάλλουσι
ε in α, in verbis verò quæ duas ſyllabas
ε εἰς α, ἐν δὲ τοῖς δισυλ-
excedunt, tantùm abiicitur ε, vt,
λάβοις τὸ ε μόνον ἐκβάλλεται, οἷον,

Exceptio. Hyperdiſſyllaba abiiciunt ε.

ἐγείρω, ἤγειρον, *expergefacio, expergefeci.*
ὀφείλω, ὤφειλον, *debeo, debui.*

In quarta verò coniugatione, ſiquidem futurum per ξ fuerit, aoriſtus 2. per γ
Ἐπὶ δὲ τῆ τετάρτης συζυγίας, εἰ μὲν μέλλων διὰ τοῦ ξ, ὁ ἀόριστος δεύτερος διὰ τοῦ γ
effertur, vt,
ἐκφέρεται, οἷον,

4. coniugatio. fut. ξ habet γ in aor. 2.

κράζω, κράξω, ἔκραγον; *clamo, clamabo, clamaui.*
ὀρύσσω, ὀρύξω, ὤρυγον, *fodio, fodiam, fodi.*

Si verò futurum per σ, aoriſtus ſecundus
Εἰ δὲ ὁ μέλλων διὰ τοῦ σ, ὁ ἀόριστος δεύτερος
per δ effertur, vt;
διὰ τοῦ δ ἐκφέρεται, οἷον,
φράζω, φράσω, ἔφραδον, *loquor, loquar, loquutus ſum.*

σ verò δ.

Futurum primum.
Μέλλων πρῶτος.

Sing. *verberabo, bis, bit.*
τύψω, τύψεις, τύψει.
τύψετον, τύψετον.
τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.

σχηματισμὸς τοῦ πρώτου μέλλοντος.

Formatio futuri primi.

OFuturum primum desinit quidem in ω
μέλλων πρῶτος λήγει μὲν εἰς ω,
& initium idem habet cum præsenti;
καὶ συνάρχεται τῷ ἐνεστῶτι,
habet autem ante ω, aut ↓, aut ξ, aut σ,
ἔχει δὲ πρὸ τοῦ ω, ἢ τὸ ↓, ἢ τὸ ξ, ἢ τὸ σ,
aut vnam quatuor immutabilium.
ἢ ἓν τι τῶν τεσσάρων ἀμεταβόλων.

Quamobrem verba primæ coniugatio-
Διὸ καὶ τὰ μὲν τῆς πρώτης συζυ-
nis barytonorum semper ↓ habent in
γίας τῶν βαρυτόνων ἀεὶ τὸ ↓ ἔχουσιν ἐν τῷ
futuro, vt,
τῷ μέλλοντι, οἷον,
τύπτω, τύψω, *verbero, verberabo.*

Figurativa futuri 1. coniug. est ↓.

Verba autem ſecundæ, atque etiam quartæ nonnulla habent ξ, vt
Τὰ δὲ τῆς δευτέρας, καὶ ἔτι τῶν τῆς τετάρτης ἔνια ἔχουσι τὸ ξ, οἷον,

2. & nonnull. 4. ξ.

λέγω, λέξω, *dico, dicam.*
πράττω, πράξω, *facio, faciam.*
κράζω, κράξω, *clamo, clamabo.*

verba verò tertiæ, & ſextæ habent σ, vt,
τὰ δὲ τείτης, καὶ τῆς ἕκτης τὸ σ, οἷον,

πλήθω, πλήσω, *impleo, implebo.*
ἀκούω, ακέυσω, *audio, audiam.*

At verò verba quintæ coniugationis ſeruant immutabilem in futuro, vt,
Τὰ δὲ τῆς πέμπτης φυλάττουσι τὸ αὐτὸ ἀμετάβλητον ἐπὶ τοῦ μέλλοντος, οἷον.

Tertiæ, & ſextę σ. 5. coniug. immut.

ψάλλω, ψαλῶ, *cano, canam.*

Sciendum autem, quod in ζω deſinentia verba, vt plurimum in σω futurum formant, vt,
Ἰστέον δὲ, ὅτι τὰ εἰς ζω λήγοντα ῥήματα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς σω τὸν μέλλοντα ποιοῦσιν, οἷον,

Verba in ζω formant futurum in σω.

ὁρίζω ὁρίσω, *finio, finiam.*
βαδίζω βαδίσω, *vado, vadam.*
φράζω, φράσω, *loquor, loquar.*
κλίζω, κλίσω, *condo, condam.*

Præter

Exceptio.

πλαὶ τὰ ὀιμώζω, ὀιμώξω, *ploro, plorabo.*
σπείζω, σπείξω, *figo, figam.*
σενάζω, σενάξω, *gemo, gemam.*
ὀλολύζω, ὀλολύξω, *vlulo, vlulabo.*
ἀλαπάζω, ἀλαπάξω, *denaſto, denaſtabam.*
θρυλλίζω, θρυλλίξω, *ſuſurro, ſuſurrabo.*
παίζω, παίξω, *ludo, ludam.*
σφάζω, σφάξω, *iugulo, iugulabo.*
σίζω, σίξω, *pungo, pungam.*
τρύζω, τρύξω, *murmuro, murmurabo.*
ῥίζω, ῥέξω, *facio, faciam.*

Quæ habent duo σσ, aut duo τ̃, faciunt futurum in ξω.

Sed verba, quæ in σσω deſinũt per duo σσ, Τὰ δὲ εἰς σσω λήγοντα διὰ δύο σσ, aut duo τ̃, vt plurimùm in futuro ξ. ἢ δύο τ̃, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖσον τοῦ μέλλοντος τὸ ξ habent, vt,
ἔχουσιν, οἷον,

ὀρύσσω, *fodio*, ὀρύττω, iuxta veteres, ὀρύσσω, *fodiam.*
κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὀρύξω.
πράττω, πράξω, *facio, faciam.*

Exceptio.

Præter
Πλὴν τῶν πλάττω, πλάσω. *fingo, fingam.*

ἐρίσσω, ἐρέσω, *remigo, remigabo.*
ἱμάσσω, ἱμάσω, *loris cædo, cædam.*
πάσσω, πάσω, *conspergo, conspergam.*
λεύσσω, λεύσω, *video, videbo.*

Præterea in ιζω verba, quæ duas exce- Formatio
Ἐπὶ τὰ εἰς ιζω ῥήματα, ὑπερ- futuri
dunt syllabas, & quæ habent ι in verborũ
δισύλλαβα, ἔχοντα τὸ ι ἐν in ιζω
penultima, proprium Atticè futu- iuxta
τῇ παραληγούσῃ, ἴδιον Ἀττικῶς μέλλον- Atticos.
rum formant inflexum à communi
τὰ ποιοῦσι πεισπώμενον ἀπὸ κοινοῦ
futuro, abiectione σ, vt,
μέλλοντος ἐκβολῇ τοῦ σ, οἷον,

Atticè
νομίζω, καὶ νομιῶ. Ἀττικῶς *existimo, existimabo.*
βαδίζω, βαδίσω, καὶ βαδιῶ, *vado, vadam.*

Item in εω dissyllaba verba, vt Dissylla-
Ἐπὶ τὰ εἰς εω δισύλλαβα ῥήματα, ὡς ba in
plurimùm υ assumentia, εω non
ὅπου τὸ πλεῖστον τὸ υ παραλαμβάνοντα τὸν contra-
futurum formant, vt, huntur in
μέλλοντα ποιοῦσιν οἷον, ι perf.
præs. in-
πλέω, πλεύσω, *nauigo, nauigabo,* dic. im-
ῥέω, ῥεύσω, *fluo, fluam.* perf. ne-
πνέω, πνεύσω, *spiro, spirabo.* que in

tert. plur. neque in optat. & ſubiunct.

Hæc ſequuntur, & τυπτω, τυψαμι, Οἷς ἀκολουθεῖ καὶ τὸ καίω, καύσω. κλάω, κλαύσω, *lacrymor*, *lacrymabor*, quæ in præſenti, & καίω, & κλαίω ἅπερ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ καίω, καὶ κλαίω dicuntur.
λέγονται.

Horum verò primæ perſonæ in Τούτων δὲ τὰ πρῶτα πρόσωπα ἐπὶ indicatiuo præſenti, & imperfecto, τοῦ ὁριστικοῦ ἐνεστῶτος, καὶ παρατατικοῦ, atque etiam tertiæ perſonæ pluralis nu- καὶ ἔτι τὰ τρίτα τῶν πληθυντι- méri non contrahuntur.
κῶν οὐ συναιροῦνται.

Aliæ verò perſonæ contractionem ad- Τὰ δ' ἄλλα συναίρεσιν ἐπιδέ- mittunt, vt,
χονται, οἷον,

πλέω, πλέεις, πλεῖς, πλέει, πλεῖ, *nauigo*, *nauigas*.

Similiter verò & optatiui, & ſubiunctiui Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ εὐκτικὰ, καὶ τὰ ὑποτακτικὰ horum verborum non contrahuntur om- τούτων δὲ συναιροῦνται ὁ- ninò, vt,
λως, οἷον,

πλέοιμι, πλέοις, πλέοι. ἐαν πλέω, πλέῃς, πλέῃ.

Ad hæc ſciendum, quòd tria futura non
Ἐπ ἰστέον, ὅτι τρεῖς μέλλοντες ἃ
idem initium habent cum præſentibus,
συνάρχονται τοῖς ἐνεστῶσιν,
vt,
οἷον,

τρέφω, θρέψω, *nutrio, nutriam.*
τύφω, θύψω, *fumum excito, excitabo.*
τρέχω, θρέξω, *curro, curram.*

4. futura ſpiritum præſentis non ſeruant.

Prætereà futurum ἕξω differt à præſenti ἔχω
Ἐπ τὸ ἕξω διαφέρει τῷ ἔχω
ſpiritu, ad differentiam aduerbij ἔξω, cuius
κτ τὸ πνεῦμα, εἰς διαφορὰν τοῦ ἔξω ὁ μὲν
ſpiritus eſt tenuis.
ψιλοῦται.

Futurum ſecundum.
Μέλλων δεύτερος.

τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ.
τυπεῖτον, τυπεῖτον.
τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Formatio secundi futuri.

σχηματισμὸς τοῦ δευτέρου μέλλοντος.

Fut. 2. cõson. & penult. aor. 2. seruat.

O Secundum futurum à secundo aoristo δεύτερος μέλλων ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀορίστου formatur in ω circunflexum, vnde & eanγίνεται εἰς ω περισπώμενος, διὸ καὶ τὸ αὐdem consonantem secundi aoristi seruat, & τὸ σύμφωνον τοῦ δευτέρου ἀορίστου φυλάττει, καὶ penultimam eandem habet, abiectione παραλήγουσαν τὴν αὐτὴν ἔχει, ἐκβολῇ tamen augmenti, idem enim habet initium μέντοι τῆς αὐξήσεως, συνάρχεται γὰρ τῷ cum primo futuro, vt,

πρώτῳ μέλλοντι, διον,

ἔτυπον, τυπῶ, *verberaui, verberabo.*
ἔσπαρον, σπαρῶ, *seminaui, seminabo.*

Imperatiuus.

Προστακτικά.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

verbera, verberet.
τύπτε, τυπτέτω.

τύπτετον

τύπτετον, τυπτέτων.
τύπτετε, τυπτέτωσαν.

Perfectum, & plusquam perfectum.

παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

verberaueris, verberauerit.
τέτυφε, τετυφέτω.
τετύφετον, τετυφέτων.
τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

verberato tu, verberato ille.
τύψον, τυψάτω.
τύψατον, τυψάτων.
τύψατε, τυψάτωσαν.

Aoristus secundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

τύπε, τυπέτω.
τύπετον, τυπέτων.
τύπετε, τυπέτωσαν.

Indicatiuus quidē modus principiū omniū
Ἡ μὲν ὁριστικὴ ἔγκλισις ἀρχὴ πασῶν τῶν
aliorum modorum est, ideóq; ipsi forman-
ἄλλων ἐγκλίσεών ἐστι, διὸ καὶ αὐτὰ σχηματίζον-

Indicatiuus est principiū omnium modorū.

tur ab eo, vt,
τὰ ἀπ' ἀωτῶς, οἷον,

τύπτε, ἀπὸ τ τύπτω.
τέτυφε, ἀπὸ τ τέτυφα.
τύψον, ἀπὸ τ ἔτυψα.
τύπε, ἀπὸ τ ἔτυπον.

Aoristi vicẽ subeunt futurorum in imperat. & subiun.

In imperatiuis, & subiunctiuis futura non sunt, aoristi verò futurorum habent significationem.
Ἐν τοῖς προστακτικοῖς, καὶ ὑποτακτικοῖς μέλλοντες εἰσὶν, οἱ δ' ἀόριστοι μελλόντων ἔχουσι σημασίαν.

Obseru. 1.

Sciendum quòd in aliis modis, præterquàm in indicatiuo, præsens, & imperfectum coniuncta sunt. Similiter verò & perfectum, & pluſquam perfectum.
Ἰστέον ὅτι ἐν ταῖς ἄλλαις ἐγκλίσεσι, πλὴν ὁριστικῆς, ὁ ἐνεστὼς, καὶ παρατατικὸς συνημμένοι εἰσίν. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

Præterea sciendum, quòd perfectum vbique seruat augmentum, aoristi verò extrà τοῦ μὴ φυλάττει τ ἄυξησιν, ἀόριστοι δὲ ἔξω ὁριστικῆς μηδέποτε.

Optatiuus.
Εὐκτική.

Præsens, & imperfectum.
Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικὸς.

Vtinam *verberarem, ares, aret.*
Εἴθε τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι.
τύπτοιτον, τυπτοίτην.
τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Perfectum, & plusquamperfectum.
παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

Vtinam *verberauissem, isses, isset.*
Εἴθε τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι.
τετύφοιτον, τετυφοίτην.
τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Aoristus primus.
Ἀόριστος πρῶτος.

Vtinam *verberauerim, eris, erit,*
Εἴθε τύψαιμι, τύψαις, τύψαι.
τύψαιτον, τυψαίτην.
τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoriſtus ſecundus.
Ἀόριστος δεύτερος.

Vtinam
Εἴθε τύποιμι, τύποις, τύποι.
τύποιτον, τυποίτην.
τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum primum.
Μέλλων πρῶτος.

Vtinam *verberem, eres, eret.*
Εἴθε τύψοιμι, τύψοις, τύψοι.
τύψοιτον, τυψοίτην.
τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Futurum ſecundum.
Μέλλων δεύτερος.

τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ.
τυποῖτον, τυποίτην.
τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Optatiui penultima eſt diphthõgus ει, vel αι, vel οι.

Omnium optatiuorum penultima eſt diphthongus, in actiuorum, & mediorum primo aoriſto αι, in aoriſto verò Æolico, & vtroque aoriſto paſſiuo ει, in reliquis verò ἀμφοτέρου ἀορίστου παθητικοῦ ει, τῶ ὃ λοι-

temporibus οι, futurum ſecundum circun-
πῶν οι, ὁ μέλλων δευτερος πει-
flectitur, alioqui voce conſentit cum ao-
σαιτο, ἄλλως ὁμοφωνεῖ τῷ ἀο-
riſto ſecundo.
ρίστῳ δευτέρῳ.

Vſitatiſſimus apud Atticos primus aoriſtus Æolicus in ſecunda, & tertia perſona ſingulari, & tertia plurali, & ab aoriſto primo indicatiui, abiectione augmenti, & poſitione ει ante α formatur.

Vſus aoriſti 1. Æolicifrequẽs.

Εὔχρηστος παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς πρῶτος ἀόριστος Αἰολικὸς ἐπὶ τῆ δευτέρου, καὶ τρίτου προσώπου τοῦ ἑνικοῦ, καὶ τρίτου τοῦ πληθυντικοῦ, ἀπὸ τοῦ ἀορίστου πρώτου τοῦ ὁριστικοῦ, ἀφαιρέσει τοῦ συμβολῆ τοῦ αὐξήσεως, καὶ θέσει τοῦ ει πρὸ τοῦ α γινόμενος.

Optatiui aoriſtus primus Aeolicus.

Τῶν εὐκτικῶν ἀόριστος πρῶτος Αἰολικός.

Vtinam *verberarim, aris, arit.*

Εἴθε τύψεια, τύψειας, τύψειε.

τυψείατον, τυψειάτην.

τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

Subiunctiuus.
Ὑποτακτικὴ.

Præsens, & imperfectum.
Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικὸς.

Si *uerberem, eres, eret.*
ἐὰν τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ.
τύπτητον, τύπτητον.
τυπτῶμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

Perfectum, & pluſquam perfectum.
Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

Si *uerberauerim, eris, erit.*
ἐὰν τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ.
τετύφητον, τετύφητον.
τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Aoriſtus primus.
Ἀόριστος πρῶτος.

Si *uerberauero, eris, erit.*
ἐὰν τύψω, τύψῃς, τύψῃ.
τύψητον, τύψητον.
τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoriſtus ſecundus.
Ἀόριστος δεύτερος.

ἐαν̀ τύπω, τύπῃς, τύπῃ.
τύπητον, τύπητον.
τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Subiunctiui coniunctionem ἐαν̀ aſſu-
Τὰ ὑποτακτικὰ τὸν σύνδεσμον ἐαν̀ προσλαμβά-
munt.
νουσι.

Secunda perſona in ῃς, & tertia in ῃ cum
Τὸ δεύτερον εἰς ῃς, καὶ τὸ τρίτον εἰς ῃ μετὰ
ſubſcripto ι, ſecunda verò, & tertia
τῆ ὑπογεγραμμένῃ ι, τὸ μὲν δεύτερον, καὶ τὸ τρίτον
dualis, & ſecunda pluralis in η vo-
τοῦ δυϊκοῦ, καὶ τὸ δεύτερον τοῦ πληθυντικοῦ εἰς η φω-
calem.
νῆεν.

Obſeru.

Infinitiuus.
ἀπαρέμφατα.

Preſens, & imperfectum.
Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

verberare.
τύπτειν.

Perfectum, & pluſquamperfectum.
Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

uerberauiſſe.
τετυφέναι.

Aoriſtus primus.
Ἀόριστος πρῶτος.

uerberauiſſe.
τύψαι.

Aoriſtus ſecundus.
Ἀόριστος δεύτερος.

uerberauiſſe.
τυπεῖν.

Futurum primum.
Μέλλων πρῶτος.

uerberaturum eſſe.
τύψειν.

Futurum ſecundum.
Μέλλων δεύτερος.

τυπεῖν.

Futurum secundum voce consentit cum aoristo secundo.

Ὁ μέλλων δεύτερος ὁμοφωνεῖ τῷ ἀορίστῳ δευτέρῳ.

Participium.

Μετοχή.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος.
ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης.
τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Perfectum, & plusquàm perfectum.

παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος.
ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος.
ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης.
τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Aoriſtus ſecundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

ὁ τυπὼν, τοῦ τυπόντος.
ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος.
ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης.
τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

Futurum ſecundum.

Μέλλων δεύτερος.

ὁ τυπῶν, τοῦ τυπῶντος.
ἡ τυπτοῦσα, τῆς τυπτούσης.
τὸ τυπτὸν, τοῦ τυπτόντος.

Omne tempus habet ſuum participium.

Πᾶς χρόνος ἔχει τὸν ἑαυτοῦ μετοχήν.

Aoriſtus ſecundus diſtinguitur accentu à fut. 2.

Aoriſtus ſecundus acuitur, vt, τυπὼν, τυπόντος.
Ἀόριστος δεύτερος ὀξυτονεῖται, οἷον, τυπὼν, τυπόντος.

Futurum ſecundum circunflectitur, vt,
Μέλλων δεύτερος περισπᾶται, οἷον,

ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος.

Sciendum, quòd participia actiua Obseru.
Ἰστέον, ὅτι αἱ μετοχαὶ ἐνεργητικαὶ
masculinorum, & neutrorum per quin-
τῶν ἀρσενικῶν, καὶ οὐδετέρων κατὰ τὴν πέμ-
tam simplicium declinantur declinatio-
πτην τῶν ἁπλῶν κλίνονται κλί-
nem, fœminina verò per secun-
σιν, αἱ δὲ θηλυκαὶ κατὰ τὴν δευ-
dam.
τέραν.

Indicatiuus passiuus.

Ὁριστικὰ παθητικά.

Præsens.

Ἐνεστώς.

verberor, aris, vel are, atur.
τύπτομαι, τύπτεαι, τύπτῃ, τύπτεται.
τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Formatio præsentis.

σχηματισμὸς τοῦ ἐνεργῶτος.

Præsens passiui formatur ab actiuo.

Præsens in indicatiuo passiuo formatur ab actiuo præsenti, mutatione
Ὁ ἐνεργῶς ἐπὶ τῆ ὁριστικῆ παθητικῆ γίνεται ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐνεργῶτος, τροπῇ
ω in ο, & appositione syllabæ μαι,
τοῦ ω εἰς ο, καὶ προσθέσει τῆ μαι,
vt,
οἷον,
τύπτω, τύπτομαι, *verbero, verberor.*

Secunda persona sing. exit in η.

Secunda persona per η diphthongum impropriam scribitur,
Τὸ δεύτερον πρόσωπον τῆ ἑνικῶν διὰ τοῦ η διφθόγγου καταχρηστικῶς γράφεται,
vt, *verberaris.*
οἷον, τύπτῃ.

Exceptio.

Præter βούλομαι, βούλει, *volo.*
Πλὴν τῆ βούλομαι, βούλει.
οἴομαι, οἴει, *puto.*
ὄψομαι, ὄψει, *videbo.* Futurum est verbi ὁράω.
Μέλλων τῆ ὄψομαι.
ἔσομαι, ἔσει, & per crasin εἶ.
ἔσομαι, ἔσει, καὶ κράσει εἶ.

Attici verò omnia per ει diphthongum
Οἱ δ' Ἀττικοὶ πάντα διὰ τοῦ ει διφθόγγου
scribebant, quod confirmat antiquorum
ἔγραφον, ὅπερ, ἐπιβεβαιοῖ ἡ τῶν παλαιῶν
librorum scriptura, Ionicè verò dicitur
βίβλων γραφὴ, Ἰωνικῶς δὲ
τύπτεαι.
τύπτεαι.

At verba in μι eandem secundam per-
Τὰ δὲ ῥήματα εἰς μι τὸ αὐτὸ δεύτερον πρό-
sonam habent in σαι, vt,
σωπον ἔχουσιν εἰς σαι, οἷον,

Secunda persona sing. verb. in μι desinit in σαι.

τίθεμαι, τίθεσαι, *ponor, poneris.*
ἵσταμαι, ἵστασαι, *stationor, stationeris.*
δίδεμαι, δίδεσαι, *dor* inulit. *daris.*

Quem quidem morem & barytonorum
Ὃπερ μὴν ἔθος καὶ τῶν βαρυτόνων
nonnulla seruant, vt,
ἔνια φυλάττουσιν, οἷον,

pro φάγη, &
φάγομαι, φάγεσαι, *edo, edis*, ἀντὶ τοῦ φάγη, καὶ
circumflexorum nonnulla, vt,
τῶν περισπωμένων ἔνια, οἷον,

glorior, *gloriaris.*
καυχάομαι, καυχῶμαι, καυχάεσαι, καυχᾶσαι,
pro καυχάη.
ἀντὶ τοῦ καυχάη, καυχᾶ.

Quædam in μι formant σαι, & η.

Præterea in μι nonnulla eandem personam in η more barytonorum, & in σαι faciunt, vt,

Ἔτι δὲ τῶν εἰς μι ἔνια τὸ αὐτὸ πρόσωπον εἰς η ἔθει τῶν βαρυτόνων, καὶ εἰς σαι ποιοῦσιν, οἷον,

δύναμαι, δύνη, καὶ δύνασαι, possum, potes.

ἐπίσταμαι, ἐπίστη, καὶ ἐπίστασαι, scio, scis.

κάθημαι, κάθη, καὶ κάθησαι, sedeo, sedes.

Imperfectum.

Παρατατ.

Verberabar, abaris, abatur.

ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο.

ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.

ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Formatio imperfecti.

σχηματισμὸς τοῦ παρατατικοῦ.

Imperfectum pas-

O Imperfectum, fit ab actiuo im-

Ὁ παρατατικὸς ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρα-

perfecto interposito μη, vt,
τατικοῦ ἐνθέσει τοῦ μη, οἷον,

ἔτυπτον, ἐτυπτόμην, *verberabam*, *verberabar*.

Vel ab eiusdem generis præsenti,
Ἢ ἀπὸ τοῦ συστοίχου ἐνεστῶτος
mutatione syllabæ μαι in μην, & primam
μεταβολῇ τοῦ μαι εἰς μην, καὶ τὴν ἄρχουσαν
augens syllabicè, aut temporaliter,
αὔξων συλλαβικῶς, ἢ χρονικῶς,
vt,
οἷον,

τύπτομαι, ἐτυπτόμην, *verberor*, *verberabar*.
ἀνύομαι, ἠνυόμην, *perficior*, *perficiebar*.

siuum fit ab imperfecto act. vel à præsenti eiusdem vocis.

Perfectum.

Παρακείμενος.

Verberatus sum, atus es, atus est.
τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται.
τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.
τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

Formatio præteriti.

σχηματισμὸς τοῦ παρακειμένου.

Perfectũ passiuũ fit ab act.

OPræteritum passiuum ab actiuo formatur versione vltimæ syllabæ in *μαι*.
παρακείμενος ἀπὸ τῆς ἐνεργητικῆς γίνεται προσῳδῇ τῇ ἐσχάτῃ εἰς μαι.

In 1. coniug. φ migrat in ϐ, deindè ϐ in μ.

Et quidem si in φα desinat actiuum præteritum, passiuum ante *μαι* assumit β,
Καὶ εἰ μὲν εἰς φα λήγει ὁ ἐνεργητικὸς παρακείμενος, παθητικὸς πρὸ τοῦ μαι προσλαμβάνει β,
assumit verò pro hoc β literam μ, quòd
προσλαμβάνῃ δ' αὐτὶ τοῦ β τὸ μ, διὰ
comprehendi non possit, nec benè pro-
ἀσυλλήπτως ἔχειν
nuntiari ϐ, ante μ, vt,
τὸ ϐ, πρὸς τὸ μ, οἷον,

τέτυφα, τέτυμμαι, verberaui, verberatus sum.

In 2. & 4. χ migrat in γ.

Si verò in χα, passiuum ante *μαι* assumit γ, vt,
Εἰ δ' εἰς χα, ὁ παθητικὸς πρὸ τοῦ μαι προσλαμβάνει γ, οἷον,

λέλεχα,

λέλεχα, λέλεγμαι, *dixi, dictus sum.*

Si verò in κα, quandò quidem præsens illius ante ω consonantem habet, si non immutabilis sit, semper σ assumit, vt,
Εἰ δ' εἰς κα, ὅτε μὲν ὁ ἐνεστὼς αὐτοῦ πρὸ τοῦ ω σύμφωνον ἔχει, εἰ μὲν μὴ ἀμετάβολον εἴη, ἀεὶ τὸ σ προσλαμβάνει, οἷον,
In 3. & 4. assumitur σ ante μαι.

ᾄδω, ᾖκα, ᾖσμαι, *cano, cecini, cantus sum.*
πλήθω, πέπληκα, πέπλησμαι, *impleo, implevi, impletus sum.*
πλάττω, πέπλακα, πέπλασμαι, *fingo, finxi, fictus sum.*
καλίζω, κεκάλικα, κεκάλισμαι, *calco, calcavi, calcatus sum.*

Si verò adsit immutabilis, aut ρ, aut λ, hæc seruat, & passiuum præteritum ante μ, immutab. φυλάττει, ἢ ὁ παθητικὸς παρακείμενος πρὸ τοῦ μ, ante μαι.
In 5. coniug. est
vt,
οἷον,

κατείρω, ἔσπαρκα, ἔσπαρμαι, *semino, seminavi, seminatus sum.*

ψάλλω, ἔψαλκα, ἔψαλμαι, *cano, cecini, cantus sum.*

ν vertitur in γ, γ verò in μ.

Si verò sit ν, habeat autem & actiuum
Εἰ δὲ τὸ ν, ἔχει δὲ καὶ ὁ ἐνεργητικὸς
præteritum versum ν quidem in γ, etiam
παρακείμενος τετραμμένον ν γεμὴν εἰς γ, καὶ
passiuum præteritum retinebit ipsum γ
ὁ παθητικὸς ἕξει αὐτὸ
versum in μ, propter aduectum μ,
τετραμμένον εἰς μ, διὰ τὸ ἐπαγόμενον μ,
vt,
οἷον,

μιαίνω, μεμίαγκα, μεμίαμμαι, *polluo, pollui, pollutus sum.*

Dicitur verò μεμίασμαι contra commu-
Μεμίασμαι δὲ ἑτεροκλίτως
nem flectendi rationem iuxta Atticos.
κατὰ τοὺς Ἀττικούς.

Quæ respuunt ν in actiuo, respuunt & in pass.

Quòd si præsens habeat illud ipsum ν,
Εἰ δὲ ὁ μὲν ἐνεστὼς ἔχει αὐτὸ,
actiuum verò præteritum non habeat, ne-
ὁ δὲ ἐνεργητικὸς παρακείμενος οὐκ ἔχει, οὐδὲ
que passiuum habebit, vt,
ὁ παθητικὸς ἕξει, οἷον,

κρίνω, κέκρικα, κέκριμαι, *iudico, iudicaui, iudicatus sum.*

Si verò præſens deſinat in ω purum, paſ- Quorum
Εἰ δὲ ὁ ἐνεστὼς λήγει εἰς ω καθαρὸν, ὁ πα- præſens in
ſiuum præteritum, vt plurimùm nihil ω purum,
θητικὸς παρακείμενος, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οὐδὲν ea nihil
aſſumit, vt, aſſumunt
παρσλαμβάνει, οἷον, in perfe-
cto paſſ.

πεποίηκα, πεποίημαι, finxi, fictus ſum.
πεφώρακα, πεφώραμαι, quæſiui, quæſitus ſum.
τετόξευκα, τετόξευμαι, arcu petiui, petitus ſum.
ἕλκω, trahe, tamen format εἵλκυσμαι, tractus Exceptio.
ἕλκω μέντοι εἵλκυσμαι. ſum.
ἤκουκα, ἤκουσμαι, audio, auditus ſum.
γελάω, γεγέλασμαι, rideo, riſus ſum.
τελέω, τετέλεσμαι, perficio, perfectus ſum.

Penultimam verò ſemper eandem habet Penult.
Παραλήγουσαν δὲ ἀεὶ τὴν αὐτὴν ἔχει perfecti
paſsiuum præteritum cum actiuo, paſſ. vt
ὁ παθητικὸς παρακείμενος τῷ ἐνεργητικῷ, plurimũ
vt, eadem
οἷον, cum act.

τέτυφα, τέτυμμαι, verberaui, verberatus ſum.

πεποίηκα, πεποίημαι, *finxi*, *fictus sum.*

Exceptio. Præterquàm in quibus ε in actiuo præterito vertitur in ο Atticè, hæc etenim in passiuo præterito resumunt ε, vt,

Πλὴν ἐφ' ὧν τὸ ε ἐπὶ τ' ἐνεργητικοῦ παρατερίτου τρέπεται εἰς ο Ἀττικῶς, ταῦτα δὲ ἐν παθητικῷ παρακειμένῳ ἀναλαμβάνουσι τὸ ε, vt,

ἕλον,

λέγω, λέλοχα, λέλεγμαι, *dico*, *dixi*, *dictus sum.*

κλέπτω, κέκλοφα, κέκλεμμαι, *furor*, *furatus sum*, *furto subtractus sum.*

τρέχω, τέθρεχα, βέβρεγμαι, *rigo*, *rigaui*, *rigatus sum.*

Quæ habent ρε præcedẽte conson. mutant ε in α.

Verba quæ ρε cum consonante habent, vertunt ε in α, vt,

Τὰ τὸ ρε μὴ ἐν τ' συμφώνῳ ἔχοντα τρέπουσι τὸ ε εἰς α, ἕλον,

τρέφω,	ἔτραμμαι,	*verto*,	*versus sum.*
τρέφω,	τέθραμμαι,	*nutrio*,	*nutritus sum.*

Exceptio. τρέχω verò seruat ε, Τὸ δὲ τρέχω, βέβρεχα, τέθρεγμαι.

		rigaui,	*rigatus sum.*

Verùm præteriti secunda persona 2. persona
Τὸ δὲ τοῦ παρακειμένου δεύτερον πρόσωπον perfecti
desinit in σαι actu, aut potestate, exit in σαι.
λήγει εἰς σαι ἐνεργείᾳ, ἢ δυνάμει,
vt,
οἷον,

πεποίησαι, *factus es.*
τέτυψαι, *verberatus es.*
λέλεξαι, *dictus es,*

Nota verò, quòd, quando tertia persona Obseru.
Σημείωσαι δὲ, ὅτι, ὅτε τὸ τρίτον πρόσωπον
singularis passiui præteriti in vl-
τῶν ἑνικῶν τῶν παθητικοῦ παρακειμένου ἐπὶ τῆς λη-
tima ante literam τ, alteram consonantem
γούσης πρὸ τοῦ τ, ἕτερον σύμφωνον
habet, non facit tertiam personam
ἔχει, οὐ ποιεῖ τὸ τρίτον πρόσωπον
pluralem consequenter, supplet autem
τῶν πληθυντικῶν ἀκολούθως, ἀναπληροῖ δὲ
vsus idipsum per participium, & substan-
ἡ χρῆσις αὐτὸ διὰ μετοχῆς, καὶ ὑπαρ-
tiuum verbum, vt τετυμμένοι εἰσί. vel Ionicè
κτικοῦ ῥήματος, οἷον, τετυμμένοι εἰσί. ἢ Ἰωνικῶς
proferunt, vt, τετύφαται.
προφέρουσιν, οἷον, τετύφαται.

Eodem verò modo fit & in plusquàm
Ὁμοίως δὲ γίνεται καὶ ἐπὶ τῶν ὑπερσυν-
perfecto ἐτετύφατο.
τελίκου ἐτετύφατο.

ται sing. purum nō admittit circumlocut.

Quando verò ipsa tertia persona singula-
ὅταν δὲ τὸ αὐτὸ τρίτον πρόσωπον τῶν ἑνι-
ris desinit in ται purum, sine circumlo-
κῶν λήγει εἰς ται καθαρὸν, ἄνευ περιφρά-
cutione formatur tertia pluralis, interpo-
σεως γίνεται τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐνθέ-
sitione ν ante syllabam ται, vt,
σει τῶν ν πρὸ τῶν ται, οἷον,

κέκριται, κέκρινται, *iudicatus est, iudicati sunt.*
νενέμηται, νενέμηνται, *pastus est, pasti sunt.*

2. & 3. dualis, & 2. pluralis fiunt à 3. sing.

Prætereà nota, quòd secunda, & tertia
Ἔτι σημείωσαι, ὅτι τὸ δεύτερον, καὶ τὸ τρίτον
dualis, & secunda pluralis formantur
τῶν δυϊκῶν, καὶ τὸ δεύτερον τῶν πληθυντικῶν γίνονται
à tertia singulari, mutatis tenui-
ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν, μεταβαλλομένων τῶν ψι-
bus ante αι in proprias aspiratas,
λῶν πρὸ τοῦ αι εἰς ἴδια δασέα,
vt,
οἷον,

Verberatus est, verberati estis, verberati estis
τέτυπται, τέτυφθον, τέτυ-
duo, verberati estis.
φθον, τέτυφθε.
dictus es, dicti estis, dicti sunt duo, dicti estis.
λέλεκται, λέλεχθον, λέλεχθον, λέλεχθε.

Porrò sciendum, quòd secunda, & tertia
Ἔτι ἰστέον, ὅτι τὸ δεύτερον, καὶ τὸ τρίτον
dualis, & secenda pluralis interserunt
τῶν δυϊκῶν, καὶ τὸ δεύτερον τῶν πληθυντικῶν παρεντιθεῖσι
σ, quando tertia singularis exit in ται pu-
τὸ σ, ὅταν τὸ τρίτον τῶν ἑνικῶν λήγει εἰς ται κα-
rum, vt,
θαρὸν, οἷον,

ται purum assumit σ in 2. & 3. dualis, & 2. plur.

iudicatus est, iudicati estis duo, iudicati estis.
κέκριται, κέκριθον κέκρι-
θε.
pastus est, pasti estis duo, pasti estis.
νενέμηται, νενέμηθον, νενέμηθε.

Plusquam perfectum.

ὑπερσυντέλικος.

verberatus eram, atus eras, atus erat.
ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο.
ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην.
ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι εἶσο.

Formatio pluſquamperfecti.

σχηματισμὸς τοῦ ὑπερσυντελίκου.

Formatur pluſquam perfect. à perfect.

O Pluſqu. perfect. à ſuo proprio perf. formatur, verſione ſyllabæ μαι in μλω, & γίνεται, τροπῇ τοῦ μαι εἰς μλω, καὶ aſſumptione ε in principio, ſi perfectum προσλήψει τοῦ ε κατὰ τ' ἀρχλω, εἰ ὁ παρακείμενος incipiat à conſonante, vt,

ὑπερσυντελίκος ἀπὸ τοῦ ἰδίου παρακ. ἄρχεται ἀπὸ συμφώνε, οἷον,

τέτυμμαι, ἐτετύμμλω, verberatus ſum, verberatus eram.

λέλεγμαι, ἐλελέγμλω, dictus ſum, dictus eram.

Si verò à vocali incipiat, nihil aſſumit, Εἰ ὃ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, οὐδὲν προσλαμβάνει, vt, οἷον,

ἔσραμμαι, ἐσράμμλω, flexus ſum, flexus eram.

ἔκλαμαι, ἐκλάμλω, interfectus ſum, interfectus eram.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

verberatus fui, atus fuiſti, atus fuit.
ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη.
ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.
ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Formatio aoriſti primi.

σχηματισμὸς τοῦ ἀορίστου πρώτου.

O Aoriſtus primus à paſsiuo perfecto formatur, verſione ſyllabæ μαι in θην. γίνεται, προσῃ τὸ μαι εἰς θην. Aoriſtus 1. paſsiuus formatur à perf.
ἀόριστος πρῶτος ἀπὸ τ παθητικοῦ παρακειμ.

Et ſi conſonantem in principio habeat, abiicit illam, vt,
Καὶ εἰ σύμφωνον κατ' ἀρχὰς ἔχει, ἀποβάλλει αὐτὸ, οἷον,

τέτυμμαι, ἐτύφθην, verberatus ſum, verberatus fui.
λέλεγμαι, ἐλέχθην, dictus ſum, dictus fui.

Si verò à vocali incipiat perfectum, illam
Εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται ὁ παρακείμενος, τὸ αὐτὸ
seruat etiam aoristus, vt,
φυλάττει καὶ ὁ ἀόριστος, οἷον,

ἔψαλμαι, ἐψάλθην, *cantus sum, cantus fui.*
ὥπλισμαι, ὡπλίσθην, *armatus sum, armatus fui.*

Et si passiuum perfectum ante μαι literam
Καὶ εἰ μὲν ὁ παθητικὸς παρακείμ. πρὸ τῶν μαι τὸ
μ versam à litera β habeat, vertit illam in
μ τετραμμένον ἀπὸ τοῦ β ἔχει, τρέπει αὐτὸ εἰς
aspiratam consonantem actiui perfecti,
τὸ δασὺ σύμφωνον τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου
vt,
οἷον,

τέτυφα, τέτυμμαι, ἐτύφθην, *verberaui, verberatus sum, verberatus fui.*

Si verò γ, vertit illud in propriam aspi-
Εἰ δὲ τὸ γ, τρέπει αὐτὸ εἰς τὸ οἰκεῖον δα-
ratam, vt,
σὺ, οἷον,

λέλεχα, λέλεγμαι, ἐλέχθην, *dixi, dictus sum, dictus fui.*

Si item versum à γ, aoristus literam
Εἰ δὲ τετραμμένον ἀπὸ τοῦ γ, ὁ ἀόριστος τὸ κ

accipit, vt
παραλαμβάνει, ὅιον,

μεμάαμμαι, ἰμαάχθω, *inquinatus sum, inquinatus fui.*

Si autem σ, aut ϱ, aut λ, ea seruat etiam λ, ϱ, & σ seruantur in aoristis.
Εἰ δὲ τὸ σ, ἢ τὸ ϱ, ἢ τὸ λ, ταῦτα φυλάττει καὶ

aoristus, vt,
ὁ ἀβέισος, ὅιον,

πέφεσμαι, ἐφεσάχθω, *consideratus sum, consideratus fui.*
ἔσπαϱμαι, ἐσπαϱάχθω, *seminatus sim, seminatus fui.*
ἔψαλμαι, ἐψάλθην, *cantatus sum, cantatus fui.*

Si verò nihil eorum habeat passiuum perfectum, nihil etiam passiuus aoristus habebit; vt,
Εἰ δὲ μηδὲν ἔχει ὁ παθητικὸς παρακείμενος, οὐδ' ὁ παθητικὸς ἀόριστος ἕξει, ὅιον,

κέκριμαι, ἐκρίθην, *iudicatus sum, iudicatus fui.*
πέπτιγμαι, ἐπτίχθην, *fictus sum, fictus fui.*

Sciendum, quòd perfect. μέμνημαι, memini, ὅτι Exceptio.

mini, format aoristum ἐμνήσθην, & σέσωσμαι, χρηματίζει ἐμνήσθην, καὶ σέσωσμαι, ἐσώθην, servatus sum.
ἐσώθην.

Penult. aor. 1. eadem cum perf.

Penultimam autem eandem habet aoristus cum passiuo perfecto, vt,
ὁσ τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ, οἷον,

τέτυμμαι, ἐτύσθην, verberatus sum, verberatus fui.
πέποιημαι, ἐποιήθην, fictus sum, fictus fui.

Exceptiones.

Præter hæc duo,
Πλώ τῦ,

ἕυρημαι, ἐυρέθην, inuentus sum, inuentus fui.
ἀφήρημαι, ἀφηρέθην, ablatus sum, ablatus fui.

Et dissyllaba primæ coniugationis, quæ habent ε versum in α in perfecto,
Καὶ τ δισυλλάβων τ πρώτης συζυγίας τ ἐχόντων τὸ ε τραμμένον εἰς τὸ α ὅτι τῦ παρακειμ.
in his enim rursus ε assumit aoristus,
ὅτι τούτων γὰρ πάλιν τὸ ε προσλαμβάνει ὁ ἀόριστος,
vt,
οἷον,

ἔστραμμαι, ἐστρέφθην, *versus sum, versus fui.*
τέθραμμαι, ἐθρέφθην, *nutritus sum, nutritus fui.*

Aoristus secundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

vapulaui, auisti, auit.
ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη.
ἐτύπητον, ἐτυπήτην.
ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησε.

Secundus aoristus ab actiuo secundo aoristo formatur, versione vltimæ syllabæ in ην, vt,
Ὁ δεύτερος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ δευτέρου ἀορίστου γίνεται, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς ην, οἷον,

Aor. 2. pass. fit ab actiuo.

ἔτυπον, ἐτύπην, *verberaui, verberatus fui.*
ἔσπαρον, ἐσπάρην, *seminaui, seminatus fui.*

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

verberabor, aberis, abitur.
τυφθήσομαι, τυφθήσεαι, τυφθήσεται.
τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, τυφθήσεσθον.
τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται.

Futurum ſecundum.

Μέλλων δεύτερος.

verberabor, aberis, abitur.
τυπήσομαι, τυπήσεαι, τυπήσεται.
τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, τυπήσεσθον.
τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Formatio futurorum.

σχηματισμὸς τῶν μελλόντων.

Vtrumq; futurum fit ab aoriſtis.

OPrimum, & ſecundum futurum à ſecunda perſona eiuſdem generis aoriſtorum, aſſumptione ομαι, & detractione ων

πρῶτος, καὶ δεύτερος μέλλων ἀπὸ τῆς δευτέρου προσώπου τῶν συστοίχων ἀορίστων, προσλήψει τοῦ ομαι, καὶ ἀφαιρέσει

è principio augmenti, vt,
τὴν κατὰ τὴν ἀρχὴν αὐξήσεως, οἷον,

ἐτύφθης, τυφθήσομαι, ἐτύπης, τυπήσομαι,
verberatus fuisti, verberabor.

Paulò post futurum.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

mox verberabor, aberis, abitur.
τετύψομαι, τετύψεαι, τετύψῃ, τετύψεται.
τετυψόμεθον, τετύψεσθον, τετύψεσθον.
τετυψομεθα, τετύψεσθε, τετύψονται.

Paulò post futurum à secunda persona singulari passiui perfecti formatur, interpositione syllabæ ομ, vt,
Ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου τῶν ἑνικῶν τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου γίνεται ἐπενθέσει τοῦ ομ, οἷον,

Paulò post futurum fit à 2. pers. perf.

τέτυψαι, τετύψομαι, *verberatus es, mox verberabor.*
λέλεξαι, λελέξομαι, *dictus es, mox dicar.*
πέφρασαι πεφράσομαι, *consideratus es, mox considerabor.*

Seruat autem augmentum in omni modo.
φυλάττει δὲ τὴν αὔξησιν ἐπὶ πάσης ἐγκλίσεως.

Imperatiuus.

Προστακτικὴ.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικὸς.

verberare, verberetur.
τύπτε, τύπτε, τυπτέσθω.
τύπτεσθον, τυπτέσθων.
τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Præsens imp. fit à 2. persona imp. ind.

Præsens à secunda persona imperfecti Ὁ ἐνεστὼς ἀπὸ τῆς δευτέρου τοῦ παρατατικοῦ ἐκβολῇ τοῦ ἀυξήσεως, ἔχει δὲ τὸ σ πρὸ θ in omnibus personis.
τοῦ θ ἐπὶ πάντων προσώπων.

Perfectum, & plusquam perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

verberare, verberentur.
τέτυφο, τετύφθω.
τέτυφθον, τετύφθων.
τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Perfectum

Perfectum à secunda persona plusquàm perfecti formatur, vt,

Ὁ παρακείμενος ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ ὑπερσυντελίκου γίνεται, οἷον,

ἐτέτυψο, τέτυψο, *verberatus eras, verberare.*

Perfectũ imp. fit à 2. persona plusqu. perfect. indicat.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

verberator tu, verberator ille.
τύφθητι, τυφθήτω.
τύφθητον, τυφθήτων.
τύφθητε, τυφθήτωσ.

Aoristus secundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

τύπηθι, τυπήτω.
τύπητον, τυπήτων.
τύπητε, τυπήτωσ.

Formatio aoristorum.

σχηματισμὸς τῶν ἀορίστων.

Aor. imp. fiunt à 3. sing. aor. ind.

O Aoristi à tertia singulari aoristorum Ἱ ἀόριστοι ἀπὸ τῆς τρίτου ἑνικοῦ τῶν ἀορίστων indicatiui modi formantur, abiectione au- τῆς ὁριστικῆς ἐγκλίσεως γίνονται, ἀποβολῇ τῆς ἀυ- gmenti, & assumptione syllabæ τι in primo ξήσεως, καὶ προσλήψει τοῦ τι ἐπὶ πρώτου aoristo, non verò θι propter concursum ἀορίστου, οὐδὲ θι διὰ τὴν ἐπαλληλίαν aspiratarum, & θι in secundo. τῶν δασέων, καὶ θι ἐπὶ τοῦ δευτέρου.

Optatiuus.

Εὐκτικά.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

verberarer, areris, aretur.
τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο.
τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Perfectum, & pluſquamperfectum.

πεφακείμην, καὶ ὑπερσυντέλικος.

verberatus eſſem, atus eſſes, atus eſſet.
τετυμμένος εἴην, τετυμμένος εἴης, τετυμμένος εἴη.
τετυμμένω εἴητον, τετυμμένω εἰήτην.
τετυμμένοι εἴημεν, τετυμμένοι εἴητε, τετυμμένοι εἴησαν.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

verberatus ſim, atus ſis, atus ſit.
τυφθείω, τυφθείης, τυφθείη.
τυφθείητον, τυφθειήτην.
τυφθείημεν, καὶ τυφθεῖμεν, τυφθείητε, τυφθείησαν, καὶ τυφθεῖεν.

Aoriſtus ſecundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

τυπείω, τυπείης, τυπείη.
τυπείητον, τυπειήτην.
τυπείημεν, καὶ τυπεῖμεν, τυπείητε, τυπείησαν, καὶ τυπεῖεν.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

verberer, ereris, eretur.
τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο.
τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, τυφθησοίσθην.
τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

Futurum secundum.

Μέλλων δεύτερος.

τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο.
τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, τυπησοίσθην.
τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Paulò pòst futurum.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

mox verberer, ereris, eretur.
τετυφοίμην, τετύφοιο, τετύφοιτο.
τετυφοίμεθον, τετύφοισθον, τετυφοίσθην.
τετυφοίμεθα, τετύφοισθε, τετύφοιντο.

Formatio optatiui.

σχηματισμὸς τῶν εὐκτικῶν.

Omnia tempora optatiui, exceptis aoristis, ab iisdem temporibus indicatiui formantur, verſione ſyllabæ μαι in μην, γίνονται, προπῆ τὸ μαι εἰς μην, & poſitione οι in penultima.

Πάντες χρόνοι τῆ εὐκτικῶν, πλὴν ἀοριστων, ἀπὸ τῶν ὁμοίων χρόνων τῆ ὁριστικῶν σχηματίζονται, ἐκβολῆ τοῦ μαι εἰς μην, καὶ θέσει τοῦ οι εἰς τὴν παραλήγουσαν.

Aoristi autem à primis perſonis aoristorum, abiectione augmenti, & poſitione ει ante ω.

Ἀόριστοι δὲ ἀπὸ τῶν πρώτων προσώπων τῆ ἀορίστων, ἀποβολῆ τῆ αὐξήσεως, καὶ θέσει τοῦ ει πρὸ τῆ ω.

Subiunctiuus.

ὑποτακτικά.

Præſens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικὸς.

verberer, ereris, erctur.
τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται.

τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτωνται.
τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Perfectum, & plusquam perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

τετυμμένος ὦ, ῆς, ῆ.
τετυμμένω ἦτον, ἦτον.
τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

τυφθῶ, τυφθῆς, τυφθῇ.
τυφθῆτον, τυφθῆτον.
τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoristus secundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ.
τυπῆτον, τυπῆτον.
τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Obseru. Σημείωσαι δ', ὅτι, ὅτε μὲν καθαρὸν ἔχει τὸ ἐχά-

Nota verò, quòd, quãdo puram habet vlti-

mam passiuum perfectum, optatiuum
πλω ὁ παθητικὸς παρακείμενος, τὸ εὐκτικὸν
format diphthongo facta, quæ est in pe-
πιεῖ ἀποδιφθογγυμένου τοῦ ἐν τῇ πε-
nultima, vocali, vt, πεποίημαι, *fictus sum.*
φωνήεντος, οἷον, πεποίημαι.
Optatiuus, πεποιήμην, πεποιῆο, πεποιῆτο,
Τὸ εὐκτικὸν πεποιήμην, πεποιῆο, πεποιῆτο.
Vtinam *fictus sim.* Atque etiam sub-
Καὶ ἐπὶ τὸ ὑπο-
iunctiuus ἐὰν πεποιῶμαι, πεποιῇ, πε-
τακτικὸν ἐὰν πεποιῶμαι, πεποιῇ, πε-
ποιῆται.
ποιῆται, si *fictus sim.*

Quando verò alteram consonantem ante
Ὅτε δὲ ἑτέρῳ συμφώνῳ πρὸ τοῦ
μ habet in penultima, tunc optatiuus, &
μ παρελήγεται, τότε τὸ εὐκτικὸν τ',
subiunctiuus ab ipso quidem non forman-
καὶ ὑποτακτικὸν ἀπ' αὐτοῦ μὲν οὐ γίνον-
tur, sed per participium, & substantiuum
ται, διὰ δὲ μετοχῆς, καὶ ὑπαρκτικοῦ
verbum idipsum vsus supplet.
ῥήματος, αὐτὸ ἡ χρῆσις ἀναπληροῖ.

Infinitiuus.

ἀπαρέμφατα.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικὸς.

verberari.

τύπτεσθαι.

Perfectum, & plusquàm perfectum.

παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

verberatum esse, vel fuisse.

τετύφθαι.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

verberatum esse.

τυφθῆναι.

Aoristus secundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

τυπῆναι.

Futurum

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

verberandum esse.
τυφθήσεσθαι.

Futurum secundum.

Μέλλων δεύτερος.

τυπήσεσθαι.

Paulò pòst futurum.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

mox verberandum esse.
τετύψεσθαι.

Formatio infinitiui.

σχηματισμὸς τῶν ἀπαρεμφάτων.

O Infinitiui tempora à secundis Formatio
Οἱ τῶν ἀπαρεμφάτων χρόνοι ἀπὸ τῶν δευτέρων temporũ
personis pluralibus similium temporum infinitiui.
προσώπων τῶν πληθυντικῶν τῶν ὁμοίων χρόνων
indicatiui modi formantur, versione s in αι
τῆς ὁριστικῆς ἐγκλίσεως γίνονται, προσθήκῃ τοῦ ε εἰς αι

accentu in antepenultima. tamen perfe-
προπαροξυτόνως. ὅμως μενοῦν ὁ παρακεί-
ctum penacuitur, aut circunflectitur,
μενος παροξύνεται, ἢ προπερισπᾶται,
vt,
οἷον,

τέτυφθε, τετύφθαι, *verberati estis, verberatum esse.*
πεποίησθε, πεποιῆσθαι, *ficti estis, fictum esse.*

Aoristi autem à primis personis aoristo-
οἱ δ' ἀόριστοι ἀπὸ τῶν πρώτων προσώπων τῶν ἀορί-
rum indicatiui formantur abiectione au-
στων ὁριστικῶν σχηματίζονται ἀποβολῇ τῆς αὐ-
gmenti, & adiectione αι circunflexa pe-
ξήσεως, καὶ προσθέσει τῶν αι προπερισπω-
nultima, vt,
μένως, οἷον,

ἐτύφθην, τυφθῆναι. ἐτύπην, τυπῆναι, *verberatus fui, verberatum fuisse.*

Participium.

Μετοχαί.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

qui verberatur.
ὁ τυπτόμενος, ἡ τυπτομένη.
quæ verberatur.
ἡ τυπτομένη, ἡ τυπτομένης.
quod verberatur.
τὸ τυπτόμενον, τῆ τυπτομένῳ.

Perfectum, & plusquam perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

verberatus.
ὁ τετυμμένος, τῆ τετυμμένῳ.
verberata.
ἡ τετυμμένη, τῆ τετυμμένης.
verberatum.
τὸ τετυμμένον, τῆ τετυμμένῳ.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

verberatus.
ὁ τυφθεὶς, τῶ τυφθέντος.

verberata.
ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
verberatum.
τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος.

Aoristus secundus.

Ἀθεὶς δεύτερος.

ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος.
ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

verberandus.
ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου.
verberanda.
ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.
verberandum.
τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Futurum secundum.

Μέλλων δεύτερος.

ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου.
ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.
τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Paulò pòst futurum.

Μεῖ' ὀλίγον μέλλων.

mox verberandus.
ὁ τετυφόμενος, τοῦ τετυφομένου.
mox verberanda.
ἡ τετυφομένη, τῆς τετυφομένης.
mox verberandum.
τὸ τετυφόμενον, τοῦ τετυφομένου.

Formatio participij.

σχηματισμὸς τῶν μετοχῶν.

OParticipiorũ tẽpora fiunt à similibus τῶν μετοχῶν χρόνοι γίνονται ἀπὸ τῶν ὁμοίων temporibus indicatiui, verſione μαι in χρόνων τῶν ὁριστικῶν, προσῳδίᾳ τῶν μαι εἰς μενος. μενος. Formatio participij.

Aoriſti verò ab aoriſtis indicatiui, verſione Ἀόριστοι δὲ ἀπὸ τῶν ἀορίστων τῶν ὁριστικῶν, προσῳδίᾳ η ſecundæ perſonæ in ει acutum, remo- τοῦ η δευτέρου προσώπου εἰς ει ὀξυτονούμενον, ἀπο-

tione augmenti, vt, *verberatus es*, *verbe-*
βολῇ τῆς αὐξήσεως, οἷον, ἐτύπης, *tu-*
ratus.
πείς.

Præterea μένος, & μένον per tertiam simpli-
Ἔτι δὲ τὸ μένος, καὶ μένον κατὰ τὴν τρίτην τῶν ἁ-
cium declinationem, εἰς verò, & ἐν per
πλῶν κλίσιν, τὸ δ' εἰς, καὶ ἐν κατὰ
quintam. Omnia autem fæminina per
τὴν πέμπτην. Τὰ δὲ πάντα θηλυκὰ κατὰ
eorundem simplicium secundam declina-
τὴν τῶν αὐτῶν ἁπλῶν δευτέραν κλί-
tionem declinantur.
σιν κλίνονται.

Quinetiam sciendum, quòd perfectum
Ἔτι ἰστέον, ὅτι ὁ παρακείμενος
penacuitur, reliqua verò tempora in
παροξύνεται, Οἱ δὲ λοιποὶ χρόνοι εἰς
μένος antepenacuuntur, aoristi verò
μένος προπαροξύνονται, ἀόριστοι δὲ
acuuntur.
ὀξύνονται.

Medium, siue commune.

Μέσα, ἢ κοινά.

TVerbum medium dicitur, quod actiuam, & passiuam habet terminationem, aut significationem, vt,

Τὸ ῥῆμα μέσον λέγεται, ὅπερ τὴν ἐνεργητικήν, τε καὶ παθητικὴν ἔχει κατάληξιν, ἢ σημασίαν, οἷον,

Cur verbum medium appellatur?

verbero, vel verberor, verberaui, vel τύπτομαι, τέτυπα,
verberatus sum, verberaui, vel verberatus ἐτυφάμην,
sum; verberabo, vel verberabor.
τύψομαι.

Et quidem præsens, & imperfectum voce consentiunt cum verbo passiuo, & eodem modo coniugantur.

Καὶ ὁ μὲν ἐνεστὼς, καὶ παρατατικὸς ὁμοφωνοῦσι τῷ ῥήματι παθητικῷ, καὶ ὁμοίως συζυγοῦνται.

Præsens, & imperf. eadem cũ pass.

Indicatiuus.

Οριστική.

Perfectum.

Παρακείμενος.

uerberaui, atus ſum, auiſti, auit.
τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε.
τετύπατον, τετύπατον.
τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασι.

Formatio perfecti.

σχηματισμὸς τοῦ παρακειμένου.

Perf. med. formatur ab act.

O Medium perfectum fit ab actiuo perfecto, ſumens ante α conſonantem
μέσος παρακείμενος γίνεται ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου, λαμβάνων πρὸ τοῦ α τὸ σύμφωνον
præſentis, vt, *ſacrifico, ſacrificaui.*
τοῦ ἐνεστῶτος, οἷον, λείβω, λέλοιβα.

Si verò duæ conſonantes ſint in præſenti,
Ἐὰν δὲ δύο σύμφωνα ὦσιν ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος, τὸ
prior, quæ eſt figuratiua coniug. ſeruatur, vt,
πρῶτον χαρακτηριστικὸν τῆς συζυγ. φυλάττεται, οἷον,

τύπτω,

τύπτω, τέτυπα, *verbero*, *verberaui*, vel *verberatus sum.*

Si verò præsens desinat in ω purum, &
Εἰ μὴ τοι ὁ ἐνεστὼς λήγει εἰς ω καθαρὸν, καὶ
medium præteritum pariter α purum ha-
ὁ μέσος παρακείμενος ὁμοίως τὸ α καθαρὸν ἔ-
bet, vt,
χει, οἷον,

ἀκούω, ἤκουα, *audio*, *audiui*, vel *auditus sum.*

Oportet autem scire, quòd in quibusdam
Δεῖ μὴν εἰδέναι, ὡς ἐπὶ πλειόνων
habentibus duas consonantes in præsenti,
ἐχόντων δύο σύμφωνα ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος,
non figuratiua coniugationis præsen-
ὃ τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς συζυγίας τοῦ ἐνεστῶ-
tis semper sumitur, sed aliquando, aut
τος ἀεὶ λαμβάνεται, ἀλλ' ἐνίοτε, ἢ
opposita illi aspirata, aut etiam media,
τὸ ἀντίστοιχον αὐτῷ δασὺ, ἢ καὶ τὸ μέσον,
vt,
δίον,

σκάπτω, ἔσκαφα, *fodio*, *fodi*, vel *fossus sum.*
βλάπτω, βέβλαφα, *lædo*, *læsi*, vel *læsus sum.*

Si verò in ζω desinens præsens in σ futu-
Εἰ ὃ εἰς ζω λήγων ὁ ἐνεςὼς εἰς σ τὸν μέλλον-
rum formet, medium præteritum ante α
τα ποιεῖ, ὁ μέσος παρακείμενος πρὸ τοῦ α
habet δ, vt,.
τὸ δ ἔχει, οἷον,

φράζω, φράσω, πέφραδα, loquor, loquar, lo-
quutus sum.

Si verò in ζω, aut in duo σσ exiens præ-
Εἰ ὃ εἰς ζω, ἢ εἰς δύο σσ λήγων ὁ ἐνε-
sens in ξ futurum formet, medium præ-
ςὼς εἰς ξ τὸν μέλλοντα σχηματίζει, ὁ μέσος παρα-
teritum habet γ, vt,
κείμενος τὸ γ ἔχει, οἷον,

κράζω, κράξω, κέκραγα, clamo, clamabo, cla-
maui.
πλήσσω, ἢ πλήττω, πλήξω, πέπληγα, percutio,
percutiam, percussi.

Penult. perf. med. eadem cum act. Habet autem eandem penultimam mediũ
Ἔχει ὃ τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν ὁ μέσος
præteritum cum actiuo præterito,
παρακείμενος τῷ ἐνεργητικῷ παρακειμένῳ,
vt,
οἷον,

τέτυφα, τέτυπα, verberaui.
πέπληχα, πέπληγα, percussi.

Præter ea quæ habent in futuri penultima ε, aut ſolum, aut cum ι, tunc enim in ο illud ε vertit medium præteritum, vt,

Exceptiones.

ε vertitur in ο.

Πλὴν τῶν ἐχόντων ἐν τῇ τοῦ μέλλοντος παρεληγούσῃ τὸ ε, ἢ μόνον, ἢ μετὰ τοῦ ι, τότε γὰρ εἰς ο αὐτὸ τὸ ε τρέπει ὁ μέσος παρακείμενος, οἷον,

μῖμος, ὅιον,

λέγω, λέξω, λέλογα, *dico, dicam, dixi.*

φθείρω, φθερῶ, ἔφθορα, *corrumpo, corrumpam, corrupi.*

πείθω, πείσω, πέποιθα, *perſuadeo, perſuadebo, perſuaſi.*

τίκτω, τέξω, τέτοκα, *pario, pariam, peperi.*

γίνω, γενῶ, γέγονα, *gigno, gignam, genui.*

ἔοικα, ἐοίξω, οἶκα, *ſimilis ſum, ſimilis ero, ſimilis fui.*

Si verò præſens αι diphthongum habeat in penultima, medium præteritum in penultima η habet diphthongum impropriã, vt,

αι in η.

Εἰ δὲ ὁ ἐνεστὼς τὴν αι διφθόγγῳ παρεληγέι, ὁ μέσος παρακείμενος ἐν τῇ παραληγούσῃ τὸ η ἔχει δίφθογγον καταχρηστικῶς, vt,

ὅιον,

φαίνω, πέφηνα, *oſtendo, oſtendi, vel oſtenſus ſum.*

χαίνω, κέχηνα, *hio*, *hiaui*.

α vertitur ni η.

α verò quandoque in η vertitur, interdum Τὸ δὲ α ἐνίοτε εἰς η τρέπεται, ἐνίοτε verò seruatur, vt,

δὲ φυλάττεται, οἷον,

ψάλλω, ἔψαλκα, ἔψαλα, *canto*, *cantaui*.

θάλλω, τέθαλκα, τέθηλα, *germino*, *germinaui*.

Obseru.

Nota verò, quòd in circunflexis verbis Σημείωσαι δὲ, ὅτι ἐπὶ τῶν περισσωμένων ῥημάτων rarò inueniuntur media præterita, & aoσσανίως εὕρηνται μέσοι παρακείμενοι, καὶ ἀόristi secundi, quando autem inueniuntur, ριστοι δεύτεροι, ὅτε δὲ εὑρεθῶσιν, breuiora sunt; illud quidem actiuo præ- ἐλαττοῦνται, ὁ μὲν τοῦ ἐνεργητικοῦ παρα- terito, hic verò primo aoristo vnâ sylla- κειμένου, ὁ δὲ τοῦ πρώτου ἀορίστου μιᾷ συλλα- ba, vt,

βῇ, οἷον,

δουπῶ, δεδούπηκα, δέδουπα, *sonitum edo*, *edidi*.

κτυπῶ, ἐκτύπηκα, ἔκτυπα, *percutio*, *percussi*.

μυκῶ, μεμύκηκα, μέμυκα, *mugio*, *mugiui*.

Pari etiam modo in aoristo, *sonitum edidi*.

Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀορίστου, ἐδούπησα, ἔδουπον.

ἐμύκησα, ἔμυκον, *mugio*, *mugiui*.

Pluſquàm perfectum.

ὑπερσυντέλικος.

verberaueram, vel *atus eram, aueras, aueras.*
ἐτετύπεω, ἐτετύφεις, ἐτετύπει.
ἐτετύπειτον, ἐτετυπείτην.
ἐτετύπειμεν, ἐτετύπειτε, ἐτετύπειεν.

Formatio pluſquàm perfecti.

σχηματισμὸς τοῦ ὑπερσυντελίκου.

O Medium pluſquàm perfectum codē Formatio
μέσος ὑπερσυντέλικος ὁ- pluſquàm
modo quo actiuum pluſquàm perfectum perf. med.
μοίως τῷ ἐνεργητικῷ ὑπερσυντελίκῳ
à proprio perfecto formatur, vt,
ἀπὸ τοῦ ἰδίου παρακειμένου γίνεται, οἷον,

τέτυπα, ἐτετύπειν, *verberaui, verbera-*
ueram.
πέπληγα, ἐπεπλήγειν, *percuſsi, percuſſe-*
ram.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

uerberaui, uel atus ſum, auiſti, auit.
ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο.
ἐτυψάμεθον, ἐτύψαθον, ἐτυψάθλω.
ἐτυψάμεθα, ἐτύψαθε, ἐτύψαντο.

Formatio aor. 1. Primus aoriſtus fit à primo actiuo,
Ὁ πρῶτος ἀόριστος γίνεται ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐνεργητικοῦ,
adiectione ſyllabæ μην, vt,
πρώτου τοῦ μλω, οἶον,

ἔτυψα, ἐτυψάμην, *uerberaui, uerberatus ſum.*

Aoriſtus ſecundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

ἐτυπόμλω, ἔτυπον, ἐτύπετο.
ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπέσθλω.
ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.

Formatio aor. 2. Fit ab actiuo, verſione ον in ομλω,
Γίνεται ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ, τροπῇ τοῦ ον εἰς ομλω,
vt,
οἶον,

ἔτυπον, ἐτυπόμην, *uerberaui, uerberatus ſum.*

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

verberabo, vel abor, abis, abit.
τύψομαι, τύψεαι, τύψῃ, τύψεϑ.
τυψόμεϑον, τύψεϑον, τύψεϑον.
τυψόμεϑα, τύψεϑε, τύψονϑ.

Futurum secundum.

Μέλλων δεύτερος.

τυποῦμαι, τυπεῖαι, τυπῇ, τυπεῖϑ.
τυπούμεϑον, τυπεῖϑον, τυπεῖϑον.
τυπούμεϑα, τυπεῖϑε, τυποῦνϑ.

Primum, & secundum futurum ab Ὁ πρῶτος, καὶ ὁ δεύτερος μέλλων ἀπὸ actiuo formantur. Primum quidem vertῦ ἐνεργητικῦ γίνονται. Ὁ μὲν πρῶτος τροsione ω barytoni in ομαι. Secundum verò πῇ τῦ ω βαρυτόνυ εἰς ομαι. Ὁ ϑ δεύτερος versione ῶ circunflexi in οῦμαι, vt, τροπῇ τῦ ῶ περισπωμένου εἰς οῦμαι, οἷον, Futur. ab act.

τύψω, τύψομαι, τυπῶ, τυποῦμαι, *verberabo, verberabor.*

Imperatiuus.

Προστακτικὴ.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικὸς.

verbera, vel verberare, verberet.
τέτυπε, τετυπέτω.
τετύπετον, τετυπέτων.
τετύπετε, τετυπέτωσαν.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

verberato, vel verberator tu, verberato ille.
τύψαι, τυψάσθω.
τύψασθον, τυψάσθων.
τύψασθε, τυψάσθωσαν.

Aoristus secundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

τύπε, τυπὲ, τυπέσθω.
τύπεσθον, τυπέσθων.
τύπεσθε, τυπέσθωσαν.

Optatiuus

Optatiuus.

Εὐκτικά.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

verber auiſſem, vel *atus eſſem*, *auiſſes*, *auiſſet*.
τετύπωμι, τετύποις, τετύποι.
τετύποιτον, τετυποίτην.
τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

verberauerim, vel *atus fuerim*, *alueris*, *auerit*.
τυφαίμην, τύφαιο, τύφαιτο.
τυφαίμεθον, τύφαισθον, τυφαίσθην.
τυφαίμεθα, τύφαισθε, τύφαιντο.

Aoriſtus ſecundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

Idem.
τυποίμην, τύποιο, τύποιτο.
τυποίμεθον, τύποισθον, τυποίσθην.
τυποίμεθα, τύποισθε, τύποιντο.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

τυφοίμιλω, Τύφοιο, Τύφοιτο.
τυφοίμεθον, Τύφοιθον, Τυφοίσθω.
τυφοίμεθα, Τύφοισθε, Τύφοιντο.

Futurum secundum.

Μέλλων δεύτερος.

Idem.
τυποίμην, τυπεῖη, τυποῖτο.
τυποίμεθον, τυποῖθον, τυποίσθω.
τυποίμεθα, τυποῖσθε, τυποῖντο.

Subiunctiuus.

ὑποτακτικά.

Perfectum, & plusquamperfectum.

παρακείμενος, ἢ ὑπερσυντέλικος.

Si verberauissem, vel alius essem, auisses, auisset.
ἐαὶ τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ.
τετύπτον, τετύπτον.
τετύπωμεν, τετύπητε, τετύπωσι.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

Si *verberauero*, vel, *amus fuero, ueris, uerit.*
ἐὰν τύψωμαι, τύψῃ, τύψῃ, τύψηται.
τυψώμεθον, τύψησθον, τύψησθον.
τυψώμεθα, τύψησθε, τύψωνται.

Aoriſtus ſecundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

Idem.
τύπωμαι, τύπῃ, τύπῃ τύπηται.
τυπώμεθον, τύπησθον, τύπησθον.
τυπώμεθα, τύπησθε, τύπωνται.

Infinitiuus.

ἀπαρέμφατα.

Perfectum, & pluſquàm perfectum.

παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

Verberauiſſe, vel *verberatum eſſe.*
τετυπέναι.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

verberauiſſe, vel *verberatum fuiſſe.*
τυψαι.

Aoriſtus ſecundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

Idem.
τυπῆναι.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

verberaturum, vel *verberandum eſſe.*
τύψειν.

Futurum ſecundum.

Μέλλων δεύτερος.

Idem.
τυπήσεσθαι.

Participium.

Μετοχαί.

Perfectum, & pluſquamperfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

qui verberauit, vel *verberatus fuit.*
ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος.
quæ verberauit.
ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
quod verberauit.
τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

Aoriſtus primus.

Ἄορισος πρῶτος.

qui verberauit, vel *verberatus fuit.*
ὁ τυψάμενος, τοῦ τυψαμένου.
quæ verberauit.
ἡ τυψαμένη, τῆς τυψαμένης.
quod verberauit.
τὸ τυψάμενον, τοῦ τυψαμένου.

Aoriſtus ſecundus.

Ἄορισος δεύτερος.

Idem.
ὁ τυπόμενος, τοῦ τυπομένου.

ὁ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
τὸ τυπτόμενον, τοῖν τυπτομένοιν.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

verberaturus, vel verberandus.
ὁ τυψόμενος, τοῖν τυψομένοιν.
verberatura.
ἡ τυψομένη, τῆς τυψομένης.
verberaturum.
τὸ τυψόμενον, τοῖν τυψομένοιν.

Futurum secundum.

Μέλλων δεύτερος.

Idem.

ὁ τυπτόμενος, τοῖν τυπτομένοιν.
ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
τὸ τυπτόμενον, τοῖν τυπτομένοιν.

De circunflexis verbis.
Περὶ τῶν περισπωμένων ῥημάτων.

TCircunflexa verba à ſexta coniugatio-
Τὰ περισπώμενα ῥήματα ἀπὸ τῆς ἕκτης συζυ-
ne barytonorum per contractionem fiunt
γίας τῶν βαρυτόνων κατ' συναίρεσιν γίνονται
circunflexè, ideóque circunflexa vocan-
περισπωμένως, διὸ καὶ περισπώμενα λέγον-
tur, vt, à verbo ποιέω, *fingo*, fit ποιῶ.
ται, οἷον, ἀπὸ τοῦ ποιέω, γίνεται ποιῶ.

Verba circumflexa fiunt à verb. barytonorum ſextæ coniug.

Sunt verò horum coniugationes tres.
Εἰσὶ δὲ τούτων συζυγίαι τρεῖς.

verb. circunfl. tres ſunt coniug.

De prima coniugatione circunflexorum.
Περὶ πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων.

PPrima quidem coniugatio circunfle-
Πρώτη μὲν ἐστὶ συζυγία τῶν περισπω-
xorum eſt, cuius thema integrum in bary-
μένων ἐστίν, οὗ τὸ ἐντελὲς ἐπὶ τῶν βαρυ-
figur. eſt ε.

primæ coniug. circunfl. figur. eſt ε.

tono per εω habet, vt, πιέω, & in
τόνε διὰ τε̃ εω ἔχει, οἷον, πιέω, καὶ ἐπὶ
futuro η ante σ habet, aut ε.
τε̃ μέλλοντος τὸ η πρὸ τε̃ σ ἔχει, ἢ τὸ ε.

Penult. futuri est η, vel ε.

Quando enim præsens longam habet pe-
Ὅτε μὲν ὁ ἐνεςὼς μακρᾶ παραλή-
nultimam, tunc etiam futurum η habet
γει, τότε καὶ ὁ μέλλων τῷ η πα-
in penultima, vt,
ραλήγει, οἷον,

πιῶ, ποιήσω, *fingo, fingam.*
εὑρῶ, εὑρήσω, *inuenio, inueniam.*
οἰκῶ, οἰκήσω, *habito, habitabo.*
τηρῶ, τηρήσω, *seruo, seruabo.*
ἀθλῶ, ἀθλήσω, *certo, certabo.*

Exceptiones.

Excipiuntur
Ἐξαιρεῖται τὸ ἀρκῶ, ἀρκέσω, *propulso, propulsabo.*
νεικῶ, νεικέσω, *altercor, altercabor.*
αἰδῶ, αἰδέσω, *pudeo, pudebo.*
quod & αἰνήσω ha-
αἰνῶ, αἰνέσω, *laudo, laudabo*, ὃ καὶ αἰνήσω πα-
bet apud antiquos.
ρὰ τοῖς παλαιοῖς.

Præterea etiam monosyllaba in η, vt,
Ἔτι καὶ τὰ μονοσύλλαβα εἰς η, οἷον,
σχῶ, σχήσω, *teneo, tenebo.*
ῥῶ, ῥήσω, *dico, dicam.*

Et quæ

Et quæ in vnum λ, ut, νt,
Καὶ τὰ εἰς ἓν λ, οἷον;

θέλω, θελήσω, *volo, volam.*
μέλω, μελήσω, *curo, curabo.*

Quando verò præsens breuem habet in pẽ-
ὅτε ὃ ὁ ἐνεστὼς βραχείᾳ παρα-
nultima, tunc futurum aliquando quidem
λήγει, τότε ὁ μέλλων ποτὲ μὲν
habet η, vt,
τὸ η ἔχει, οἷον;

φιλῶ, φιλήσω, *amo, amabo.*
νοῶ, νοήσω, *intelligo, intelligam.*
φθονῶ, φθονήσω, *inuideo, inuidebo.*

Aliquando verò ε, vt,
Ποτὲ ὃ τὸ ε, οἷον,

τελῶ, τελέσω, *finio, finiam.*
καλῶ, καλέσω, *voco, vocabo.*
ὀλῶ, ὀλέσω, *perdo, perdam.*

Interdum etiam vtrumque, vt,
Ἐνίοτε ὃ ἀμφότερον, οἷον;

φορῶ, φορήσω, καὶ φορέσω, *fero, feram.*
πονῶ, πονήσω, *laboro, laborabo,* ad animum
πονῶ, πονήσω, ψυχὴν
spectat, & πονέσω ad corpus.
κωφῶ, καὶ πονέσω, σωματικῶς.

φεγῶ, φεγήσω, καὶ φεγέσω, *ſapio, ſa-*
piam.
χωρῶ, χωρήσω, καὶ χωρέσω, *capio, ca-*
piam.

De contractionibus primæ
Περὶ τῶν συναιρέσεων πρώτης
coniugationis.
συζυγίας.

Contract. primæ coniug.

A Primæ coniugationis contractiones ſic fiunt:
Αἱ τῆς πρώτης συζυγίας συναιρέσεις οὕτως γίνονται.

ε formatiuum, quod alterum ε ſequitur in ει miſcetur, ſi verò ipſum ε ſequatur in ου, mixtio fit in ου: reliquæ verò contractiones fiunt abiectione ε figuratiui.
Τὸ ε χαρακτηριστικὸν, ᾧ ἕπεται ε ἑπτὰ εἰς ει κιρνᾶται, εἰ δὲ αὐτῷ ε ἕπεται ο, κρᾶσις γίνεται εἰς ου. τὰ δὲ λοιπὰ ὑπὸ κρά-σεις γίνονται ἐκβολῇ τοῦ ε χαρακτηριστικοῦ.

Exemplum primæ coniugationis.

Παράδειγμα τῆς πρώτης συζυγίας.

Indicatiuus.

Ὁριστική.

Præsens.

Ἐνεστώς.

fingo.

Ποιέω ποιῶ, ποιεῖς ποιεῖς, ποιεῖ ποιεῖ.
ποιεῖτον ποιεῖτον, ποιεῖτον ποιεῖτον.
ποιοῦμεν ποιοῦμεν, ποιεῖτε ποιεῖτε, ποιοῦσι ποιοῦσι.

Imperfectum.

Παρατατικός.

ἐποίουν ἐποίουν, ἐποίεις ἐποίεις, ἐποίει, ἐποίει.
ἐποιεῖτον ἐποιεῖτον, ἐποιείτην ἐποιείτην.
ἐποιοῦμεν ἐποιοῦμεν, ἐποιεῖτε ἐποιεῖτε, ἐποίουν ἐποίουν.

Perfectum.

Παρακείμενος.

πεποίηκα, πεποίηκας, πεποίηκε.
πεποιήκατον, πεποιήκατον.
πεποιήκαμεν, πεποιήκατε, πεποιήκασι.

Pluſquàm perfectum.

Ὑπερσυντέλικος.

ἐπεποιήκειν, ἐπεποιήκεις, ἐπεποιήκει.
ἐπεποιήκειτον, ἐπεποιηκείτην.
ἐπεποιήκειμεν, ἐπεποιήκειτε, ἐπεποιήκεισαν.

Aoriſtus primus.

Ἄοριστος πρῶτος.

ἐποίησα, ἐποίησας, ἐποίησε.
ἐποιήσατον, ἐποιησάτην.
ἐποιήσαμεν, ἐποιήσατε, ἐποίησαν.

Obſeru. in aor. 2. fut. 2. act. & præt. mod.

Aoriſtus ſecundus deeſt, quia thema contractum deſinit in ω purum: quando verò ipſum thema deſinit in ω non purum,

Ἄοριστος δεύτερος ἐκλείπει, ὅτι θέμα συνηρημένον λήγει εἰς ω καθαρόν. ὅταν δὲ τὸ αὐτὸ θέμα λήγει εἰς ω μὴ καθαρόν,

tunc aoriſtus ſecundus, & futurum ſecun-
πότε ὁ ἀόριστος δεύτερος, καὶ ὁ μέλλων δεύτε-
dum actiuum, & medium præteritum re-
ρος ἐνεργητικὸς, καὶ ὁ μέσος παρακείμενος ἐυ-
periuntur in prima tantùm, & ſecunda
ρίσκονται ἐν πρώτῃ μόνον, καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ
coniugatione, in tertia verò nunquam.
συζυγίᾳ, ἐν ᾗ τῇ τρίτῃ μηδέποτε.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

ποιήσω, ποιήσεις, ποιήσει.
ποιήσετον, ποιήσετον.
ποιήσομεν, ποιήσετε, ποιήσουσι.

Imperatiuus.

Προστακτικὴ.

Præſens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικὸς.

ποίει ποιείτω, ποιείτω, ποιείτω.
ποιείτον ποιείτων, ποιείτων ποιείτων.
ποιείτε ποιεῖτε, ποιείτωσαν ποιείτωσ.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

πεποίηκε, πεποιηκέτω.
πεποιήκετον, πεποιηκέτων.
πεποιήκετε, πεποιηκέτωσαν.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

ποίησον, ποιησάτω.
ποιήσατον, ποιησάτων.
ποιήσατε, ποιησάτωσαν.

Optatiuus.

Εὐκτικὴ.

Præſens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικὸς.

ποιοίμι ποιοῖμι, ποιοίς ποιοῖς, ποιοί ποιοῖ.
ποιοίτον ποιοῖτον, ποιοίτην, ποιοίτην.
ποιοίμεν ποιοῖμεν, ποιοίτε ποιοῖτε, ποιοίεν ποιοῖεν.

Perfectum, & pluſquàm perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

πεποιήκοιμι, πεποιήκοις, πεποιήκοι.
πεποιήκοιτον, πεποιηκοίτην.
πεποιήκοιμεν, πεποιήκοιτε, πεποιήκοιεν.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

ποιήσαιμι, ποιήσαις, ποιήσαι.
ποιήσαιτον, ποιησαίτην.
ποιήσαιμεν, ποιήσαιτε, ποιήσαιεν.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

ποιήσοιμι, ποιήσοις, ποιήσοι.
ποιήσοιτον, ποιησοίτην.
ποιήσοιμεν, ποιήσοιτε, ποιήσοιεν.

Subiunctium.

Ὑποτακτική.

Præſens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικὸς.

ποιέω ποιῶ, ποιέης ποιῇς, ποιέῃ ποιῇ.
ποιέητον ποιῆτον, ποιέητον ποιῆτον.
ποιέωμεν ποιῶμεν, ποιέητε ποιῆτε, ποιέωσι ποιῶσι.

Perfectum, & pluſquàm perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

πεποιήκω, πεποιήκῃς, πεποιήκῃ.
πεποιήκητον, πεποιήκητον.
πεποιήκωμεν, πεποιήκητε, πεποιήκωσι.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

ποιήσω, ποιήσῃς, ποιήσῃ.
ποιήσητον, ποιήσητον.
ποιήσωμεν, ποιήσητε, ποιήσωσι.

Infini-

Infinitiuus.

Ἀπαρέμφατα.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

ποιέειν ποιεῖν.

Perfectum, & pluſquàm perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

πεποιηκέναι.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

ποιῆσαι.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

ποιήσειν.

ἐποιούμεθον ἐποιύμεθον, ἐποιεῖσθον ἐποιεῖσθον,
ἐποιεῖσθον ἐποιεῖσθον.
ἐποιούμεθα ἐποιύμεθα, ἐποιεῖσθε ἐποιεῖσθε,
ἐποιοῦντο ἐποιοῦντο.

Perfectum.

Παρακείμενος.

πεποίημαι, πεποίησαι. πεποίηται.
πεποιήμεθον, πεποίησθον, πεποίησθον.
πεποιήμεθα, πεποίησθε, πεποιῆνται.

Pluſquàm perfectum.

Ὑπερσυντέλικος.

ἐπεποιήμην, ἐπεποίησο, ἐπεποίητο.
ἐπεποιήμεθον, ἐπεποίησθον, ἐπεποιήσθην.
ἐπεποιήμεθα, ἐπεποίησθε, ἐπεποίηντο.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

ἐποίησθην, ἐποίησας, ἐποίησε.
ἐποιήσατον, ἐποιησάτην.
ἐποιήσαμεν, ἐποιήσατε, ἐποίησαν.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

ποιηθήσομαι, ποιηθήση, ποιηθήσεται.
ποιηθησόμεθον, ποιηθήσεθον, ποιηθήσεθον.
ποιηθησόμεθα, ποιηθήσεσθε, ποιηθήσονται.

Paulò pòst futurum.

Μεῖ ὀλίγον μέλλων.

πεποιήσομαι, πεποιήση, πεποιήσεται.
πεποιησόμεθον, πεποιήσεθον, πεποιήσεθον.
πεποιησόμεθα, πεποιήσεσθε, πεποιήσονται.

Imperatiuus.

Προστακτικά.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

ποιέε ποιοῦ, ποιεέσθω ποιείσθω.
ποιέεσθον ποιεῖσθον, ποιεέσθων ποιείσθων.
ποιέεσθε ποιεῖσθε, ποιεέσθωσαν ποιείσθωσ.

Paulò pòst futuram.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

πεποιησοίμιν, πεποιήσοιο, πεποιήσοιτο.
πεποιησοίμεθον, πεποιήσοισθον, πεποιησοίσθην.
πεποιησοίμεθα, πεποιήσοισθε, πεποιήσοιντο.

Subiunctivus.

Ὑποτακτική.

Presens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

ποιεωμαι ποιῶμαι, ποιέῃ ποιῇ, ποιέηται ποιῆται.
ποιεώμεθον ποιώμεθον, ποιέησθον ποιῆσθον, ποιέησθον, ποιῆσθον.
ποιεώμεθα ποιώμεθα, ποιέησθε ποιῆσθε, ποιέωνται ποιῶνται.

perfectum

Perfectum, & pluſquam perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

πεποιῶμαι, πεποιῇ, πεποιῆται.
πεποιώμεθον, πεποιῆσθον, πεποιῆσθον.
πεποιώμεθα, πεποιῆσθε, πεποιῶνται.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

ποιήσω, ποιήσῃς, ποιήσῃ.
ποιήσητον, ποιήσητον.
ποιήσωμεν, ποιήσητε, ποιήσωσι.

Infinitiuus.

ἀπαρέμφατα.

Præſens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικὸς.

ποιεῖσθαι, ποιεῖσθαι.

Perfectum, & plusquàm perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

πεπεῖσθαι.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

πεισθῆναι.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

πεισθήσεσθαι.

Paulò post futurum.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

πεπείσεσθαι.

Participium.

Μετοχή.

Præſens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

ὁ ποιεόμενος ποιούμενος, τοῦ ποιεομένου ποιουμένου.
ἡ ποιεομένη ποιουμένη, τῆς ποιεομένης ποιουμένης.
τὸ ποιεόμενον ποιούμενον, τοῦ ποιεομένου ποιουμένου.

Perfectum, & pluſquàm perfectum.

παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

ὁ πεποιημένος, τοῦ πεποιημένου.
ἡ πεποιημένη, τῆς πεποιημένης.
τὸ πεποιημένον, τοῦ πεποιημένου.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

ὁ ποιησεὶς, τοῦ ποιησέντος.
ἡ ποιησεῖσα, ποιησείσης.
τὸ ποιησὲν, τοῦ ποιησέντος.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

ὁ ποιηθησόμενος, τοῦ ποιηθησομένου.
ἡ ποιηθησομένη, τῆς ποιηθησομένης.
τὸ ποιηθησόμενον, τοῦ ποιηθησομένου.

Paulò pòst futurum.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

ὁ πεποιησόμενος, πεποιησομένου.
ἡ πεποιησομένη, τῆς πεποιησομένης.
τὸ πεποιησόμενον, τοῦ πεποιησομένου.

Medium, siue commune.

Μέσα, ἢ κοιναί.

Præsens & imp. eadẽ sunt cum pass.

OPræsens, & imperfectum voce ἐνεργὸς, καὶ παραπλησίως ὁμοconsentiunt cum passiuo, sed perfectum φωνᾶσι τῷ παθητικῷ, ὁ δὲ παρακείμενος deest.
ἐκλείπει.

Aoriſtus primus.

Ἄοριστος πρῶτος.

ἐποιησάμην, ἐποίησω, ἐποίησατο.
ἐποιησάμεθον, ἐποιησάσθον, ἐποιησάσθην.
ἐποιησάμεθα, ἐποιήσασθε, ἐποιήσαντο.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

ποιήσομαι, ποιήσῃ, ποιήσεται.
ποιησόμεθον, ποιήσεσθον, ποιήσεσθον.
ποιησόμεθα, ποιήσεσθε, ποιήσονται.

Imperatiuus.

Προστακτικὴ.

Aoriſtus primus.

Ἄοριστος πρῶτος.

ποίησαι, ποιησάσθω.
ποιήσασθον, ποιησάσθων.
ποιήσασθε, ποιησάσθωσαν.

Subiunctiuus.

Ὑποτακτικὴ.

Præſens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικὸς.

ποιέω ποιῶ, ποιέῃς ποιῇς, ποιέῃ ποιῇ.
ποιέητον ποιῆτον, ποιέητον ποιῆτον.
ποιέωμεν ποιῶμεν, ποιέητε ποιῆτε, ποιέωσι ποιῶσι.

Perfectum, & pluſquàm perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

πεποιήκω, πεποιήκῃς, πεποιήκῃ.
πεποιήκητον, πεποιήκητον.
πεποιήκωμεν, πεποιήκητε, πεποιήκωσι.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

ποιήσω, ποιήσῃς, ποιήσῃ.
ποιήσητον, ποιήσητον.
ποιήσωμεν, ποιήσητε, ποιήσωσι.

Infini-

Infinitiuus.

Ἀπαρέμφατα.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

ποιέειν ποιεῖν.

Perfectum, & pluſquàm perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

πεποιηκέναι.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

ποιῆσαι.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

ποιήσειν.

Participium.

Μετοχαί.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

ὁ ποιέων ποιῶν, τοῦ ποιέοντος. ποιοῦντος.
ἡ ποιέουσα ποιοῦσα, τῆ ποιεούσης ποιούσης.
τὸ ποιέον ποιοῦν, τοῦ ποιέοντος. ποιοῦντος.

Perfectum, & plusquamperfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

ὁ πεποιηκὼς, τοῦ πεποιηκότος.
ἡ πεποιηκυῖα, τῆς πεποιηκυίας.
τὸ πεποιηκὸς, τοῦ πεποιηκότος.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

ὁ ποιήσας, τοῦ ποιήσαντος.
ἡ ποιήσασα, τῆς ποιησάσης.
τὸ ποιῆσαν, τοῦ ποιήσαντος.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

ὁ ποιήσων, τοῦ ποιήσοντος.
ἡ ποιήσουσα, τῆς ποιησούσης.
τὸ ποιῆσον, τοῦ ποιήσοντος.

Indicatiuus paſſiuus.

Ὁριστικὴ παθητική.

Præſens.

Ἐνεστώς.

ποιέομαι ποιοῦμαι, ποιεῇ ποιῇ, ποιέεται ποιεῖται.
ποιεόμεθον ποιούμεθον, ποιέεσθον ποιεῖσθον, ποιέεσθον ποιεῖσθον.
ποιεόμεθα ποιούμεθα, ποιέεσθε ποιεῖσθε, ποιέονται ποιοῦνται).

Imperfectum.

Παρατατικός.

ἐποιεόμην ἐποιούμην, ἐποιέο ἐποιοῦ, ἐποιέετο ἐποιεῖτο.

ἐποιεόμεθον ἐποιέμεθον, ἐποιέεθον ἐποιεῖθον,
ἐποιέεθον ἐποιεῖθον.
ἐποιεόμεθα ἐποιέμεθα, ἐποιέεσθε ἐποιεῖσθε,
ἐποιέονται ἐποιοῦνται.

Perfectum.

Παρακείμενος.

πεποίημαι, πεποίησαι, πεποίηται.
πεποιήμεθον, πεποίησθον, πεποίηθον.
πεποιήμεθα, πεποίησθε, πεποιῆνται.

Pluſquàm perfectum.

Ὑπερσυντέλικος.

ἐπεποιήμην, ἐπεποίησο, ἐπεποίητο.
ἐπεποιήμεθον, ἐπεποίησθον, ἐπεποιήσθην.
ἐπεποιήμεθα, ἐπεποίησθε, ἐπεποίηντο.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

ἐποίησα, ἐποίησας, ἐποίησε.
ἐποιήσατον, ἐποιησάτην.
ἐποιήσαμεν, ἐποιήσατε, ἐποίησαν.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

ποιηθήσομαι, ποιηθήσῃ, ποιηθήσεται.
ποιηθησόμεθον, ποιηθήσεσθον, ποιηθήσεσθον.
ποιηθησόμεθα, ποιηθήσεσθε, ποιηθήσονται.

Paulò pòſt futurum.

Μεῖ ὀλίγον μέλλων.

πεποιήσομαι, πεποιήσῃ, πεποιήσεται.
πεποιησόμεθον, πεποιήσεσθον, πεποιήσεσθον.
πεποιησόμεθα, πεποιήσεσθε, πεποιήσονται.

Imperatiuus.

Προστακτικὴ.

Præſens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

ποίει ποιοῦ, ποιείσθω ποιείσθω.
ποιείσθον ποιεῖσθον, ποιείσθων ποιείσθων.
ποίεισθε ποιεῖσθε, ποιείσθωσαν ποιείσθωσ.

Perfectum, & plusquamperfectum.

παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

πεποίησο, πεποιήσθω.
πεποίησθον, πεποιήσθων.
πεποίησθε, πεποιήσθωσαν.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

ποιήσαιτο, ποιησάσθω.
ποιήσαιτον, ποιησάσθων.
ποιήσαιτε, ποιησάσθωσαν.

Optativus.

Εὐκτική.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

ποιοίμην ποιοίμην, ποιοῖο ποιοῖο, ποιοῖτο ποιοῖτο.
ποιοίμεθον ποιοίμεθον, ποιοῖσθον ποιοῖσθον, ποιοίσθην, ποιοίσθην,
ποιοίμεθα ποιοίμεθα, ποιοῖσθε ποιοῖσθε, ποιοῖντο, ποιοῖντο.

Perfectum, & plusquam perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

πεποιήμην, πεποιῆο, πεποίητο.
πεποιήμεθον, πεποιῆσθον, πεποιήσθην.
πεποιήμεθα, πεποιῆσθε, πεποιῆντο.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

ποιησείλω, ποιησείας, ποιησείε.
ποιησείατον, ποιησειάτην.
ποιησείαμεν, ποιησείατε, ποιησείαν.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

ποιησησοίμην, ποιησήσοιο, ποιησήσοιτο.
ποιησησοίμεθον, ποιησήσοισθον, ποιησησοίσθην.
ποιησησοίμεθα, ποιησήσοισθε, ποιησήσοιντο.

Paulò pòst futurum.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

πεποιησοίμην, πεποιήσοιο, πεποιήσοιτο.
πεποιησοίμεθον, πεποιήσοισθον, πεποιησοίσθην.
πεποιησοίμεθα, πεποιήσοισθε, πεποιήσοιντο.

Subiunctivus.

Ὑποτακτική.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

ποιεώμαι ποιῶμαι, ποιέῃ ποιῇ, ποιέηται ποιῆται.
ποιεώμεθον ποιώμεθον, ποιέησθον ποιῆσθον, ποιέησθον, ποιῆσθον.
ποιεώμεθα ποιώμεθα, ποιέησθε ποιῆσθε, ποιέωνται ποιῶνται.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

πεποιῶμαι, πεποιῇ, πεποιῆται.
πεποιώμεθον, πεποιῆσθον, πεποιῆσθον.
πεποιώμεθα, πεπόινθε, πεποιῶνται.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

ποιησθῶ, ποιησθῆς, ποιησθῇ.
ποιησθῆτον, ποιησθῆτον.
ποιησθῶμεν, ποιησθῆτε, ποιησθῶσι.

Infinitiuus.

ἀπαρέμφατα.

Preſens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικὸς.

ποιεῖσθαι, ποιεῖσθαι.

Perfectum, & pluſquàm perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

πεπαῖνθαι.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

παινθῆναι.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

παινθήσεσθαι.

Paulò poſt futurum.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

πεπαύσεσθαι.

Participium.

Μετοχαί.

Præſens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

ὁ ποιούμενος ποιούμενος, τοῦ ποιουμένου ποιουμένου.
ἡ ποιουμένη ποιουμένη, τῆς ποιουμένης ποιουμένης.
τὸ ποιούμενον ποιούμενον, τοῦ ποιουμένου ποιουμένου.

Perfectum, & pluſquàm perfectum.

παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

ὁ πεποιημένος, τοῦ πεποιημένου.
ἡ πεποιημένη, τῆς πεποιημένης.
τὸ πεποιημένον, τοῦ πεποιημένου.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

ὁ ποιησθεὶς, τοῦ ποιησθέντος.
ἡ ποιησθεῖσα, ποιησθείσης.
τὸ ποιησθὲν, τοῦ ποιησθέντος.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

ὁ ποιηθησόμενος, τοῦ ποιηθησομένου.
ἡ ποιηθησομένη, τῆς ποιηθησομένης.
τὸ ποιηθησόμενον, τοῦ ποιηθησομένου.

Paulò pòst futurum.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

ὁ πεποιησόμενος, πεποιησομένου.
ἡ πεποιησομένη, τῆς πεποιησομένης.
τὸ πεποιησόμενον, τοῦ πεποιησομένου.

Medium, siue commune.

Μέσα, ἢ κοιναί.

Præsens & imp. cadẽ sunt cum pass.

O Præsens, & imperfectum voce ἐνεργὸς, καὶ παραπλησίως ὁμοconsentiunt cum passiuo, sed perfectum φωνᾶσι τῷ παθητικῷ, ὁ δὲ παρακείμενος deest.
ἐκλείπει.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

ἐποιησάμην, ἐποιήσω, ἐποήσατο.
ἐποιησάμεθον, ἐποιήσασθον, ἐποιησάσθην.
ἐποιησάμεθα, ἐποιήσασθε, ἐποιήσαντο.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

ποιήσομαι, ποιήσῃ, ποιήσεται.
ποιησόμεθον, ποιήσεσθον, ποιήσεσθον.
ποιησόμεθα, ποιήσεσθε, ποιήσονται.

Imperatiuus.

Προστακτικὴ.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

ποίησαι, ποιησάσθω.
ποιήσασθον, ποιησάσθων.
ποιήσασθε, ποιησάσθωσαν.

Optativus.

Εὐκτικὴ.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

ποινσαίμιλω, ποινσαιο, ποινσαιτο.
ποινσαίμεθον, ποινσαισθον, ποινσαίσθω.
ποινσαίμεθα, ποινσαισθε, ποινσαιντο.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

ποινσοίμιλω, ποινσοιο, ποινσοιτο.
ποινσοίμεθον, ποινσοισθον, ποινσοίσθω.
ποινσοίμεθα, ποινσοισθε, ποινσοιντο.

Subiunctivus.

Ὑποτακτικὴ.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

ποινσῶμαι, ποινσῃ, ποινσηται.
ποινσώμεθον, ποινσησθον, ποινσησθον.
ποινσώμεθα, ποινσησθε, ποινσωνται.

Infinitiuus.

Ἀπαρέμφατα.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

ποιήσαθαι.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

ποιήσεσθαι.

Participium.

Μετοχαί.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

ὁ ποιησάμενος, τοῦ ποιησαμένου.
ἡ ποιησαμένη, τῆς ποιησαμένης.
τὸ ποιησάμενον, τοῦ ποιησαμένου.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

ὁ ποιησόμενος, τοῦ ποιησομένου.
ἡ ποιησομένη, τῆς ποιησομένης.
τὸ ποιησόμενον, τοῦ ποιησομένου.

De secunda coniugatione Περὶ δευτέρας συζυγίας *circunflexorum.* τῶν περισπωμένων.

Figuratiu. 2. coniug. α.

Δ Secunda coniugatio circunflexorum Ευτέρα συζυγία τῶν περισπωμένων est, cuius thema integrum in barytono ἐστὶν, ἧς τὸ ἐντελὲς ἐπὶ τοῦ βαρυτόνου per αω habet, vt, *clamo*, & in futuro α, διὰ τοῦ αω ἔχει, οἷον, βοάω, βοῶ, καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος α, aut η ante σ habet.
ἢ τὸ η πρὸ τοῦ σ ἔχει.

Penult. futur. 2. coniugat. circunfl. α, vel η.

Verba quæ exeunt in ω purum præcepente ε, aut ι per ασω futurum faciunt, vt,
Τὰ μὲν εἰς ω καθαρὸν προηγουμένου ε, ἢ ι, διὰ τοῦ ασω τὸ μέλλοντα ποιοῦσι, οἷον,

sino,

ἐῶ, ἐάσω, *sino, sinam.*
θεῶ, θεάσω, *specto, spectabo.*
ἀνιῶ, ανιάσω, *mœrore afficio, afficiam.*
ἐρυθριῶ, ἐρυθριάσω, *erubesco, erubescam.*
communiter,
ἀλλοιῶ, ἀλλοιάσω, *vario, variabo,* κοινῶς,
& ἀλλοιήσω Ionicè.
καὶ ἀλλοιήσω Ἰωνικῶς.

Quæ habent ασω?

Item ea quæ in penultima habent ο,
Ἔτι τὰ παραληγόμενα τῷ ο,
vt,
ὅιον,
ἀκροῶ, ἀκροάσω, *audio, audiam.*

Excipiuntur,
Ἐξαιρεῖται τὸ βοῶ, βοήσω, *clamo, clamabo.*
γοῶ, γοήσω, *fleo, flebo.*
ἀλοῶ, ἀλοήσω, καὶ ἀλοάσω, *trituro, triturabo.*

Item quæ in ρω desinunt syllabam vnam
Ἔτι τὰ εἰς ρω ὑπερμονοσύλλαβα
excedentia, non præcedente consonante,
μὴ προηγουμένου συμφώνου,
vt,
ὅιον,
περῶ, περάσω, *transeo, transibo.*
φυρῶ, φυράσω, *misceo, miscebo.*
γηρῶ, γηράσω, *senesco, senescam.*

Item in λω syllabam vnam excedentia,
Ἔτι τὰ εἰς λω ὑπερμονοσύλλαβα,

quæ habent ε in penultima, vt,
τῶ ε παραληγόμενα, οἷον,

γελῶ, γελάσω, rideo, ridebo.
ἔλω, ἐλάσω, agito, agitabo.

Item in ρω, & λω monosyllaba, siue vnius
Ἐπὶ τὰ εἰς ρω, καὶ λω μονοσύλλαβα,
syllabæ quæ nõ faciunt deriuatiua in μι, vt,
μὴ ποιοῦντα παράγωγα εἰς μι, οἷον,

δρῶ, δράσω, facio, faciam.
κλῶ, κλάσω, frango, frangam.
φλῶ, φλάσω, contundo, contundam.
θλῶ, θλάσω, collido, collidam.

Quænam πσω? Quæ verò in penultima habent υ, per
Τὰ δὲ παραληγόμενα τῷ υ, διὰ
πσω futurum faciunt, vt,
τπσω τὸ μέλλοντα ποιοῦσι, οἷον,
ἐγγυῶ, ἐγγυήσω, spondeo, spondebo.

Item in λω sola, aut cum consonante,
Ἐπὶ τὰ εἰς λω μόνα, ἢ μετὰ συμφώνου,
vt,
οἷον,
συλῶ, συλήσω, spolio, spoliabo.
κερπαλῶ, κερπαλήσω, crapulam sentio, sentiam.
χολῶ, χολήσω, irascor, irascar.
μελαγχολῶ, μελαγχολήσω, melancholia laboro, laborabo.

ὁμοκλῶ, ὁμοκλήσω, *increpito, increpitabo.*

ποδαγρῶ, ποδαγρήσω, *podagra laboro, laborabo.*

Excipiuntur,

Ἐξαιρεῖται τὸ χαλῶ, χαλάσω, *laxo, laxabo.* Exceptio.

ἰλῶ, ἰλάσω, *propitius sum, propitius ero.*

Item in ρω, & λω deriuatiua in μι facientia, vt,

Ἔτι τὰ εἰς ρω, καὶ λω παράγωγα εἰς μι ποιοῦντα, ὅιον,

χρῶ, χρῆμι, χρήσω, *vtor, vtar.*

πρῶ, πρῆμι, πρήσω, *incendo, incendam.*

πλῶ, πίμπλημι, πλήσω, *impleo, implebo.*

τλῶ, τλῆμι, τλήσω, *fero, feram.*

Item quæ in aliam consonantem desinunt,

Ἔτι τὰ εἰς ἄλλο σύμφωνον λήγοντα, vt,

ὅιον,

σμῶ, σμήσω, *abstergo, abstergam.*

κνῶ, κνήσω, *scindo, scindam.*

ζῶ, ζήσω, *viuo, viuam.*

νικῶ, νικήσω, *vinco, vincam.*

κυβερνῶ, κυβερνήσω, *guberno, gubernabo.*

τιμῶ, τιμήσω, *honoro, honorabo.*

ἡβῶ, ἡβήσω, *pubesco, pubescam.*

τρυφῶ, τρυφήσω, *delicatè viuo, viuam.*

πνυγῶ, πνυγήσω, vindemio, vindemiabo.
διψῶ, διψήσω, sitio, sitiam.
σιγῶ, σιγήσω, taceo, tacebo.
σιωπῶ, σιωπήσω, sileo, silebo.

De contractionibus secundæ
Περὶ τῶν συναιρέσεων δευτέρας
coniugationis.
συζυγίας.

A Secundæ coniugationis contractio-
Αἱ τῆς δευτέρας συζυγίας συναιρέ-
nes, siue mixtiones fiunt hoc modo.
σεις, ἢ κράσεις γίνονται ὅπως.

αὸ, & αω, in ω. reliq. contract. fiũt in α. Crasis α Dor. & Att. fit in α.

Si α formatiuum sequatur ο, aut ω, mixtio
Εἰ τὸ α χαρακτηριστικὸν ἕπεται τὸ ο, ἢ ω, κρᾶσις
fit in ω: reliquæ verò omnes in α.
γίνεται εἰς ω. ἐπίλοιποι δὲ πᾶσαι εἰς α.
Mixtio autem α, & ε in α, Doricè, &
Κρᾶσις δὲ τοῦ α, καὶ ε εἰς α, Δωρικῶς, καὶ
Atticè fit in η nudam vocalem, vt,
Ἀττικῶς γίνεται εἰς η μονόφθογγον, οἷον,
γελάεις, γελᾷς, rides, πεινᾷς, esuris, ζᾷς, viuis.
Vnde imperfectum viuebat, & infinitiuus
Ὅθεν παρατατικὸς ἔζη, καὶ ἀπαρέμφατος
viuere.
ζῆν.

Exemplum ſecundæ coniugationis.

Παράδειγμα τῆς δευτέρας συζυγίας.

Indicatiuus actiuus.

Ὁριστικὴ ἐνεργητική.

Præſens.

Ἐνεστώς.

clamo.

βοάω βοῶ, βοάεις βοᾷς, βοάει, βοᾷ.
βοάετον βοᾶτον, βοάετον βοᾶτον.
βοάομεν βοῶμεν, βοάετε βοᾶτε, βοάουσι βοῶσι.

Imperfectum.

Παρατατικός.

ἐβόαον ἐβόων, ἐβόαες ἐβόας, ἐβόαε ἐβόα.
ἐβοάετον ἐβοᾶτον, ἐβοαέτην ἐβοάτην.
ἐβοάομεν ἐβοῶμεν, ἐβοάετε ἐβοᾶτε, ἐβόαον, ἐβόων.

Perfectum.

Παρακείμενος.

Βεβόηκα, βεβόηκας, βεβόηκε. | πεποίηκα.

Pluſquàm perfectum.

Ὑπερσυντέλικος.

ἐβεβοήκειν, ἐβεβοήκεις, ἐβεβοήκει. | ἐπεποιήκειν.

Aoriſtus primus. vt,

Ἀόριστος πρῶτος. ὡς.

ἐβόησα, ἐβόησας, ἐβόησε. | ἐποίησα.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

βοήσω, βοήσεις, βοήσει. | ποιήσω.

Imperatiuus.

Προστακτικός.

Preſens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

βόα βόα, βοάτω βοάτω.
βοάετον βοᾶτον, βοάετων βοάτων.
βοάετε βοᾶτε, βοάετωσαν βοάτωσαν.

Perfectum, & pluſquamperfectum.

παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

vt,

τετόνκε, ὡς, πεποίηκε.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

vt,

τόνσον, ὡς, ποίησον.

Optatiuus.

Εὐκτική.

Præſens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

τοάιμι τοῶμι, βοάοις τοᾷς, τοάοι βοᾷ.
τοάοιτον βοᾶτον, βοαοίτην βοάτην.
βοάοιμεν τοῶμεν, τοάοιτε τοᾶτε, τοάοιεν τοῶεν.

Perfectum, & pluſquamperfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

τεβοήκοιμι.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

Σοῶσαιμι.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

Βοήσοιμι.

Subiunctiuus.

Ὑποτακτικός.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

Σοάω Σοῶ, Βοάης Σοᾷς, Βοάη Σόᾳ.
Σοάητον Σοᾶτον, Σοάητον Βοᾶτον.
Βοάωμὲν, Βοῶμὲν, Βοάητε Σοᾶτε, Βοάωσι Βοῶσι.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

Βεβοήκω.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

βοήσω.

Infinitiuus.

Ἀπαρέμφατα.

Præſens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

βοάειν βοᾶν.

Perfectum, & pluſquàm perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

βεβοηκέναι.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

βοῆσαι.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

βοήσειν.

Participium.

Μετοχή.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

Βοάων βοῶν, βοάοντος βοῶντος.
Βοάουσα βοῶσα, βοαύσης βοώσης.
Βόαον βοῶν, βοάοντος βοῶντος.

Perfectum, & plusquàm perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

βεβοηκώς.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

βοήσας.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

βοήσων.

Indicatiuus passiuus.

Ὁριστικὴ παθητικὴ.

Præsens.

Ἐνεστώς.

βοάομαι βοῶμαι, βοᾷ βοᾷ, βοάεται βοᾶται.
βοαόμεθον βοώμεθον, βοάεθον βοᾶθον, βοάεθον βοᾶθον.
βοαόμεθα βοώμεθα, βοάεθε βοᾶθε, βοάονται βοῶνται.

Imperfectum.

Παρατατ.

ἐβοαόμην ἐβοώμην, ἐβοάου ἐβοῶ, ἐβοάετο ἐβοᾶτο.
ἐβοαόμεθον ἐβοώμεθον, ἐβοάεθον ἐβοᾶθον, ἐβοαέσθην ἐβοάσθην.
ἐβοαόμεθα ἐβοώμεθα, ἐβοάεθε ἐβοᾶθε, ἐβοάοντο ἐβοῶντο.

Perfectum.

Παρακείμενος.

βεβόημαι, βεβόησαι, βεβόηται.
βεβοήμεθον, βεβόησθον, βεβόησθον.
βεβοήμεθα, βεβόησθε, βεβόηνται.

Plusquàm perfectum.

ὑπερσυντέλικος.

ἐβεβοήμην, ἐβεβόητο, ἐβεβόητο.
ἐβεβοήμεθον, ἐβεβόησθον, ἐβεβοήσθην.
ἐβεβοήμεθα, ἐβεβόησθε, ἐβεβόηντο.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

ἐβοήθην.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

βοηθήσομαι.

Paulò pòst futurum.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

βεβοήσομαι.

Imperatiuus.

Προστακτική.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

βοάω βοῶ, βοαέτω βοάτω.
βοάετον βοᾶτον, βοαέτων βοάτων.
βοάετε βοᾶτε, βοαέτωσαν βοάτωσ̃.

Perfectum, & plusquam perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

βεβόηκα, βεβοήκω.
βεβόηκατον, βεβοήκατον.
βεβόηκε, βεβοηκέτω.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

βοήσαι.

Optatiuus.

Εὐκτικά.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

βοαοίμην βοῴμην, βοάοιο βοῷο, βοάοιτο βοῷτο.
βοαοίμεθον βοῴμεθον, βοάοισθον βοῷσθον, βοαοίσθην βοῴσθην.
βοαοίμεθα βοῴμεθα, βοάοισθε βοῷσθε, βοάοιντο βοῷντο.

Perfectum, & plusquàm perfectum

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

βεβοήμην, βεβοῇο, βεβοῇτο.
βεβοήμεθον, βεβοῇσθον, βεβοήσθην.
βεβοήμεθα, βεβοῇσθε, βεβοῇντο.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

βοηθείην.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

Σωθησοίμην.

Paulò pòst futurum.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

Βεβοησοίμην.

Subiunctiuus.

Ὑποτακτική.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

Βοάωμαι βοῶμαι, βοᾷ βοᾷ, βοᾶται βοᾶται.
Βοαώμεθον βοώμεθον, βοᾶσθον βοᾶσθον, βοᾶσθον βοᾶσθον.
Βοαώμεθα βοώμεθα, βοᾶσθε βοᾶσθε, βοῶνται βοῶνται.

Perfectum, & plusquàm perfectum.

παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

βεβοῶμαι, βεβοῇ βεβοῆται.
βεβοώμεθον, βεβοῆσθον, βεβοῆσθον.
βεβοώμεθα, βεβοῆσθε, βεβοῶνται.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

Conditiuus.

Infinitiuus.

ἀπαρέμφατα.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

Coάεσθαι, Coᾶσθαι.

Perfectum, & plusquàm perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

βεβοῆσθαι.

Aoristus

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

Βοηθῆναι.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

Βοηθήσεσθαι.

Paulò pòst futurum.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

βεβοήσεσθαι.

Participium.

Μετοχαί.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

βοαόμενος βοώμενος, βοαομένου βοωμένου.
βοαομένη βοωμένη, βοαομένης βοωμένης.
βοαόμενον βοώμενον, βοαομένου βοωμένου.

Perfectum, & plusquàm perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

βεβοημένος.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

βοηθείς.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

βοηθησόμενος.

Paulò pòst futurum.

Μεθ' ὁλίγον μέλλων.

βεβοησόμενος.

Medium, siue commune.

Μέσα, ἢ κοινά.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

ἐβοησάμην, ἐβοήσω, ἐβοήσατο.

ἐβοησάμεθον, ἐβοήσαθον, ἐβοησάθην.
ἐβοησάμεθα, ἐβοήσαθε, ἐβοήσαντο.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

βοήσομαι, βοήσῃ, βοήσεται.
βοησόμεθον, βοήσεσθον, βοήσεσθην.
βοησόμεθα, βοήσεσθε, βοήσονται.

Imperatiuus.

Προστακτικὴ.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

βοήσω, βοησάθω.

Optatiuus.

Εὐκτικὴ.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

βοησαίμην, βοήσαιο, βοήσαιτο.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

βοησίμην, βοήσοιο, βοήσοιτο.

Subiunctiuus.

Ὑποτακτική.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

βοήσωμαι, βοήσῃ, βοήσηται.

Infinitiuus.

Ἀπαρέμφατα.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

βοήσασθαι.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

βοήσεσθαι.

Participium.

Μετοχαί.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

βοησάμενος, βοησαμένη, βοησάμενον.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

βοησόμενος, βοησομένη, βοησόμενον.

De tertia coniugatione
Περὶ τρίτης συζυγίας
circunflexorum.
τῶν περισπωμένων.

TErtia coniugatio circunflexorum eſt,
Τρίτη συζυγία τῶν περισπωμένων ἐστὶν,

Figurat. 3. coniugat. circunfl. est ο.

cuius thema integrum in barytono per οω ἧς τὸ ἐντελὲς ἐπὶ τοῦ βαρυτόνου διὰ τοῦ ωο profertur, vt,
προφέρεται, οἷον,
χρυσόω, χρυσῶ, *inauro.*

Penult. fut. est ω, vel ο.

Et in futuro ante σω ω, aut ο Καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος πρὸ τοῦ σω τὸ ω, ἢ ο habet.
ἔχει.

Quænam habent ω in penult. fut.

Quæcunque igitur verba habent præexistens verbale, habent ω in penultima in futuro, vt,
Ὅσα μὲν οὖν τῶν ῥημάτων ἔχουσι προεπικείμενον ῥηματικὸν, τῷ ω παραλήγουσιν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος, οἷον,

χρυσὸς, χρυσῶ, χρυσώσω, *aurum, inauro, inaurabo.*
ἄργυρος, ἀργυρῶ, ἀργυρώσω, *argentum, deargento deargentabo.*
γύψος, γυψῶ, γυψώσω, *gypsum, gypso illino, illinam.*
χεὶρ, χειρῶ, χειρώσω, *manus, domo, domabo.*
πῦρ, πυρῶ, πυρώσω, *ignis, inflammo, inflammabo,*
στέφανος, στεφανῶ, στεφανώσω, *corona, corono, coronabo.*

ὀρθὸς, ὀρθῶ, ὀρθώσω, *rectus*, *erigo*, *erigam*.

στρεβλὸς, στρεβλῶ, στρεβλώσω, *tortus*, *flexuosus*, *torqueo*, *torquebo*.

κακὸς, κακῶ, κακώσω, *malus*, *vexo*, *vexabo*.

ταπεινὸς, ταπεινῶ, ταπεινώσω, *humilis*, *submitto*, *submittam*.

Quæ verò non habent verbale, habent Quæ o.
ὅσα ἢ οὐ ἔχουσι, παρα-
penultimam in o, vt,
λήγουσιν τῷ ο, ὅιον,

ὀμῶ, ὀμόσω, *iuro*, *iurabo*.

ἀρῶ, ἀρόσω, *aro*, *arabo*.

βῶ, βόσω, *pasco*, *pascam*.

ὀνόω, ὀνῶ, ὀνόσω, *vitupero*, *vituperabo*.

ἐνόω, ἐνῶ, ἐνόσω, *quatio*, *quatiam*.

βόω habet etiam βόσω, vt tradit Eustathius.

De contractionibus tertiæ
Περὶ τῶν συναιρέσεων τρίτης
coniugationis.
συζυγίας.

Contract. 3. coniug. circunfl.

A Tertiæ coniugationis contractiones, siue mixtiones fiunt hoc modo.
Αἱ τῆς τρίτης συζυγίας συναιρέσεις, ἢ μίξεις γίνονται ὅτως.

Si ο figuratiuum aut ε, aut ο, aut ι sequantur, in ι miscetur.
Εἰ τῷ ο χαρακτηριστικῷ ἢ τὸ ε, ἢ τὸ ο, ἢ τὸ ι ἕπωνται, εἰς ι μίγνυται.

At ει, ῃ diphthongus impropria, & οι,
Ἀλλὰ μὴν τὸ ει, ἡ δίφθογγος καταχρηστικὴ, καὶ τὸ οι,
contrahuntur in ῳ.
συναιροῦνται εἰς οι.

Vocales verò η, & ω in ῳ.
Τὰ δὲ φωνήεντα η, καὶ ω εἰς ω.

Infinitiuus autem ει contrahit in ι.
Ἡ δὲ ἀπαρέμφατος τοῦ ει συναιρεῖ εἰς ι.

Exemplum

Exemplum tertiæ coniugationis.
Παράδειγμα τρίτης συζυγίας.

Indicativus activus.
Ὁριστικὴ ἐνεργητικὴ.

Præsens.
Ἐνεστώς.

singul.
χρυσόω χρυσῶ, χρυσόεις χρυσοῖς, χρυσόει, χρυσοῖ.
χρυσόετον χρυσοῦτον, χρυσόετον χρυσοῦτον
χρυσόομεν χρυσοῦμεν, χρυσόετε χρυσοῦτε, χρυσόουσι χρυσοῦσι.

Imperfectum.
Παρατατικός.

ἐχρύσοον ἐχρύσουν, ἐχρύσοες ἐχρύσους, ἐχρύσοε ἐχρύσου.
ἐχρυσόετον ἐχρυσοῦτον, ἐχρυσοέτην ἐχρυσούτην.
ἐχρυσόομεν ἐχρυσοῦμεν, ἐχρυσόετε ἐχρυσοῦτε, ἐχρύσοον ἐχρύσουν.

Perfectum.

Παρακείμενος.

κεχεύσωκα.

Pluſquàm perfectum.

ὑπερσυντέλικος.

ἐκεχεύσώκειν.

Imperat.

Προστακτική.

Præſens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

χεῦσον χεύσω, χευσάτω χευσάτω.
χεύσατον χευσάτων, χευσάτων χευσάτων.
χεύσατε χευσάτε, χευσάτωσαν χευσάτωσαν.

Perfectum, & pluſquàm perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

κεχεύσωκε.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

χεύσωσον.

Optatiuus.

Εὐκτικά.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

χρυσόοιμι χρυσοῖμι, χρυσόοις χρυσοῖς, χρυσόοι χρυσοῖ.
χρυσόοιτον χρυσοῖτον, χρυσοοίτην χρυσοίτην.
χρυσόοιμεν χρυσοῖμεν, χρυσόοιτε χρυσοῖτε, χρυσόοιεν χρυσοῖεν.

Sciendum, quòd contracti optatiui actiui Ἰστέον, ὅτι οἱ συναιρούμενοι εὐκτικοὶ ἐνεργητικοὶ in præsenti versione μι in ην coniugantur ἐνεστῶτες τροπῇ τοῦ μι εἰς ην κλίνονται Æolicè, hoc modò: Αἰολικῶς, ὧδε.

Obseru. in pręsens opt. act.

ποιοῖμι, ποιοίην, ποιοίης, ποιοίη.
ποιοίητον, ποιοιήτην.
ποιοίημεν, ποιοίητε, ποιοίησαν, καὶ ποιοῖεν.

βοῶμι, βοώην, βοώης, βοώη.
βοώητον, βοωήτην.
βοώημεν, βοώητε, βοώησαν, καὶ βοῶεν.

χρυσοῖμι, χρυσοίην, χρυσοίης, χρυσοίη.
χρυσοίητον, χρυσοιήτην.
χρυσοίημεν, χρυσοίητε, χρυσοίησαν, καὶ χρυσοῖεν.

Perfectum, & plusquamperfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

κεχρυσώκοιμι.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

χρυσώσαιμι.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

χρυσώσοιμι.

Subiunctiuus.

Ὑποτακτική.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

χρυσίω χρυσῶ, χρυσίῃς χρυσοῖς, χρυσίῃ χρυσοῖ.
χρυσίητον χρυσῶτον, χρυσίητον χρυσῶτον.
χρυσίωμεν χρυσῶμεν, χρυσίητε χρυσῶτε, χρυσίωσι χρυσῶσι.

Perfectum, & plusquam perfectum.

παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

κεχρυσώκω.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

χρυσώσω.

Infinitiuus.

Ἀπαρέμφατα.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

χρυσόειν χρυσοῦν.

Perfectum, & plusquam perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

κεχρυσωκέναι.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

χρυσῶσαι.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

χρυσώσειν.

Participium.

Μετοχή.

Præſens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

χρυσόων χρυσῶν, χρυσόοντος χρυσοῦντος.

Perfectum, & pluſqu.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

κεχρυσωκώς.

Ἀόριστος πρῶτος.

Aoriſtus primus.

χρυσώσας.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

χρυσώσεων.

Indicativus passivus.

Ὁριστικὴ παθητική.

Præsens.

Ἐνεστώς.

χρυσόομαι χρυσοῦμαι, χρυσόῃ χρυσοῖ, χρυσόεται χρυσοῦται.
χρυσοόμεθον χρυσούμεθον, χρυσόεσθον χρυσοῦσθον, χρυσόεσθον χρυσοῦσθον.
χρυσοόμεθα χρυσούμεθα, χρυσόεσθε χρυσοῦσθε, χρυσόονται χρυσοῦνται.

Imperfectum.

Παρατατικός.

ἐχρυσοόμην ἐχρυσούμην, ἐχρυσόου ἐχρυσοῦ, ἐχρυσόετο ἐχρυσοῦτο.
ἐχρυσοόμεθον ἐχρυσούμεθον, ἐχρυσόεσθον ἐχρυσοῦσθον, ἐχρυσοέσθην ἐχρυσούσθην.
ἐχρυσοόμεθα ἐχρυσούμεθα, ἐχρυσόεσθε ἐχρυσοῦσθε, ἐχρυσόοντο ἐχρυσοῦντο.

Perfectum.

Παρακείμενος.

κεχρύσωμαι, κεχρύσωσαι, κεχρύσωται.
κεχρυσώμεθον, κεχρύσωσθον, κεχρύσωσθον.
κεχρυσώμεθα, κεχρύσωσθε, κεχρύσωνται.

Plusquàm perfectum.

ὑπερσυντέλικος.

ἐκεχρυσώμην, ἐκεχρύσωσο, ἐκεχρύσωτο.
ἐκεχρυσώμεθον, ἐκεχρύσωσθον, ἐκεχρυσώσθην.
ἐκεχρυσώμεθα, ἐκεχρύσωσθε, ἐκεχρύσωντο.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

ἐχρυσώθην.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

χρυσωθήσομαι.

Paulò

Paulò post futurum.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

κεχρυσώσομαι.

Imperatiuus.

Προστακτική.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

χρυσόω χρυσῶ, χρυσόεσθω χρυσούσθω.
χρυσόεσθον χρυσοῦσθον, χρυσόεσθων χρυσούσθων.
χρυσόεσθε χρυσοῦσθε, χρυσόεσθωσαν χρυσούσθωσαν.

Perfectum, & plusquamperfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

κεχρύσωσο, κεχρυσώσθω.
κεχρύσωσθον, κεχρυσώσθων.
κεχρύσωσθε, κεχρυσώσθωσαν.

Ἀόριστος πρῶτος.

Aoristus primus.

χρυσώθητι.

Optatiuus.

Εὐκτική.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

χρυσοοίμιλω χρυσοίμιλω, χρυσόοιο χρυσοῖο, χρυσόοιτο χρυσοῖτο.
χρυσοοίμεθον χρυσοίμεθον, χρυσόοιθον χρυσοῖθον, χρυσοοίδλω χρυσοίδλω.
χρυσοοίμεθα χρυσοίμεθα, χρυσόοιδε χρυσοῖδε, χρυσόοιντο χρυσοῖντο.

Perfectum, & plusquam perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

κεχρυσοώμιλω, κεχρυσοῶο, κεχρυσοῶτο.
κεχρυσοώμεθον, κεχρυσοῶθον, κεχρυσοῶδλω.
κεχρυσοώμεθα, κεχρυσοῶδε, κεχρυσοῶντο.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

χρυσωσείλω.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

χρυσωθησοίμην.

Paulò pòst futurum.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

κεχρυσωθοίμην.

Subiunctiuus.

Ὑποτακτική.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

χρυσόωμαι χρυσῶμαι, χρυσόῃ χρυσοῖ, χρυσόηται χρυσῶται.

χρυσοώμεθον χρυσώμεθον, χρυσόησθον χρυσῶσθον, χρυσόησθον χρυσῶσθον.

χρυσοώμεθα χρυσώμεθα, χρυσόησθε χρυσῶσθε, χρυσόωνται χρυσῶνται.

Perfectum, & plusquam perfectum.

παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

κεχρυσῶμαι, κεχρυσῇ, vel κεχρυσοῦ, κεχρυσῆται.
κεχρυσώμεθον, κεχρυσῆσθον, κεχρυσῆσθον.
κεχρυσώμεθα, κεχρυσῆσθε, κεχρυσῶνται.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

χρυσωθῶ.

Infinitiuus.

Ἀπαρέμφατα.

Presens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατ.

χρυσόεσθαι, χρυσοῦσθαι.

Perfectum, & plusquàm perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

κεχρυσῶσθαι.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

χρυσωθήσεσθαι.

Paulò pòst futurum.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

κεχρυσώσεσθαι.

Participium.

Μετοχή.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατ.

χρυσούμενος, χρυσούμενος.
χρυσουμένη, χρυσουμένη.
χρυσούμενον, χρυσούμενον.

Perfectum, & plusquàm perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

κεχρυσωμένος.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

χρυσωθείς.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

χρυσωθησόμενος.

Paulò pòst futurum.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

καὶ χρυσωσόμενος.

Medium.

Μέσα.

Indicat.

Οὑτωσί.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

ἐχρυσωσάμην.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

χρυσώσομαι.

Imperat.

Προστακτικά.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

χρύσωσαι.

Optat.

Εὐκτικά.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

χρυσωσαίμην.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

χρυσωσοίμην.

Subiunct.

Ὑποτακτικά.

Aoristus primus.
Ἀόριστος πρῶτος.

χρυσώσωμαι.

Infinitiuus.

Ἀπαρέμφατα.

Aoristus primus.
Ἀόριστος πρῶτος.

χρυσώσασθαι.

Futurum primum.
Μέλλων πρῶτος.

χρυσώσεσθαι.

Partic.

Μετοχαί.

Aoristus primus.
Ἀόριστος πρῶτος.

χρυσωσάμενος.

Futurum primum.
Μέλλων πρῶτος.

χρυσωσόμενος.

De verbis in μι.

Περὶ τῶν ῥημάτων εἰς μι.

TQuæ in μι exeunt verba, à circunflexis
Ἀ εἰς μι ῥήματα ἀπὸ τῶν περισπωμένων
verbis, & à sextæ coniugationis baryto-
ῥημάτων, καὶ τῶν τῆς ἕκτης συζυγίας βαρυτό-
nis in εω, αω, οω, υω fiunt: vnde & ipsa
νων εἰς εω, αω, οω, υω γίνονται, ὅθεν καὶ αὐτὰ
in futuro σ habent, & ante σ illam
ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τὸ σ ἔχουσι, καὶ πρὸ τοῦ σ ἐκεῖνο
vocalem in penultima, quam coniugatio,
τὸ φωνῆεν ἐπὶ τῆς παραληγούσης, ὅπερ ἡ συζυγία,
à qua vnumquodque deducitur, in futuro
ἀφ' ἧς ἕκαστον παράγεται, ἐπὶ τοῦ μέλλοντος
ante σ in penultima habet.
πρὸ τοῦ σ ἐπὶ τῆς παραληγούσης ἔχει.

Verba in μι fiunt à verb. bar. 6. coniug. & circunflex.

Pénult. fut. eadē quæ primitiui.

Formantur verò hæc in μι verba per re-
Σχηματίζονται δὲ ταῦτα εἰς μι ῥήματα κατ' ἀνα-
duplicationem, versione ω in μι, & bre-
διπλασιασμὸν, τροπῇ τοῦ ω εἰς μι, καὶ τοῦ βρα-
uis formatiuæ, aut penultimæ voca-
χέος χαρακτηριστικοῦ, ἤτοι παραλήγοντος φωνήεν-
lis in longam, & assumptione primæ con-
τος εἰς μακρὸν, καὶ προσλήψει τοῦ ἀρκτικοῦ συμ-
sonantis cum ι, vt,
φώνου σὺν τῷ ι, οἷον,

Formand. verb. in μι ratio.

ε	in	η	vt,	πθέω, πίθημι,	pono.
α	εις	η	διον,	ἱςάω, ἵςημι,	ſtatuo.
ο		ω		δίδω, δίδωμι,	do.

Reduplicatio duplex. Propria.

Eſt autem reduplicatio, aut propria, aut
Ἔςι ὃ ἀναδιπλασιασμὸς, ἢ κύριος, ἢ
impropria. & quidem propria fit, cùm
ἄκυρος. καὶ μὲν ὁ κύριος γίνεται, ὅτε
prima thematis conſonans repetitur
τὸ ἀρχικὸν τῦ θέματος σύμφωνον ἀναλαμβάνεται
adiectione ι, vt,
προθέσει τῦ ι, δίον,

δόω, διδόω, δίδωμι, do.

Et ſi prima conſonans vna aſpiratarum
Καὶ εἰ μὲν τὸ ἀρχικὸν σύμφωνον ἓν τῶν δασέων
ſit, aſpirata mutatur in tenuem, vt,
ᾖ, τὸ δασὺ τρέπεται εἰς ψιλὸν, δίον,

θέω, πθέω, πίθημι, pono.

Impropria.

At verò impropria fit, cùm thema à vo-
Ὁ δὲ ἄκυρος γίνεται, ὅταν τὸ θέμα ἀπὸ φω-
cali, aut ς incipit, vt,
νήεντος, ἢ ς ἄρχεται, δίον,

ἴω, ἰέω, ἵημι, mitto.
ςάω, ἱςάω, ἵςημι.

Omnes autem coniugationes, præter quar-
Πᾶσαι δὲ συζυγίαι, πλὴν τῆς τε-
tam, reduplicantur, & duo tantùm tem-
τάρτης, ἀναδιπλασιάζονται, καὶ δύο μόνον χρό-
pora, præsens & imperfectum omnium
νοι, ὁ ἐνεστὼς, καὶ παρατατικὸς πασῶν
modorum.
τῶν ἐγκλίσεων.

Quarta coniugat. caret reduplic.

Sciendum, quòd in μι verba tria tem-
Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς μι ῥήματα τρεῖς χρό-
pora propria habent tantùm, vt, præsens,
νους ἰδίους ἔχουσι μόνον, οἷον, ἐνεστῶτα,
& imperfectum, & aoristum secundum:
καὶ παρατατικὸν, καὶ ἀόριστον δεύτερον.
Alia verò tempora eodem modo quo ba-
Οἱ δὲ ἄλλοι χρόνοι ὁμοίως τοῖς τῶν βα-
ryton. verb. formantur.
ρυτόνων ῥημάτων σχηματίζονται.

Verborũ in μι tempora tria sunt propria præs. imperf. & aor. 2.

De prima coniugatione
Περὶ πρώτης συζυγίας
verborum in μι.
τῶν εἰς μι.

Prima coniugatio verborum in μι fit
Πρώτη συζυγία τῶν εἰς μι γίνεται
à prima circunflexorum, & in acti-
ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν περισπωμένων, καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ ἐνερ-

penult. act. 1. coniug. verb. in μι est κ.

ui penultima η habet, vt,
γητικοῦ παραληγούσης τὸ η ἔχει, οἷον,
τιθέω, τίθημι, *pono.*

Pass. ε. In passiuo verò ε, vt,
Ἐπὶ δὲ τῆς τοῦ παθητικοῦ τὸ ε, οἷον, τίθεμαι,
ponor. ὁμέλλων, θήσω, *ponam.*

Exemplum.

Παράδειγμα.

Indicatiuus actiuus.

Ὁριστικὰ ἐνεργητικά.

Præsens.

Ἐνεστώς.

pono.
τίθημι, τίθης, τίθησι.
τίθετον, τίθετον. & Ionicè
τίθεμεν, τίθετε, τιθεῖσι, καὶ Ἰωνικῶς τιθέασι.

Imperfectum.

Παρατατικός.

ἐτίθην, ἐτίθης, ἐτίθη.
ἐτίθητον, ἐτιθέτην.
ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν.

Formatio imperfecti.

σχηματισμὸς τοῦ παρατατικοῦ.

OImperfectum à præsenti formatur, παρατατικὸς ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος γίνεται, versione syllabæ μι in ν, & adiectione augmenti ad principium, vt, προσθήκῃ τοῦ μι εἰς ν, καὶ προθέσει τοῦ αὐξήσεως καὶ τῶν ἀρχῶν, δίον,

Imperf. mutat μι præs. in ν, & præfigit ε.

τίθημι, ἐτίθην, *pono, ponebam.*
ἵστημι, ἵστην, *sto, stabam.*
δίδωμι, ἐδίδων, *do, dabam.*
ζεύγνυμι, ἐζεύγνυν, *iungo, iungebam.*

Sciendum, quòd in prima, & secunda, & Ἰστέον, ὅτι ἐπὶ τῆς πρώτης, καὶ δευτέρας, καὶ tertia coniugatione verborum in μι, singularia, & tertiæ personæ plurales indicativi, καὶ τρίτα πρόσωπα πληθυντικὰ τῆς ὁριστικῆς

catiui actiui imperfecti magis sunt in vsu, σιν ἐνεργητικῶν παρατατικῶν μᾶλλον εἰσὶν ἐν χρήσει, quæ à circunflexis formantur, scilicet ἅπερ ἀπὸ τῶν περισπωμένων χρονίζονται, dilonócet à

Singul. & 3. pluralis imperf. bar. vsus frequentior quàm propr.

π ἀπὸ τοῦ

πιθέω πιθῶ, *pono*, ἐπίθεον ἐτίθουν, ἐπίθεις ἐπίθεις, ἐπίθεε ἐπίθει, *ponebam, ebas, ebat.*

Et ab

Καὶ ἀπὸ τοῦ ἱσάω ἱσῶ, *statuo*, ἵσαον ἵσων, ἵσαες ἵσας, ἵσαε ἵσα, *statuebam, ebas, ebat.*

Et à

Καὶ ἀπὸ τοῦ διδόω διδῶ, *do*, ἐδίδοον ἐδίδουν, ἐδίδοες ἐδίδους, ἐδίδοε ἐδίδου, *dabam, dabas, dabat.*

Similiter & in tertia persona plurali.

Ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῆς τρίτης προσώπου τοῦ πληθυντικοῦ.

πιθῶν.

ἐτίθων, *ponebant.* ἵσων, *stabant.* ἐδίδων, *dabant.*

Perfectum.

Παρακείμενος.

per ει diphthongum, more Bœotorum. — Penult. perf. est ει Bœot.

πέθεικα. διὰ τ ει διφθόγγε ἔθει Βοιωτῶν.

Pluſquàm perfectum.

Ὑπερσυντέλικος.

ἐτεθείκειν.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

pro ἔθησα. — Figu. aor. 1. eſt κ pro σ.

ἔθηκα. αὐτὶ τοῦ ἔθησα.

Aoriſtus ſecundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

ἔθω, ἔθης, ἔθη.
ἔθετον, ἐθέτην.
ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεν.

Formatio aoristi secundi.

σχηματισμὸς τοῦ ἀορίστου δευτέρου.

Aor.2. formatur ab imperf. reiectâ redupl.

O Aoristus secundus ab imperfecto ἀόριστος δεύτερος ἀπὸ τοῦ παρατατικοῦ formatur abiectione reduplicationis, vt, γίνεται ἐκβολῇ τῆς ἀναδιπλασιασμοῦ, οἷον,

ἐτίθην, ἔθην, *ponebam, posui.*

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

ponam, à pono.
θήσω, ἀπὸ τοῦ θέω.

Imperatiuus.

Προστακτικά.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

τίθετι, τιθέτω.
τίθετον, τιθέτων.
τίθετε, τιθέτωσ.

Notandum

Notandum, quòd in omnibus verbis in μι ſecundæ perſonæ imperatiui præſentis propropr. apud communes à circumflexis formantur, vt; ab

Σημειωτέον, ὅτι ἐπὶ πάντων τῶν εἰς μι τὰ δεύτερα πρόσωπα τῆ παρατατικῆ ἐνεστῶτος παρὰ τοῖς κοινοῖς ἀπὸ τῶν περισπωμένων κανονίζονται, vt; ab

ὅιον, ἀπὸ τοῦ ἐτίθει, τίθει, *ponebat*, *pone*.
& ab
ἵστα, ἀπὸ τοῦ ἵστη, ἵστη, *ſtatuebat*, *ſtatue*.
δίδου, ἀπὸ τοῦ ἐδίδου, δίδου, *dabat*, *da*.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

τέθεικα.

Aoriſtus primus.

ἔθηκα ἄοριστος.

inuſit.

Aoriſtus ſecundus.
ἔθετον δεύτερος.

& per ſyncopen
θέτ, καὶ κατὰ συγκοπὴν θές, θέτω.
θέτον, θέτων.
θέτε, θέτωσαν.

Optatiuus.

Εὐκτικά.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

πδείλω, πδείης, πδείη.
πδείητον, πδειήτλω.
πδείημεν, πδείητε, πδείησαν, καὶ πιδεῖεν.

Perfectum, & pluſquamperfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

πεδείκοιμι.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

δείξαιμι.

Aoriſtus ſecundus.
Ἀόριστος δεύτερος.

δείλω, δείης, δείη.
δείητον, δειήτλω.
δείημεν, δείητε, δείησαν, καὶ δεῖεν.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

θήσομαι.

Subiunctiuus.

ὑποτακτική.

Subiunct. formatur à primit. circunfl.

Preſens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

τιθῶ, τιθῇς, τιθῇ.
τιθῆτον, τιθῆτον.
τιθῶμεν, τιθῆτε, τιθῶσι.

Perfectum, & pluſquàm perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

πεθείκω.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

θήκω.

Aoriſtus ſecundus.
Ἀόριστος δεύτερος.

θῶ, θῇς, θῇ.
θῆτον, θῆτον.
θῶμεν, θῆτε, θῶσι.

Infinitiuus.

Ἀπαρέμφατα.

Præſens, & imperfectum.
Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

τιθέναι.

Perfectum, & pluſquam perfectum.
παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

τεθεικέναι.

Aoriſtus primus.
Ἀόριστος πρῶτος.

θῆναι.

Aoristus secundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

θεῖναι.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

θήσειν.

Partic.

Μετοχαί.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

ὁ τιθεὶς, τοῦ τιθέντος.
ἡ τιθεῖσα, τῆς τιθείσης.
τὸ τιθὲν, τοῦ τιθέντος.

Perfectum, & plusquàm perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

ὁ τεθεικώς.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

θήκας, θήκαντος.

Aoristus secundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

ὁ θεὶς, τοῦ θέντος
ἡ θεῖσα, τῆς θείσης.
τὸ θὲν, τοῦ θέντος.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

ὁ θήσων.

Indicativus passivus.

Ὁριστικὴ παθητικὴ.

Præsens.

Ἐνεστώς.

τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται.
τιθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον.
τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται.

Imperfectum.

Παρατατ.

ἐτιθέμην, ἐτίθεσο, ἐτίθετο.
ἐτιθέμεθον, ἐτίθεσθον, ἐτιθέσθην.
ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο.

Perfectum.

Παρακείμενος.

τέθειμαι, τέθεισαι, τέθειται.
τεθείμεθον, τέθεισθον, τέθεισθον.
τεθείμεθα, τέθεισθε, τέθειντται.

Pluſquàm perfectum.

ὑπερσυντέλικος.

ἐτεθείμην.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

ἐτέθην.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

τιθήσομαι.

Paulò pòſt futurum.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

τιθήσομαι.

Imperatiuus.

Προσακτικός.

Preſens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

τίθεσο, καὶ τίθου, τιθέσθω.
τίθεσθον, τιθέσθων.
τίθεσθε, τιθέσθωσαν.

Perfectum, & pluſquàm perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

τέθεισο, τεθείσθω.

Aoriſtus

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

τέθνη, τεθνήτω.

Optat.

Εὐκτική.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

πεθείμην, πεθεῖο, πεθεῖτο.
πεθείμεθον, πεθεῖθον, πεθείσθω.
πεθείμεθα, πεθεῖσθε, πεθεῖντο.

Perfectum, & pluſqu.

παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντ.

τεθείμην, τεθεῖο, vt τεθείμην.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

τεθείην, τεθείης.

Futurum primum.
Μέλλων πρῶτος.

τεθησίμην.

Paulò pòst futurum.
Μετ' ὀλίγον μέλλων.

τεθεισοίμην, τεθείσοιο.

Subiunctiuus.
ὑποτακτική.

Præsens, & imperfectum.
Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

τιθῶμαι, τιθῇ, τιθῆται.
τιθώμεθον, τιθῆσθον, τιθῆσθον.
τιθώμεθα, τιθῆσθε, τιθῶνται.

Perfectum, & pluſquam perfectum.
Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

τεθῶμαι, τεθῇ, τεθῆται, vt τεθῶμαι, τεθῇ.

Ἀόριστος πρῶτος.

Aoristus primus.

τεθῶ, τεθῇς.

Infinitiuus.

Ἀπαρέμφατα.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

τίθεσθαι.

Perfectum, & plusquam perfectum.

παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

τεθεῖσθαι.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

τεθῆναι.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

τεθήσεσθαι.

Paulò pòst futurum.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

τυθείσεσθαι.

Partic.

Μετοχή.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατ.

τυθέμενος.

Perfectum, & plusquàm perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

τετυμμένος.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

τυθείς.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

τυθησόμενος.

Paulò pùst futurum.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

τεθεισόμενος.

Medium, siue commune.

Μέσα, ἢ κοινά.

O Præsens quidem, & imperfectum μὲν ἐνεστὼς, καὶ παρατατικὸς voce consentiunt cum passiuis: Perfectum ὁμοφωνοῦσι τοῖς παθητικοῖς. ὁ δὲ παρα- autem, & plusquàm perfectum, & futu- κείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος, καὶ ὁ μέλ- rum secundum desunt. Reliqua verò tem- λων δεύτερος ἐκλείπουσι. Λοιποὶ δὲ εἰσὶ χρό- pora tria, Aoristus primus, aoristus se- νοι τρεῖς, Ἀόριστος πρῶτος, Ἀόριστος δεύ- cundus, & futurum primum, aoristus τερος, καὶ μέλλων πρῶτος, αόριστος primus *posui*, sed vix in vsu. πρῶτος ἐθηκάμην, ἀλλὰ μόλις ἐν χρήσει.

Verba in μι præter. & fut. 2. medio carent.

Aoriſtus ſecundus.
Ἀόριστος δεύτερος.

ἐθέμην, ἔθεσο, ἔθετο.
ἐθέμεθον, ἔθεσθον, ἐθέσθην.
ἐθέμεθα, ἔθεσθε, ἔθεντο.

Futurum primum.
Μέλλων πρῶτος.

θήσομαι.

Imperativus.
Προστακτική.

Aoriſtus ſecundus.
Ἀόριστος δεύτερος.

θέσο, χήσθω, θέσθω.
θέσθον, θέσθων.
θέσθε, θέσθωσ᾽.

Optativus.

Εὐκτικὴ.

Aoriſtus ſecundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

δείμην, δεῖο, δεῖτο.
δείμεθον, δεῖσθον, δείσθην.
δείμεθα, δεῖσθε, δεῖντο.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

δοσοίμην.

Subiunct.

Ὑποτακτικὴ.

Aoriſtus ſecundus.
Ἀόριστος δεύτερος.

δῶμαι, θῇ, θῶται.
δώμεθον, δῶσθον, δῶσθων.
δώμεθα, δῶσθε, δῶνται.

Infinit.

Ἀπαρέμφατα.

Aoriſtus ſecundus.
Ἀόριστος δεύτερος.

Θέσθαι.

Futurum primum.
Μέλλων πρῶτος.

Θήσεσθαι.

Participium.

Μετοχαί.

Aoriſtus ſecundus.
Ἀόριστος δεύτερος.

Θέμενος.

Futurum primum.
μέλλων πρῶτος.

Θησόμενος.

De ſe-

De secunda coniugatione
Περὶ δευτέρας συζυγίας
verborum in μι.
τῶν εἰς μι.

Δ Secunda coniugatio verborum in μι fit
Ευτέρα συζυγία τῶν εἰς μι γίνεται
à secunda circunflexorum, & in acti-
ἀπὸ τῆς δευτέρας τῶν περισπωμένων, καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ ἐνερ-
ui penultima η habet, vt,
γητικοῦ παραληγούσης τὸ η ἔχει, οἷον,
ἱστάω, ἵστημι, *statuo.*

2. coni. verb. in μι fit à 2. circunfl.

In passiuo verò α, vt,
Ἐπὶ δὲ τῆς τοῦ παθητικοῦ τὸ α, οἷον, ἵσταμαι,
fut. στήσω.
statuor. ὁ μέλλων, στήσω, *statuam.*

Exemplum.
Παράδειγμα.

Præsens.

Ἐνεστώς.

statuo.
ιστημι, ἵστης, ἵστησι.
ιστατον, ἵστατον.
ιστάμεν, ἵστατε, ἱστᾶσι.

Imperfectum.

Παρατατικός.

ἵστω, ἵστης, ἵστη.
ἵστον, ἱστάτων.
ἵσταμεν, ἵστατε, ἵστασαν.

Perfectum.

Παρακείμενος.

Penult. perf. est α pro η. ἕστηκα per α ad differentiam ἑστηκα, ab διὰ τὸ α εἰς διαφορὰν τοῦ ἑστηκα ἀπὸ τοῦ ἑστήκω, *permaneo.*
ἑστήκω.

Pluſquàm perfectum.

ὑπερσυντέλικος.

ἑστήκειν.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

ἔστησα.

Aoriſtus ſecundus.
Ἀόριστος δεύτερος.

ἔστην, ἔστης, ἔστη.
ἔστητον, ἐστήτην.
ἔστημεν, ἔστητε, ἔστησαν.

Futurum primum.
Μέλλων πρῶτος.

στήσω, στήσεις.

Imperat.
Προστακτική.

Præſens, & imperfectum.
Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

ἴστηθι, ἱστάτω.
ἵστατον, ἱστάτων.
ἵστατε, ἱστάτωσαν.

Perfectum, & pluſquàm perfectum.
Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

ἕστακε, ἑστακέτω.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

σῆσον, σησάτω.

Aoriſtus ſecundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

σῆθι, σήτω, ϗ σᾶθι, σάθω, Doricè.
Δωρικῶς.

σῆτον, σήτων.
σῆτε, σήτωϱ.

Optativus.

Εὐκτικὴ.

Præſens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, ϗ παρατατικός.

ἱσαίην, ἱσαίης, ἱσαίη.
ἱσαίητον, ἱσαιήτην.
ἱσαίημεν, ἱσαίητε, ἱσαίηϱ.

Perfectum, & pluſquàm perfectum.

παρακείμενος, ϗ ὑπερσυντέλικος.

ἑσάκοιμι, ἑσάκοις.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

σήσαιμι, σήσαις.

Aoriſtus ſecundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

σαίην, σαίης, σαίη.
σαίητον, σαιήτην.
σαίημεν, σαίητε, σαίησαν.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

σήσοιμι.

Subiunctiuus.

Ὑποτακτική.

Præſens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

ἱστῶ, ἱστᾷς, ἱστᾷ.
ἱστᾶτον, ἱστᾶτον.
ἱστῶμεν, ἱστᾶτε, ἱστῶσι.

Perfectum, & pluſquàm perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

ἑστάκω.

Ἄοριστος πρῶτος.
Aoriſtus primus.

στάσω.

Aoriſtus ſecundus.
Ἄοριστος δεύτερος.

στῶ, στῇς, στῇ.
στῆτον, στῆτον.
στῶμεν, στῆτε, στῶσι.

Infinitiuus.

Ἀπαρέμφατα.

Præſens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

ἑστάναι.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

ἑσακέναι.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

σῆσαι.

Aoriſtus ſecundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

σῆναι.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

σήσειν.

Participium.

Μετοχαί.

Præſens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατ.

ὁ ἱσὰς, ἱσάντος.
ἡ ἱσᾶσα, ἱσάσης.
τὸ ἱσὰν, ἱσάντος.

Paulò pòst futurum.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

τυθείσεσθαι.

Partic.

Μετοχή.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατ.

τιθέμενος.

Perfectum, & plusquàm perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

τεθειμένος.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

τυθείς.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

τυθήσομαι.

Paulò pùst futurum.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

τεθεισόμενος.

Medium, siue commune.

Μέσα, ἢ κοινά.

O Præsens quidem, & imperfectum μὲν ἐνεστὼς, καὶ παρατατικὸς voce consentiunt cum passiuis: Perfectum ὁμοφωνοῦσι τοῖς παθητικοῖς. ὁ δὲ παρα- autem, & plusquàm perfectum, & futu- κείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος, καὶ ὁ μέλ- rum secundum desunt. Reliqua verò tem- λων δεύτερος ἐκλείπουσι. Λοιποὶ δὲ εἰσὶ χρό- pora tria, Aoristus primus, aoristus se- νοι τρεῖς, Ἀόριστος πρῶτος, Ἀόριστος δεύ- cundus, & futurum primum, aoristus τερος, καὶ μέλλων πρῶτος, αόριστος primus *posui*, sed vix in vsu. πρῶτος ἐθηκάμην, ἀλλὰ μόλις ἐν χρήσει.

Verba in μι præter. & fut. 2. medio carent.

Aoriſtus ſecundus.
Ἀόριστος δεύτερος.

ἐθέμην, ἔθεσο, ἔθετο.
ἐθέμεθον, ἔθεσθον, ἐθέσθην.
ἐθέμεθα, ἔθεσθε, ἔθεντο.

Futurum primum.
Μέλλων πρῶτος.

θήσομαι.

Imperatiuus.
Προστακτική.

Aoriſtus ſecundus.
Ἀόριστος δεύτερος.

θέσο, χὴ θοῦ, θέσθω.
θέσθον, θέσθων.
θέσθε, θέσθωσ᾽.

Optatiuus.

Εὐκτικά.

Aoriſtus ſecundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

θείμην, θεῖο, θεῖτο.
θείμεθον, θεῖθον, θείσθην.
θείμεθα, θεῖσθε, θεῖντο.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

θησοίμην.

Subiunct.

Ὑποτακτικά.

Aoriſtus ſecundus.
Ἀόριστος δεύτερος.

θῶμαι, θῇ, θῆται.
θώμεθον, θῆθον, θήσθων.
θώμεθα, θῆσθε, θῶνται.

Infinit.

Ἀπαρέμφατα.

Aoristus secundus.
Ἀόριστος δεύτερος.

θέσθαι.

Futurum primum.
Μέλλων πρῶτος.

θήσεσθαι.

Participium.

Μετοχαί.

Aoristus secundus.
Ἀόριστος δεύτερος.

θέμενος.

Futurum primum.

μέλλων πρῶτος.

θησόμενος.

De se-

De secunda coniugatione
Περὶ δευτέρας συζυγίας
verborum in μι.
τῶν εἰς μι.

Secunda coniugatio verborum in μι fit à secunda circunflexorum, & in actiui penultima ι habet, vt,
Δευτέρα συζυγία τῶν εἰς μι γίνεται ἀπὸ τῆς δευτέρας τῶν περισπωμένων, καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ ἐνεργητικοῦ παραλήγουσα τὸ ι ἔχει, οἷον,
ἱστάω, ἵστημι, *ſtatuo.*

2. coni. verb. in μι fit à 2. circunfl.

In passiuo verò α, vt,
Ἐπὶ δὲ τῆς παθητικῆς τὸ α, οἷον, ἱσταμαι,
fut. στήσω.
ſtatuor. ἑστάμην, στήσω, *ſtatuam.*

Exemplum.
Παράδειγμα.

Præſens.
Ἐνεστώς.

ſtatuo.
ἵστημι, ἵστης, ἵστησι.
ἵστατον, ἵστατον.
ἱστάμεν, ἵστατε, ἱστᾶσι.

Aoriſtus ſecundus.
Ἀόριστος δεύτερος.

ἔστην, ἔστης, ἔστη.
ἔστητον, ἐστήτην.
ἔστημεν, ἔστητε, ἔστησαν.

Futurum primum.
Μέλλων πρῶτος.

στήσω, στήσεις.

Imperat.
Προστακτική.

Præſens, & imperfectum.
Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικὸς.

ἵστασθι, ἱστάσθω.
ἵστατον, ἱστάτων.
ἵστατε, ἱστάσθωσαν.

Perfectum, & pluſquàm perfectum.
Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

ἕστακε, ἑστακέτω.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

σῆσον, σησάτω.

Aoriſtus ſecundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

σῆθι, σήτω, ἢ σᾶθι, σάθω, Doricè.
Δωρικῶς.

σῆτον, σήτων.
σῆτε, σήτωϱ.

Optativus.

Εὐκτικὴ.

Præſens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, ἢ παρατατικός.

ἱσαίην, ἱσαίης, ἱσαίη.
ἱσαίητον, ἱσαιήτην.
ἱσαίημεν, ἱσαίητε, ἱσαίηϱ.

Perfectum, & pluſquàm perfectum.

παρακείμενος, ἢ ὑπερσυντέλικος.

ἑσάκοιμι, ἑσάκοις.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

σήσαιμι, σήσαις.

Aoriſtus ſecundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

σαίην, σαίης, σαίη.
σαίητον, σαιήτην.
σαίημεν, σαίητε, σαίησαν.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

σήσοιμι.

Subiunctiuus.

Ὑποτακτική.

Preſens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

ἱσῶ, ἱσᾷς, ἱσᾷ.
ἱσᾶτον, ἱσᾶτον.
ἱσῶμεν, ἱσᾶτε, ἱσῶσι.

Perfectum, & pluſquàm perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

ἑστάκω.

Ἀόριστος πρῶτος.
Aoriſtus primus.

στάθω.

Aoriſtus ſecundus.
Ἀόριστος δεύτερος.

στῶ, στῇς, στῇ.
στῆτον, στῆτον.
στῶμεν, στῆτε, στῶσι.

Infinitiuus.

Ἀπαρέμφατα.

Præſens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

ἑστάναι.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

ἑσακέναι.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

σῆσαι.

Aoriſtus ſecundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

στῆναι.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

στήσειν.

Participium.

Μετοχαί.

Præſens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

ὁ ἱστὰς, ἱστάντος.
ἡ ἱστᾶσα, ἱστάσης.
τὸ ἱστὰν, ἱστάντος.

Perfectum, & pluſqu.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

ἑσηκὼς, ἑσηκυῖα, ἑσηκὸς. vel ἑστὼς, ἑστῶσα, ἑστὸς per ſynæreſin Atticam ab Ionico, & poëtico ἑστεώς.
διὰ τῆς συναιρέσεως Ἀττικῆς ἀπὸ τῆς Ἰωνικῆς, καὶ ποιητικῆς ἑστεώς.
πλεῖ ἑσταώς.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

στάσας, στήσασα, στῆσαν.

Aoriſtus ſecundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

στὰς, στᾶσα, στάν.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

στήσων, στήσουσα, στῆσον.

Indicat.

Indicativus passivus.

Ὁριστικὴ παθητικά.

Præsens.
Ἐνεστώς.

ἵσταμαι, ἵστασαι, ἵσταται.
ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἵστασθον.
ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵστανται.

Imperfectum.
Παρατατ.

ἱστάμην, ἵστασο, ἵστατο.
ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἱστάσθην.
ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵσταντο.

Perfectum.
Παρακείμενος.

ἕστημαι, ἕστασαι.

Plusquàm perfectum.
Ὑπερσυντέλικος.

ἑστάμην, ἕστασο.

Aoristus primus.

Ἄθεισος πρῶτος.

ἔστην.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

στήσομαι.

Paulò pòst futurum.

Μέλλων πρῶτος.

ἑστάσομαι.

Imperatiuus.

Προστακτικὴ.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικὸς.

ἵστασσο, καὶ ἵστω, ἱστάνω.
ἵστασον, ἱστάνων.
ἵστασθε, ἱστάνωσ.

Perfectum, & plusquamperfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

ἕστασο, vel ἕστω, ἑστάνω.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

σάσθαι.

Optat.

Εὐκτική.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικὸς.

ἱσαίμην, ἱσαῖο, ἱσαῖτο.
ἱσαίμεθον, ἱσαῖσθον, ἱσαίσθην.
ἱσαίμεθα, ἱσαῖσθε, ἱσαῖντο.

Perfectum, & plusquàm perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

ἱσαίμην, ἱσαῖο.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

σαθείην.

Futurum primum.
Μέλλων πρῶτος.

σταθησοίμην.

Subiunct.

Ὑποτακτική.

Præsens, & imperf.
Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

ἱστῶμαι, ἱστᾶ, ἱστᾶται.
ἱστώμεθον, ἱστᾶθον, ἱστᾶθον.
ἱστώμεθα, ἱστᾶθε, ἱστῶνται.
vel
ἱστῶμαι, ἱστᾷ, ἱστᾶται.

Perfectum, & plusquàm perfectum.
παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

ἑστῶμαι, ἑστᾷ.

Aoristus primus.
Ἀόριστος πρῶτος.

σταθῶ.

Infinitiuus.

Ἀπαρέμφατα.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

ἵστασθαι.

Perfectum, & plusquàm perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

ἑστᾶθαι.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

σταθῆναι.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

σταθήσεσθαι.

Paulò pòst futurum.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

ἱστάσεσθαι.

Medium.
Μέσα.

Indicat.
Οἰστικά.

Aoriſtus primus.
Ἀόριστος πρῶτος.

ἐσπάμην, ἐσπάσω, ἐσπάσατο.
ἐσπάμεθον, ἐσπάσθον, ἐσπάσθην.
ἐσπάμεθα, ἐσπάσθε, ἐσπάσαντο.

Aoriſtus ſecundus.
Ἀόριστος δεύτερος.

ἐσάμην, ἔσασο, ἔσατο.
ἐσάμεθον, ἔσασθον, ἐσάσθην.
ἐσάμεθα, ἔσασθε, ἔσαντο.

Futurum primum.
Μέλλων πρῶτος.

σήσομαι, σήσῃ, σήσεται.

Imperat.

Προστακτική.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

στῆσον, στησάτω.

Aoriſtus ſecundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

στάσον, στάτω.

Optatiuus.

Εὐκτική.

Ἀόριστος πρῶτος.

Aoriſtus primus.

στασείμην, σταίμην, σταῖτο.

Aoriſtus ſecundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

σταίμην.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

στασοίμην, σταίμην, σταῖτο.

Subiunct.

Subiunctiuus.

ὑποτακτικὴ.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

σήσωμαι, σήσῃ, σήσεται.

Aoriſtus ſecundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

σῶμαι, σῇ, σῆται.

Infinitiuus.

Ἀπαρέμφατα.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

σήσασθαι.

Aoriſtus ſecundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

σάσθαι.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

σήσεις.

Participium.

Μετοχαί.

Aoriſtus primus.

Ἄθεισος πρῶτος.

θεισάμενος.

Aoriſtus ſecundus.

Ἄθεισος δεύτερος.

σάμενος.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

σησόμενος.

De tertia coniugatione
Περὶ τρίτης συζυγίας
verborum in μι.
τῶν εἰς μι.

TErtia coniugatio verborum in μι fit à tertia circunflexorum, & in actiui penultima ω habet, vt,

Τρίτη συζυγία τῶν εἰς μι γίνεται ἀπὸ τῆς τρίτης τῶν περισπωμένων, καὶ ἐπὶ μὲν τῆς ἐνεργητικῆς παραλήγουσι τὸ ω ἔχει, οἷον,

3. coni. verb. in μι fit à 3. circunflex.

διδόω, δίδωμι, do.

In passiuo verò ο, vt,

Ἐπὶ δὲ τῆς παθητικῆς τὸ ο, οἷον, δίδομαι,

fut. δώσω.

dor, inulit. ἐκ μέλλων, δώσω.

Exemplum.

Παράδειγμα.

Indicativus activus.

Ὁριστικὴ ἐνεργητικά.

Præsens.

Ἐνεστώς.

do.

Δίδωμι, δίδως, δίδωσι.
δίδοτον, διδοτην.
δίδωμεν, δίδοτε, διδοῦσι,
& Ionicè
καὶ Ἰωνικῶς δίδοασι.

Imperfectum.

Παρατατικός.

ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω.
ἐδίδοτον, ἐδιδότην.
ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδων.

Perfectum.

Παρακείμενος.

δέδωκα, δέδωκας.

Pluſquàm perfectum.

Ὑπερσυντέλικος.

ἐδεδώκειν, ἐδεδώκεις.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

pro

ἔδωκα, ἀντὶ τοῦ ἔδωσα.

Aoriſtus ſecundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

ἔδων, ἔδως, ἔδω.
ἔδοτον, ἐδότην.
ἔδομεν, ἔδοτε, ἔδοσαν.

Futurum primum.

μέλλων πρῶτος.

δώσω, δώσεις.

Imperativus.

Προστακτικὴ.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

δίδοθι, δίδοτε.
δίδοτον, διδότων.
δίδοτε, διδότωσ᾽.

Perfectum, & plusquàm perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

δέδωκε, δεδωκέτω.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

inusit.
δῶκον ἄχρηστος.

Aoristus secundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

& per syncopen
δός, καὶ συγκοπὴ δὸς, δότω.
δότον, δότων.
δότε, δότωσαν.

Optativus.

Εὐκτικὴ.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

διδοίην, διδοίης, διδοίη.
διδοίητον, διδοιήτην.
διδοίημεν, διδοίητε, διδοίησαν, & διδοῖεν.

Perfectum, & plusquam perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

δεδώκοιμι.

Aoristus primus.
Ἀόριστος πρῶτος.

δώκαιμι.

Aoristus secundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

δοίην, δοίης, δοίη.
δοίητον, δοιήτην.
δοίημεν, δοίητε, δοίησαν, & δοῖεν.

Futurum primum.
Μέλλων πρῶτος.

δώσομι.

Subiunctiuus.
ὑποτακτικὴ.

Præsens, & imperfectum.
Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικὸς.

διδῶ, διδῶς, διδῶ.
διδῶτον, διδῶτον.
διδῶμεν, διδῶτε, διδῶσι.

Perfectum, & pluſqm.
Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

δεδώκω.

Aoriſtus primus.
Ἀόριστος πρῶτος.

δώκω.

Aoriſtus

Aoristus secundus.
Ἀόριστος δεύτερος.

δῶ, δῷς, δῷ.
δῶτον, δῶτον.
δῶμεν, δῶτε, δῶσι.

Infinit.
Ἀπαρέμφατα.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

Præsens, & imperfectum.

διδόναι.

Perfectum, & plusquam perfectum.
παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

δεδωκέναι.

Aoristus primus.
Ἀόριστος πρῶτος.

inusit.
δῶκα ἄχρηστος.

Aoriſtus ſecundus.

Α'όριστος δεύτερος.

δῦναι.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

δύσειν.

Participium.

Μετοχή.

Præſens, & imperfectum.

Ένεστὼς, καὶ παρατατ.

διδὺς, διδῦσα, διδύν.

Perfectum, & pluſquàm perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

δεδυκώς.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

inuſit.

δύσας ἄδυσος.

Aoristus secundus.
Ἄοριστος δεύτερος.

δὺς, δῦσα, δὸν.

Futurum primum.
Μέλλων πρῶτος.

δύσω.

Indicativus passivus.
Ὁριστικὴ παθητική.

Præsens.
Ἐνεστώς.

δίδομαι, δίδοσαι, δίδοται.
διδόμεθον, δίδοσθον, δίδοσθον.
διδόμεθα, δίδοσθε, δίδονται.

Imperfectum.
Παρατατικός.

ἐδιδόμην, ἐδίδοσο, ἐδίδοτο.
ἐδιδόμεθον, ἐδίδοσθον, ἐδιδόμην.
ἐδιδόμεθα, ἐδίδοσθε, ἐδίδοντο.

Perfectum.
Παρακείμενος.

δέδομαι, δέδοσαι, δέδοται.

Pluſquàm perfectum.
ὑπερσυντέλικος.

ἐδεδόμην, ἐδέδοσο, ἐδέδοτο.

Aoriſtus primus.
Ἄορις πρῶτος.

ἐδόθην, ἐδόθης.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

δοθήσομαι.

Paulò pòſt futurum.
Μετ' ὀλίγον μέλλων.

δεδόσομαι, δεδόσῃ.

Imperat.

Παρακλητικά.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

δίδωσο, δεδόσθω.
δίδοσον, δεδόσθων.
δίδοσθε, δεδόσθωσαν.

Perfectum, & plusquàm perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

δέδοσο, δεδόσθω.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

δόθητι.

Optat.

Εὐκτικά.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

διδοίμην, δίδοιο, δίδοιτο.
δίδοιμεθον, δίδοισθον, δίδοισθην.
δίδοίμεθα, δίδοισθε, δίδοιντο.

Perfectum, & pluſquamperfectum.
Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

δεδείμην, δέδεισο, δέδειτο.

Aoriſtus primus.
Ἀόριστος πρῶτος.

δοθείην, δοθείης.

Futurum primum.
Μέλλων πρῶτος.

δοθησοίμην.

Paulò pòſt futurum.
Μετ' ὀλίγον μέλλων.

δεδοσοίμην.

Subiunct.
Ὑποτακτική.

Preſens, & imperfectum.
Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

δίδωμαι, δίδῳ, δίδωται.
διδώμεθον, διδῶσθον, διδῶσθον.
διδώμεθα, διδῶσθε, διδῶνται.

Perfectum,& pluſquam perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

δεδῶμαι, δεδῶ, δεδῶται.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

δοθῶ, δοθῆς.

Infinitiuus.

Ἀπαρέμφατα.

Præſens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

δίδοσθαι.

Perfectum,& pluſquàm perfectum.

Παρακείμενος, καὶ ὑπερσυντέλικος.

δεδόσθαι.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

δοθῆναι.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

δοθήσεσθαι.

Paulò pòst futurum

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

δεδόσεσθαι.

Participium.

Μετοχαί.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

διδόμενος, διδομένη, διδόμενον.

Perfectum, & plusquàm perfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

δεδομένος, δεδομένη.

Ἀόριστος πρῶτος.

Aoristus primus.

δοθείς, δοθεῖσα, δοθέν.

Futurum primum.
Μέλλων πρῶτος.

δοθησόμην.

Paulò pòſt futurum.
Μετ' ὀλίγον μέλλων.

δεδοσόμην.

Medium.

Μέσα.

Indicat.
Ὁριστικά.

Aoriſtus primus.
Ἀόριστος πρῶτος.

inuſit.
ἐδωκάμην ἄχρηστος.

Aoriſtus ſecundus.
Ἀόριστος δεύτερος.

ἐδόμην, ἔδοσο, ἔδοτο.
ἐδόμεθον, ἔδοσθον, ἐδόσθην.
ἐδόμεθα, ἔδοσθε, ἔδοντο.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

δώσομαι, δώσῃ, δώσεται.

Imperatiuus.

Προστακτικὴ.

Aoriſtus ſecundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

δόσο, δόσθω.
δόσθον, δόσθων.
δόσθε, δόσθωσαν.

Optatiuus.

Εὐκτικὴ.

Aoriſtus ſecundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

δοίμην δοῖο, δοῖτο.
δοίμεθον, δοῖθον, δοίσθην.
δοίμεθα, δοῖσθε, δοῖντο.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

δωσάμω, δώσω.

Subiunctiuus.

ὑποτακτική.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

δῶμαι, δῶ, δῶται.
δώμεθον, δῶθον, δῶθον.
δώμεθα, δῶτε, δῶνται.

Infinitiuus.

Ἀπαρέμφατα.

Aoriſtus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

δόσθαι.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

δώσειν.

Participium.

Μετοχαί.

Aoristus secundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

δόμενος, δομένη, δόμενον.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

δωσόμενος, δωσομένη, δωσόμενον.

De quarta coniugatione
Περὶ τετάρτης συζυγίας
verborum in μι.
τῶν εἰς μι.

4. coni. verb. in μι fit à 6. baryt.

TQuarta coniugatio verborum in μι fit
Τετάρτη συζυγία τῶν εἰς μι γίνεται
à sexta barytonorum, quæ in νω ef-
ἀπὸ τῆς ἕκτης τῶν βαρυτόνων, τῶν εἰς νω ἐκ-
feruntur, vt, *iungo*, & in
φερομένων, οἷον ζευγνύω, ζεύγνυμι, καὶ ἐπὶ τῆς
actiui, & passiui penultima
ἐνεργητικῆς, καὶ παθητικῆς ἐν τῇ παραληγούσῃ

υ habet, vt,
τὸ υ ἔχει, οἷον,

futurum
ζεύγνυμι, ζεύγνυμαι, iungo iungor, ὁ μέλλων
ζεύξω, iungam.

Exemplum.

Παράδειγμα.

Indicatiuus actiuus.
Ὁριστικὴ ἐνεργητική.

Præsens.
Ἐνεστώς.

Iungo.
ζεύγνυμι, ζεύγνυς, ζεύγνυσι.
ζεύγνυτον, ζεύγνυτον.
ζεύγνυμεν, ζεύγνυτε, ζεύγνῦσι.
Ionicè vel à barytono
Ἰωνικῶς ζευγνύασι, ἢ ζευγνύουσι, ἀπὸ τοῦ Ζευγνύω
ζευγνύω.

Imperfectum.
Παρατατικός.

ἐζεύγνυν, ἐζεύγνυς, ἐζεύγνυ.

ἐζεύγνυτον, ἐζευγνύτην.
ἐζεύγνυμεν, ἐζεύγνυτε, ἐζεύγνυσαν.

Alia verò tempora desunt in actiuo, & pass.
Οἱ δ' ἄλλοι χρόνοι ἐξέλιπον ἐπὶ τε τ' ἐνεργητικῶν, καὶ παθητικῶν.

Imperat.

Παρακειμένη.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

ζεύγνυθι, ζευγνύτω.
ζεύγνυτον, ζευγνύτων.
ζεύγνυτε, ζευγνύτωσαν.

4. coniug. optat. & subiunct. formatà baryt.

Optatiui, & subiunctiui omninò in quarta coniugatione verborum in μι desinunt, & in actiuo, & in passiuo; tamen præsentia eorum possunt à barytono in νω formari, hoc modo.

Τὰ εὐκτικὰ, καὶ ὑποτακτικὰ παντελῶς ἐπὶ τετάρτης συζυγίας τῶν εἰς μι ἐξέρχεται ἐπί τε τ' ἐνεργητικῶν, καὶ τ' παθητικῶν. ὅμως δ' οἱ ἐνεστῶτες αὐτῶν δύνανται ἀπὸ τ' βαρυτόνου εἰς νω σχηματίζεσθαι, οὕτως.

ζευγνύοιμι, ζευγνύοις, ἢ ζευγνύω, ζευγνύῃς, *zungam, iungas.*

Infinit.

Ἀπαρέμφατα.

Παρακείμενος, ἢ ὑπρωτέλικος.

Præsens, & imperfectum.

ζευγνῦναι.

Participium.

Μετοχαί.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, ἢ παρατ.

ζευγνὺς, ζευγνύντος.
ζευγνῦσα, ζευγνύσης.
ζευγνὺν, ζευγνύντος.

Indicatiuus paſſiuus.

Ὁριστικὴ παθητικά.

Præſens.

Ἐνεστώς.

ζεύγνυμαι, ζεύγνυσαι, ζεύγνυται.
ζευγνύμεθον, ζεύγνυσθον, ζεύγνυσθον.
ζευγνύμεθα, ζεύγνυσθε, ζεύγνυνται.

Imperfectum.

Παρατατ.

ἐζευγνύμην, ἐζεύγνυσο, ἐζεύγνυτο.
ἐζευγνύμεθον, ἐζεύγνυσθον, ἐζευγνύσθην.
ἐζευγνύμεθα, ἐζεύγνυσθε, ἐζεύγνυντο.

Imperat.

Προστακτικά.

ζεύγνυσο, ζευγνύσθω.
ζεύγνυσθον, ζευγνύσθων.
ζεύγνυσθε, ζευγνύσθωσαν.

Infinit.

Infinitiuus.

Ἀπαρέμφατα.

Præſens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικὸς.

ζεύγνυσθαι.

Partic.

Μετοχή.

Præſens, & imperf.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

ζευγνύμενος, ζευγνυμένη, ζευγνύμενον.

Obſeru.

Sciendum, quòd quarta coniugatio verborum in μι caret ſecundo aoriſto, præterquàm in diſſyllabis; carent autem omnes coniugationes aoriſto ſecundo paſſiuo, & præterito medio.

Ἰστέον ὅτι ἡ τετάρτη συζυγία τῶν εἰς μι, ἀπορεῖ τοῦ δευτέρου ἀορίστου, πλὴν ἐν τοῖς δισυλλάβοις. ἀπορεῖται δὲ πᾶσαι συζυγίαι ἀορίστου δευτέρου παθητικοῦ, καὶ παρακειμένου μέσου.

Anomala in μι.

Ἀνώμαλα εἰς μι.

εἶμι, eo. εἶμι quod est *eo*.
Εἶμι τὸ πορεύομαι.

Indicat.
Ὁριστικά.

Præsens.
Ἐνεστώς.

Sing. *eo*, *is*, vel *it*.
Ἑν. εἶμι, εἶς, ἢ εἶ, εἶσι.
δ. ἴτον, ἴτην, & Ionicè
πλ. ἴμεν, ἴτε, ἴσι, καὶ Ἰωνικῶς ἴασι.

Imperfectum.
Παρατατ.

ἑν. εἶν, εἶς, εἶ.
δ. ἴτον, ἴτην.
πλ. ἴμεν, ἴτε, ἴσαν.

Perfectum *iui*. non est in vsu, Vnde plus-
Παρακείμενος εἶκα ἄχρηστος, ὅθεν ὑπερ-
quàm perfectum *iueram*, & Atticè
συντέλικος εἴκειν, καὶ Ἀττικῶς ἤκειν,
à præterito medio εἶα formatur ᾖα, &
ἀπὸ τοῦ παρακειμένου μέσου εἶα γίνεται ᾖα, καὶ

diſſolutione *iui*, *iuiſti*, *iuit*.
διαλύσει ἵεια, ἵειας, ἵειε.

Pluſquàm perfectum.
ὑπερσυντέλικος.

ἑν. ἤειν, ἤεις, ἤει.
δ. ἤειτον, ἤειτὴν.
πλ. ἤειμὲν, ἤειτε, ἤεισαν.
& Atticè & per ſyncopen
καὶ Ἀττικῶς ἤεσαν, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἦμὲν, ἦτε,
ab aoriſto primo εἶσα *iui*, fit εἶσαν
ἦσαν, ἀπὸ τοῦ ἀορίστου πρώτου, εἶσα, γίνεται εἶσαν,
ierunt, pluraliter, & inde *ierant*.
πληθυντ. καὶ ὅθεν, ἦσαν, καὶ ἤεσαν.

Aoriſtus ſecundus.
Ἀόριστος δεύτερος.

ἑν. ἴον, ἴες, ἴε.
δ. ἴετον, ἰέτὴν.
πλ. ἴομὲν, ἴετε, ἴον.

Imperativus.
Προστακτικὴ.

Præſens, & imperfectum.
Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

ἑν. ἴθι, ἢ εἶ, ἴτω.
δ. ἴτον, ἴτων.
πλ. ἴτε, ἰτωσαν.

Aoristus secundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

ἑν. ἵε, ἱέτω.
δ. ἵετον, ἱέτων.
πλ. ἵετε, ἱέτωσαν.

Optativus.

Εὐκτικά.

Aoristus secundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

ἑν. ἵοιμι, ἵοις, ἵοι.
δ. ἵοιτον, ἱοίτην.
πλ. ἵοιμεν, ἵοιτε, ἵοιεν.

Subiunct.

Ὑποτακτικά.

Aoristus secundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

ἑν. ἵω, ἵῃς, ἵῃ.
δ. ἵητον, ἵητον.
πλ. ἵωμεν, ἵητε, ἵωσι.

Infinitivus.

Ἀπαρέμφατα.

per transpositionem.

ἦναι, εἶναι, καὶ ἰέναι κτλ. μετάθεσιν.

Participium.

Μετοχαί.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικὸς.

ἰεὶς, ἰέντος, vt πιθεὶς, πιθέντος.

Aoristus secundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

ἰὼν, ἴοῦσα, ἰόν.

ἵημι quod est *mitto*, sic coniugatur.
Ἵημι τὸ πέμπω, οὕτω συζυγεῖται.

Indicatiuus actiuus.

Ὁριστικὰ ἐνεργητικά.

Præsens.

Ἐνεστώς.

Sing. *mitto, is, it.*
ἵημι, *mitto.* ἑν. ἵημι, ἵης, ἵησι.
δ. ἵετον, ἱέτον. Ionicè vnde
πλ. ἵεμεν, ἵετε, ἱεῖσι, Ἰωνικῶς ἱέασι ἱᾶσι, ὅθεν
& *mitto.*
καὶ ἵω, ἵεις, ἵει.

Imperfectum.

Παρατατικός.

Sing. *mittebam*, vt ἐτίθην, vel
ἑν. ἵην, ὡς ἐτίθην, ἢ ἵουν, ἵεις, ἵει,
& tertia plur. *mittebant.*
καὶ τρίτον πληθυν. ἵουν.

Præteritum Bœoticum εἷκα *misi*, pro ἧκα.
Παρακείμενος Βοιωτικὸς εἷκα, ἀντὶ τοῦ ἧκα.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

ἧκα, ἧκας, ἧκε, pro ἧσα.

Aoristus secundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

ἑν. ἧν, ἧς, ἧ.
δ. ἕτον, ἕτην.
πλ. ἕμεν, ἕτε, ἕσαν.

Futurum primum.

Μέλλων πρῶτος.

ἥσω.

Imperat.

Προστακτικά.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

ἑν. ἵεθι, vel ἵει, ἱέτω, vt τίθετι.

Aoristus secundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

ἑν. ἕς, ἕτω, vt θὲς.

Optat.

Εὐκτικὴ.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικὸς.

ἐν. ἰείλω, vt πιθείλω.

Aoristus secundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

εἴλω, vt θείλω.

Subiunctiuus.

Ὑποτακτικὴ.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικὸς.

ἐν. ἴω, vt πθῶ.

Aoristus secundus.

Ἀόριστος δεύτερος.

ῶ, ῇς, ῇ, vt θῶ.

Infini-

Infinitiuus.

Ἀπαρέμφατα.

Præſens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

ἱέναι.

Aoriſtus ſecundus.

Ἄοριστος δεύτερος.

εἶναι.

Partic.

Μετοχαί.

Præſens, & imperf.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

ἰεὶς, ἵεντος.

ἰεῖσα, ἰείσης.

ἰὲν, ἵεντος, vt πᾶς.

Aoriſtus ſecundus.

Ἄοριστος δεύτερος.

εἰς, vt δεὶς.

Indicat. paß.

Ὁριστικὰ παθητικά.

Præsens.

Ἐνεστώς.

Sing. *mittor.*
ἑν. ἵεμαι, ὡς τίθεμαι.

Imperfectum.

Παρατατικός.

ἱέμην, ὡς ἐτιθέμην.

Perfectum.

Παρακείμενος.

missus sum per ει, vt Tertia pluralis
εἷμαι διὰ τοῦ ει, ὡς τέθειμαι. τρίτον πληθυντ.
mißi sunt, & Atticè abiectione
εἶνται, καὶ Ἀττικῶς ἕωνται, ἐκβολῇ τοῦ
subiunctiuæ, & interpositione ω.
ὑποτακτικοῦ, καὶ παρενθέσει τοῦ ω.

Aoristus primus.

Ἀόριστος πρῶτος.

ἕθην, καὶ εἵθην.

Futurum primum.
Μέλλων πρῶτος.

ἐθήσομαι.

Medius aoriſtus primus.
Μέσος ἀόριστος πρῶτος.

ἡκάμην.

Aoriſtus ſecundus.
Ἀόριστος δεύτερος.

ἕμην, ἕσο, vel ἔ, vt ἐθέμην.

Imperatiuus.
Προστακτικά.

Aoriſtus ſecundus.
Ἀόριστος δεύτερος.

Sing.
ἐν. ἕσο, vel ἔ, ἔσθω, vt δοῦ, δέσθω.

Optat.
Εὐκτικά.

Aoriſtus ſecundus.
Ἀόριστος δεύτερος.

Sing. &
ἐν. εἵμην, εἷο, εἷτο, ἢ οἵμην, οἷο, οἷτο.

Subiunct.
Ὑποτακτικά.

Aoristus secundus.
Ἀόριστος δεύτερος.

Sing. si
ἐν. ἐὰν ὦμαι, ᾖ, ᾖται, vt θῶμαι.

Infinitiuus.
Ἀπαρέμφατα.

ἕσθαι.

Participium.
Μετοχαί.

ἕμενος, ἑμένη, ἕμενον.

---

quod est *concupisco*, vsitatum est in
ἵημι, ἵεμαι, *concupisco.* ἵημι τὸ ἐπιθυμῶ ἔυχρηστον ἐν passiuo præsenti.
παθητικῶ ἐνεστῶτι.

concupisco.
ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται, vt τίθεμαι.

Imperfectum.
Παρατ.

vnde *desiderer*, & *desiderabam.*
ἱέμην, ὅθεν ἐφιέμαι, ἐφιέμην.

sedeo fit ab ἕω, &c. & per cra- ᾶμαι *sedeo.*
Ἧμαι γίνεται ἀπὸ τοῦ ἕω, εἶω, ἕημαι, καὶ κατὰ κρᾶσιν ᾶμαι.
sin ᾶμαι.
σὺν ᾶμαι.

Præsens.
Ἐνεστώς.

Sing. *sedeo, es, et.*
ἑν. ᾶμαι, ᾶσαι, ᾶται.
δ. ᾶμεθον, ᾶσθον, ᾶσθον.
πλ. ᾶμεθα, ᾶσθε, ᾶνται, sic κάθημαι, κάθησαι.

Imperfectum.
Παρατ.

ἑν. ἧμην, ᾶσο, ᾶτο.
δ. ᾶμεθον, ᾶσθον, ᾶσθην.
πλ. ᾶμεθα, ᾶσθε, ᾶντο, sic ἐκαθήμην, ἐκάθησο, &c. & tertia plural.
καὶ πέντε πλησίον.
ἐκάθηντο, καὶ καθῆντο.

Imperat.

Προστακτική.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

Sing.

ἐν. ἧσο, ἧσθω.

δ. ἧσθον, ἧσθων.

πλ. ἧσθε, ἧσθωσαν.

sic vnde Ionicè & per syſtolen

οὕτως κάθησο. ὅθεν Ἰωνικῶς κάθησο, καὶ διὰ συστολῆς

& per crasin

κάθευ, καὶ διὰ κράσεως, κάθου, καθήσθω.

Infinit.

Ἀπαρέμφατα.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατ.

ἧσθαι.

Partic.

Μετοχαί.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

ἥμενος.

Iaceo fit à

Κῆμαι ἀπὸ τῦ κέω, κείω, κέημι, κέεμαι, κεῖμαι.

& per crasin

ἢ διὰ κράσεως κεῖμαι, κεῖσαι, κεῖται. ἴακεω.

κείμεθον, κεῖσθον, κεῖσθον.

κείμεθα, κεῖσθε, κεῖνται.

Imperfectum.

Παρατ.

Sing.

ἐν. ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο.

δ. ἐκείμεθον, ἔκεισθον, ἐκείσθην.

ἐκείμεθα, ἔκεισθε, ἔκειντο.

Futurum medium.

Μέλλων μέσος.

ἐν. κείσομαι, κείσῃ, κείσεται.

Imperat.

Προστακτικά.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατ.

Sing.

ἐν. κεῖσο, κείσθω.

κεῖσθον, κείσθων.

κεῖσθε, κείσθωσαν.

Optativus.

Εὐκτικὴ.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεργὼς, καὶ παθητικὴ.

ἑν. κεοίμην, κέοιο, κέοιτο.
δ. κεοίμεθον, κέοισθον, κεοίσθην.
πλ. κεοίμεθα, κέοισθε, κέοιντο.

Subiunctivus.

Ὑποτακτικὴ.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεργὼς, καὶ παθητικὴ.

ἑν. ἑῶ, κέωμαι, κέῃ, κέηται.
δ. κεώμεθον, κέησθον, κέησθον.
πλ. κεώμεθα, κέησθε, κέωνται.

Infinit.

Ἀπαρέμφατα.

κεῖσθαι.

Partic.

Μετοχαί.

κείμενος, η, ον.

Ἴσημι

Indicatiuus actiuus.

Ὁριστικὰ ἐνεργητικά.

Præsens.

Ἐνεστώς.

Cognosco, ab ἰσάω, *oscis*, *oscit*. ἴσημι, *cognosco*.
ἐν. Ἴσημι, ἀπὸ τοῦ ἰσάω, ἴσης, ἴσησι.
δ. ἴσατον, ἴσατον.
πλ. ἴσαμεν, ἴσατε, & ἴστε, ἴσασι.

Imperfectum.

Παρατατικός.

Sing. *cognoscebam*, *ebas*, *ebat*.
ἐν. ἴσην, ἴσης, ἴση.
δ. ἴσατον, ἰσάτην. & per syncopen
πλ. ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασαν, καὶ διὰ συγκοπῆς ἴσαν.

Imperat.

Προστακτικά.

Ἴσαθι, ἰσάτω.
δ. ἴσατον, ἰσάτων.
πλ. ἴσατε, ἰσάτωσε, & per syncopen καὶ διὰ συγκοπῆς
ἴσθι, ἴστω.
δ. ἴστον, ἴστων.
πλ. ἴστε, ἴστωσαν, & ἴστων.

Indicatiuus paſsiuus.

Ὁριστικὴ παθητικά.

Cognoſcor; vnde per interpoſitionem lit. τ Ἴσαμαι. ὅθεν διὰ παρενθέσεως τοῦ τ

& compoſitum *ſcio, ſcis,*

ἐπίσαμαι. ἴσαμαι, καὶ συνῃθέστερον ἐπίσαμαι, ἐπίσασαι, καὶ ἐπίστῃ, *ſcit.*

ἐπίσατται.

Imperfectum.

Παρατατ.

Sing. & per craſin

ἐν. ἐπισάμην, ἐπίσασο, καὶ διὰ κράσεως ἐπίσω,

ἐπίστο.

Futurum.

Μέλλων.

ἐπισόσομαι.

Imperatiuus.

Προσακτικά.

Præſens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

ἐπίσω, ἐπισάσθω.

Optatiuus.

Ε'υκτικά.

ἐπισταίμην, ἐπίσταιο, ἐπίσταιτο.

Subiunctiuus.

ὑποτακτικά.

ἐπίστωμαι, vel ἐπιστῶμαι.

Infinitiuus.

Ἀπαρέμφατα.

ἐπίστασθαι.

Participium.

Μετοχαί.

ἐπιστάμενος.

Dico, à φάω.
Φημὶ ἀπὸ τοῦ φάω.

φημὶ, *dico.*

Indicatiuus.

Ὁριστικά.

Præsens.

Ε'νεστώς.

Sing. *dico*, *dicis* per ῃ dipthongum, *dicit.*
ἑν. φημὶ, φῇς, διὰ τὴ ῃ διφθόγγου, φησί.
δ. φατὸν, φατόν.
πλ. φαμὲν, φατὲ, φασί.

Imperfectum.
Παρατ.

Sing.
ἐν. ἔφην, ἔφης, ἔφη.
δ. ἔφατον, ἐφάτην.
πλ. ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν.

Aoriſtus primus.
Ἀόριστος πρῶτος.

ἔφησα.

Aoriſtus ſecundus.
Ἀόριστος δεύτερος.

ἐν. ἔφην, ἔφης, ἔφη.
δ. ἔφητον, ἐφήτην.
πλ. ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν.
& per aphæreſin,
ἢ καθ' ἀφαίρεσιν, ἦν, ἦς, ἦ.

Futurum primum.
Μέλλων πρῶτος.

φήσω.

Imperat.

Προστακτικά.

Præsens, & imperfectum.

Ἐνεστὼς, καὶ παρατατικός.

φάθι, vt ἴσαθι.

Optat.

Εὐκτικά.

φαίην, φαίης, vt σαίην.

Subiunct.

Ὑποτακτικά.

φῶ, vt σῶ.

Infinit.

Ἀπαρέμφατα.

φάναι.

Participium.

Μετοχαί.

φάς.

Medius aoristus secundus.

Μέσος ἀόριστος δεύτερος.

ἐφάμην, φάσθαι, φάμενος.

τέθνημι, *morior.*

Morior reduplicatur per s more Ionico, Τέθνημι ἀναδιπλασιάζεται διὰ τὸ ς ἴδιον Ἰωνικῶν, à verbo θνάω, *morior.* tertia perſona plu- ἀπὸ τοῦ θνάω, τέθνημι. τρίτον πρόσ. πλη- ralis, *moriuntur.*
θυητικὸν τιθνᾶσι, vt ἱστᾶσι.

Imperatiuus.
Προστακτική.

τέθνασι.

Optatiuus.
Εὐκτική.

τεθναίην.

Infinit.
Ἀπαρέμφατος.

τεθνάναι.

De verbis quæ vsque ad imperfectum coniugantur; sine de παλικῦ κλινομένων. ἢ περὶ τῶν anomalis barytonis, & quibusdam ἀνωμάλων βαρυτόνων, καὶ τίνων aliis in μι. ἄλλων εἰς μι.

Quæ in ἄνω verba barytona exeũt vsque ad imperfectum coniugantur, vt, Ἃ εἰς ἄνω ῥήματα βαρύτονα, μέχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνονται, οἷον,

λαμβάνω, ἐλάμβανον,	capio, capiebam.	Verba quæ vltra imperf. non coniugantur. ἄνω.
μανθάνω, ἐμάνθανον,	discо, discebam.	
λανθάνω, ἐλάνθανον,	lateo, latebam.	

Item quæ in vt, Ἔτι τὰ εἰς άθω, ἔθω, καὶ ύθω, οἷον, ἀμυνάθω, ἠμυνάθην, opem fero, opem ferebam. φλεγέθω, ἐφλέγεθον, uro, urebam. μινύθω ἐμίνυθον, minuo, minuebam.

		ἄθω, ἔθω, ύθω.

Item illa in βω quæ habent ante ϛ consonantem, aut ϵ, vt, Ἔτι τὰ εἰς βω ἔχοντα πρὸ τοῦ ϛ σύμφωνον, ἢ ϵ, οἷον,

βω.

περιβῶ, περιεβόων, *circumago, circumagebam.*
σέβω, ἔσεβον, *veneror, venerabar.*

Item illa quæ in σκω exeunt, vt,

σκω. Ἐπὶ τὰ εἰς σκω, οἷον,
ἀρέσκω, ἤρεσκον, *placo, placabam.*
πωλέσκω, ἐπώλεσκον, *vendo, vendebam.*

Excepto

χωρὶς τῦ θνήσκω, θνήξω, *morior, moriar.*
καὶ ἀλύσκω, ἀλύξω, *euito, euitabo.*
διδάξω, verò *docebo*, non fit à διδάσκω,
Τὸ δὲ διδάξω οὐκ ἀπὸ τῦ διδάσκω,
docco, ſed à διδάχω.
ἀλλ' ἀπὸ τῦ διδάχω.

Item verba per αίνω duas ſyllabas excedenαίνω. Ἐπὶ τὰ διὰ τῦ αίνω ὑπερδισύλλαβα, vt,
βαίνω, ἔβαινον,
ἐρωτάω, ἠρώτων, *interrogo, interrogabam.*
φαείνω, ἐφαείνον, *luceo, lucebam.*

Item per έω deriuata à præſenti,

έω. Ἐπὶ τὰ διὰ τῦ έω παράγωγα ἀπὸ τῦ ἐνεστῶτος,
aut futuro, vt,
ἃ μέλλοντος, οἷον,
à κιχῶ, fit κιχείω, ἐκίχειον, *aſſequor, aſſequebar.*
τελῶ, τελείω, ἐτέλειον, *perficio, perficiebam.*

à fit.

à fut. βρώσω, *comedam*, βρωσείω, ἐβρώσειον, *esurio, esuriebam.*

πολεμήσω, *bellum geram*, πολεμησείω, *bellare gestio.*

inusitatum,

ὄψω, *videbo*, ἄχρηστον, ὀψείω, *videre cupio.*

Item per ύω duas syllabas excedentia, quæ
Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ύω ὑπερδισύλλαβα, ποιοῦν- ύω.
formant in μι deriuata.
τα εἰς μι παράγωγα.

Item quæ ab ipsis deriuantur, vt,
Ἔτι τὰ ἀπ' αὐτῶν παραγόμενα, οἷον,
πηγνύω, πήγνυμι, *compingo.*
ὀμνύω, ὄμνυμι, *iuro.*
ὀλλύω, ὄλλυμι, *perdo.*

Item omnia verba quintæ coniugationis
Ἔτι πάντα τὰ τῆς πέμπτης συζυγίας Verba 5.
iuxta veteres primam syllabam reduplica- coniug.
κατ' παλαιοὺς τῆς πρώτην συλλαβὴν διπλασιαζο- redupl.
tam habentia, vt,
μένην ἔχοντα, οἷον,
μαρμαίρω, ἐμάρμαιρον, *corusco, coruscabam.*
μορμύρω, ἐμόρμυρον, *murmuro, murmurabam.*

Item quæ ante ω duas consonantes habent ω quod
Ἔτι τὰ πρὸ τοῦ ω δύο σύμφωνα ἔχοντα 2. conson.
per connexionem, quarum secunda immu- præcedũt
κατ' ἐπιπλοκὴν, ὧν τὸ δεύτερον ἀμε- per epipl.
tabilis sit, vt,
τάβολον εἴη, οἷον,

μέμβλω, *curo.*
ὄφλω, *debeo.*
δάκνω, *mordeo.*

ω purum. Item verba in ω purum desinentia, quæ
Ἔτι τὰ εἰς ω καθαρὸν, τῇ
υ diphthongum in penultima sortiun-
υ διφθόγγῳ παραληγό-
tur, vt,
μένα, οἷον,
ὀπυίω, *ineo.*
ἀγυίω, *eo.*

δω. Item verba in δω, ante δω ν habentia,
Ἔτι τὰ εἰς δω, πρὸ τοῦ δω ν ἔχοντα,
vt,
οἷον,
κυλίνδω, *voluo.*
σπένδω, *sacrifico.*

Anomala iuxta alphabetum
Ἀνώμαλα κατὰ ςοιχεῖον
hæc sunt.
ταῦτ' εἰσί.

Principium A.
Ἀρχὴ τοῦ A.

Ἄγαμαι, *admiror.* *Admiror*, ab fut. 1. med. *admirabor.*
Ἄγαμαι, ἀπὸ τοῦ ἄγημι. μέλλ. πρῶτος μέσ. ἀγάσομαι.

perfectum paſſ. *admiratus ſum.* aoriſtus
παρακείμενος παθητ. ἤγαμαι. ἄοριστος
primus paſſ. *admiratus fui.* med. aoriſtus
πρῶτος παθητ. ἠγάσθην. μέσος ἄοριστος
primus *admiratus ſum*, ab
πρῶτος ἠγασάμην, ἀπὸ τ ἀγάζω.

Frango. futurum *frangam.* aoriſtus primus ἄγνυμι,
Ἄγνυμι. μέλλων ἄξω. ἄοριστος πρῶτος *frango.*
fregi, & diſſolutione vocalis η in εα.
ἦξα, ἢ ἔαξα διαλύσει τοῦ φωνήεντος η εἰς εα.
aoriſt. 2. paſſ. *fractus ſum*; vel potiùs
ἄοριστος δεύτ. παθητ. ἤγην. ἢ μᾶλλον ἐάγην
perfectum paſſ. *fractus ſum*; vel potiùs
παρακείμενος παθητικὸς ἔαγμαι. ἢ μᾶλλον ἔαγμαι:
vnde *fractus ſum.* per-
ὅθεν κατῆγμαι, κατέαγμαι. παρα-
fectum med. *fractus ſum*; vel potiùs
κείμενος μέσος ἦγα. ἢ μᾶλλον ἔαγα.
vnde
ὅθεν κατέαγα.

Duco. futurum *ducam.* perfectum *duxi*, & ἄγω, *duco.*
Ἄγω. μέλλων ἄξω. παρακείμενος ἦχα, ἢ
inuſitata, & Atticè per pleonaſ-
ἄγηχα ἄχηκα, ἢ Ἀττικῶς κατ' πλεονα-
mum quod eſt in vſu. aoriſtus ſe-
σμὸν ἠγήοχα ἤνεγκον. ἄοριστος δεύ-
cundus *duxi*, & Atticè per redu-
τερος ἦγον, ἢ Ἀττικῶς ἤγαγον καθ' ἀναδι-

plicationem. *age*, *agite* imperat. pro præ-
πλασιασμόν. ἄξε, ἄξετε προστακτ. ἀντὶ τοῦ ἐνε-
senti.
στῶτος.

αἱροῦμαι, capio.

Capio. fut. med. *capiam.* perfectum *cepi.*
Αἱροῦμαι. μέλλων μέσ. αἱρήσομαι. παρακ. ἥρημαι.
aoristus primus *cepi.* med. aorist. secundus
ἀόριστος πρῶτος ἡρέθην. μέσος ἀόριστος δεύτερος
cepi, ab ἕλω inusitato: vnde etiam *cepi*,
εἱλόμην ἀπὸ τοῦ ἕλω ἀχρήστου. ὅθεν καὶ εἷλον,
aoristus secundus actiu.
ἀόριστος δεύτερος ἐνεργητ.

αἰσθάνομαι, sentio.

Sentio. futur. *sentiam.* præteritum *sensi.*
Αἰσθάνομαι μέλλων αἰσθήσομαι. παρακείμ. ἤσθημαι.
medius secundus aoristus *sensi*, ab αἰσθέομαι
μέσος δεύτερος ἀόριστος ἠσθόμην, ἀπὸ τοῦ αἰσθέομαι
inusitato.
ἀχρήστου.

ἀλέξω, iniuriam propulso.

Propulso iniuriam. futurum *propulsabo*, ab
Ἀλέξω. μέλλων ἀλεξήσω, ἀπὸ τοῦ
ἀλεξέω inusitato.
ἀλεξέω ἀχρήστου.

ἁλίσκομαι, capio.

Capio, *capior.* futurum *capiam*, &
Ἁλίσκω, καὶ ἁλίσκομαι. μέλλ. ἁλώσω, καὶ ἁλώσομαι.
præteritum actiu. *cepi*, & per dissolutionem
παρακείμ. ἐνεργητ. ἥλωκα, καὶ κατὰ διάλυσιν

aoriſtus ſecundus, & per diſſo-
ἐάλωκα. ἀόριστος δεύτερος ἥλων, καὶ διὰ δια-
lutionem ab vnde
λύσεως ἑάλων παρὰ τὸ ἁλίσκω, ἁλῶ, ἁλῶμι. ὅθεν
partic. *captus, capti.*
μετοχὴ ἁλοὺς, τοῦ ἁλόντος.

Pecco. imperfectum *peccabam.* futurum ἁμαρτάνω,
Ἁμαρτάνω. παρατατικὸς ἥμαρτανον. μέλλων *pecco.*
peccabo. præteritum *peccaui.* aoriſtus ſe-
ἁμαρτήσομαι. παρακείμενος ἥμάρτηκα. ἀόριστος
cundus *peccaui*, ab ἁμαρτέω, ῶ,
δεύτερος ἥμαρτον, ἀπὸ τοῦ ἁμαρτέω, ἁμαρτῶ,
quod non eſt in vſu.
ἀχρήστου.

Aperio. fut. *aperiam.* aoriſt. primus *aperui*, ἀνοίγω, ape-
Ἀνοίγω. μέλλ. ἀνοίξω. ἀόριστος πρῶτος ἀνέῳξα, rio.
Atticè: dicitur etiam
Ἀττικῶς. λέγεται καὶ ἠνέῳξα, καὶ ἤνοιξα,
præter. paſſ. *apertus ſum.*
παρακείμενος, παθητ. ἀνέῳγμαι, ἠνέῳγμαι, καὶ
aoriſtus 1. paſſ. *apertus fui*, ab
ἤνοιγμαι. ἀόριστος πρῶτος παθ. ἠνοίχθην, ἀπὸ
Atticè, &
τοῦ ἤνοιγμαι, καὶ ἀνεῴχθην Ἀττικῶς, καὶ ἀνῳχθην
poëticè. fut. ſecund. paſſ.
ποιητικῶς. μέλλων δεύτερος παθ. ἀνοιγήσομαι.
præterit. med. *aperui.*
παρακείμ. μέσος ἀνέῳγα, καὶ ἠνέῳγα.

ἀπεχθάνομαι, odio sum.

Odio sum. futur. *odio ero.* præterit. *odio fui.*
Ἀπεχθάνομαι. μέλλ. ἀπεχθήσομαι. παρακ. ἀπήχθημαι. med. aor 2. *odio fui*, ab
ἀπεχθόμην, ἀπὸ τοῦ ἀπέχθομαι ἀχρήστου.
quod non est in vsu.

ἄυξάνω, augeo.

Augeo. fut. *augebo*, tanquàm ab
Ἀυξάνω, ᾧ ἄυξω. μέλλ. ἀυξήσω, ὃς ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ θέματος ἀυξέω, ῶ. ἀόριστος πρῶτος ηὔξησα, & per syncopen ηὖξα, ᾧ κατὰ συγκοπὴν ηὖξα.
antiquo themate aoristus primus

ἀμφιέννυμι induo.

Induo. futurum *induam*, præteritum
Ἀμφιέννυμι. μέλλων ἀμφιέσω. παρακείμενος pass. *indui*, ab
παθητ. ἠμφίεσμαι, ἀπὸ τοῦ ἀμφιέω.

ἀναγινώσκω, lego.

Lego. imperfectum *legebam.* fut. *legam.* præteritum *legi*, ab
Ἀναγινώσκω. παρατατικὸς ἀνεγίνωσκον. μέλλων ἀναγνώσομαι. παρακείμενος ἀνέγνωκα, ἀπὸ τοῦ ἀναγνόω. ἀόριστος δεύτερος ἀνέγνων, ἀπὸ τοῦ inusitato.
aoristus secundus *legi*, à verbo ἀνάγνωμι ἀχρήστου.

ἀπόχρη, sufficit.

Sufficit impersonale. fut. *sufficiet.* aorist.
Ἀπόχρη ἀπροσώπον. μέλλων ἀποχρήσει. ἀόριστος

suffecit, ab quod exoleuit.
ἀπέχρησε, ἀπὸ τοῦ ἀποχρέει παλαιοῦ.

Aufugio. fut. *aufugiam*, à verbo
Ἀποδιδράσκω. μέλλ. ἀποδράσω, ἀπὸ τοῦ
aoristus *aufugi*, pro
ἀποδράω. ἀόριστος ἀπέδραν, ἀντὶ τοῦ ἀπέδρην,
aufugisti, *aufugit*. tertia plural. *aufugerunt*,
ἀπέδρας, ἀπέδρα. τρίτον πληθυντ. ἀπέδραν
per syncopen, pro optatiui
διὰ συγκοπῆς ἀντὶ τοῦ ἀπέδρασαν. εὐκτικῶν
aoristus secundus *vtinam aufugissem*, infi-
ἀόριστος δεύτερος ἀποδραίην. ἀπαρεμ-
nitiui *aufugisse*, ab eodem
φάτων ἀποδράναι ἀπὸ τοῦ ἀπόδρημι. ὡσαύ-
modo simplex *fugio*.
τως τὸ ἁπλοῦν διδράσκω.

ἀποδιδράσκω, *aufugio*.

Expando. futurum
Ἀναπεταννύω, καὶ ἀναπετάννυμι. μέλλων
expandam, ab
ἀναπετάσω, ἀπὸ τοῦ ἀναπετάω, ῶ.

ἀναπεταννύω, *expando*.

Recordor. fut. *recordabor*. aoristus 1. pass.
Ἀναμιμνήσκω. μέλλ. ἀναμνήσω. ἀόρ. α. παθητ.
recordatus fui, ab antiquo.
ἀνεμνήσθην, ἀπὸ τοῦ ἀναμνάω παλαιοῦ.

ἀναμιμνήσκω, *recordor*.

Ostendo. fut. *ostendam*,
Ἀποδεικνύω, καὶ ἀποδείκνυμι. μέλλων ἀποδείξω,
à verbo
ἀπὸ τοῦ ἀποδείκω.

ἀποδείκνυμι, *ostendo*.

ἀπόλλυμι, *perdo*.

Perdo. futurum *perdam.*
Ἀπολλύω, καὶ ἀπόλυμι. μέλλων ἀπολέσω.
præteritum *perdidi*, & Atticè
παρακείμενος ἀπώλεκα, καὶ Ἀττικῶς ἀπολώλεκα,
ab aoriſtus ſecundus actiu.
ἀπὸ τοῦ ἀπολέω. ἀόριστος δεύτερος ἐνεργητ.
medius futurum ſecundum
ἀπῶλον. μέσος ἀπολόμην. μέλλων δεύτερος
actiu. med. præter. med.
ἐνεργητ. ἀπολῶ. μέσος ἀπόλωλα. παρακ. μέσος
à verbo
ἀπόλωλα, ἀπὸ τοῦ ἀπόλλω.

ἀποσβέννυμι, *exſtinguo*.

Exſtingno. futur. *exſtinguam.*
Ἀποσβεννύω, καὶ ἀποσβέννυμι. μέλλων ἀποσβέσω.
ab aoriſtus ſecundus *extinxi*,
ἀπὸ τοῦ ἀποσβέω. ἀόριστος δεύτερος ἀπόσβην,
ab
ἀπὸ τοῦ ἀπόσβημι.

ἀποτέμνω, *abſcindo*.

Abſcindo. futurum *abſcindam*,
Ἀποτέμνω. μέλλων ἀποτεμῶ, καὶ ἀποτμήσω,
ab &
ἀπὸ τοῦ ἀποτμάω, καὶ ἀποτμήξω, ἀπὸ τοῦ ἀποτμήγω.
aoriſtus ſecundus *abſcidi*.
ἀόριστος δεύτερος ἀπέταμον.

ἀποκλαίω, *fleo*.

Fleo. fut. *flebo*, ab
Ἀποκλαίω. μέλλων ἀποκλαύσω, ἀπὸ τοῦ ἀποκλαύω
antiquo

De anomalis iuxta alphabetum. 401

antiquo.

κλάω παλαῦ.

Placeo. futurum *placebo*, ab
Ἀρέσκω. μέλλων ἀρέσω, ἀπὸ τοῦ ἀρέω
antiquo.
παλαῦ.

ἀρέσκω, *placeo.*

Auolo. futurum *auolabo*; ab
Ἀφίπαμαι. μέλλων ἀποπήσομαι ἀπὸ τοῦ, ἀποinusitato. aoristus secundus act.
πάσμαι ἀχέσου. ἄθεισος δεύτερος ἐνεργητ.
auolaui. med. ab
ἀπίπλω. μέσος ἀπεπάμην, ἀπὸ τοῦ ἀποπάμω.

ἀφίπαμαι, *auolo.*

Succenseo. futur. *succensebo*, &
Ἀχθομαι. μέλλων ἀχθέσομαι, καὶ ἀχθήσομαι,
aoristus primus pass. *succensus*, ab
ἄθεισος πρῶτος παθητ. ἠχθέσθην ἀπὸ τοῦ ἀχθέσinusit.
μαι ἀχέσου.

ἄχθομαι, *succenseo.*

Principium B.

Ἀρχὴ τοῦ B.

Vado. futurum *vadam.* praeter. βαίνω, *vado.*
Βαίνω. μέλλων βήσω, καὶ βήσομαι. παρακ.
act. *vasi.* pass. vel
ἐνεργητ. βέβηκα. παθητ. βέβημαι, ἢ βέβαμαι,

402 De anomalis iuxta alphabetum.

& aoriſtus primus med.
χὴ βίβασμαι. ἀόριστος πρῶτος μέσος ἐβασάμην,
à aoriſtus ſecundus actiu. *uaſi*,
ἀπὸ τοῦ βάω. ἀόριστος δεύτερος ἔβην. ἔφην,
à verbo
ἀπὸ τοῦ βῆμι.

Βάλλω, *Mitto.* futurum *mittam*, vel à
mitto. Βάλλω. μέλλων βαλῶ, ἢ βαλέσω, ἀπὸ
aoriſtus ſecundus *miſi.* med.
τοῦ βαλέω. ἀόριστος δεύτερος ἔβαλον. μέσος ἐβαλό-
præterit. act. *miſi.* paſſ. *miſſus ſum.*
μην. παρακείμ. βέβληκα. παθ. βέβλημαι.
à quod non eſt in uſu.
ἀπὸ τοῦ βλέω, ῶ, ἀχρήστου.

Βιβρώσκω, *Comedo.* fut. *comedam*, à
comedo. Βρώσκω. καὶ βιβρώσκω. μέλλων βρώσω, ἀπὸ τοῦ βρόω
quod exoleuit.
ἀχρήστου.

Βιόω, *uiuo.* fut. *uiuam.* aoriſtus ſecundus *uixi*,
uiuo. Βιόω. μέλλων βιώσω. ἀόριστος δεύτερος ἐβίων,
uixiſti, *uixit.* vnde participium *qui uixit*
ἐβίως, ἐβίω. ὅθεν μετοχὴ ὁ βιὼς
à tertia præt. paſſiui *victum eſt*,
παρὰ τὸ βιῶμι τρίτον παρακειμένου παθ. βεβίωται,
tanquàm imperſonalis.
ὡς ἀπρόσωπον.

Pullulo. fut. *pullulabo.* aoriſtus ſecundus *pullulaui*, à ἔβλασον, ἀπὸ τῦ βλαστέω, ῶ.

Βλαστάνω, *pullulo.*
Βλαστάνω. μέλλων βλαστήσω. ἀόριστος δεύτερος

Volo. futurum *voiam.* præteritum *volui*, primus paſſ. *volui*, à πρῶτος παθ. ἐβουλήθην, ἀπὸ τῦ βούλομαι inuſitato.
ἀπὸ χρήσου.

Βούλομαι, *volo.*
Βούλομαι. μέλλων βουλήσομαι. παρακείμ. βεβούλημαι. ὑπερσυντέλικος ἐβεβουλήμην. ἀόριστος

Vxorem duco. fut. *vxorem ducam.* aoriſtus primus *vxorem duxi*, à πρῶτος. ἔγημα, ἀπὸ τῦ γάμω inuſitato.
ἀπὸ χρήσου.

Γαμέω, *vxorem duco.*
Γαμέω. μέλλων γαμήσω. ἀόριστος

Naſcor. futurum *naſcar.* medius aoriſtus I. *natus ſum.*
γενάμην.

Γίνομαι, *naſcor.*
Γίνομαι. μέλλων γενῆμαι. μέσος ἀόριστος α.

γηθέω, lætor. — *Lætor.* futurum *lætabor.* med. præteritum
Γηθέω, ῶ. μέλλων γηθήσω. μέσος παρακείμενος
lætatus sum, à inusitato.
γέγηθα, ἀπὸ τοῦ γήθω ἀχρήστου.

γηράσκω, senesco. — *Senesco.* futurum *senescam*, à
Γηράσκω. μέλλων γηράσω, ἀπὸ τοῦ γηράω.

γίνομαι, fio, sum. — *Fio, sum.* fut. *fiam*, à
Γίνομαι, καὶ γίγνομαι. μέλλ. γενήσομαι, ἀπὸ τοῦ
præt. pass. *factus sum.* med.
γενάομαι, ῶμαι. παρακ. παθ. γεγένημαι. μέσος
aoristus primus *factus sum.* medius aor. 2.
ἀόριστος πρῶτος ἐγενησάμην. μέσος ἀόρ. δεύτ.
factus sum. med. præterit. *factus sum*, à
ἐγενόμην. μέσος παρακείμενος γέγονα, ἀπὸ τοῦ
inusitato.
γείνω, ἀχρήστου.

γινώσκω, cognosco. — *Cognosco.* imperf. *cognoscebam.* futur. med.
Γινώσκω. παρατατ. ἐγίνωσκον. μέλλων μέσ.
cognoscam. præt. act. *cognoui.* à
γνώσομαι. παρακ. ἐνεργ. ἔγνωκα, ἀπὸ τοῦ γνόω.
aoristus secundus *cognoui.* vnde particip. *qui*
ἀόριστος δεύτερος ἔγνων. ὅθεν μετοχὴ ὁ
cognouit, à
γνὰς ἀπὸ τοῦ γνᾶμι.

γρηγορέω, vigilo. — *Vigilo.* futurum *vigilabo.* medium
Γρηγορέω, ῶ. μέλλων γρηγορήσω. μέσος

De anomalis iuxta alphabetum. 405

præteritum *vigilaui*. pluſquàm perfectum *παρακείμενος ἐγήγορα. ὑπερσυντέλικος vigilaueram.*
ἐγηγόρειν.

Principium Δ.

Ἀρχὴ τοῦ Δ.

Diuido. fut. *diuidam*. paſſiu. præteritum *Δαίω*. *μέλλ. δαίσω*. *ὁ παθητ. παρακείμενος diuiſus ſum*, & à aoriſtus *δεδάσμαι*, *καὶ δέδασμαι ἀπὸ τοῦ δάζω*. *ἀόρ.* ſecundus *diuiſus fui*, à inu- *δεύτερος ἐδάλω, ἀπὸ τοῦ δαίω ἀ-* ſitato.
χρήστου.

Δαίω, *diuido.*

Mordeo. imperfectum *mordebam*. futurum *Δάκνω*. *παρατατ.* ἔδακνον. *μέλλων mordebo*. aoriſtus ſecundus *momordi*, à *δήξω*. *ἄθεστος δεύτερος* ἔδακον, *ἀπὸ τοῦ* inuſitato.
δήκω ἀχρήστου.

Δάκνω, *mordeo.*

pro *decet*, & *oportet*, *opus eſt* *Δεῖ αὐτὶ τοῦ πρέπει, καὶ χρεία ὄξι.* imperfectum *oportebat*. infinitiuus *oportere*, *παρατατ.* ἔδει. *ἀπαρέμφατον δεῖν*, à futurum *oportebit*. aoriſtus *ἀπὸ τοῦ δέω. μέλλων δεήσει. ἄθεστος*

Δεῖ, *oportet.*

primus *oportuit*, à
πρῶτος ἐδέησε, ἀπὸ τοῦ δέω.

Δείδω, *timeo.*

Timeo poëticum verbum. futur. Δείδω τὸ φοβοῦμαι ποιητικὸν ῥῆμα. μέλλον *timebo.* præteritum *timui*, & Ionicè δείδια. παρακείμενος δέδοικα, καὶ Γωνικῶς med. pro δέδια. ὁ μέσος δέδοικα, ἀντὶ τοῦ δέδοιδα, ob euphoniam, & Ionicè διὰ τὴν εὐφωνίαν, καὶ Ἰωνικῶς δέδια.

Δείκνυμι, *demonstro.*

Demonstro. fut. *demonstrabo.* aoristus primus Δείκνυμι. μέλλ. δείξω. ἀόριστος πρῶτος mus *demonstraui*, à
ἔδειξα, ἀπὸ τοῦ δείκω.

Δέομαι, *rogo.*

Rogo. fut. *rogabo.* præteritum Δέομαι. μέλλ. δεήσομαι. παρακείμενος *rogaui.* aoristus primus *rogaui*, à δεδέημαι. ἀόριστος πρῶτος ἐδεήθην, ἀπὸ τοῦ δέομαι, δεοῦμαι.

Διδάσκω, *docco.*

Docco. imperfectum *doccbam.* futurum Διδάσκω. παρατατ. ἐδίδασκον. μέλλ. *doccbo*, à aoristus primus διδάξω, ἀπὸ τοῦ διδάχω, ἀόριστος πρῶτος *docui.*
ἐδίδαξα.

Videor, puto. fut. *videbor*, & aoriſtus primus *viſus ſum*. vnde præter. paſſiu. *viſus ſum, putaui*, à inuſitato. ſed & à

Δοκέω, videor, puto.

Δοκέω, videor, puto. μέλλων δόξω, καὶ δοκήσω. ἀόριστος πρῶτος ἔδοξα. ἔστιν παρακείμ. δέδογμαι, ἀπὸ τοῦ δόκω ἀχρήστου. τὸ δὲ δοκήσω, καὶ δεδόκημαι ἀπὸ τοῦ δοκέω, δοκῶ.

Subeo, & & fut. *ſubibo*. aoriſtus ſecundus *ſubiui*. vnde *emerſi*, & *penitùs ingreſſus ſum*.

Δύνω, Δύνω, καὶ δύω, καὶ δῦμι. μέλλ. δύσω. ἀόριστος subeo. δεύτερος ἔδυν. ἔστιν τὸ ἀνέδυν, καὶ κατέδυν.

Principium E.

Ἀρχὴ τοῦ Ε.

Edo. præter. *edi* per pleonaſmum, pro med. præteritum *édi*. fut. ſecundum medium *edam*, pro

Ἔδω, edo.

Ἔδω τὸ ἐσθίω. παρακ. ἐδήδοκα κατὰ πλεονασμόν, ἀντὶ τοῦ ἔδηκα. μέσος παρακείμενος ἔδηδα, μέλλων δεύτερος μέσος ἔδομαι, ἀπὸ τοῦ ἐδῶμαι.

Εἴδω, *ſcio.* *Scio* inuſitatum. fut. medium *ſciam*, & Εἴδω ἄχρηστον. μέλλων μέσος εἴσομαι, καὶ & ab inuſitato. ἴσομαι, καὶ εἰδήσω, ἀπὸ τοῦ εἰδέω ἀχρήστου. præteritum *ſcii*. pluſquàm perfectum *ſcieram*, ſyncope & Atticè ηειν, συγκοπῇ εἶδα, ἴδειν, καὶ Ἀττικῶς præteritum medium ἤδειν, οι εἰς ν. παρακείμενος μέσος οἶδα. aoriſtus ſecundus *noui*, *ſcii*, *vidi*. ἀόριστος δεύτερος εἶδον, καὶ ἴδον.

Εἶπω, *dico.* *Dico* inuſitatum. aoriſtus primus *dixi*. Εἶπω ἄχρηστον. ἀόριστος πρῶτος εἶπα: ſecundus δεύτερος εἶπον.

Ἔλπω, *ſpero.* *Spero* inuſitatum. medium præterit. *ſperaui*. Ἔλπω ἄχρηστον. μέσος παρακείμενος ἔολπα. apud poetas. παρὰ ποιηταῖς.

Dico, interrogo. fut. *dicam.* aoriſtus Ἔρέομαι. μέλλων ἐρήσομαι. ἀόριστος ſecundus *dixi*. δεύτερος ἠρόμην.

Ἔρχομαι, *venio.* *Venio.* futur. *veniam.* medium præ- Ἔλθω. μέλλων ἐλεύσομαι. μέσος παρα- teritum

ritum *veni*, & Atticè
κείμενος ἤλυθα, καὶ Ἀττικῶς ἐλήλυθα.
aoriſtus ſecundus *veni*, & per ſyn-
ἀόριστος δεύτερος ἦλυθον, καὶ ἧλθον κατὰ συγ-
copen à verbo inuſitato.
κοπὴν ἀπὸ τοῦ ἐλεύθω ἀχρήστου.

Dico, necto inuſitatum. fut. *dicam*. præterit. εἶρω, *dico*.
Εἶρω ἄχρηστον. μέλλων ἐρῶ. παρακείμ.
dixi ab inuſitato.
εἴρηκα ἀπὸ τοῦ ἐρέω ἀχρήστου.

Inuenio. fut. *inueniam*. præteritum *inueni*. εὑρίσκω, *in-*
Εὑρίσκω. μέλλ. εὑρήσω. παρακείμενος εὕρηκα. *uenio*.
perfectum paſſ. *inuentus ſum*. aoriſt. primus
παρακείμενος πασητ. εὑρήμαι. ἀόριστος πρῶτος
paſſ. *inuentus fui*. aoriſtus ſecundus actiu.
πασητ. εὑρέθην. ἀόριστος δεύτερος ἐνεργητ.
inueni ab inuſitato.
εὗρον ἀπὸ τοῦ εὑρέω, ῶ, ἀχρήστου.

Habeo. fut. quod aſpiratur ad differen- ἔχω, *habeo*.
Ἔχω. μέλλ. ἕξω δασυνόμενος εἰς διαφο-
tiam aduerbij *extrà*, & *habebo*. præteritum
ἐκ τοῦ ἐκτρέμματος ἔξω, καὶ σχήσω. παρακείμενος
habui. paſſ. *habitus ſum*. aoriſtus primus
ἔσχηκα. πασητ. ἔσχημαι. ἀόριστος δεύτερος
paſſ. aoriſtus ſecundus actiuus
πασητ. ἐσχέθην. ἀόριστος δεύτερος ἐνεργητ.
habui. medius à inuſitato.
ἔσχον. μέσος ἐσχόμην ἀπὸ τοῦ σχέω ἀχρήστου.

aoristus secundus actiu. imperat. *habe, tene.*
ἀόριστος δεύτερος ἐνεργητ. προστακτ. σχὲς,
à verbo
ἀπὸ τοῦ σχῆμι.

ἕω, *induo.* *Induo.* aoristus primus *indui.* particip.
Ἕω. ἀόριστος πρῶτος εἷσα. μετοχὴ
qui induit. præteritum pass. *indutus sum.*
ἕσας. παρακείμενος παθητ. εἷμαι.
plusquàm perfectum *indutus eram.* particip.
ὑπερσυντέλικος εἵμην. μετοχὴ
indutus. vnde *indumentum.*
εἱμένος. ὅθεν τὸ εἷμα, εἵματος.

Principium Z.

Ἀρχὴ τοῦ Z.

ζωννύω, *cingo.* *Cingo,* & futurum *cingam* à
Ζωννύω, καὶ ζώννυμι. μέλλων ζώσω ἀπὸ τοῦ
ζώω, ῶ.

Principium Θ.

Ἀρχὴ τοῦ Θ.

θάπτω, *sepelio.* *Sepelio.* futurum *sepeliam.* aoristus primus
Θάπτω. μέλλων θάψω. ἀόριστος πρῶτος
sepeliui. aoristus 2. pass. *sepultus fui.*
ἔταψα. ἀόριστος δεύτερος ἔταφον. παθητ. ἐτάφην.

à perfectum med.
ἀπὸ τῦ πάφω. παρακείμενος μέσος πέθημαι
admiror à vel
τὸ θαυμάζω ἀπὸ τ θήπω, ἢ θήπω.

Volo. futurum *volam.* aoriſtus primus θέλω, ἢ ἐθέλω, *volo.*
Θέλω. μέλλων θελήσω. ἀόριστος πρῶτος
volui à futur.
ἠθέλησα ἀπὸ τῦ θελέω. ἢ ἐθέλω. μέλλων
volam. aoriſt. 1.
ἐθελήσω. ἀόριστος α. ἠθέλησα.

Morior. imperfectum *moriebar.* fut. med.
Θνήσκω. παρατατικὸς ἔθνησκον. μέλλων μέσ. θνήσκω, *moriar.* aoriſtus ſecundus *mortuus ſum.* rior.
θανῦμαι. ἀόριστος δεύτερος ἔθανον.
à perfectum *mortuus ſum* à
ἀπὸ τ θνέω. παρακείμενος τέθνηκα. ἀπὸ τ
& Ionicè optat. *mortuus ſim.*
θνάω, ἢ Ἰωνικῶς τέθναα. τὸ ἐυκτικὸν τεθναίην.
infinit. *mortuum eſſe.* particip. *mortuus,*
τὸ ἀπαρέμφατον τεθνάναι. ἡ μετοχὴ τεθνεὼς,
à
ἀπὸ τῦ τίθνημι.

Principium I.

Ἀρχὴ τοῦ I.

Ἱκνέομαι, *peruenio.*

Peruenio. vnde
Ἱκνέομαι ἱκνοῦμαι. ὅθεν ἀφικνέομαι οῦμαι.
futurum *perueniam.* aoriſtus ſecundus med.
μέλλων ἵξομαι. ἀόριστος δεύτερος μέσος
perueni. præteritum *perueni* ab
ἱκόμην. παρακείμ. ἷγμαι ἀπὸ τοῦ ἵκομαι
quod non eſt in vſu.
ἀχρήστου.

Ἱλάσκομαι, *placo.*

Placo. futurum *placabo.* aoriſtus 1. med.
Ἱλάσκομαι. μέλλων ἱλάσομαι. ἀόρ. α. μέσος
placaui ab vel
ἱλασάμην ἀπὸ τοῦ ἱλάω, ἢ ἱλάομαι
inuſitato.
ἀχρήστου.

Ἵπταμαι, *volo.*

Volo. imperfectum *volabam.*
Ἵπταμαι. παρατατ. ἱπτάμην, ἵπτασο, καὶ ἵπτω,
poëtæ verò dicunt etiam
ἵπτατο. ποιηταὶ δὲ λέγουσι καὶ ἵπτημι,
& ſine reduplicatione &
καὶ ἄνευ ἀναδιπλασιασμοῦ πτῆμι, καὶ πτάω.
fut. *volabo.* med. fut. perfectum
μέλλ. πτήσω. μέσ. μέλλ. πτήσομαι. παρακείμ.
actiu. *volaui.* paſſ. aoriſt. ſecundus
ἐνεργητ. πέπτακα. παθητικὸς πέπταμαι. ἀόριστος β.

De anomal. iuxta alphabetum. 413

actiu. *volaui* ab med. *volaui*.
ἐνεργητ. ἔπλω ἀπὸ τῦ ἵπτημαι. μέσος ἱπτάμην,
& vnde inſinit. *volauiſſe*.
καὶ ἱπτόμην. ὅθεν ἀπαρέμφ. πτάναι, καὶ πτῆναι.
particip. *qui volauit*.
ἡ μετοχὴ πτάμενος.

Principium K.

Ἀρχὴ τῦ K.

Vro Atticè. futurum ſecundum Καίω, *vro*.
Καίω, καὶ κάω Ἀττικῶς. μέλλων δεύτερος
vram. aoriſtus 2. paſſ. *vβi*.
καύσω. ἀόριστος β. παθ. ἐκάην.

Voco. fut. *vocabo*. præteritum Καλέω,
Καλέω. μέλλ. καλέσω, ἢ καλῶ. παρακείμενος *vοco*.
vſitatum *vocaui* per ſyncopen pro
ἔυχρηστος κέκληκα καὶ συγκοπῇ ἀπὸ τῦ κεκάληκα.
pall. *vocatus ſum*. aoriſtus primus
παθητ. κέκλημαι. ἀόριστος πρῶτος
vocaui.
ἐκάλεσα.

Fatigor. futur. 1. & 2. *fatigabor*. Κάμνω, *fa-*
Κάμνω, καὶ κάμω. μέλλων α. καὶ β. καμῶ. *tigor*.
vnde primum & ſecundum fut. medium
ὅθεν πρῶτος, καὶ δεύτερος μέλλων μέσος
fatigabor. præter. *fatigatus ſum*, pro
κάμνομαι. παρακείμ. κέκμηκα ἀπὸ τῦ κεκάμηκα.

aoriſtus ſecundus *fatigatus fui.*
ἀόριστος δεύτερος ἔκαμον.

Κεραννύω, *miſceo,* *miſceo.* futur. *miſcebo*, & Κεραννύω, καὶ κεράννυμι. μέλλων κεράσω, καὶ ſyncope præter.
συγκοπῇ κράσω. παρακείμενος κεκέρακα, & per ſyncopen paſſ. *miſtus ſum.*
καὶ κατὰ συγκοπὴν κέκρακα. παθ. κεκέραμαι, & per ſyncopen vnde
καὶ κατὰ συγκοπὴν κέκραμαι. ὅθεν *miſtio.*
κρᾶσις.

Κλάζω, *reſonui.* *Reſono.* futurum *reſonabo* à
Κλάζω. μέλλων κλάγξω ἀπὸ τοῦ κλάγγω. aoriſtus primus *reſonui.* præteritum med.
ἀόριστος πρῶτος ἔκλαγξα. παρακείμενος μέσος *reſonui.* aoriſtus ſecundus *reſonui.*
κέκληγα. ἀόριστος δεύτερος ἔκλαγον.

Κλαίω, *fleo.* *Fleo.* fut. *flebo*
Κλαίω, καὶ κλάω. μέλλ. κλάυσω, καὶ κλαήσω, καὶ præteritum *fletus ſum.* paſſinum
κλαιήσω. παρακείμ. κέκλαυκα. παθητικὸς vnde *fletus*, *ploratus.* aoriſtus
κέκλαυμαι. ὅθεν κλαῦμα, καὶ κλαυθμός. ἀόριστ. primus *fleui.*
πρῶτος ἔκλαυσα.

Saturo. futurum *ſaturabo.* Κορεννύω,
Κορεννύω, ἢ κορέννυμι. μέλλ. κορέσω. *ſaturo.*
aor. 1. *ſaturaui* à
ἀόριστος α. ἐκόρεσα ἀπὸ τ κορέω.

Suſpendo. Κρεμάζω,
Κρεμάζω, ἢ κρεμάω, ἢ κρεμάννυμι, ἢ κρέμαμαι, *ſuſpendo.*
futurum *ſuſpendam.*
κρέμασαι. μέλλων κρεμάσω.

Abſcondo. futur. *abſcondam.* med. *abſcondam.* Κρύπτω,
Κρύπτω. μέλλων κρύψω. μέσος κρύψομαι. *abſcondo.*
præteritum act. *abſcondi.* med.
παρακείμενος ἐνεργ. κέκρυφα. μέσος κέκρυφα.
aoriſtus ſecundus act. *abſcondi.* paſſiuus
ἀόρ. δεύτερος ἐνεργ. ἔκρυβον. παθ.
abſconditus ſum. vnde partic. *abſconditus*
ἐκρύβην. ὅθεν μετοχὴ κρυβεὶς ἀπὸ τ
antiquo.
κρύβομαι παλαιῶ.

Principium Λ.

Ἀρχὴ τοῦ Λ.

Sortior. futurum *ſortiar.* præteritum Λαγχάνω,
Λαγχάνω. μέλλων λήξω. παρακείμενος *ſortior.*
ſortitus ſum, & Atticè med.
κέκληχα, ἢ Ἀττικῶς εἴληχα. μέσος εἴληχα,

aoristus secundus actiuus
καὶ λέλογχα. ἀόριστος δεύτερος ἐνεργητ.
sortitus fui à
ἔλαχον ἀπὸ τοῦ λήχω.

Λαμβάνω, *sumo.*

Sumo. futurum *sumam.* præteritum
Λαμβάνω. μέλλων λήψω. παρακείμενος
sumpsi & Atticè aorist. secundus
λέληφα καὶ Ἀττικῶς εἴληφα. ἀόριστος δεύτερος
sumpsi à inusitato.
ἔλαβον ἀπὸ τοῦ λήβω ἀχρήστου.

Λανθάνω, *lateo.*

Lateo. futurum *latebo.* medium præ-
Λανθάνω. μέλλων λήσω, καὶ λήσομαι. μέσος πα-
terit. *latui.* aoristus secundus *latui.*
ρακείμ. λέληθα. ἀόριστος δεύτερος ἔλαθον.
med. perfectum pass.
μέσος ἐλαθόμην. παρακείμενος παθ. λέλησμαι
à verbo
ἀπὸ τοῦ λήθω.

Principium M.

Ἀρχὴ τοῦ M.

μαίνομαι, *insanio.*

Insanio. primum, & secundum fut. medium
Μαίνομαι. πρῶτος, καὶ δεύτερος μέλλων μέσος
insaniam. præteritum medium *insaniui.*
μανοῦμαι. παρακείμενος μέσος μέμηνα.
secun-

aoriſtus ſecundus paſſiu.
ἀόριστος δεύτερος παθητ. ἐμάνην.

Diſco. fut. 1. med. μανθάνω,
Μανθάνω. μέλλων α. μέσος μαθήσομαι. *diſco.*
præteritum aoriſtus prim.
παρακείμενος μεμάθηκα. ἀόριστος πρῶτος ἐμάθησα.
ſecundus à vel
δεύτερος ἔμαθον ἀπὸ τοῦ μαθέω, ἢ μήθω
quod exoleuit.
ἀχρήστου.

Pugno. futur. 1. med. & μάχομαι,
Μάχομαι. μέλλων α. μέσ. μαχέσομαι, καὶ *pugno.*
ſecundum à
μαχήσομαι. δεύτερος μαχοῦμαι ἀπὸ τοῦ
inuſitato. aoriſtus primus
μαχέομαι, οῦμαι ἀχρήστου. ἀόριστος πρῶτος
præteritum paſſ.
ἐμαχεσάμην. παρακείμενος παθητ. μεμάχεσμαι.

Partior. fut. præteritum μείρω, *partior.*
Μείρω. μέλλ. μερῶ. παρακείμ. μέμαρκα,
& Atticè paſſ.
καὶ Ἀττικῶς εἴμαρκα. παθητ. μέμαρμαι,
& Atticè præteritum med.
καὶ Ἀττικῶς εἴμαρμαι. παρακείμενος μέσος
& tranſpoſitione poëtica
μέμορα, καὶ μεταθέσει ποιητικῇ ἔμμορα,

Curo. fut. præteritum
Μέλω, καὶ μέλομαι. μέλλ. μελήσω. παρακείμενος
præt. medium aoristus
μεμέληκα. παρακείμενος μέσος μέμηλα. ἀόριστος
primus act. à inusitato.
πρῶτος ἐνεργ. ἐμέλησα ἀπὸ τοῦ μελέω ἀχρήστου.

μέλει, curæ est. *Curæ est*, impersonale. imperfectum
Μέλει ἀπρόσωπον. παρατατ. ἔμελε.
futurum præterit.
μέλλων μελήσει. παρακείμ. μεμέληκε.
perfectum medium plusquàm
παρακ. μέσος μέμηλε. ὑπερσυντέ-
perfectum particip.
λικος ἐμεμήλει. μετοχὴ μεμηλώς.

μένω, maneo. *Maneo*, & apud poëtas fut.
Μένω, καὶ παρὰ τοῖς ποιηταῖς μίμνω. μέλλων μενῶ.
præteritum à inusi-
παρακείμενος μεμένηκα, ἀπὸ τοῦ μενέω ἀχρή-
tato.
στου.

Principium Ξ.

Ἀρχὴ τοῦ Ξ.

ξυνίημι, intelligo. *Intelligo.* fut. ἀόριστος πρῶτος
Ξυνίημι. μέλλων ξυνήσω. aorist. primus ξυνῆκα,

& præterit. imperfectum
χὴ ξυνέηκα. παρακείμενος ξυνεῖκα. παρατατικὸς
à aoristus secundus
ξύνιον ἀπὸ τοῦ ξυνίω. ἀόριστος δεύτερος
vnde imperat.
ξυνιῶ, ᾶς, ᾶ. ὅθεν τὸ παρατατικὸν ξυνὶς, ξυνίτω.
participium dicitur autem
μετοχὴ ξυνείς. λέγεται δὲ ξὺν
Atticè pro
Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ σύν.

Principium O.

Ἀρχὴ τοῦ O.

Oleo. futurum ab ὄζω, oleo.
Ὄζω. μέλλ. ὄσω, χὴ ὀζήσω ἀπὸ τοῦ ὀζέω.
med. præteritum & Atticè
μέσος παρακείμενος ὦδα, χὴ Ἀττικῶς
ὄδωδα.

Discedo. futur. præteritum act. οἴχομαι, *discede.*
Οἴχομαι. μέλλων οἰχήσομαι. παρακείμενος ἐνεργ.
passiu. medius
ᾠχηκα, χὴ οἴχωκα. παθ. ᾠχημαι. μέσος
aoristus primus secundus
ἀόριστος πρῶτος ᾠχησάμην. δεύτερος
à verbo
ᾠχόμην ἀπὸ τοῦ οἰχέομαι, οῦμαι.

ὄιομαι, μαι-το. Puto, & per ſyncopen imperfect.
Οἴομαι, χὴ κατὰ συγκοπὴν οἶμαι. παρατ.
& per ſyncopen
ᾠόμην, ᾤου, ᾤετο, χὴ κατὰ συγκοπὴν ᾤμην,
fut. præteritum paſſiuum
ᾠήσ, ᾤετο. μέλλ. οἰήσομαι. παρακείμενος παθητ.
aoriſtus primus ab
ᾤημαι. ἀόριστος πρῶτος ᾠήθην ἀπὸ τ
inuſitato.
οἰέομαι ἀχρήστ.

ὄμνύω, ιμι-το. Iuro. fut.
Ὀμνύω, χὴ ὄμνυμι. μέλλων ὀμόσω, χὴ ὀμοῦμαι
medium primum ab inuſitato. præt.
μέσος πρῶτος ἀπὸ τοῦ ὄμω ἀχρήστου. παρακ.
& Atticè
ὤμοκα, χὴ Ἀττικῶς ὀμώμοκα.

ὄνημι, ιμι. Iuuo. futurum præter.
Ὄνημι, χὴ ὀνίνημι. μέλλων ὀνήσω. παρακ.
aoriſtus primus med. aor.
ὤνηκα. ἀόριστος πρῶτος ὠνησα. μέσος ἀόριστος
& per ſyncopen
ὠνησάμην, χὴ κατὰ συγκοπὴν ὠνάμην
optat. aoriſtus primus & per
ἐυκλιν. ἀόριστος πρῶτος ὀνησαίμην, χὴ κατὰ
conciſionem & per ſyſtolen
συγκοπὴν ὀναίμην, χὴ κατὰ συστολὴν
apud poetas.
ὀνάμην παρὰ τοῖς ποιηταῖς.

Moueo. futurum Aeolicè, & Doricè ὄρω, *moueo.*
Ὄρω. μέλλων ὀρῶ. Αἰολικῶς, καὶ Δωρικῶς
aoristus 1. præteritum med.
ὄρσω. ἀόριστος α. ὦρσα. παρακείμενος μέσος
& per reduplicationem
ὦρα, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ὄρωρα.

Debeo, & per concisionem ὀφείλω, *debeo.*
Ὀφείλω, καὶ κατὰ συγκοπὴν ὄφλω, ὀφλίσκω,
& futur. primum ab
καὶ ὀφλισκάνω. μέλλων πρῶτος ὀφειλήσω ἀπὸ τοῦ
& per concisionem ab
ὀφειλέω, καὶ κατὰ συγκοπὴν ὀφλήσω ἀπὸ τοῦ
secund. præter. aorist.
ὀφλέω. δεύτερος ὀφελῶ. παρακείμ. ὤφληκα. ἀόρ.
primus secundus
πρῶτος ὤφλησα. δεύτερος ὤφελον, καὶ ὄφελον,
& per syncopen
καὶ κατὰ συγκοπὴν ὦφλον.

Principium Π.
Ἀρχὴ τοῦ Π.

Patior. imperfectum futurum πάσχω, *patior.*
Πάσχω. παρατατ. ἔπασχον. μέλλων
& aoristus secundus
πείσομαι, καὶ πήσομαι. ἀόριστος δεύτερος
à inusitato. med. præter.
ἔπαθον ἀπὸ τοῦ πήθω ἀχρήστου. μέσος παρακείμ.

à vel à cuius
πέπυσμαι ἀπὸ τῦ πέυθω, ἢ ἀπὸ τῦ πυέω. ἔ
med. præteritum & per pleona-
μέσος παρακείμενος πέπυα, ϗ κατὰ πλεονα-
ſmum literæ ϑ
σμὸν τῦ ϑ πέπυσμαι.

πίσω, digero. *Digero.* & Att. futurum
Πίσω, ϗ Αττ. πέψω, ϗ πίψω, ϗ πέμψω. μέλλ.
oratorie. verò &
πέψω ῥητορικῶς. πέμψω δ' ϗ πίσω
poetice.
ποιητικῶς.

πετανύω, expando. *Expando,* & apud poetas
Πετανύω, καὶ πετάννυμι, καὶ παρὰ τοῖς ποιηταῖς
futur. præteri.
πετάω, καὶ πετάζω. μέλλων πετάσω. παρακ.
& per ſyncopen vnde
πέπτακα, καὶ κατὰ συγκοπὴν πέπαγα. ἔθην
πέπαμαι.

πίνω, bibo. *Bibo.* futurum à
Πίνω. μέλλων πώσω, καὶ πίσω ἀπὸ τῦ πίω.
præt. actiu. à inuſitato.
παρακ. ἐνεργ. πέπωκα ἀπὸ τῦ πόω ἀχρήστου.
paſſ. aoriſtus primus paſſ.
παθ. πέπομαι. ἄθεισος α. παθητ. ἐποθήν.
aoriſtus ſecundus act. vnde aoriſtus
ἄθεισος δεύτερος ἐνεργ. ἔπον. ἔθην ἀθεῖστε

ſecundus imper. tanquam à
δεύτερος προσακτικῶν πίε, καὶ πῖθι, ὡς ἀπὸ
verbo
τοῦ πίνω.

Cado. fut. Dorice
Πίπτω. μέλλων πέσομαι καὶ ποσοῦμαι Δωρικῶς
à præteritum à
ἀπὸ τοῦ πέπω, ἢ πλώσω. παρακ. πέπλωκα ἀπὸ
aoriſtus primus tertia
τοῦ πλόω. ἀόριστος πρῶτος ἔπεσα. πρῶτον
plural. pro aoriſtus ſe-
πληθυντ. ἔπεσαν ἀντὶ τοῦ ἐπέσομεν. ἀόριστος δεύ-
cundus à
τερος ἔπεσον ἀπὸ τοῦ πεσέω.

πλπω, ca-
do.

Facio. fut. præter. πεφίλω,
Πεφίλω τὸ ποιέω. μέλλων πεφέξω. παρακ. *facio.*
verò *vendo.* futurum πεφίλω,
πέπεφχα. πεφίλω ὃ τὸ ὠνέομαι. μέλλων *vendo.*
præt,
πεφέσω. παρακείμ. πέπεφκα.

Interrogo. futurum præteritum πυνθάνο-
Πυνθάνομαι. μέλλ. πύσομαι. παρακείμενος μαι, *inter-*
paſſiu. pro regulari *rogo.*
παθ. πέπυσμαι ἀντὶ τοῦ πέπυσμαι χαρακτικοῦ.
mediis aor. 2. à
μέσος ἀόρ. δεύτ. ἐπυθόμην ἀπὸ τοῦ πύθομαι
inuſitato.
ἀχρήστου.

Principium P.

Ἀρχὴ τοῦ P.

Ῥέω, *fluo.* *Fluo, dico.* futurum à
Ῥέω. μέλλων ῥεύσω, καὶ ῥυήσω ἀπὸ τοῦ ῥέω.
præterit. aoriſtus ſecund.
παρακείμ. ἐῤῥύηκα, καὶ ἐῤῥύην. ἀόριστος δεύτερος
actiu. à infinitiuus
ἐνεργητ. ἐῤῥύηκα ἀπὸ τοῦ ῥύημι. ἀπαρέμφατον
participium
ῥυῆναι. ἡ μετοχὴ ῥυείς, ῥυεῖσα, ῥυέν.
aoriſtus ſecund. paſſ. ab Aeolico
ἀόριστος δεύτερος παθ. ἀπὸ τοῦ Αἰολικοῦ
cuius aoriſt. ſecund. actiu.
ῥέυω, οὗ ἀόριστος δεύτ. ἐνεργητ. ἔῤῥυσα.

Ῥηγνύω, *frango.* *Frango.* futurum à
Ῥηγνύω, καὶ ῥήγνυμι. μέλλων ῥήξω ἀπὸ τοῦ ῥήγω.
aoriſtus ſecundus paſſiu. præteritum
ἀόριστος δεύτερος παθ. ἔῤῥαγην. παρακείμενος
actiu. vnde
ἐνεργητ. ἔῤῥηχα, ἔῤῥηγμαι, καὶ ἔῤῥωγμαι. ὅθεν
ruptura, & *ſciſſura* præterit. med.
ῥῆγμα, καὶ ῥωγμός. παρακείμ. μέσος ἔῤῥωγα,
pro verſione η in ω.
ἀντὶ τοῦ ἔῤῥηγα προπαρ. η εἰς ω.

Ῥώννυμι, *valeo.* *Valeo.* fut. à
valeo. Ῥωννύω, καὶ ῥώγνυμι. μέλλων ῥώσω ἀπὸ
verbo

De anomal. iuxta alphabetum. 425

verbo præteritum actiu.
τῦ ῥώω. παρακείμενος ἐνεργητ. ἔῤῥωκα.
præteritum pass. plusquàm perf.
παρακείμενος παθητ. ἔῤῥωμαι. ὑπερσυντέλικος
vnde imperat.
ἐῤῥώμην, ἔῤῥωσο. ὅθεν φασιτητ.
ἔῤῥωσο, ἐῤῥώσθω, ἔῤῥωσθον, ἐῤῥώσθων, ἔῤῥωσθε,
ἐῤῥώσθωσαν.

Principium Σ.

Ἀρχὴ τῦ Σ.

Extinguo. futur. σβέννυμι,
Σβεννύω, καὶ σκέννυμι. μέλλων σβέσω, καὶ σβήσο- extinguo.
à præteritum
μαι ἀπὸ τῦ σβέω. παρακείμενος ἔσβεκα.
pass. aoriſt. primus paſſiuus
παθητ. ἔσβεσμαι. ἀόριστος πρῶτος παθητ.
aoriſtus ſecundus act.
ἐσβέσθην. ἀόρ. δεύτερος ἐνεργητ. ἔσβην.
à vnde pass. vel aoriſtus ſe-
ἀπὸ τῦ σβέω. ὅθεν παθητ. ἐσβήν, ἢ ἀόριστος δεύ-
cundus actiuus à aoriſtus
τερος ἐνεργητ. ἔσβην ἀπὸ τῦ σβέννυμι. ἀόριστος
primus med.
πρῶτος μέσος ἐσβεσάμην.

Moneo. aoriſtus primus σέυω, mo-
Σέυω, καὶ σέυομαι. ἀόριστος πρῶτος ἔσσευα neo.

pro perfectum paſſ.
ἀντὶ τοῦ ἔσπυκα. παρακείμενος παθ. ἔσπυμαι,
tranſpoſitione literarum pro
μεταθέσει τῶν γραμμάτων ἀντὶ τοῦ σέσυμαι,
vel à aoriſtus primus paſſ.
ἢ ἀπὸ τοῦ σύω, σύομαι. ἀόριστος πρῶτος παθητ.
pro à vel à
ἐσύθην ἀντὶ τοῦ ἐσπύσθην ἀπὸ τοῦ σέσυμαι, ἢ ἀπὸ τοῦ σύομαι.

σπένδω, libo. *Libo.* futurum
Σπένδω. μέλλων σπείσω ἀπὸ τοῦ σπείδω.
aoriſt. 1. actiu. med.
ἀόριστος α. ἐνεργητ. ἔσπεισα. μέσος ἐσπεισάμην.

στρωννύω, ſterno. *Sterno.* futurum à
Στρωννύω, ἢ στρώννυμι. μέλλ. στρώσω ἀπὸ τοῦ inuſitato.
στρόω ἀχρήστου.

Principium T.

Ἀρχὴ τοῦ Τ.

τάζω, tendo. *Tendo.* futurum aoriſt. ſecundus
Τάξω. μέλλων τάξω. ἀόριστος δεύτερος
& per reduplicationem
ἔταγον, ἢ κατὰ ἀναδίπλασιασμὸν ἐτέτατον.
vide particip.
ὅθεν μετοχὴ τεταγὼν, ὄντος.

Seco. futur. 1. à τέμνω, *secr.*
Τέμνω. μέλλων α. τεμῶ, καὶ τμήσω ἀπὸ τοῦ τμάω,
& à secundum
καὶ τμήξω ἀπὸ τοῦ τμήγω. δεύτερος παμῶ.
præteritum aoristus secundus
παρακείμενος τέτμηκα. ἄοριστος δεύτερος
& à
ἔτεμον, καὶ ἔταμον ἀπὸ τοῦ τάμνω.

Liquefacio. fut. præteritum τήκω, *liquefacio.*
Τήκω. μέλλων τήξω. παρακείμενος τέτηκα.
præteritum medium
παρακείμενος μέσος τέτηκα.

Pario. futurum à antiquo.
Τίκτω. μελλ. τέξω ἀπὸ τοῦ τέκω παλαιοῦ.
præterit. med aoristus primus
παρακειμ. μέσος τέτοκα. ἄοριστος πρῶτος
pass. aoristus secundus activus
παθητ. ἐτέχθην. ἄοριστος δεύτερος ἐνεργητ.
ἔτεκον.

Vulnero. futur. aoristus primus πτρώσκω,
Τιτρώσκω. μέλλων τρώσω. ἄοριστος πρῶτος *vulnero.*
præter. perfectum pass.
ἔτρωσα. παρακείμην. τέτρωκα. παρακείμενος παθ.
à verbo
τέτρωμαι ἀπὸ τοῦ τρώω.

τρέφω, alo. *Alo.* τ pro θ propter concursum aspi-
Τρέφω τ ἀντὶ τ̃ θ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τ̃ δα-
ratarum. fut. præteritum
σέων. μέλλων θρέψω. παρακείμενος τέτρεφα,
vel vnde præteritum passiuum
ἢ τέτραφα. ὅθεν ὁ παρακείμενος παθητικὸς
medium aoristus 2.
τέτραμμαι. ὁ μέσος τέτροφα. ἀόριστος β.
actiu.
ἐνεργητ. ἔτραφον.

τρέχω, curro. *Curro.* futurum secundum actiu.
Τρέχω. μέλλων δεύτερος ἐνεργητ. δραμῶ.
med. præteritum
μέσος δραμοῦμαι. παρακείμενος δεδράμηκα
à aoristus secundus
ἀπὸ τοῦ δραμέω. ἀόριστος δεύτερος ἔδραμον
à verbo
ἀπὸ τοῦ δρέμω.

τρώγω, comedo. *Comedo.* futurum perfectum
Τρώγω. μέλλων τρώξω. παρακείμενος τέτρω-
pass. fut. secundum med.
χα. παθ. τέτρωγμαι. μέλλων δεύτερος μέσος
pro regulari. aoristus
φάγομαι ἀντὶ τ̃ φαγοῦμαι κανονικοῦ. ἀόριστος
secundus actiu. &
δεύτερος ἐνεργητ. ἔτραγον, καὶ ἔφαγον
à verbo
ἀπὸ τοῦ φήγω.

Sum, assequor. futurum à τυγχάνω, *sum, assequor.*
Τυγχάνω. μέλλων τεύξομαι ἀπὸ τοῦ τεύχω,
& à præter.
ϗ τυχήσω ἀπὸ τοῦ τυχέω. παρακείμενος
aoristus secund.
τετύχηκα. ἀόριστος δεύτερος
à præteritum
ἔτυχον ἀπὸ τοῦ τεύχω. παρακείμενος τέτευγμαι,
pro quo poe-
τέτευξαι, τέτυκται, αὐθ' ὃ τέτυκται ποιη-
tice. vnde aor. 1. passiuus
πτῶς. ὅθεν ὁ ἀόριστος α. παθητικὸς ἐτύχθην.

Principium T.

Ἀρχὴ τοῦ Τ.

Promitto. futurum
Ὑποσχνοῦμαι ὑποσχνοῦμαι. μέλλων ὑποχήσομαι
ab perfectum ὑποσχνέο-
ἀπὸ τοῦ ὑποχέομαι. παρακείμενος ὑπέχημαι. μαι, *pro-*
aoristus primus aoristus 2. med. *mitto.*
ἀόριστος α. ὑπεχέθην. ἀόριστος δεύτερος μέσος
ὑποχύμην.

Principium Φ.

Ἀρχὴ τῦ Φ.

φέρω, *fero.*

Fero, & per ſyncopen poe-
Φέρω, καὶ κατὰ συγκοπὴν φρῶ, καὶ φρῆμι ποιη-
tice. vnde infinit. & per ſyn-
τικῶς. ὅθεν τὸ ἀπαρέμφατον φέρειν, καὶ κατὰ συγ-
copen futur. ab &
κοπὴν φρεῖν. μέλλ. οἴσω ἀπὸ τῦ οἴω, καὶ
poeticè à perfectum med.
ποιητικῶς φρήσω ἀπὸ τῦ φρῆμι. παρακείμ. μέσ.
per reduplicationem Atticam
συνήνοχα κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν Ἀττικὸν
ab inuſitato. aoriſtus 1. &
ἀπὸ τῦ ἐνέγκω ἀχρήστου. ἀόριστος α. ἤνεγκα, καὶ
poeticè. aoriſt. ſecundus
ἔφρησα ποιητικῶς. ἀόριστος δεύτερος ἤνεγκον,
ab & à vnde
ἀπὸ τῦ ἐνέγκω, καὶ ἔφρλω ἀπὸ τῦ φρῆμι. ὅθεν
imper. aoriſtus primus paſſiuus
προστακτ. φρές. ἀόριστος πρῶτος παθητ.
ἠνέχθην.

φθάνω, *præuerto.*

Præuerto. futurum præteritum
Φθάνω μέλλων φθάσω παρακείμενος
aoriſt. primus à
ἔφθακα. ἀόριστος πρῶτος ἔφθασα ἀπὸ τῦ φθάω.
aoriſtus ſecundus à
ἀόριστος δεύτερος ἔφθην ἀπὸ τῦ φθῆμι.

imperat. aorist. 2. optat.
προστακτικ. ἀόριστος δεύτ. φθῆτι. εὐκτικ. φθαίην.
subiunct. infinitiu.
ὑποτακτικ. ἐὰν φθῶ. ἀπαρεμφάτων φθῆναι.
particip.
μετοχ. φθείς.

Corrumpo. futurum à
Φθίνω. μέλλων φθίσω ἀπὸ τοῦ φθίω.
φθίνω, *corrumpo.*

Nascor. futurum præter.
Φύω. μέλλων φύσω. παρακείμ. πέφυκα.
med. vnde particip. imperf.
μέσος πέφυα. ὅθεν μετοχ. πεφυώς. παρατατικὸς,
& aoristus secundus & per
καὶ ἀόριστος δεύτερος ἔφυν, ἔφις, ἔφυ, καὶ κατ'
aphæresin infinit.
ἀφαίρεσιν φῦν, φῦς, φῦ. ἀπαρέμφατον φῦναι,
partic. à
μετοχὴ φὺς, φῦντος, ἀπὸ τοῦ φῦμι.

Principium X.

Ἀρχὴ τοῦ X.

Gaudeo. fut. perfectum
Χαίρω. μέλλ. χαρῶ. παρακείμενος κέχαρκα.
χαίρω, *gaudeo.*
præteritum pass. vel fut.
παρακείμενος παθητ. κέχαρμαι. ἢ μέλλ. χαρήσω,

& & poeticè à
καὶ καρήσομαι, καὶ ποιητικῶς καρήσομαι ἀπὸ τοῦ
vel à aoriſtus prim. med.
κάρω, ἢ ἀπὸ τοῦ καρέω· ἀόριστος α. μέσος
à verbo
ἐκαρόμην ἀπὸ τοῦ κάρω.

χάσκω, *hio.* *Hio.* fut. actiu. med.
Χάσκω. μέλλων ἐπεργητ. χανῶ. μέσος χανοῦμαι.
præteritum med. aoriſtus ſecundus
παρακειμ. μέσος κέχηνα. ἀόριστος δεύτερος
à verbo
ἔχανον ἀπὸ τοῦ χαίνω.

χέω, *fundo.* *Fundo*, & poeticè futurum
Χέω, καὶ ποιητικῶς χέω. μέλλ. χέυσω,
& poeticè aoriſtus primus
καὶ ποιητικῶς χήσω. ἀόριστος πρῶτος ἔχεα,
& poeticè præteritum &
καὶ ποιητικῶς ἔχυκα. παρακείμενος κέχυκα, καὶ
poeticè aoriſtus ſecundus
ποιητικῶς κέχυκα. ἀόριστος δεύτερος ἔχυτον.
fut. ſecundum.
μέλλων δεύτερος χεῶ.

χρὴ, *oportet.* *Oportet*, impersonale à per apo-
Χρὴ ἀπροσώπως ἀπὸ τοῦ χρῆμι καὶ ἀπο-
copen. imperfectum futur.
κοπῆναι. παρατατ. ἔχρην, καὶ χρῆν. μέλλων
infinit.
χρήσει. ἀόριστ. χρῆναι.

Colore

Coloro. fut. præteritum χεωννύω, χεωννύω, καὶ χεώννυμι. μέλλων χεώσω. παρακείμ. *coloro.*
pass. à vel
παθητ. κέχεωσμαι ἀπὸ τοῦ χεώζω, ἢ χεόω.

Sepelio. & fut. aoristus
χωννύω, καὶ χώννυμι. μέλλων χώσω. ἄοριστος
primus med. à
πρῶτος ἔχωσα. μέσος ἐχωσάμην ἀπὸ τοῦ χόω
inusitato.
ἐχέησου.

Principium Ω.

Ἀρχὴ τοῦ Ω.

Impello. fut. ab ὠθέω, *impello.*
Ὠθέω, μέλλ. ὠθήσω, καὶ ὤσω ἀπὸ τοῦ ὤθω.
præteritum & Atticè vnde
παρακείμενος ὦκα, καὶ Ἀττικῶς ἔωκα. ὅθεν
pass. aoristus prim.
παθητ. ἔωσμαι. ἄοριστος πρῶτος ἔωσθην.

Emo. imperfectum ὠνέομαι, *emo.*
Ὠνέομαι, ὠνοῦμαι. παρατατ. ἐωνούμην.
fut. præteritum & At-
μέλλων ὠνήσομαι. παρακείμενος ὤνημαι, καὶ Ἀτ-
ticè vnde particip. Att.
τικῶς ἐώνημαι. ὅθεν μετοχὴ Ἀττικὴ ἐωνημένος.

ὦρα, concitani, *Concitani* aoriſt. primus à futur.
Ὦρα ἀόριστος πρῶτος ἀπὸ τῦ ὄρω. μέλλων
Aeolicè, & Doricè vnde aoriſt.
ὀρῶ, Αἰολικῶς, καὶ Δωρικῶς ὄρσω. ὅθεν ἀόριστος
vel dicitur per ſyncopen pro
ὦρσα, ἢ ὦρσα λέγεται κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ
à verbo
τῦ ὤρσουσα ἀπὸ τῦ ὀρύω.

De participio.

Περὶ τῦ μετοχῆς.

quid participium? Quid eſt participium?
Τί ἐστι μετοχή;
Dictio, quæ partem accipit à verborum, &
Λέξις μετέχουσα τῦ τῶ ῥημάτων, καὶ
partem à nominum proprietate & natura.
τῦ τῶ ὀνομάτων ἰδιότητος.

quid à nomine, Quid accipit à nomine, & quid à verbo?
Καὶ τί μετέχει τῦ ὀνόματος, καὶ τί τῦ ῥήματος;

quid à verbo accipit participium? Et quidem à nomine genera & caſus. à
Τῦ μὲν ὀνόματος γένη, καὶ πτώσεις. τῦ
verbo verò affectus, ſeu genera, tempora
ῥήματος διαθέσεις, χρόνους
& coniugationes.
καὶ συζυγίας.
Quot accidunt participio?
Πόσα παρέπονται τῇ μετοχῇ;

Octo. genera, ſpecies, figuræ, numeri, caſus, affectus, ſeu genera, tempora, & coniugationes.
Ὀκτώ. γένη, εἴδη, σχήματα, ἀριθμοὶ, πτώσεις, διαθέσεις, χρόνοι, καὶ συζυγίαι.

Octo participia accid.

De præpoſitione.

Περὶ τῆς προθέσεως.

TQuid eſt præpoſitio?
Τί ἐστι πρόθεσις;

quid præpoſitio?

Dictio quæ præponitur omnibus orationis partibus, tum in compoſitione, tum in conſtructione: in compoſitione quidem, vt *delapſus*, *illatio*, *tributum*: in conſtructione verò, vt, *in Attica*. *de Attica*.
Λέξις προτιθεμένη πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν, ἔν τε συνθέσει, καὶ συντάξει· ἐν μὲν τῇ συνθέσει, οἷον, *delapſus*, *illatio*, *tributum*: ἐν δὲ τῇ συντάξει, οἷον, *in Attica*. *de Attica*.

Præpoſitiones octodecim, monoſyllabæ ſex.

Quot ſunt præpoſitiones.
Πόσαι προθέσεις;
Decem & octo. monoſyllabæ quidem ſex, in, quæ etiam ἐξ dicitur Atticè, ἐξ, & ἐν, in, εἰς, ἅπερ καὶ ἐς λέγεται Ἀττικῶς, ἐξ, καὶ ἐν, ἐν, pro, ante, ad, cum.
Δέκα καὶ ὀκτώ. Μονοσύλλαβοι μὲν ἕξ, ἐν, εἰς, πρὸ, πρὸ, σύν.

Duodecim dissyllabæ.

Dissyllabæ verò quæ & decem, vt, circa,
Δισύλλαβοι ἢ δύο καὶ δέκα, οἷον, ἀμφὶ,
per, pro, à per, in, per, post, ad, præter,
ἀνὰ, ἀντὶ, ἀπὸ, διὰ, ἐπὶ, κατὰ, μετὰ, παρὰ,
à, de, supra, sub.
περὶ, ὑπὲρ, ὑπὸ.

Obseru.

Nota verò, quòd etiam quædam aduerbia
Σημείωται δέ, ὅτι καὶ τινὰ ἐπιρρήματα
pro præpositionibus sumuntur, qua vt
ἀντὶ προθέσεων λαμβάνονται, ἃ ὡς
plurimùm cum genitiuo, vt,
ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῇ γενικῇ συντάσσονται, οἷον,
& cætera.
ἄνευ, μέχρι, καὶ τὰ λοιπά.

De aduerbio.

Περὶ τοῦ ἐπιρρήματος.

quid aduerbium?

QVid est aduerbium?
Τί ἐστιν ἐπίρρημα;
Pars orationis indeclinabilis, sine casu,
Μέρος λόγου ἄκλιτον, ἄπτωτον,
quæ de verbo dicitur, vel additur verbo.
κατὰ ῥήματος λεγόμενον, ἢ ἐπιλεγόμενον ῥήματι.
Aduerbio quot accidunt?
Ἐπιρρήματι πόσα παρέπονται.

Aduerb. accidentia quatuor.

Quatuor. species, figura, comparatio, &
Τέσσαρα. εἶδος, σχῆμα, σύγκρισις, καὶ
significatio.
σημασία.

Aduerbiorum quot sunt species?
Τῶν ἐπιῤῥημάτων πόσα ἐστὶν εἴδη;
Duæ. primitiua, vt, illic, & deriuatiua, vt, Species duæ.
Δύο. προτότυπον, οἷον, ἐκεῖ, καὶ παράγωγον, οἷον, illinc.
ἐκεῖθεν.
Aduerbiorum figuræ quot sunt?
Τὰ τῶν ἐπιῤῥημάτων σχήματα πόσα ἐστίν.
Duæ. simplex, vt, olim, & composita, vt, Figuræ duæ.
Δύο. ἁπλοῦν, οἷον, πάλαι, καὶ σύνθετον, οἷον, iampridem.
πρόπαλαι.
Aduerbiorum comparationis gradus quot
Οἱ τῆς τῆς ἐπιῤῥημάτων συγκρίσεως βαθμοὶ πόσοι sunt?
εἰσί.
Tres. positiuus, vt, valdè. comparatiuus, Gradus tres.
Τρεῖς. θετικὸς, οἷον, μάλα. συγκριτικὸς, vt, magis. superlatiuus, vt maximè.
οἷον, μᾶλλον. ὑπερθετικὸς, οἷον, μάλιστα.
Aduerbiorum significationes quot sunt?
Αἱ τῶν ἐπιῤῥημάτων σημασίαι πόσαι εἰσί;
Propemodùm innumerabiles. Significationes innumeræ.
Σχεδὸν ἀναρίθμητοι.
Temporis, vt, nunc, tunc, rursus, in-
Χρόνου, οἷον, νῦν, τότε, αὖθις, τό-
tereà, tandiu, quandiu, quando interrog.
φρα, τέως, ἕως, πηνίκα,
quando extra interr., rursus, deindè, posteà,
ἡνίκα, ἄψ, ἔπειτα, μετέπειτα,
hodie, cras, heri, siue olim, semper.
σήμερον, ἄυριον, χθὲς, ἢ ἐχθὲς, πάλαι, ἀεὶ.

Loci. Loci, vt, ſurſum, deorſum, extra, intra,
Τόπου, οἷον, ἄνω, κάτω, ἔξω, εἴσω,
longè, propè, coram, humi, hîc, vnde,
πόῤῥω, ἐγγὺς, ἐναντίον, χαμαὶ, ἔνθα, ὅθεν,
longè.
μακράν.

Tres habitudines aduerb. loci. Horum verò localium, aduerbiorum
Τόπου ὃ τ τοπικῶν ἐπῤῥημάτων
habitudines ſunt tres, vel in loco, vt domi.
χάσεις εἰσὶ τρεῖς, ἢ ἐν τόπῳ, οἷον, οἴκοι.
vel in locum, vt domum, vel ex loco, vt,
ἢ εἰς τόπον, οἷον, οἴκαδε, ἢ ἐκ τόπου, οἷον,
ex domo.
οἴκοθεν.

Qualitatis. Qualitatis, ſiue medietatis, vt, bene, ſapienter, in modum racemi, gregatim.
Ποιότητος, ἢ μεσότητος, οἷον, εὖ, καλῶς, σοφῶς, βοτρυδὸν, ἀγεληδόν.

Quantitatis. Quantitatis, vt, ſemel, bis, ter, quater, quinquies, ſæpè, rarò.
Ποσότητος, οἷον, ἅπαξ, δὶς, τρὶς, τετράκις, πεντάκις, πολλάκις, ὀλιγάκις.

Congregationis. Congregationis, vt, ſimul, vnà, compreheníim, confertim.
Ἀθροίσεως, οἷον, ἅμα, ὁμοῦ, συλλήδην, ἀθρόως.

Diuiſionis. Diuiſionis, vt, ſine, ſeorſum.
Διαιρέσεως, οἷον, ἄνευ, χωρίς.

Exceptionis. Exceptionis, vt, præter.
Ἐξαιρέσεως, οἷον, πλήν.

Ordinis. Ordinis, vt deinceps, ſtatim,
Τάξεως, οἷον, ἑξῆς, ἐφεξῆς, εὐθὺς,

illicò, continuò, extempore.

ἐυθέως, αὐτίκα, παραχρῆμα.

Similitudinis, vt, tanquàm, quemadmodum. Similitudinis.

Ὁμοιώσεως, οἷον, ὡς, ὥσπερ, καθὰ, καθάπερ.

Comparationis, vt magis, minus. Comparationis.

Συγκρίσεως, οἷον, μᾶλλον, ἧττον.

Remissionis, vt, quietè. Remissionis.

Ἀνέσεως, οἷον, ἠρέμα, ἡσυχῆ.

Intensionis, vt, valde, nimiùm, multùm, maximè, vehementer. Intensionis.

Ἐπιτάσεως, οἷον, λίαν, ἄγαν, πάνυ, μάλιστα, σφόδρα.

Confirmationis, vt profectò, nempe, omninò, verè, reuera. Confirmationis.

Βεβαιώσεως, οἷον, δηλαδὴ, δήποθεν, πάντως, ὄντως, ἦ.

Iurandi, vt, certè. Iurandi.

Κατομόσεως, οἷον, νὴ, ναί.

Negandi, vt, non, nullomodo, minimè. Negandi.

Ἀρνήσεως, οἷον, οὐ, οὐδαμῶς, ἥκιστα.

Euentus, vt fortè, fortuitò, fortè. Euentus.

Εἰκασμοῦ, οἷον, ἔσως, τάχα, τυχόν.

Interrogationis, vt, vnde, vbi, quomodo. Interrogationis.

Ἐρωτήσεως, οἷον, πόθεν, ποῦ, πηνίκα, πῶς.

Demonstrationis, vt, ecce, en, huc, illic, hic. Demonstrationis.

Δείξεως, οἷον, ἰδοὺ, ἠνί, ὧδε, ἐκεῖ, ἐνθάδε.

Vocandi, vt, ô. Vocandi.

Κλήσεως, οἷον, ὦ.

Optandi, vt, vtinam. Optandi.

Εὐχῆς, οἷον, εἴθε, αἴθε, ὄφελον.

Exclamationis. Exclamationis, vt, heu, heu mihi,
Σχετλιασμοῦ, οἷον, ἰοὺ, ἰουαὶ, ᾤμοι,
hei mihi, papæ.
οἴμοι, παπαί.

Admirationis. Admirationis, vt papæ, o, heu.
Θαυμασμοῦ, οἷον, βαβαὶ, ὦ, φεῦ.

Hortationis. Hortationis, vt, age, agesis, huc agite,
Παρακελεύσεως, οἷον, ἄγε, φέρε, δεῦτε,
eia, huc, agedum.
εἶα, δεῦρο, ἴθι.

De coniunctione.

Περὶ συνδέσμου.

Quid cõiunctio, siue σύνδεσμος. Vnde σύνδεσμος?

TQuid est coniunctio?
Ἱ ἐστὶ σύνδεσμος;
Dictio coniungens omnes alias partes ora-
Λέξις συνδέουσα πάντα τὰ ἄλλα μέρη τοῦ λό-
tionis ad sensum cum ordine, & orationem
γου εἰς διάνοιαν μετὰ τάξεως, καὶ τὸ τῆς ἑρμηνείας
hiantem supplens, fitque à verbo
κεχηνὸς πληροῦσα, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ συνδεῖν,
quod est *coniungo*, *connecto*.
τὸ δεσμεῖν.

Coniunctioni quot accidunt?

Coniunctioni tria accidunt.

Τῷ συνδέσμῳ πόσα παρέπονται.
Tria. figura, ordo, & significatio, siue po-
Τρία. σχῆμα, τάξις, καὶ σημασία, ἢ δύ-
testas.
ναμις.

Coniun-

Coniunctionum figuræ quot sunt?
Τὰ τῶν συνδέσμων σχήματα πόσα εἰσί.

Duæ. simplex, vt, quoniam, composita, vt, postquàm.
Δύο ἁπλοῦν, οἷον, ἐπεὶ, καὶ σύνθετον, οἷον, ἐπειδή.

Coniunctionum figuræ duæ.

Coniunctionum ordo quotuplex est?
Ἡ τῶν συνδέσμων τάξις ποσαπλή ἐστι;

Duplex. præpositiuus, vt, si, & subiunctiuus, vt, enim, verò.
Διπλῆ. προστακτικὴ, οἷον, εἰ, καὶ ὑποτακτικὴ, οἷον, γὰρ, δέ.

Ordo duplex.

Coniunctionum significationes quot sunt?
Αἱ τῶν συνδέσμων σημασίαι πόσαι εἰσί;

Significationes octo.

Octo.
Οκτώ.

Copulatiuæ, sic dictæ, quia orationem in immensum diffusam coniungunt, vt, quidem, verò, que, & sed.
Συμπλεκτικοὶ, οὕτω λεγόμενοι, ὅτι τὴν ἑρμηνείαν ἐπ' ἄπειρον ἐκφερομένην συνδοῦσιν, οἷον, μὲν. δὲ, τὲ, καὶ ἀλλὰ, ἀτάρ.

Coniunctiones copulatiuæ.

Discretiuæ, siue disiunctiuæ, sic dictæ, quòd orationem coniungant, à re verò rem, vel personam à persona separent, vt vel, siue.
Διακριτικοὶ, ἢ διαζευκτικοὶ, οὕτω λεγόμενοι, ὅτι τὴν φράσιν συνδοῦσιν, ἀπὸ δὲ πράγματος πρᾶγμα, ἢ πρόσωπον ἀπὸ προσώπου διιστῶσιν, οἷον, ἢ, ἤτοι, ἠέ.

Discretiuæ.

Continuatiuæ, sic dictæ, quòd substan-
Συναπτικοὶ, οὕτω λεγόμενοι, ὅθ' ὑπαρ-

Continuatiuæ.

tiam quidem non significent, significent
ξιν μὲν οὐ δηλοῦσι, σημαίνουσι
verò consequentiam & ordinem, vt, si,
τὴν ἀκολουθίαν, καὶ τάξιν, οἷον, εἰ,
siquidem.
εἴπερ, εἰδὴ, εἰδήπερ.

Subcontinuatiuæ.

Subcontinuatiuæ, sic dictæ, quòd cum sub-
Παρασυναπτικοὶ, οὕτω λεγόμενοι, ὅτι μεθ' ὑπάρ-
stantia ordinem significent, vt, quoniam,
ξιν, καὶ τάξιν δηλοῦσιν, οἷον, ὁ ἐπεὶ,
postquàm.
ἐπείπερ, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ.

Causales.

Causales, sic dictæ, quòd in redditione
Αἰτιολογικοὶ, οὕτω λεγόμενοι, ὅτι ἐν ἀποδόσει
causæ assumantur, vt, vt, quo,
τῆς αἰτίας παραλαμβάνονται, οἷον, ἵνα, ὄφρα, ὅπως,
causa, enim, quòd, quoniam,
ἕνεκα, οὕνεκα, γὰρ, καθὸ, καθότι, καθόσον,
ideò, quia.
καὶ διὸ, διότι.

Dubitatiuæ.

Dubitatiuæ, sic dictæ, quia illis dubitan-
Ἀπορηματικοὶ, οὕτω λεγόμενοι, ὅτι αὐτοῖς ἐπαπο-
tes solemus vti, vt, an, an, pro
ροῦντες εἰώθαμεν χρῆσθαι, οἷον, ἆρα, κ' ἆρα, ἀντὶ τοῦ
num, an.
καὶ εἶτα, μῶν, μή.

Collectiuæ, siue rationales.

Collectiuæ, siue rationales, sic dictæ, quòd
Συλλογιστικοὶ, οὕτω λεγόμενοι, ὅτι
in illationibus, & collectioni-
πρὸς τὰς ἐπιφοράς τε, καὶ συλλήψεις τῶν ἀπο-
bus demonstrationum vsurpentur,
δείξεων εὖ διάκεινται,

vt, sed, verùm, igitur, itaque, ergo.
οἷον, ἀλλὰ, ἀλλάμην, τοίνυν, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν.

Expletiuæ, sic dictæ, quòd metri, Expletiuæ.
Παραπληρωματικοὶ, οὕτω λεγόμενοι, ὅτι μέτρου,
vel ornatus causa assumuntur, & oratio-
ἢ κόσμου ἕνεκεν παραλαμβάνονται, καὶ τὴν φρά-
nem expleant, vt iam, nempe, certè,
σιν παραπληροῦσι, οἷον, δὴ, ῥὰ, νὺ,
quæ etiam scribitur, à qua igitur,
ὃς καὶ νῦν γράφεται, ἀφ' οὗ τὸ τοίνυν,
certè, quidem igitur.
τοῦ, τοὶ, μὴν, οὖν.

Aduersatiuæ sic dictæ, quòd significent Aduersatiuæ.
Ἐναντιωματικοὶ, οὕτω λεγόμενοι, ὅτι δηλοῦσι
id quod contrarium est potestati rei,
τὸ ἐναντίον τῇ δυνάμει τοῦ πράγματος,
vt, tamen.
οἷον, ἔμπας, ὅμως.

De tonis, siue accentibus in genere.

Περὶ τόνων, ἢ προσῳδιῶν καθόλου.

TCùm igitur tres sint loci acuto, vt
Ριῶν μὲν οὖν ὄντων τόπων τῇ ὀξείᾳ, ὡς
antea dictum est, vltima, penultima, &
προείρηται, ληγούσης, παραληγούσης, καὶ
antepenultima.
προπαραληγούσης.

Acuitur vltima semper, cùm breuis est, Quando acuitur vltima?
Ὀξύνεται μὲν ἡ λήγουσα ἀεὶ, οὖσα βραχεῖα,

vt, bonus: nam super breuem circunfle-
οῖον, ἀγαθός. ἐπάνω γὰρ βραχείας περισπωμένη
xus non ponitur.
οὐ πίπτει.

Quando acuitur penultima?

Penultima verò, cùm vel ipsa breuis est,
Ἡ παραλήγουσα ὀξύνεται, ὅταν ἡ αὐτή τε βραχεῖα ᾖ,
atque vltima, vt sermo: vel cùm ipsa lon-
καὶ ἡ λήγουσα, οἷον, λόγος. ἢ αὐτή τε μα-
ga est, & vltima, vt heros, semideus. lon-
κρὰ, καὶ ἡ λήγουσα, ἥρως, ἡμίθεος. μα-
ga enim ante longam non circunflectitur.
κρὰ γὰρ πρὸ μακρᾶς οὐ περισπᾶται.
vel cùm ipsa quidem breuis est, vltima
ἢ αὐτὴ μὲν βραχεῖα, ἡ λήγουσα
verò longa, vt, amor.
δὲ μακρά, οἷον, ἔρως.

Quando acuitur antepenultima.

Antepenultima verò etiam acuitur, nisi vl-
Ἡ προπαραλήγουσα ὀξύνεται, ἂν μὴ ἡ λή-
tima longa impediat, vt, herois.
γουσα μακρὰ ὂσα κωλύῃ, οἷον, ἥρωος.
Cùm autem circunflexo loci etiã duo sint,
Τῇ δὲ περισπωμένῃ τόπων καὶ δύο ὄντων,
vltima, & penultima: ante enim duas sy l-
καὶ παραλήγουσης, καὶ παραλήγουσης. πρὸ γάρτοι δυοῖν συλ-
labas circunflexus non ponitur.
λαβῶν περισπωμένη οὐ πίπτει.

Quando penultima circunflectitur?

Penultima circunflectitur, cùm ipsa est na-
Ἡ μὲν παραλήγουσα περισπᾶται, ὅταν αὐτή τε ᾖ φύ-
tura longa, & vltima natura breuis, vt
σει μακρὰ, καὶ ἡ λήγουσα φύσει βραχεῖα, οἷον,
naim super positione longam, cir-
δῆμος. ἐπὶ γὰρ θέσει μακρᾶς περι-

cunflexus non ponitur, vt, currus,
ἀσωμένη οὐ τίθεται, οἷον, ἅρμα,
monile.
ὅρμος.

Vltima verò cùm longa est ex contractione, Quando vltima circunflectitur?
Ἡ δὲ λήγουσα μακρὰ οὖσα ἐκ συναιρέσεως
vt, Pericles. lumen.
οἷον, Περικλέης Περικλῆς. φάος φῶς.

De tonis, siue accentibus cuiusque
Περὶ τόνων ἑκάστης τῶν *casuum, & declinationum.*
πτώσεων, καὶ κλίσεων.

ΠOmnis rectus non ex contractione fa-
ᾶσα εὐθεῖα μὴ ἐκ συναιρέσεως οὖ-
ctus acuitur, si in vltima est accentus.
σα ὀξύνεται, ἂν ἐπὶ τῆς ἐσχάτης ὁ τόνος.

Nominum verò primæ declinationis ba- Accentus nom. 1. declinat. simpl.
Τῶν δὲ προτοκλίτων βα-
rytonus nominatiuus semper penacuitur,
ρύτονος ἀεὶ ἡ εὐθεῖα παροξυτονουμένη,
vt, Æneas, Chryses. præter ea quæ à per-
οἷον, Αἰνείας, χρύσης. πλὴν τῶν ἀπὸ παρα-
fecto formantur, vt,
κειμένου, οἷον, ποιητὴς, κριτὴς, δικαστής.

Nominum autem secundæ declinationis, Accentus nom. 2. declinat.
Τῶν δὲ δευτεροκλίτων,
alia acuũtur, vt, virtus. alia verò circunfle-
τὰ μὲν ὀξύτονα, οἷον, ἀρετή. Τὰ δὲ προπερι-

xum habent in penultima, aut acutum, vt,
σπώμυα, ἢ παροξύτονα, οἷον,
& antepenacuuntur etiam
μῦσα, χώρα, καὶ προπαροξύτονα τῶν
nonnulla composita, vt,
ἔνια τῶν συνθέτων, οἷον, ἔμπουσα.
Desinentium verò in α, in penultima est
Λήγόντων γόμένων εἰς α, ἐπὶ τῆς παραληγούσης ὁ
accentus, vt plurimùm, si longa sit, vt,
τόνος, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, μακρᾶς οὔσης, οἷον, μῦσα,
χώρα.
At in η purum dissyllaba, penultimam in
Τὰ δὲ εἰς η καθαρὸν δισύλλαβα τῷ ο παραλή-
ο habentia, quibus præponitur aspirata,
γοντα, οἷς προηγεῖται δασὺ,
acuuntur, vt plurimùm, vt strepitus, her-
ὀξύνονται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, οἷον, χνόη, χλόη,
ba, tabes. In genere autem masculina fœ-
φθόη. Καθόλου δὲ τοῖς ἀρσενικοῖς τὰ θη-
minina sequuntur, vt,
λυκὰ ἕπονται, οἷον, καλὸς, καλή. ἀγαθὸς,
ἀγαθή.

Accentus nom. 3. decl.

Nomin. verò 3. declinat. alia sunt acutito-
Τῶν δὲ τριτοκλίτων, τὰ μὲν ὀξύτο-
na, vt,
να, οἷον, χρυσός.
Alia verò penacuta, vt,
Τὰ δὲ παροξύτονα, οἷον, λόγος.
Alia verò antepenacuta, vt,
Τὰ δὲ προπαροξύτονα, ὡς, δίκαιος.
Quæ in κος exeunt, acuuntur omnia, vt,

Acuta.

Τὰ μὲν εἰς κος ὀξύτονα πάντα, ὡς, κλητικός.

& multa è diſſyllabis adiectiuis, vt
Καὶ τὰ πολλὰ τ δισυλλάβων ἐπιθέτων, ὡς, δεινὸς, χρηστός.

Et quæ à perfecto paſſ. circunflex. formantur, vt, laudabilis, ſpectabilis, arabilis.
Καὶ τὰ ἀπὸ παρακειμένου παθητ. τ περισπωμένων, ὡς, αἰνετὸς, θεατὸς, ἀρατός.

Quæ verò in εος quatuor ſyllabas habentia antepenacuuntur, vt, humanus, camelinus.
Τὰ δὲ εἰς εος τετρασύλλαβα παροξύνονται, ὡς ἀνθρώπειος, καμήλειος.

Antepenacuta, & penacuta.

Et quæ in ιος localia, vt, cæleſtis.
Καὶ τὰ εἰς ιος τοπικὰ, ὡς, οὐράνιος.

Et quæ in νος, vt,
Καὶ τὰ εἰς νος, ὡς, ἀνθρώπινος.

Et quæ à perfecto paſſ. verb. 4. coniug. formantur, vt, qui euanuit, non ſatus.
Καὶ τὰ ἀπὸ παρακειμένου παθ. τ τετυπτω-ζύγων, ὡς, ἄφαντος, ἄσπαρτος.

Et quæ à κλείνω proficiſcuntur compoſita paſſiua, vt, à lupo occiſus, enſe occiſus.
Καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ κλείνω σύνθετα παθητικὰ, ὡς, λυκόκλονος, ξιφόκλονος.

Actiua verò penacuuntur, vt, murium interfector.
Ἐνεργητικὰ δὲ παροξύνονται, ὡς, μυοκτό-νος.

Similiter autem compoſ. à antepenacuuntur, & penacuuntur, vt, qui feris
Ὡσαύτως δὲ τὰ ἀπὸ τοῦ θήρω παροξύνονται, καὶ παροξύνονται, ὡς, θηρό-

vescitur, qui feras nutrit.
πρόφος, θηροτρόφος.

Et à verbo, verto, cum præpositione com-
Καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ πολῶ, μετὰ μὲν θέσεως
pos. antepenacuuntur, vt, minister, ante-
παροξύνονται, οἷον, ἀμφίπολος, πρό-
ambulo. cum alia verò parte orat. pena-
πολος. Μεθ' ἑτέρου δὲ παροξύ-
cuuntur, vt, caprarius, bubulcus.
νονται, οἷον, αἰπόλος, βουπόλος.

Penacuuntur autem multa è dissyllabis
Παροξύνονται δὲ τὰ πολλὰ τῶν δισυλλάβων
appellatiuis, vt, sermo, cardo mundi,
προσηγορικῶν, οἷον, λόγος, πόλος.
labor.
πόνος.

Accentus nom. 4. declin.

Nom. verò 4. declin. Atticorum, quæ
Τῶν δὲ τετρασυλλάβων Ἀττικῶν ὑπερ-
duas syllabas excedunt, ant. penacuitur
δισυλλάβων παροξύτονος
semper nominatiuus, licèt longa sit vltima,
ἀεὶ ἡ εὐθεῖα, κἂν τοῦ μακρᾶ παραλήγηται ὅσα,
vt, Menelaus, fertilis.
οἷον, Μενέλεως, ἔυγεως.

Accentus nom. 5. decl.

Nom. verò 5. declinat. in αν simplicia
Τῶν δὲ περισπωμένων τὰ μὲν εἰς αν ἁπλᾶ
acuuntur in nominatiuo omnia, vt, Pan.
Acuta 5. decl. ἀν.
ὀξύνονται ἐφ' ἑυθείας πάντα, οἷον, Πάν.
præter ab adiect.
πλὴν τοῦ πᾶν ἀπὸ τοῦ πᾶς.

ας.

Item in ας fœminina quæ per δ decli-
Ἔτι τὰ εἰς ας θηλυκὰ τῷ δ κλινό-
nantur,

nantur, vt, Arcas, vnitas.
μένα, οἷον, Ἀρκὰς, μονάς.

Item in αις, & αιξ monosyllaba non contra- αις, αιξ.
Ἔτι τὰ εἰς αις, καὶ αιξ μονοσύλλαβα ἀπα-
cta, vt, conuiuium, farina, aqua subacta.
θῆ, οἷον, δαὶς, ϛαὶς,
capra.
αἴξ.

Item in ης quæ purè declinantur adiectiua, ης.
Ἔτι τὰ εἰς ης τῷ καθαρῷ κλινόμενα ἐπίθετα,
vt, verus.
οἷον, ἀληθής.

Item in ην multa simplicia appellatiua, ην.
Ἔτι τὰ εἰς ην πολλὰ ἁπλᾶ προσηγορικὰ,
vt, ceruix, cuneus quo ligna finduntur.
οἷον, αὐχὴν, σφήν.

Item in ηρ, vt, seruator, pater.
Ἔτι τῶν εἰς ηρ, οἷον, σωτὴρ, πατήρ. ηρ.
Præter mater & filia penacuta.
Πλὴν τῶν μήτηρ, καὶ θυγάτηρ παροξυτόνων.

Item in ιν simplicia quæ duas habent termi-
Ἔτι τὰ εἰς ιν ἁπλᾶ δικατάλη- ιν.
nationes, vt, delphis, piscis, nasus.
κτα, οἷον, δελφὶν, ἢ δελφίς. ῥὶν, ἢ ῥίς.

Item in ις multa, vt, cilium, promuscis,
Ἔτι τῶν εἰς ις τὰ πολλὰ, οἷον, βλεφαρὶς, προ- ις.
siue manus elephanti.
βοσκίς.

Item in υς trium generum, vel per δ decli- ις.
Ἔτι τὰ εἰς ις τριγενῆ, ἢ τῷ δ κλινό-
nata, vt, dulcis, sagulum.
μένα, οἷον, γλυκὺς, χλαμύς.

ων. Item in ων multa, vt, regula, ſpatium
Ἔτι τὰ εἰς ων τὰ πολλὰ, οἷον, κανὼν, πετεὼν, vacuum, tunica.
χιτών.

ω. Item in ω, & fœminina, latona,
Ἔτι τὰ εἰς ω, καὶ ὡς θηλυκὰ, οἷον, Λητὼ, pudor.
αἰδώς.

ευς. Item in ευς, vt, rex, tinctor, pictor.
Ἔτι τὰ εἰς ευς, οἷον, βασιλεὺς, βαφεὺς, γραφεύς.
Sed in αν compoſita penacuuntur, vt, Her-
Τὰ δὲ εἰς αν σύνθετα παροξύνονται, οἷον, Ἑξημοπαν.
μόπαν.

ας. Item in ας diſſyllaba, vt, Aiax, Atlas,
Ἔτι τὰ εἰς ας δισύλλαβα, οἷον, Αἴας, Ἄτλας, cornu, caro.
κέρας, κρέας.

αξ. Item in αξ, & omnino in ξ deſinentia ſim-
Ἔτι τὰ εἰς αξ, καὶ ὅλως τὰ εἰς ξ λήγοντα ἁ-
plicia, vt, rapax, perdix.
πλᾶ, οἷον, ἅρπαξ, πέρδιξ.

ην. Item in ην compoſita, & adiectiua, quorum
Ἔτι τὰ εἰς λως σύνθετα, καὶ τὰ ἐπίθετα, ων. neutrum in ες, vt, qui ceruice caret,
ἀδέτερον εἰς ες, οἷον, αὐάυχλω, tener.
τέρλω.

ης. Item in ης à neutris in ος compoſita pro-
Ἔτι τὰ εἰς ης ἀπὸ τῶν εἰς ος ἀδετέρων σύνθετα κύ-
pria, vt, Demoſthenes.
εια, οἷον, Δημοσθένης.

Item in ις appellatiua, & propria ſimplicia ις.
Ἔτι τὰ εἰς ις προπαροξύτονα, καὶ ψιλὰ ἁπλᾶ
diſſyllaba vltimâ breui, vt, ſerpens,
δισύλλαβα βραχυκαταλήκτα, ὡς, ὄφις,
Paris.
Πάρις.

Item in ων non contractum propria, & ad- ων.
Ἔτι τῶν εἰς ων ἁπλᾶ τὰ ψιλὰ, καὶ ἐπί-
iectiua, & gentilia, vt, Theon, felix,
θετα, καὶ ἐθνικὰ, ὡς, Θέων, εὐδαίμων,
Teuton.
Τεύτων.

In ις verò, quæ duas excedunt ſyllabas Antepe-
Τὰ δὲ εἰς ις δισύλλαβα, nacuta 5.
per δ declinata, aut τ antepenacuuntur, declina-
τῷ δ κλινόμενα, ἢ τῷ τ προπαροξύνονται, tionis ις.
vt, Adonis, Eupolis, gratioſus.
ὡς, Ἄδωνις, Εὔπολις, ἔυχαρις.

Item ex diſſyllabis quintæ declinationis ις.
Ἔτι τὰ ἐκ δισυλλάβων πεμπτοκλίτων
Barytonis, & ex fœmininis in ι compoſi-
βαρυτόνων, καὶ τὰ ἐκ τῶν εἰς ι θηλυκῶν σύν-
ta, vt, conſilium, conſilio abundans,
θετα, ὡς, μῆτις, πολύμητις,
fortitudo, imbellis, tibia, benè ocreatus.
ἀλκὴ, ἄναλκις, κνήμη, εὐκνήμις.

Tamen à nominibus in ης 1. declin fœmi- Exceptio.
Τὰ μέντοι ἀπὸ τῶν εἰς ης προπαροξυτόνων θηλυ-
nina in ις per δ declinata in eadem ſeruant
καὶ εἰς ις τῷ δ κλινόμενα ἐπὶ τὰ αὐτῆς φυλάσσουσι
accentum, in qua maſculinum habet, vt,
τὴν πόνιν, ἐφ' ἧς τὸ ἀρσενικὸν ἔχει, ὡς,

herus, hera.

δεσπότης, δεσπότις.

Item multa ab adiectiuis in ης, in εια an-

Ἔτι τὰ πολλὰ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ης, εἰς εια προ-

ια. penacuuntur, vt, robustus, robur.

παροξύνονται, ὡς, εὐσθενὴς, εὐσθένεια.

In ας verò, & in ις, & in οις monosyllaba,

Τὰ δὲ εἰς ας, καὶ εἰς ις, καὶ εἰς οις μονοσύλλαβα,

præter pes, & omninò in οις simplicia,

Circunflexa 5. declin. ας, υς, ους. πλὴν τοῦ πούς, καὶ ὅλως τὰ εἰς οις ἁπλᾶ,

præter, dens circunflectuntur, vt, omnis,

πλὴν τοῦ ὀδοὺς, περισπῶνται, ὡς, πᾶς,

quercus, bos, vas aquarium, & congius,

δρῦς, βοῦς, χοῦς,

& pater, piscis, supercilium.

καὶ τὰ ἀπφῦς, ἰχθῦς, ὀφρῦς.

Item in ων, & alia contracta, vt, Neptu-

ων. Ἔτι τὰ εἰς ων, καὶ τ' ἄλλα συνῃρημένα, ὡς, Ποσει-

tunus, Xenophon,

δέων Ποσειδῶν, Ξενοφόων Ξενοφῶν,

Mercurius, placenta, lumen,

Règula. Ἑρμέας Ἑρμῆς, πλακόεις πλακοῦς, φάος φῶς.

α intellige omnis enim contractio ex acuto, & gra-

προσῳδίας πᾶσα γὰρ ἡ συναίρεσις ἐξ α ὀξείας, καὶ βα-

ui circunflexum facit.

ρείας περισπωμένην ποιεῖ.

De accentibus genit. & aliorum caſuum, ſing. dual. & plural.

Περὶ τόνων τ γενικῆς, καὶ τῶν ἄλλων πτώσεων τῶν ἑνικῶν, δυικῶν, καὶ πληθυντ.

Accentus gen. ſing.

ΠΑσα δὲ γενικὴ ἀπαθὴς Omnis autem genitiuus non contractus, & non in ος diſyllabus, vt, ἔσα, καὶ μὴ εἰς ος δισύλλαβος, ὡς, βοὸς, χαὸς ὀξύτονα, καὶ βάντος, σάντος μετοχ. penacut. in eadem ſyllaba habet acutum, in qua nominatiuus, niſi longa vltima impediat (longa enim exiſtente vltima, non poteſt antepenacui dictio) vt,

ὡς, Αἰνείας, Αἰνείᾳ. λόγος, λόγῳ. ἄνθρωπος ὁ ἀνθρώπου.

Excipiuntur

Ἐξαιροῦνται τὰ μητέρος, θυγατέρος, καὶ γυναικός,

quæ ſequuntur acuta in recto,
ἐπόμενα τοῖς ὀξυτονουμένοις ἐν εὐθείᾳ,
vt,
ὡς, τῷ πατέρος, ἀνέρος.

Accent. datiui. Datiuus verò in genere genitiui
Ἡ δὲ δοτικὴ χαθόλυ τ̃ τ̃ γενικῆς
habet accentum, & tempus, vt,
ἔχει τόνον, χ̀ χρόνον, ὡς, Αἰνείᾳ, Αἰνείᾳ.

Accentus accuſat. Accuſatiuus verò in eadem ſyllaba habet
Ἡ δὲ αἰτιατικὴ ἐπὶ τ̃ αὐτῆς συλλαβῆς ἔχει
accentum, in qua & genitiuus & non-
τ̃ τόνον, ἐφ' ἧς χ̀ ἡ γενικὴ, χ̀ ἐνίο-
nunquam rectus, vt,
τὴ εὐθεῖα, ὡς, λόγου, λόγον, ἄνθρωπος, ἄνθρωπον.

Præter ea quæ habent genitiuos in os diſſyl-
Πλὴν τ̃ ἐχόντων γενικὰς εἰς os δισυλ-
labos. In illis enim genitiui acuuntur, vt,
λάβης. Ἐπὶ τούτων γὰρ αἱ μὲν γενικαὶ ὀξύνονται, ὡς,
bouis, Iouis.
βοὸς, Διός.
Accuſatiui verò penacuuntur, vt,
Αἱ δ̃ αἰτιατικαὶ παροξύνονται, ὡς, βόα, Δία.

Exceptio. Excipiuntur
Ἐξαιροῦνται τὸ γυναικὸς, γυναῖκα, χ̀ δυγατρὸς, δύγατρα.

Monoſyl-lab. accuſ. in ν circũflectitur. Monoſſyllabi verò in ν circunflectũtur, vt,
Αἱ δ̃ μονοσύλλαβοι εἰς ν περισπῶνται, ὡς,
clauim, murem, ſuem.
κλεῖν, λῖν, μῦν, σῦν.

Accenrus voc. ſing. Vocatiuus autem accentu congruit cum
Ἡ δὲ κλητικὴ ὁμοτονεῖ τ̃

proprio nominatiuo, vt,
ἰδίᾳ ἐυθείᾳ, ὡς, χρύσης, ὦ χρύση. μῦσα, ὦ μῦσα.

Præter in ης composita propria barytona, Exceptio 1.
Πλὴν τῶν εἰς ης συνθέτων κυρίων βαρυτόνων, vt,
ὡς, Δημοσθένης, ὦ Δημόσθενες.

Et quædam in ηρ, vt, vir, Ceres, fratria, fra-
Καὶ τίνων τῶν εἰς ηρ, ὡς, ἄνερ, Δήμητερ, ἔινα-
tris vxor, filia.
τερ, θύγατερ.

Atque item in ων composita: horum enim
Καὶ ἔτι τῶν εἰς ων συνθέτων. τούτων γὰρ
vocatiuus in ον breue desinens antepena-
ἡ κλητικὴ εἰς ον βραχὺ λήγουσα προπαροξύ-
cuitur, vt,
νεται, ὡς, ὁ κακοδαίμων, ὦ κακόδαιμον.

Præter composita à vt, bellicose, Exceptio 2
Πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ φρὴν συγκειμένων, ὡς, ὦ δαΐ-
prudens, validè prudens, penultima acuta.
φρον, ὦ περίφρον παροξυτόνως.

atque item Lacedæmon, Palæmon, penulti-
Καὶ ἔτι τοῦ Λακεδαῖμον, Παλαῖμον προπερι-
ma circunflexa.
σπωμένως.

Præter etiam in ης exeuntia parisyllaba, Exceptio 3.
Πλὴν καὶ τῶν εἰς ης ληγόντων ἰσοσυλλάβων,
vt, herus, quorum nominatiuus
ὡς, ὁ δεσπότης, ὦ δέσποτα, ὧν ἡ μὲν εὐθεῖα
penacuitur, vocatiuus verò antepenacui-
παροξύνεται, ἡ δὲ κλητικὴ προπαροξύ-
tur.
νεται.

Nominat. verò, & accuſ. dual. in eadem
Ἡ δὲ εὐθεῖα, καὶ αἰτιατικὴ τῶν δυϊκῶν ἐπὶ τὰ αὐτῆς.

Accent. nom. & acc. dual.

ſyllaba habent accentum, in qua & nominatiuus ſingularis præterquam vbi vltima eſt longa, vt, Aiax, equus,
συλλαβὴς ἔχουσι τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν. Πλὴν ἔνθα ἡ λήγουσα μακρά ἐστιν, οἷον, Αἴας, Αἴαντε, ἵππος, ἵππω.

verò & penultima acuta.
δίκαιος δὲ δικαίω, καὶ ἄνθρωπος ἀνθρώπω παροξυτόνως.

Accent. Genit. & dat. dual.

Genit. autem & dat. dual. nom. quæ imparilyllabè declinantur, ſequuntur vt plurimùm, genit. pluralem vt,
Ἡ δὲ γενικὴ, καὶ δοτικὴ τῶν δυϊκ. τῶν μὲν περιττοσυλλάβως κλινομένων ἕπονται, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τῇ γενικῇ τῶν πληθ. ὡς, Αἰάντοιν Αἰάντων.

Pariſyllab. verò eundem cum proprio nominat. habent accentum, vt,
Τῶν δὲ ἰσοσυλλάβων ἁπάντων τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ ὁμοτονοῦσι, ὡς, Αἰείᾳ, Αἰνείων, τιμὰ, τιμῶν, λόγω, λόγοιν, Μενέλεω, Μενέλεων.

Præter & quorum
Πλὴν τοῦ ἄμφω, ἀμφοῖν, καὶ δύο, δυοῖν, ὧν ἡ μὲν εὐθεῖα παροξύνεται, γενικὴ δὲ περισπᾶται.

nomi-

Nominat. verò plural. eundem accen-
Ἡ δὲ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν ὁμοτό-
tum habet cum nominat. sing., vt homo,
νως ἔχει τῇ εὐθείᾳ τῶν ἑνικῶν, οἷον, ἄνθρωπος,
lapis.
ἄνθρωποι. λίθος, λίθοι.

Accent. nom. plu.

Præter fœmininos rectos à masculi-
Πλὴν τῶν θηλυκῶν εὐθειῶν τῶν ἀρσενι-
nis formatos, vt, lapideus,
κοῖς παρεσχηματισμένων, οἷον, λίθινος, λιθίνη,
sanctus; sequuntur enim
λίθιναι. ἅγιος, ἁγία, ἅγιαι. ἀκολουθοῦσι γὰρ
semper fœminina masculina.
ἀεὶ τὰ θηλυκὰ τοῖς ἀρσενικοῖς.

Genit. verò plural. in prima,
Ἡ δὲ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, ἐπὶ μὲν τῶν πρώτης,
& secunda declinatione parisyllaborũ cir-
καὶ δευτέρας κλίσεως τῶν ἰσοσυλλάβων πε-
cunflectitur, vt, Orestæ, Orestarum.
ριπᾶται, οἷον, Ὀρέσται, Ὀρεστῶν. τιμαὶ,
τιμῶν.

Accentus gen. plur.

Tertiæ verò, & quartæ, cum geni-
Τῆς δὲ τρίτης, καὶ τετάρτης, τῇ γενι-
tiuo sing. conuenit accentu, vt,
κῇ τῶν ἑνικῶν ὁμοτονεῖ, οἷον, λόγου,
λόγων. καλοῦ, καλῶν. Μενέλεω, Μενέλεων.

Genitiuus autem parisyllaborum, vel
Ἡ γεμὴν γενικὴ τῶν περιττοσυλλάβων, ἢ
quintæ declinat. nominum omnium,
πεμπτοκλίτων ἁπάντων,
tum simplicium, tum contractorum in
τῶν τε ἁπλῶν, καὶ τῶν συναιρουμένων ἐπὶ

penultima habet accentum, vt,
ἡ παραλήγουσα ἔχει τὸν τόνον, οἷον, Αἰακῶν
educatorum,
των, Ἀρκάδων, Δημοσθενίων, τροφέων, κρεά-
των.

Exceptio.

Præter Atticos genit. qui semper ante-
Πλὴν τῶν Ἀττικῶν γενικῶν τῶν ἀεὶ παρα-
penacuumtur, vt,
ὀξυτονουμένων, οἷον, λόξεων, πόλεων.

Dissyllabi in ες circunflectuntgen. plur.

In ες verò exeuntes disyllabi nominati-
Αἱ δὲ εἰς ες λήγουσαι δισύλλαβοι εὐθεῖαι,
ui, circunflectunt suos genitiuos, vt,
περιασῶσι τὰς γενικὰς. αὐτῶν, οἷον,
menses, mensium.
μῆνες, μηνῶν.

Exceptio.

Præter decem tædarum, famularum,
Πλὴν τῶν δέκα, δᾳδῶν, δμώων,
thoum, luporum, capitum, lapidum,
θώων, κεφάτων, λάων,
puerorum, omnium, Troum, pustularum,
παίδων, πάντων, Τρώων, φώδων,
virorum.
φώτων.

Accent. dat. plur.

Dat. verò plural. cum datiuo sing.
Ἡ δὲ δοτικὴ τῶν πληθ. τῇ δοτικῇ τῶν ἑνικῶν
accentu consentit, vt,
μοτονεῖ, οἷον, Αἴαντι, Αἴασι.
præter
πλὴν τῶ πᾶσιν.

In quibus verò α redundat, in penultima
Ἐφ' ὧν δὲ τὸ α πλεοναζει, ὑπὸ τὴν παραλήγουσης

eſt accentus, vt,

ὁ τόνος, οἷον, θυγατράσι, μ

Accuſat. verò accentus eſt ητράσι. Accent. accuſat. plural.

Τῆς αἰτιατικῆς ὁ τόνος in eadem ſyllaba, in qua & nominat. ἐπὶ τῆς in

ἐστὶν, ἐφ' ἧς καὶ τῆς εὐθείας, πλὴν ἐφ' ὧν ἡ λήγουσα·

quibus vltima eſt longa, vt.

ἐστι μακρὰ, οἷον, οἱ Αἰνεῖαι, τοὺς Αἰνείας, ἀνθρω-

penultima acuta.

ποι δὲ τοὺς ἀνθρώπους παροξυτόνως.

Nota verò, quòd in αι deſinentes nomi- Obſeruatio 1.

Σημείωσαι δὲ, ὅτι αἱ εἰς αι λήγουσαι εὐ-

nat. plural. extendunt α accuſat.

θεῖαι τῶν πληθυντ. ἐκτείνουσι τὸ α τῶν αἰτιατικῶν,

vt.

οἷον, μοῦσαι, μούσας.

In ες verò corripiunt, vt,

Αἱ δὲ εἰς ες συστέλλουσιν, οἷον, Αἴαντες,

Αἴαντας,

Item αι, οι diphthongi in fine dictionum Obſeruatio 2.

Ἔτι ἡ αι, καὶ οι δίφθογγος ἐν τέλει λέξεων,

pro breuibus cenſentur: præter optat. vt,

ἀντὶ βραχέων λογίζονται. πλὴν τῶν εὐκτικ. οἷον,

& aduerb. vt, præter

τύπτοι, καὶ τῶν ἐπιῤῥημάτων, ὡς, οἴκοι. πλὴν τοῦ πά-

quod vltimam corripit, & à con-

λαι βραχυκατάληκτον, καὶ τῶν ἀπὸ συναι-

tractione facta, vt,

ρέσεως γινομένων, ὡς, λητοῖ.

Item genit. & dat. ſing. & plural. Obſeruatio 3.

Ἔτι ἡ γενικὴ, καὶ δοτ. τῶν ἑνικῶν, καὶ πληθυντ.

circunflectuntur, cùm nominat. accuit-
περισπῶνται, ὅταν ἡ εὐθεῖα ὀξύνεται,
tur, vt,
ὡς, ποιητὴς, ποιητὸν, ποιητῆ.

Obseruatio 4. Item in acutis, in grauem
Ἐπὶ δὲ τοῖς ὀξυτονουμένοις, εἰς βαρεῖαν
acutus vertitur, quando in contextu orat.
ἡ ὀξεῖα τρέπεται, ὅταν κατ' συνέπειαν
leguntur, vt, vir egregius, & probus, &
ἀναγινώσκονται, ὡς, Ἀνὴρ καλὸς, κ' ἀγαθὸς, καὶ
sapiens apud nos Ludouicus Rex noster
σοφὸς παρ' ἡμῖν Λοδοῖκος ὁ βασιλεὺς ἡμῶν
factus est.
γέγονε.

Accent. voc. plural. Vocatiu. verò eundem cum suo nominat.
Ἡ δὲ κλητικὴ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ
accentum habet,
ὁμοτονεῖ, ὡς, λόγοι, ὦ λόγοι.

De accentu verborum.

Περὶ τόνου ῥημάτων.

Accentus indicatiui.

Τόνος τῶν ὁριστικῶν.

Accent. præsentis, & futuri 1. act. TIgitur in ω desinentium verborum
Ὧν τοίνυν εἰς ω λημόντων ῥημάτων
præsens, & futurum primum penacuun-
ὁ ἐνεστὼς, καὶ ὁ μέλλων πρῶτος παροξύνον-

tur, vt,
σαι, ὡς, τύπτω, τύφω.
Contracta verò in præsenti circunflectun-
Τὰ δὲ συνηρημένα ἐπὶ ἐνεστῶτος περισπῶν-
tur, & in futuro penacuuntur.
ται, καὶ ἐπὶ μέλλοντος παροξύνονται.
Porrò verba in μι antepenacuuntur, vt,
Τὰ γὰρ εἰς μι παροξύνονται, οἷον,
præter quæ
τίθημι, ἵημι. πλὴν τῶν εἰμὶ, φημὶ ὀξυ-
acuuntur.
τονουμένων
Sed secundum futurum, atque etiam
Ὁ δὲ δεύτερος μέλλων, καὶ ἔτι
quartæ coniugationis futura circunflectun-
οἱ δὲ τετάρτης συζυγίας μέλλοντες περισπῶν-
tur, vt,
ται, ὡς, τυπῶ, φαλῶ. Accent. futuri 2. præs. pass. fut. pass. 1. & 2. med.
Passiuorum verò, & præsens, & futura
Τῶν δὲ παθητικῶν, ὅτε ἐνεστὼς, καὶ οἱ μέλλοντες
passiua, & medium primum antepena-
οἵ τε παθητικοὶ, καὶ ὁ μέσος πρῶτος παροξύ-
cuuntur, vt,
νονται, ὡς, τύπτομαι, τυφθήσομαι, τύφομαι.
Media verò secunda futura quartæ
Οἱ μὴν μέσοι δεύτεροι μέλλοντες, καὶ εἰ δὲ τετάρτης
coniugationis in penultima circunflectun-
συζυγίας περισπ-
tur, vt,
ῶνται, ὡς, τυποῦμαι, φαλοῦμαι.
Imperfectum verò actiuum, eiusdem ge- Accent. imperfe-
Ὁ δὲ παρατατικὸς ἐνεργητικὸς, καὶ οἱ σύσοι-

Cti, & aoriſt.

neris aoriſti in ω verborum triſyllabi exi-
χρι ἀόριστοι τῶν εἰς ω ῥημάτων τρισύλλαβοι μὴ
ſtentes antepenacuuntur, vt,
ὄντες παροξύνονται, ὡς, ἔτυπτον, ἔτυψα,
ἔτυπον.

Diſſyllabi verò in penultima habent accen-
Δισύλλαβοι δὲ ἐπὶ τῆς παραληγούσης ἔχουσι τὸ
tum ex neceſſitate, vt,
τον ἐξ ἀνάγκης, ὡς, ἦγον, ἦψα, εἶπα.

Verborum verò in μι acuta penultima ef-
Τῶν ῥημίω εἰς μι παροξυτόνως φε-
feruntur, vt,
ρόντων, οἷον, ἐπίθην, ἐδίδων.

Paſſiui verò, & medii penacuuntur, vt,
Οἱ δὲ παθητικοὶ, καὶ μέσοι παροξύνονται, οἷον,
ἐτύφθην, ἐτυφάμην, ἐθέμην.

Accent. perfect. act.

Præteritum, vt plurimùm, antepenulti-
ὁ δὲ παρακείμενος, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, προπαροξυ-
mâ acuta effertur, vt,
τόνως ἐκφέρεται, οἷον, τέτυφα, τέτυμμαι.

Accent. pluſquã-perfecti act.

Pluſquam perfectum verò, penultima
ὁ δὲ ὑπερσυντέλικος παροξυτόνως,
acuta, vt,
ὡς, ἐτετύφειν, ἐτετύμμην.

Aliæ verò perſonæ in eadem ſyllaba ſer-
Τὰ δὲ ἄλλα πρόσωπα ἐπὶ ἧς αὐτῆς φυλάτ-
uant accentum, in qua & primæ ſingula-
τουσι τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ τὰ πρῶτα τῶν ἑνι-
res, vt,
κῶν, οἷον, τύπτω, τύπτεις, τύπτει, τύπτετον,
τύπτομεν.

niſi ſint quatuor ſyllabæ, vel vltima ſit
Εἰ μὴ τετρασυλλαβία, ἢ ἡ λήγουσα εἴη
longa: tunc enim in ſequente eſt accentus,
μακρά. τότε γὰρ ἐπὶ τῆς ἑπομένης ὁ τόνος,
vt,
οἷον, τύπτομαι, τυπτόμεθα, ἐτυπόμην, ἐτυ-
πτόμεθον.

At verò in paſſiuo pluſquam perfecto non Accentus
Ἐπὶ μὴν τοῦ παθητικοῦ ὑπερσυντελίκου οὐκ pluſquã-
in eadem ſyllaba ponitur accentus vbique, perfecti
ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁ τόνος πάντως, ἀλλ' ἐπὶ μὲν paſſiui.
ſed in prima ſingulari, in penulti-
τοῦ πρώτου τῶν ἑνικῶν, ἐπὶ τῆς παραλη-
ma, in ſecunda verò, & tertia ſingulari,
γούσης, ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου, καὶ τρίτου τῶν τε ἑνικῶν,
& plurali & ſecunda duali
καὶ τῶν πληθυντ. καὶ τοῦ δευτέρου τῶν δυϊκῶν
in antepenultima, vt,
ἐπὶ δὲ παραληγούσης, οἷον, ἐτετύμμην, ἐτέ-
τυψο, ἐτέτυπτο, ἐτέτυφθον, ἐτέτυφθε.

Inter alios verò modos imperatiui Accentus
Τῶν δὲ ἄλλων ἐγκλίσεων τὰ μὲν παρακλιτικὰ imperati-
triſyllabi exiſtentes, antepenultima acuta, ui.
τρισύλλαβα μὲν ὄντα παραξυτόνως ἐκφέρονται,
diſſyllabi verò, acuta penultima, vt,
δισύλλαβα δὲ παραξυτόνως, οἷον, τέτυφε, τέτυψο,
τύπτε, τύψον.

Præter medium aoriſtum ſecundum, is
Πλὴν τοῦ μέσου ἀορίστου δευτέρου, ἕτος
enim circunflectitur, vt,
γὰρ πείσασθαι, οἷον, τυπτοῦ.

Excipiuntur etiam, nam
Ἐξαιρῶνται ὃ κὴ τὸ εἶπε, ἐλθὲ, εὑρὲ, ὀξύ-
acuuntur.
νονται γάρ.

Similiter etiam in τον, vel in θον imperatiui
Ὁμοίως ὃ κὴ τὰ εἰς τον, ἢ εἰς θον προστακτικὰ
secundæ personæ dualis, atque etiam in τε,
δεύτερα πρόσωπα τῶν δύο. κὴ τὰ εἰς τε,
vel in θε secundæ personæ pluralis numeri
ἢ εἰς θε δεύτερ. τῶν πληθυντικ.
antepenacuuntur, nisi dissyllabæ sint,
παραξύνονται, εἰ μὴ δισύλλαβα εἶησαν,
vt,
εἶον, ἔλθετον, ἔλθετε, τέτυφθον, τέτυφθε.

Optatiui verò actiui antepenultimam
Τῶν δὲ εὐκτικ. τὰ μὲν ἐνεργητικὰ παραξυ-
acuunt, vt,
τόνως, ὡς, τύπτοιμι, τετύφοιμι.

Accentus optatiui actiui.

Præter secundum futurum, hoc enim pe-
Πλὴν τοῦ δευτέρου μέλλοντος, οὗτος γὰρ περι-
nultimam circumflectit, vt,
περισπᾶται, οἷον, τυπτοῖμι.

Aliæ etiam personæ in eadem syllaba
Καὶ τὰ ἄλλα δὲ πρόσωπα ἐπὶ τῆς αὐ-
seruant accentũ, nisi vltima longa existens
τὴ φυλάττει τὸν τόνον, ἂν μὴ ἡ λήγουσα μακρὰ ᾖ
impediat, vt,
κωλύῃ, οἷον, τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοιτον,
τύπτοιμεν, τυπτοῖμι, τυπτοῖς, τυπτοῖτον, τυ-
πτοῖμεν.

Accentus optatiui passiui.

Passiui verò optatiui in μην desinentes,
Τὰ δὲ παθητικὰ τὰ εἰς μεν λήγοντα-
& om-

& omninò qui in *ω* exeunt, penultimam
κὴ ὅλως τὰ εἰς ω παροξυ-
acuunt, vt,
τύπως, δίον, τυπτείμλω, τυφθείλω.

Ex his verò personæ, & corũ quidé qui in
Τὰ δ' ἐκ τούτων φερόμενα, τῶ μὲν εἰς
μλω desinunt, antepenacuuntur, vt,
μλω ληγόντων περιπαροξυτόνως, οἷον, τύπλω,
τυπτόιμεθον, τύπτοιντο.

Desinentium verò in *ω* personæ in eadem
Τῶν δὲ εἰς ω ἐπὶ τῆ αὐτῆς
syllaba seruant accentum, vt,
φυλάττει τὴ τόνον, δίον, τυφθείλω,
τυφθείης, τυφθείη, τυφθείητον, τυφθείη-
μλν.

Eodem etiam modo medii secundi futuri
Ὡσάυτως δὲ κὴ τὰ τῆ μέσε δευτέρε μέλλοντος
personæ in eadem syllaba seruant accen-
περόμενα ἐπὶ τῆ αὐτῆς τηροῦσι τὴ τό-
tum, vt,
νον, δίον, τυπτόιμλω, τυπτοῖο, τυπτόιμεθον, τυ-
πτοῖθον, τυπτοῖντο.

Subiunctiui verò actiui pena- Accentus
Τῶν δὲ ὑποτακτικῶν τὰ μὲν ἐνεργητικὰ περι- subiuncti-
cuuntur, vt, ui actiui,
ξύνονται, ὡς, ἐὰν τετύφω. & passiui.

Passiui verò & præsertim qui in *μαι* desinunt
Τὰ δὲ παθητικὰ, τὰ μὲν εἰς μαι λήγον-
antepenultimam acuunt, vt,
τα περιπαροξύνονται, ὡς, ἐὰν τύπλωμαι, ἐὰν
τύφωμαι.

Accent. aor. subiunctiui passiui.

Passiui autem aoristi qui in ω exeunt, cir-
Οἱ δὲ παθητικοὶ ἀόριστοι εἰς ω λήγοντες πε-
cunflectuntur, vt,
ριστῶνται, ὡς, ἐὰν τυφθῶ, ἐὰν τυπῶ.

Pari etiam modo verborum in μι actiui
Ὡσαύτως καὶ τῶν εἰς μι ἐνεργητικῶν
subiunctiui circunflectuntur in vltima, vt,
τὰ ὑποτακτικὰ περισπῶνται, ὡς,
ἐὰν τιθῶ, ἐὰν ἱστῶ.

Passiui verò in penultima circunflectun-
Τῶν δὲ παθητικῶν προπερισπῶν-
tur, vt,
ται, ὡς, ἐὰν τιθῶμαι, ἐὰν ἱστῶμαι.

Accentus infinit. præsentis, fut. 1. aor. 1.

Infinitiui præsens, & futurum
Τῶν δὲ ἀπαρεμφάτων ὁ μὲν ἐνεστὼς, καὶ ὁ μέλλων
Primum, item primum aoristus actiu. in
πρῶτος, ἔτι δὲ ὁ πρῶτος ἀόριστος τῶν ἐνεργητικῶν ἐπὶ
penultima habent accentum, vt,
τῆς παραληγούσης ἔχουσι τὸν τόνον, ὡς, τύπτειν,
τύψειν, τύψαι.

Secundus autem aoristus, & secundum
Ὁ δὲ δεύτερος ἀόριστος, καὶ δεύτερος
futurum, quæ quidem tempora conueniunt,
μέλλων, οἳ δὴ καὶ συμπίπτουσιν,
circunflectuntur in vltima,
περισπῶνται, ὡς, τυπεῖν.

Aorist. 2. & fut. 2.

Qui verò in θαι exeunt infinitiui, eun-
Τὰ δὲ εἰς θαι λήγοντα ἀπαρέμφατα ὁμο-
dem habent cum suo indicatiuo accen-
τονοῦσι τῷ ἰδίῳ ὁριστι-
tum, ideóque antepenacuuntur, vt,
κῷ, διὸ προπαροξύνονται, ὡς, τύπτεσθαι, τύψασθαι.

Præter passiuum perfectum, & medium aoristum secundum, in quibus accentus descendit, vt,

Πλὴν τῦ παθητικῦ παρακειμένυ, καὶ τῦ μέσυ ἀορίστυ δευτέρυ, ἐφ' ὧν ὁ τόνος καταβιβάζεται, ὡς, τέτυφθε, τετύφθαι, ἐτύπετο, τυπέσθω.

Accentus præterit. paſsiu. aor. 2. med.

Omnis autem infinitiuus in ναι desinens ante vltimam syllabam sortitur accentum, vt,

Πᾶν δὲ ἀπαρέμφατον εἰς ναι λῆγον περὶ μίαν συλλαβὴν ἔχει τόνον, ὡς, τετυφέναι, τυφθῆναι.

Præter Æolica comedere, & biberè, quæ fiunt à

Πλὴν τῶν Αἰολικῶν τῦ φαγέμεναι, καὶ πιέμεναι, ἃ γίνονται ἀπὸ τῦ φαγεῖν, καὶ πιεῖν, καὶ τῶν ὁμοίων.

& similia.

Accentus participiorum.

Τόνος τῶν μετοχῶν.

Participia verò præsentis, & primi futuri, & aoristi primi verborum in ω actiuorum penultimam acuunt, vt,

Αἱ δὲ μετοχαὶ τῦ μὲν ἐνεστῶτος, καὶ πρώτυ μέλλοντος, καὶ ἀορίστυ πρώτυ τῶν εἰς ω ἐνεργητικῶν παροξύνονται, ὡς, ὁ τύπτων, ὁ τύψων, ὁ τύψας.

Accentus particip. præsentis fut. 1. aor. 1.

Præter, quæ acuuntur,

Πλὴν τῦ χιὼν, ἰὼν, ἐὼν ὀξυτονυμένων,

à verbo
ἀπὸ τοῦ κίω, ἴω, ἕω.
Præterit. Præteriti verò, & aoristi secundi acuuntur,
aor. 2. Τοῦ δὲ παρακειμένου, καὶ ἀορίστου δευτέρου ὀξύνονται,
vt, circunflectunt autem
ὡς, ὁ τετυφὼς, ὁ τυπών. περισπῶν-
Fut. 2. vltimam secundi, futuri, vt,
actiu. ται δὲ δευτέρου μέλλοντος, ὡς, ὁ τυπῶν.
Particip. Porrò in participia antepenacuun-
pass. & Αἱ γε μὴν εἰς μενος μετοχαὶ προπαροξύνον-
med. tur, vt,
ται, οἷον, τυπτόμενος, τυψάμενος.
Pass.pręt. Præter passiuum præteritum quod pena-
Πλὴν τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου παροξύνο-
cuitur, vt,
μένου, ὡς, ὁ τετυμμένος.
Aor.in εις. Participia verò in εις acuuntur, vt,
Αἱ δὲ εἰς εις ὀξύνονται, οἷον, ὁ τυφθεὶς,
ὁ τυπείς.
Accentus Et omnino participia in μι actiua, vt,
verborum Καὶ ὅλως τῶν εἰς μι ἐνεργητικῶν, ὡς, ὁ τιθεὶς,
in μι. ὁ ἱστὰς, ὁ διδοὺς, ὁ ζευγνύς.

De Syntaxi.
Περὶ συντάξεως.

Syntaxis eſt apta inter ſe orationis partium connexio.
Σύνταξις ἐστὶ καττάλληλος πρὸς ἄλληλα τῶν τῆς λόγου μερῶν σύνπλοκή. Quid ſyntaxis?

Syntaxis nominum.
Σύνταξις τῶν ὀνομάτων.

Adiectiuum in eodem genere, & caſu, & numero propriis, & appellatiuis adhæret, vt,
Τὸ ἐπίθετον ὁμογλυῶς τε, καὶ ὁμοπτώτως, καὶ ὁμοιαρίθμως τοῖς κυρίοις, καὶ προσηγορικοῖς προσκειται, ὡς, Θεὸς ἅγιος, Μαρία σεμνὴ, παιδίον ἀγαθόν. Conſtructio adiectiui cum ſubſtantiuo.

Relatiuum cum antecedente conuenit in eodem genere, & numero, & perſona, atque etiam caſu, vt, fiſtula cano carmen amatoriũ, quô echo ſoleo probris inceſſere. multi imperitè ſe gerunt in iis ipſis, quæ de
Τὸ ἀναφορικὸν τῷ προηγουμένῳ ὁμογλυῶς, καὶ ὁμοιαρίθμως, καὶ ὁμοιοπροσώπως καὶ ἔτι ὁμοιοπτώτως, ὅιον, συρίζομαι τὸ μέλος ἐρωτικῶν, ὃ ἠχὼ εἰωθα ἐπικερτομεῖν. πολλοὶ ἀγνωμονοῦσιν ἐν αὐτοῖς, οἷς περὶ Conſtructio relatiui cum antecedente.

me commemorant.
ἐμοῦ διεξέρχονται.

Constructio substantiui cum substantiuo.

Quando duo nomina substantiua ad diuersa pertinentia in oratione ponuntur, horum alterum est genitiui casus, vt, labor iuuenum.
Ὅταν δύο ὀνόματα ὑπαρκτικὰ πρὸς διάφορα θεωρούμενα ἐν λόγῳ τίθενται, τούτων μὲν ἕτερον ἐστὶ τῆς γενικῆς, οἷον, πόνος νέων.

Nomina quæ cum genitiuo construuntur.

Ὀνόματα τὰ τῇ γενικῇ συντασσόμενα.

Partitiua regunt genit.

Partitiua cum genitiuo construuntur, vt, vnumquodque animalium.
Τὰ ἐπιμεριζόμενα τῇ γενικῇ συντάσσονται, οἷον, ἕκαστον τῶν ζώων.

Cōparat. & super.

Item comparatiua, & superlatiua, vt, Achilles fortior Aiace, & fortissimus Græcorum.
Ἔτι τὰ συγκριτικὰ, καὶ τὰ ὑπερθετικὰ, οἷον, Ἀχιλλεὺς ἰσχυρότερος Αἴαντος, καὶ ἰσχυρότατος Ἑλλήνων.

Et quidem comparatiua singularem, & pluralem sortiuntur genitiuum, superlatiua verò pluralem tantùm.
Καὶ τὰ μὲν συγκριτικὰ τὴν ἑνικὴν, καὶ πληθυντικὴν εἰλήχασι γενικὴν, τὰ δ' ὑπερθετικὰ πληθυντικὴν μόνον.

Adiectiua plenitud.

Item adiectiua plenitudinis, vt, plenus
Ἔτι τὰ πληρωματικὰ, ὡς, πλήρης

melle. abundans fructibus.
μέλιτος. ἔυποιος καρπῶν.

Item priuationis, vt, indigens pecuniis. Priuationis.
Ἐπὶ τὰ στερητικὰ, οἷον, ἐνδεὴς χρημάτων.

orbus liberis.
ὄρφανος παίδων.

Item quæ participationem, & contrarium, Participationis, &c.
Ἐπὶ τὰ μεθέξεως, καὶ ἐναντίε, ſcientiam, & ignorantiam, dignitatem, diuerſitatem, emptionem, & accuſationem ſignificant, & verbalia per α priuatiuum ſignificant, & verbalia in ικός.
ἐπιςήμης, καὶ ἀγνοίας, ἀξίας, διαφορᾶς, ὠνήσεως, καὶ διαβολῆς σημαντικὰ, καὶ τὰ ῥηματικὰ τὰ διὰ τοῦ α στερητικοῦ, καὶ τὰ ῥηματικὰ εἰς ικός.

Verbalia in ικός.

Item multa particula deficiente, genitiuum poſtulant, vt, beatus fortunæ cauſâ, ob fortunam.
Ἐπὶ δὲ πολλὰ τοῦ μορίε ἔνεκα ἐλλείποντος γενικὴν ἀπαιτοῦσι, οἷον, εὐδαίμων τῆς τύχης.

Genitiuus ecliptícus.

Item quæ materiam, & partem ſignificant cum genitiuo conſtruuntur. & quidem priùs cum præpoſitione, vel ſine ea, vt, ſtatua ex lapide. ex lapide factam veritatem circunferre. bibere vinum.
Ἐπὶ τὰ ὕλης, καὶ μέρος σημαίνοντα τῇ γενικῇ συντάσσονται. Καὶ τὸ μὲν πρότερον μετὰ προθέσεως, ἢ ἄνευ αὐτῆς, οἷον, ἄγαλμα ἐκ λίθου. λίθου πεποιημένην τ' ἀλήθειαν περιφέρειν. πίνειν τοῦ οἴνε.

Materia.

Pars.

Quæ cum datiuo construuntur.
Τὰ τῇ δοτικῇ συντασσόμενα.

Adiectiua quæ commodum, & incommodum significãt, regunt dat.

TAdiectiua quæ commodum, & incommodum, & vicinitatem, æqualitatem, ὀνητικὰ, καὶ τὰ βλαπτικὰ, καὶ τὰ γειτονίας, ἰσότητος, similitudinem, & contraria, & facilitatem, ὁμοιώσεως, καὶ τῶν ἐναντίων, καὶ τὰ ῥᾳστώνης, & contrarium, proprietatem, & communionem significant: atque item composita ἐναντίου, ἰδιότητος, καὶ κοινωνίας σημαντικὰ. καὶ ἔτι δὲ τὰ συντιθέμενα ex præpositione & cum datiuo ἐκ προθέσεως σὺν, καὶ ὁμοῦ τῇ δοτικῇ construuntur, vt, vtilis mihi. inutilis socio. συντάσσονται, οἷον, ὀνήσιμος ἐμοὶ. ἀνόνητος ἑταίρῳ. similia his sunt vicinis Celtis, Gallis, παραπλήσια τούτοις ἐστί. περίχωρος Κέλταις. æqualis Deo. patri similis. volenti facile. ἴσος Θεῷ. πατρὶ προσεοικώς. θέλοντι εὐχερές. non volenti difficile. famulo proprium. οὐ θέλοντι δυσχερές. θεράποντι οἰκεῖον. assuefactus simplicitati. conforme virtuti. σύντροφος τῇ ἁπλότητι. ὁμογενὲς τῇ ἀρετῇ.

Composita ex σὺν, & ὁμοῦ.

Instrumentum, causa, modus, excessus.

Item instrumentum, causa, modus, & Ἔτι δὲ ὄργανον, αἰτία, τρόπος, καὶ excessus cum datiuo construuntur, vt, παρέκβασις δοτικῇ συντάσσονται, οἷον, tetigit eum baculo. confisi sunt Christi καθίκετο αὐτοῦ τῇ ῥάβδῳ. ἐθάρρησαν τῇ τοῦ χρίστου virtuti

virtuti. latebat dolo. facultatibus præſto, δυνάμει. ἔληθε δόλῳ. ταῖς οὐσίαις προέχω, & gloria excello.
καὶ ταῖς δόξαις προτέυω.

Quæ cum accuſatiuo conſtruuntur.
Τὰ τῇ αἰτιατικῇ συντασσόμενα.

TAdiectiua obliquè, vel ſynecdochicè Ἀ ἐπίθετα πλαγίως, ἢ συνεκδοχικῶς cum accuſatiuo conſtruuntur, vt, ſanus τῇ αἰτιατικῇ συντάσσονται, οἷον, ὑγιὴς corpore, us. albus crinibus, es. ornatus τὸ σῶμα. λευκὸς τὴν τρίχα. κόσμιος amictu, um, veſte, em, & quandoque τὴν ἀναβολὴν, καὶ πότε cum datiuo, vt, ornatus amictu. ſimilis τῇ δοτικῇ, οἷον, κόσμιος ἀναβολῇ. ὅμοιος magnitudine.

Adiectiua ſynecdochicè iunguntur accuſat.

τῷ μεγέθει.

Item tempus continuum cum accuſatiuo, Ἔτι χρόνος δὲ συνεχὴς τῇ αἰτιατικῇ, ſpecies verò, vel pars temporis, cum εἶδος δὲ, ἢ μέρος χρόνου τῇ genitiuo conſtruitur, vt, totam diem γενικῇ συντάσσεται, οἷον, ὅλην ἡμέραν ſtuduit, nocte, & die operatur.
ἐσπούδασε, νυκτὸς, καὶ ἡμέρας ἐργάζεται.

Continuitas temporis in accuſ. ſpecies in gen. ponitur.

De verborum ſyntaxi.
Περὶ τῆς τῶ ῥημάτων συντάξεως.

Verbum perſonale, habet ante ſe nominat.

A Omne verbum perſonale exigit ante ſe nominatiuum, qui ſemper adeſt, aut prolatus, aut intellectus in omni modo, & numero, & perſona, & temporе, præter infinitiuos, qui quidem accuſatiuum exigunt.

Παν ῥῆμα προσωπικὸν ἀπαιτεῖ πρὸ ἑαυτῦ ὀνομαστικὸν, ἢ ἀεὶ παρυφίσταται, ἢ λεγόμενον, ἢ νοούμενον ἐπὶ πάσης ἐγκλίσεως, καὶ ἀριθμῦ, καὶ προσώπου, καὶ χρόνου, πλὴν τῶν ἀπαρεμφάτων, ἃ μόνον αἰτιατικὸν ἀπαιτῦσι.

Verba quæ cum genitiuo conſtruuntur.
Τὰ τῆ γενικῆ συντασσόμενα.

Verba ſentiendi.

Verba ſenſus cum genitiuo conſtruuntur, vt, ſentio, audio tango, guſto, deſidero, amo, olfacio, quæ ſæpe etiam cum accuſatiuo. verba autem viſus ſola accuſatiuo, quòd maximè actiuus ſit viſus, & plus penetret, vt, video,

Τὰ αἰσθητικὰ γενικῆ συνίστανται, οἷον, αἰσθάνομαι, ἀκούω ἅπτομαι, γεύομαι, ἐπιθυμῶ, ἐρῶ, ὀσφραίνομαι, ἅπερ πολλάκις καὶ αἰτιατικῆ. Τὰ δὲ τῆς ὁράσεως μόνα αἰτιατικῆ διὰ τὸ ἐνεργέστερον εἶναι τὴν ὄψιν, καὶ ἐπὶ πλέον δήκειν, οἷον, ὁρῶ,

Cur verba videndi regunt accuſat?

aſpicio, contemplo, vidi, conſidero.
βλέπω, θεῶμαι, εἶδον, σκοπῶ.

Item verba dominandi, vt, impero, rego, dominor, princeps ſum, dominor, impero, quæ tanquam poſſeſſiua ſunt.
Ἔτι τὰ ἀρχικὰ ὡς, ἄρχω, βασιλεύω, δεσπόζω, δυναστεύω, κυριεύω, κρατῶ, πυρανῶ, ἄπερ, ὡς κτητικὰ ὄντα. — Dominandi.

Item verba ſeparandi, & diſcrepandi, & excedendi, vt, differo, pecco, abſtineo, primo, ſpero.
Ἔτι τὰ ἀποσηματικὰ, καὶ τὰ διαφορικὰ, καὶ ἐκβατικὰ, ὡς, διαφέρω, ἁμαρτάνω, ἀπέχω, σέβομαι, χρείζομαι. — Verba ſeparandi.

Item verba cogitandi, curandi, & poſſidendi, vt, cogito, curo, parco, fruor, communico, participo, memini.
Ἔτι τὰ φροντιστικὰ, καὶ κτητικὰ, ἕτον, φροντίζω, ἐπιμέλομαι, φείδομαι, ἀπολάυω, κοινωνῶ, μετέχω, μέμνημαι. — Cogitandi, curandi, poſſidendi.

Item verba plenitudinis, & contraria.
Ἔτι τὰ πληρωματικὰ, καὶ τὰ ἐνδεικτικά. — Plenitudinis.

Item verba paſſiua cum præpoſitione ὑπὸ, vt, verberor à te, vel cum datiuo conſtruuntur, vt, verberor tibi.
Ἔτι τὰ παθητικὰ μὲ τῆς ὑπὸ προθέσεως, ἕτον, τύπτομαι ὑπὸ σοῦ, ἢ δοτικῇ συντάσσονται, ὡς, τύπτομαί σοι. — Verba paſſiua.

Quæ cum datiuo conſtruuntur.
Τὰ τῇ δοτικῇ συντασσόμενα.

Verba acquiſitiua.

ΤΑ κτητικὰ δοτικῇ συνίστανται, vt, do, dico, mitto, gratificor, fero.
τάσσοντα, ὡς, δίδωμι, λέγω, πέμπω, χαρίζομαι, φέρω.
Item reacquiſitiua, vt, contradico, dubito.
Ἔτι τὰ ἀντικτητικὰ, οἷον, ἀντιλέγω, ἀμφισβητῶ.

Reacquiſitiua.

Verba contra perſuadendi.

Item verba contra perſuadendi, vt, aduerſor, litigo, certo, pugno, luctor
Ἔτι τὰ ἀντιπειστικὰ, ὡς, ἐναντίομαι, ἐρίζω, ἀγωνίζομαι, μάχομαι, παλαίω, bello.
πολεμῶ.

Eligendi.

Verba autem præeligendi, & volendi, cum infinitiuo conſtruuntur, vt, malo legere, volo ſcribere, volo docere.
Τὰ δὲ προαιρετικὰ, καὶ βουλητικὰ, τοῖς ἀπαρεμφάτοις συντάσσονται, οἷον, προαιροῦμαι ἀναγινώσκειν, βούλομαι γράφειν, θέλω διδάσκειν.

Deſiderandi.

Item verba deſiderandi cum aſſumptione, articuli, vt, deſidero legere
Ἔτι καὶ τὰ ἐρωτικὰ μετὰ τῆς προλήψεως τοῦ ἄρθρου, οἷον, ἐρῶμαι τοῦ ἀναγινώσκειν, cupio diſcere.
ἐπιθυμῶ τοῦ μανθάνειν.

Verba quæ cum accuſatiuo conſtruuntur.
Τὰ τῇ αἰτιατικῇ συντασσόμενα.

ΠΟmnia verba actiua quæ & factiua, & tranſitiua dicuntur, cum accuſatiuo conſtruuntur, vt, verbero te, & ſimilia.
Ἅντα τὰ ῥήματα τὰ ἐνεργητικὰ, ἃ καὶ ἀδρεπτικὰ, καὶ μεταβατικὰ λέγονται, αἰτιατικῇ συντάσσονται, οἷον, τύπτω σὲ, καὶ τὰ ὅμοια.
Verba actiua.

Verba quæ ad corporis affectionem referuntur, vt, vim infero, compello, irrigo, exerceo, ligo, vro, tondeo, moueo, teneo, meto, ſoluo, lauo, percutio, tero, corrumpo.
Τὰ εἰς σωματικὴν διάθεσιν ἀναφερόμενα, οἷον, βιάζομαι, ἀναγκάζω, ἀρδεύω, καίω, κείρω, κινῶ, κρατῶ, θερίζω, λύω, νίπτω, πλήττω, τείρω, φθείρω.
Verba quæ corporis affectionem ſignificant.

Item verba quæ ad animum, & mores referuntur, vt, diligo, amo, ludo, iuſtè facio, offendo, conuitior, vitupero, profum.
Ἔτι τὰ εἰς ψυχὴν, καὶ ἤθος, οἷον, ἀγαπάω, ῶ, στέργω, φιλέω, ῶ, βλάπτω, ἀδικῶ, ἀδικῶ, λοιδορῶ, ὠφελῶ.
Verba quæ ad animum, & mores referuntur.

Item verba demonſtrandi, laudandi, vt,
Ἔτι τὰ ἐπιδεικτικὰ, οἷον,
Verba demonſtrãdi.

cano , decanto , laudo , benedico,
ᾄδω , ὑμνάζω , ἐπαινῶ , εὐλέγω.
celebro.
ὑμνῶ.

Veneran-di. Item verba venerandi , vt , reuereor,
Ἔτι τὰ σεπτικὰ , οἷον , αἰδοῦμαι ,
blandior, adulor, intercedo, adoro, colo,
θωπεύω, κολακεύω, πρεσβεύω, προσκυνῶ, σέβω,
honoro.
τιμάω , ῶ.

Suſpican-di. Item verba ſuſpicandi , & opinandi , &
Ἔτι τὰ ὑπονοητικὰ , καὶ δοξαστικὰ , καὶ
cognoſcendi, vt , iudico , noui , puto,
γνωστικὰ, οἷον , κρίνω , οἶδα , ὀίομαι;
intelligo, ſuſpicor, ſuſpectum habeo.
γιγνώσκω, ὑφοράω.

Eligendi. Item verba eligendi , vt , volo,
Ἔτι τὰ προαιρετικὰ , οἷον, βούλομαι, ἐθέλω,
eligo
προαιροῦμαι.

Quæren-di. Item verba inquirendi , vt , interrogo,
Ἔτι τὰ ζητητικὰ , οἷον , ἀνακρίνω ,
inquiro, examino , interrogo , ſciſcitor,
ἐξετάζω , ἐρωτῶ ,
indago, inuenio.
ἐρευνῶ , εὑρίσκω.

Obtinen-di. Item verba obtinendi, vt, rogo, prohibeo,
Ἔτι τὰ ἐπικρατητικὰ, οἷον, ἀναγκάζω , εἴργω,
propello, habeo, vinco, ſeruo.
ἐλαύνω , ἔχω , νικῶ, φυλάσσω.

Adhor-tandi. Item verba adhortandi , vt , prouoco,
Ἔτι τὰ προτρεπτικὰ , ὡς , ἐρεθίζω,

adhortor, incito, ſtimulo, hortor,
παρακαλῶ, παροξύνω, παροτρύνω,
adhortor.
παροτρέπω.

Item verba vocandi, vt, voco, nomino, Vocandi.
Ἔτι τὰ κλητικὰ, οἷον, καλῶ, ὀνομάζω,
voco.
φωνῶ.

Item ſciendi, ſiue artis, vt, curo, ædifico, Sciendi.
Ἔτι τὰ ἐπιστημονικὰ, οἷον, ἰατρεύω, οἰκοδομῶ,
artem ſutoriam exerceo, coria incido, paro.
σκυτοτομῶ.

Item verba decipiendi, vt, decipio, furor, Decipiéndi.
Ἔτι τὰ δολερευτικὰ, οἷον, ἐξαπατῶ, κλέπτω,
impono, rationibus, decipio, fallo, illudo.
παραλογίζομαι, πλανῶ, φενακίζω.

Item verba docendi, & afficiendi, vt, Docendi.
Ἔτι τὰ διδασκαλικὰ, καὶ παθητικὰ, ὡς, afficiendi.
doceo, afficio, calefacio, inſtituo, ſuadeo,
διδάσκω, παθύνω, θερμαίνω, παιδεύω, πείθω,
refrigero.
ψύχω.

Item verba commiſerandi, vt, miſereor, Commi-
Ἔτι τὰ οἰκτικὰ, ὡς, ἐλεῶ, ſerandi.
lamentor, ploro, miſeror, lugeo.
θρηνῶ, κλαίω, οἰκτίζω, ὀδύρομαι.

Item verba ſupplicandi, vt, ſupplico, Supplicã-
Ἔτι τὰ ἱκετευτικὰ, ὡς, αὐτιβολῶ, di.
pedibus aduoluor, ſupplico.
γονύομαι, ἱκετεύω, λιτανεύω.

Item verba contractuum ſignificatiua, vt, Contra-
Ἔτι τὰ συμβολαίων σημαντικὰ, οἷον, hendi.

emo, vendo, contraho, mercor.
ἀγοράζω, πωλῶ, συμβάλλω, ὄνημαι.

Verba naturalia. Item verba naturalia, vt, augeo, gigno;
Ἔτι τὰ φυσικὰ, ὡς, αὐξάνω, γεννῶ,
produco.
φύω.

De præpositionum syntaxi.
Περὶ τῆς τῶν προθέσεων συντάξεως.

Præpositio cum obliquis construitur,
Πρόθεσις τοῖς μὲν πλαγίοις συντάσσεται,
sed cum nominatiuo, & vocatiuo
τῇ δὲ εὐθείᾳ, καὶ κλητικῇ
nunquam.
οὐδέποτε.

εἰς, vel ἐς gaudet accus. Et quidem præpositio εἰς, vel ἐς semper
Καὶ ἡ μὲν εἰς, ἢ ἐς ἀεὶ
cum accusatiuo construitur, vt, in forum, in
αἰτιατικῇ συντάσσεται, ὡς, εἰς ἀγορὰν, εἰς
concionem. Cæterum &
ἐκκλησίαν. Τὸ δὲ εἰς ἅδου, καὶ εἰς διὰ-
per defectum dicitur. Proindè in
σκάλου, ἐκλειπτικῶς λέγεται. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ
rebus quidem inanimatis præpositione εἰς,
μὲν ἀψύχων τῇ εἰς,
in animatis verò πρὸς maximè vtimur, vt,
ἐπὶ δ' ἐμψύχων, τῇ πρὸς μάλιστά γε χρώμεθα, ὡς,
eo in forum, mitto aurum
πορεύομαι εἰς ἀγορὰν, πέμπω τὸ χρυσίον
ad te.
πρὸς σὲ,

vel

Ἐκ, vel ἐξ ſemper cum genitiuo con- ἐκ, vel ἐξ
Ἡ ἐκ, ἢ ἐξ ἀεὶ γενικῇ συν- genit.
ſtruitur, vt, ex foro, à iuuentute. habet
τάσσεται, ὡς, ἐξ ἀγορᾶς, ἐκ νεότητος. ἔχει
autem ξ quidem vocali ſequente, vt, è
ὃ τὸ μὲν ξ, φωνήεντος ἑπομένου, ὡς, ἐξ
cœlo. κ verò ſequente conſonante, vt,
οὐρανοῦ. τὸ δὲ κ συμφώνου, οἷον,
ex terra.
ἐκ γῆς.

Ἐν ſemper cum datiuo, vt, in domo, in ἐν dat.
Ἡ ἐν ἀεὶ δοτικῇ, οἷον, ἐν οἴκῳ, ἐν
agro. illud autem &
ἀγρῷ. τὸ δ' ἐν ἄδου, καὶ ἐν διδασκάλε
per defectum dicitur. oportet enim hîc
ἐλλειπτικῶς. Δεῖ γὰρ ἐνταῦθ'
intelligere datiuum loco, vel domo.
ἐπινοεῖν τοῦ τόπου, ἢ οἴκου δοτικοῦ.

Πρὸ ſemper cum genitiuo, vt, pro foribus, πρὸ genit.
Ἡ πρὸ ἀεὶ γενικῇ, οἷον, πρὸ τῶν θυρῶν,
ante fores, ante tempus.
πρὸ τοῦ χρόνου.

Πρὸς cum genitiuo & datiuo, & accuſa- πρὸς ge-
Ἡ πρὸς γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτια- nit.
tiuo, conſtruitur. cum genitiuo quidem,
πικῇ, σωτάσσεται. καὶ γενικῇ μὲν, 1.
quando à perſona ſignificat motum, vt,
ὅταν τὸ ἀπὸ πρόσωπα σημαίνει κίνησιν, δίον,
à Deo bona, pro à Deo.
πρὸς Θεοῦ τ' ἀγαθὰ, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ Θεοῦ.
Et quando in iureiurando adhibetur, vt, 2.
Καὶ ὅταν ὀμνύῃ τις, ὡς,

venit per Deum.
ἦλθε πρὸς Θεόν.

3. Et quando coram ſignificat, vt, coram Deis beatis, coràmque mortalibus homi-
Καὶ ὅτε τὸ ἐνώπιον δηλοῖ, ὡς, πρός τε Θεῶν μακάρων, πρός τε θνητῶν ἀν-
nibus.
θρώπων.

4. Et quando officium, vt, non eſt medici ſapientis dicere incantationes, pro,
Καὶ ὅταν τὸ καθῆκον, οἷον, τὸ πρὸς ἰατρὸν σοφὸν θρεῖν ἐπῳδὰς, ἀντὶ
incantare non eſt proprium medici
τὸ οὐκ ἴδιον ἰατροῦ
ſapientis.
σοφοῦ.

Dat. Cum datiuo verò, quando propè, & adiacens, vt, ante pedes.
Δοτικῇ δὲ, ὅταν τὸ ἐγγύς τι, καὶ παρακείμενον, οἷον, πρὸς τοῖς ποσίν.

Accuſat. 1. Cum accuſatiuo verò, quando motum ad rem animatam maximè, vt, eo ad principem.
Αἰτιατικῇ δὲ, ὅταν κίνησιν πρὸς ἔμψυχον μάλιστά τι, οἷον, πορεύομαι πρὸς ἄρχοντα.

2. Item quando habitudinem quandam, & rationem, vt, duo ad quatuor, ſic etiam quatuor ad octo.
Καὶ ἔτι ὅταν, σχέσιν τινὰ, καὶ λόγον, ὡς, τὰ δύο πρὸς τὰ τέσσαρα, οὕτω καὶ τὰ τέσσαρα πρὸς τὰ ὀκτώ.

Et exemplum, vt, canit ad tibiam.
Καὶ παράδειγμα, ὡς, ᾄδει πρὸς αὐλόν.

Σὺν, quæ etiam ξὺν Atticè dicitur, ſemper cum datiuo conſtruitur, vt, cum Deo, cum ratione. 3. σὺν dat.
Θεῷ, σὺν λόγῳ.
Ἡ σὺν, ἥτις καὶ ξὺν Ἀττικῶς λέγεται, σὺν δοτικῇ συντάσσεται, ὡς, σὺν

Ἀμφὶ apud poëtas maximè in vſu, ſecundum magnum Baſilium cum accuſatiuo tantùm conſtruitur, ſecundum verò alios etiam cum genitiuo, & datiuo, vt, de ſtellis ſcriptio eſt, occidit propter me, circa vrbem. ἀμφὶ. Genit. Dat. Accuſ.
Ἡ ἀμφὶ παρὰ τοῖς ποιηταῖς μάλιστα ἐν χρήσει, κατὰ δὲ μέγαν Βασίλειον αἰτιατικῇ μόνον συντάσσεται, καὶ ὑπὲρ τοὺς ἄλλους καὶ γενικῇ, καὶ δοτικῇ, ὡς, περὶ ἀστέρων ἡ γραφὴ, κεῖται ἀμφ' ἐμοὶ, ἀμφὶ δὲ πόλιν.

Ἀνὰ ſemper cum accuſatiuo conſtruitur, vt, per vniuerſum orbem terrarum, per vitam, in vita. Apud poëtas verò cũ datiuo ſignificans cum, vt, aureo cum ſceptro. ἀνὰ. Accuſat. Dat.
Ἡ ἀνὰ ἀεὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται, ὡς, ἀνὰ πᾶσαν οἰκουμένην, ἀνὰ βίον. Παρὰ τοῖς ποιηταῖς ὃ δοτικῇ σημαίνουσα σὺν, οἷον, χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ.

Ἀντὶ ſemper cum genitiuo conſtruitur, vt, ἀντὶ.
Ἡ ἀντὶ ἀεὶ μετὰ γενικῆς συντάσσεται, οἷον, Genit.

Prou. pro mala cane ſuem repoſcis, pro multis.
αὐτὶ κακῆς κυνὸς σῦν ἀπαιτεῖς, αὐτὶ πολλῶν.

ἀπὸ genit. Ἀπὸ ſemper cum genitiuo conſtruitur, vt,
Ἡ ἀπὸ ἀεὶ γραικῇ συντάσσεται, ὡς,
à natiuitate, à principio vſque ad
ἀπὸ γραπτῆς, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι
finem.
τέλους.

διὰ genit. Διὰ cum genitiuo & accuſatiuo con-
Ἡ διὰ γραικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συν-
ſtruitur.
τάσσεται.
Cum genitiuo quidem, quando actionem
Καὶ γραικῇ μέν, ὅταν ἐνέργειάν
quandam, vel medium ſignificat, vt,
τινα, ἢ τὸ μέσον δηλοῖ, οἷον,
per Moſem lex data eſt, ibam per
διὰ Μωσέως ὁ νόμος ἐδόθη, ἐπόρευομαι διὰ
forum.
ἀγορᾶς.
Cum accuſatiuo verò, quando cauſam
Accuſat. Αἰτιατικῇ δέ, ὅταν αἰτίαν
ſignificat, vt, propter te hæc fiunt.
σημαίνει, ὡς, διὰ σὲ ταῦτα γίνεται.

ἐπὶ genit. Ἐπὶ Cum genitiuo, & datiuo, & accuſati-
Ἡ ἐπὶ γραικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατι-
uo conſtruitur.
κῇ συντάσσεται.
Cum genitiuo quidem, quando ſtatum,
Καὶ γραικῇ μέν, ὅτε στάσιν
ſtationem ſignificat in aliquo, vel circa
δηλοῖ ἔν τινι, ἢ περὶ

aliquid, vt, in multis poterit diſcere ali-
τι, ὡς, ἐπὶ πολλῶν μάθοι τις
quis ea, quæ dicuntur.
ἃ λεγόμενα.

Et tempus, vt, ſub Ludouico Iuſto Gallo- 2.
Καὶ χρόνου, οἷον, ἐπὶ Λουδοΐκου τοῦ Δικαίου τῶν Κελ-
rum Rege.
τῶν Ἀναχλος.

Et ſuper, vt, ſuper terra quadrupedes. 3.
Καὶ τὸ, ἐπάνω, οἷον, ἐπὶ γῆς τὰ τετράποδα.

Cum datiuo verò, quando cauſam ſigni-
Δοτικῇ δὲ, ὅταν αἰτίαν σημαί- Dat.
ficat, vt, propter bonum omnia faciebat. 1.
νει, ὡς, ἐπὶ ἀγαθῷ πάντα ἐποίει.

Vel poteſtatem, & arbitrium, vt, in arbi- 2.
Ἢ δύναμιν, καὶ ἐξουσίαν, οἷον, ἐπὶ τῷ βασι-
trio regis ſunt res ſubditorum.
λεῖ τὰ τῶν ὑπηκόων.

Vel poſt, & ſecundum 3.
Ἢ τὸ ὕστερον, καὶ δευτερόλογον, ἢ δευτέραν
vt, poſt hæc ſecundum multa
λόγον, οἷον, ἐπὶ τούτοις πολλὰ
alia narrabat.
ἕτερα διεξήει.

Vel ſuper, vt, ſuper fundamento paries, 4.
Ἢ τὸ ἐπάνω, ὡς, ἐπὶ κρηπίδι ὁ τοῖχος
murus ſtat valido.
ἕστηκεν ἰσχυρᾷ.

Cum accuſatiuo verò, quando motum Accuſat.
Αἰτιατικῇ δ', ὅτε κίνησίν
aliquem ſignificat, vt, in Atticam ibat.
τινα σημαίνει, ὡς, ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν ἐπορεύετο.

Interdum etiam cum genitiuo motum
Ἐνίοτε δὲ καὶ μετὰ γενικῆς κίνησιν
significat, vt, in domum, in regionem.
σημαίνει, ὡς, ἐπὶ οἴκου, ἐπὶ τ χώρας.

κατὰ geni.

Κατὰ cum genitiuo, & acculatiuo con-
Ἡ κατὰ γενικὴ, καὶ αἰτιατικὴ συν-
struitur.
τάσσεται.

1.

Cum genitiuo quidem in delatione, &
Καὶ γενικὴ μὲν ἐπὶ καταφορᾶς, καὶ
accusatione, vt, aduersus Midiam oratio.
κατηγορίας, οἷον, κατὰ Μειδίου λόγος.

2.

Et quando super, & circa aliquid, vel de
Καὶ ὅταν ἐπάνω, καὶ περί τι, ἢ περὶ
aliquo significat, vt, super terra sedeo,
τοῦ, οἷον, κατὰ γῆς κάθημαι,
de homine animal.
κατ' ἀνθρώπου τὸ ζῶον.

3.

Et quando significat ἀπὸ, vt, ab Olympi
Καὶ ὅταν σημαίνει ἀπὸ, οἷον, κατ' Ὀλύμπου
verticibus.
κορυφῶν.

Accusat.

Cum accusatiuo verò, quando simili-
Αἰτιατικὴ δ', ὅταν ὁμοιότη-
tudinem significat, vt, secundum Demo-
τα δηλοῖ, οἷον, κατὰ Δημο-
sthenem.
σθένη.

2.

Vel circa aliquid, & in aliquo, vt,
Ἢ τὸ περί τι, καὶ ἔν τινι, οἷον,
secundum viam, in via hæc faciebant,
κατ' ὁδὸν ταῦτα ἐποίουν,

manebant in regione, loco.
ἔμιμνον κατὰ χώραν.

Vel tempus, vt, qui noſtris temporibus fuit 3.
Ἢ χρόνου, ὡς, ὁ καθ' ἡμᾶς γεγονὼς
vir clarus.
ἀνὴρ ἔνδοξος.

Μετὰ cum genitiuo, & accuſatiuo con- μετὰ ge-
Ἢ μετὰ γενικῆς, καὶ αἰτιατικῆς συν- nit.
ſtruitur.
τάσσεται.

Cum genitiuo quidem, quando ſimul,
Καὶ γενικῆς μέν, ὅτι τὸ ὁμοῦ
cum ſignificat, vt, dulcis cum amicis
σημαίνει, ὡς, ἡδὺς μετὰ φίλων
vita.
ὁ βίος.

Cum accuſatiuo verò, quando ſignificat Accuſat.
Αἰτιατικῆς δέ, ὅταν δηλοῖ
poſt, vt, poſt feſtum.
τὸ ὕστερον, ὡς, μετὰ τὴν ἑορτήν.

Παρὰ cum genitiuo, & datiuo, & παρὰ ge-
Ἢ παρὰ γενικῆς, καὶ δοτικῆς, καὶ nit.
accuſatiuo conſtruitur.
αἰτιατικῆς συντάσσεται.

Cum genitiuo quidem à perſona motum
Καὶ γενικῆς μὲν τὴν ἀπὸ προσώπου κίνησιν
ſignificans, vt, à Deo bona. nam ἀπὸ, & Ἀπὸ, & ἐκ
σημαίνουσα, ὡς, παρὰ Θεοῦ τ' ἀγαθὰ Ἡ μὲν γὰρ ἀπὸ, dicuntur
ἐκ, à loco maximè motui peculiares. de motu à
καὶ ἐκ τῆς ἀπὸ τόπου μάλιστα κινήσει οἰκεῖαι. loco,
παρὰ verò, & πρὸς motui à perſona. παρὰ verò
Ἡ δὲ παρὰ, καὶ πρὸς τὴν ἀπὸ προσώπου. à perſona.

Dat. Cum Datiuo verò, quando ſtatum, ſtationem ſignificat, & prope, vt, apud me moratur.
Δοτικῇ δὲ, ὅτε σάσιν. ἐμοὶ διατρίβει.

Accuſat. 1. Cum accuſatiuo verò, quando motum ad aliquid, vt, ad te venio.
Αἰτιατικῇ ὅ ὅτε κίνησιν ἐπί τι, ὡς, παρὰ σὲ ἔρχομαι.

2. Vel propter aliquid, vt, propter iniuriam ſupplicium.
Ἢ τὸ διά τι, ὡς, παρὰ τὸ ἀδικεῖν ἡ τιμωρία.

3. Vel extra ſcopum, & promiſſum, vt contra legem facit, præter opinionem accidit.
Ἢ τὸ ἔξω, σκοπῦ καὶ ἐπαγγελίας, ὡς, παρὰ τὸν νόμον, πράττει, παρὰ γνώμην συμβαίνει.

περὶ genit. Περὶ cum genitiuo, & accuſatiuo conſtruitur.
Ἢ περὶ γενικῇ, καὶ αἰτιατικῇ σύστασις.

Cum genitiuo quidem, quando cauſam ſignificat, vt, de anima oratio.
Καὶ γενικῇ μέν, ὅταν τὸ ἕνεκεν σημαίνει, ὡς, περὶ ψυχῆς ὁ λόγος.

Accuſat. Cum accuſatiuo verò, quando circum ſignificat, & acquiſitionem, vel comitationem, vt,
Αἰτιατικῇ δ', ὅτε κύκλῳ σημαίνει, καὶ περιποίησιν, ἢ σύστασιν, vt,

tum, contubernium, vt, circa vrbem exer-
σιν, οἷον, περὶ τὴν πόλιν τὸ στρά-
citus. aliquando etiam ſignificat propè, vt,
τευμα. ἐνίοτε δὲ σημαίνει τὸ ἐγγύς, οἷον,
prope collegium.
περὶ τὸ γυμνάσιον.

Ὑπὲρ cum genitiuo, & accuſatiuo con- ὑπὲρ genit.
Ἡ ὑπὲρ γενικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συν- 1.
ſtruitur.
τάσσεται.

Cum genitiuo quidem, quando auxi- 2.
Καὶ γενικῇ μὲν, ὅτε βοή-
lium ſignificat, vt, pro nobis Chriſtus
θειαν σημαίνει, ὡς, ὑπὲρ ἡμῶν ὁ Χριστὸς
mortuus eſt, pro propter nos.
ἀπέθανεν, ἀντὶ τοῦ δι' ἡμᾶς.

Et quando cauſam ſignificat, vt, de quibus 3.
Καὶ ὅταν αἰτίαν σημαίνει, ὡς, ὑπὲρ ὧν
dixi, iterùm dicam.
εἶπον, πάλιν ἐρῶ.

Et quando ſupra ſignificat, vt, ſupra
Καὶ ὅταν τὸ ἐπάνω δηλοῖ, οἷον, ὑπὲρ
fumum ponit clauum.
καπνοῦ πήγνυσι τὸ πηδάλιον.

Cum accuſatiuo verò, quando plus, & Accuſat.
Αἰτιατικῇ δέ, ὅταν τὸ πλέον τι, καὶ
vltra, & omninò exceſſum ſignificat,
ἐπ' ἐκεῖνα, καὶ ὅλως, ὑπερκείμενον δηλοῖ,
vt, ſupra hominem eſt, quid ſit
οἷον, ὑπὲρ ἄνθρωπον τί ἐστιν
Deus, cognoſcere.
ὁ Θεὸς εἰδέναι.

ὑπὸ Cum genitiuo, & datiuo, & accusati-

ὑπὸ genit. Ἡ ὑπὸ γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατι-

uo construitur.

κῇ συντάσσεται.

Cum genitiuo quidem, quando efficien-

Καὶ γενικῇ μὲν, ὅτε τὸ ποιητι-

tem causam significat, vt, neque præ pau-

κὸν αἴτιον δηλοῖ, οἷον, οὔτε ὑπὸ πε-

pertate benefacio, verberor à te.

νίας εὐεργετῶ, τύπτομαι ὑπὸ σοῦ.

Dat. Cum datiuo verò, quando sub significat,

Δοτικῇ δὲ, ὅτε μὲν ὑποκάτω χώρην δηλοῖ,

vt, sub arbore sedeo.

οἷον, ὑπὸ δένδρῳ κάθημαι.

Accusat. Cum accusatiuo verò constructa idem si-

Αἰτιατικῇ δὲ συντασσομένη τὸ αὐτὸ δη-

gnificat, vt, sub arborem. Discipulus,

λοῖ, ὡς, ὑπὸ δένδρον. Μαθητὴς

cùm sis, sub mystagogo, præceptore con-

ὢν ὑπὸ τὸν μυσταγωγὸν, ταπει-

stitutus, obsequens esto.

νωθεὶς ἴσθι.

FINIS

AO1 146.159

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

700
C
3

D 7. A.142.

Digitized by Google

Digitized by Google